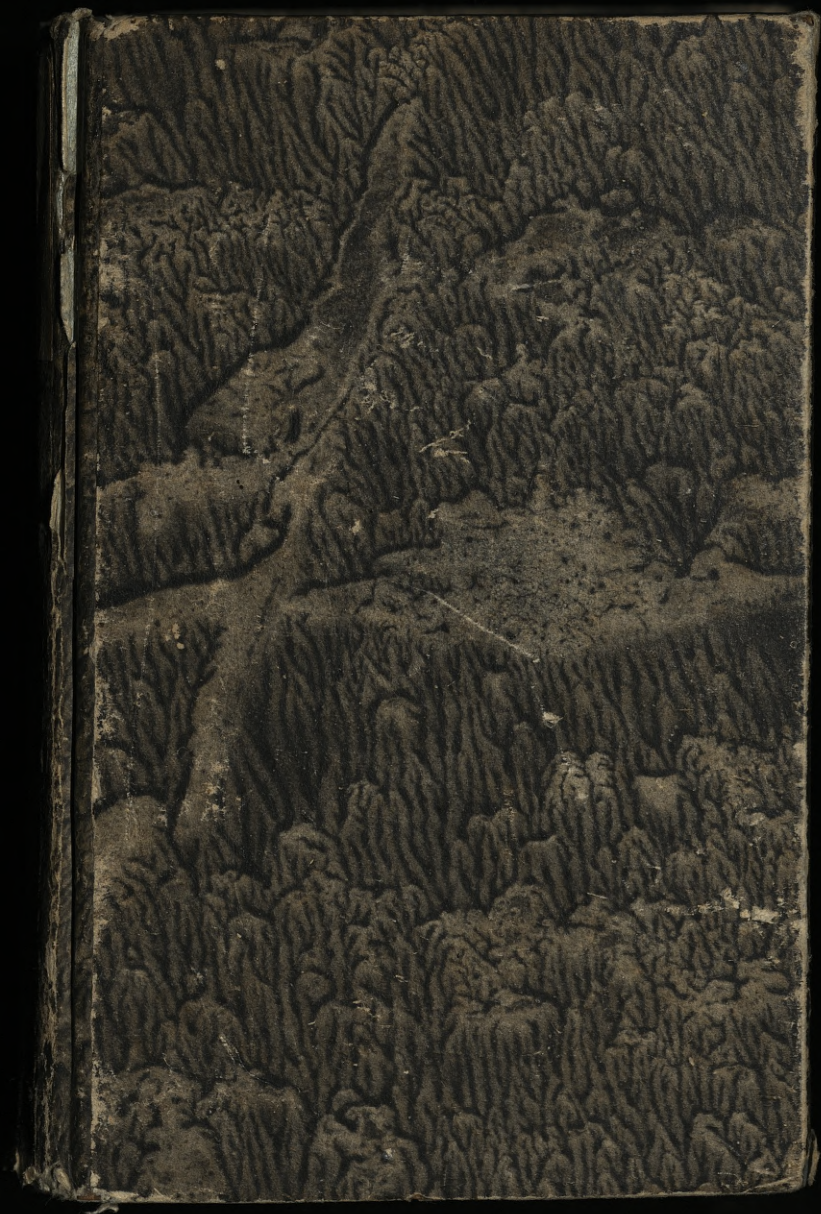
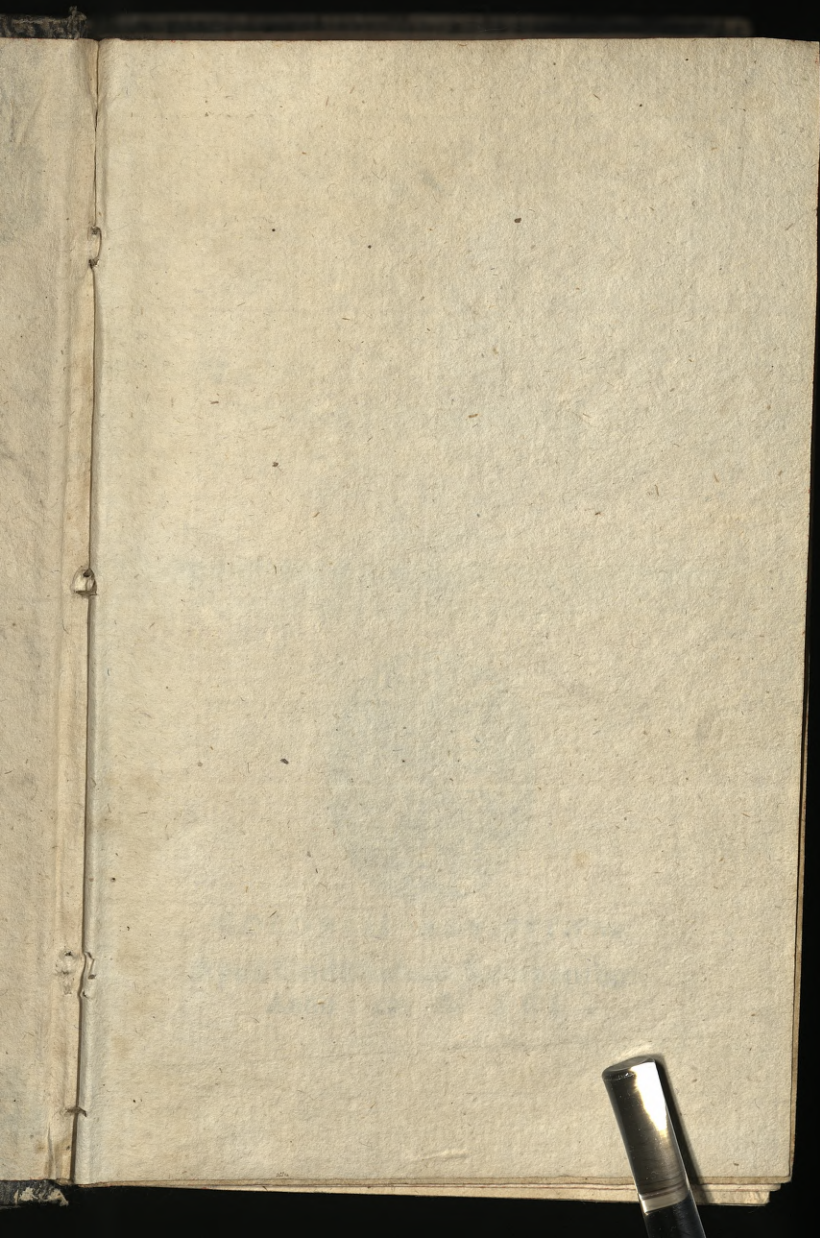
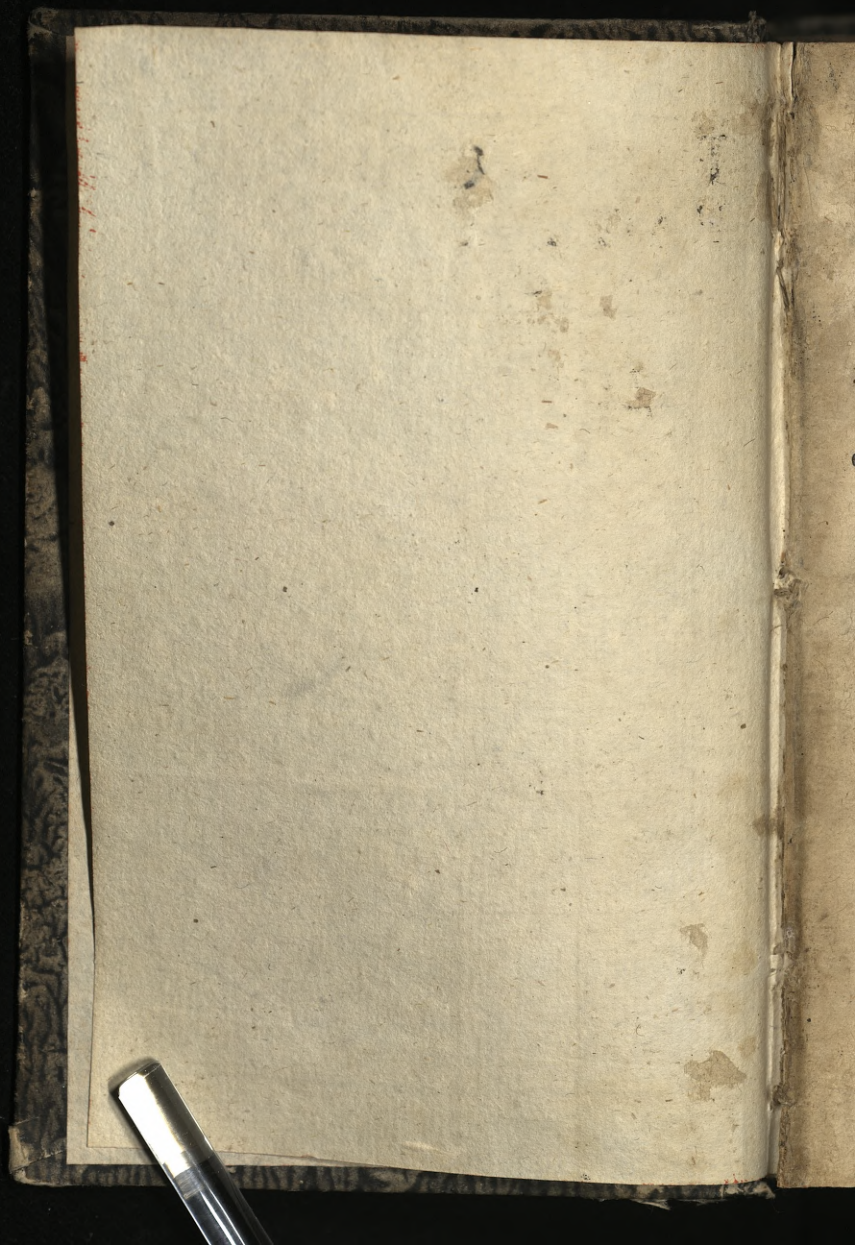

THE SA VR V S
P R I N C I P V M
H A C Æ T A T E I N
E V R O P A V I V E N -
T I V M :

L I B E L L U S, I A M M V L T I S L O C I S
correctior & auctior quàm antea editus.

O M N I B V S H I S T O R I A R V M S T V D I O S I S
non minus utilis, quàm necessarius,

Per
M I C H A E L E M E Y Z I N G E R
A V S T R I A C V M.

C O L O N I A E A G R I P P I N A E,
A p u d G o d e f r i d u m K e m p e n s e m.
A n n o c h. b. X C L.

13997

Co
ne
vva
pte
run
infu
Leo
Hist
sum
quod
gniti

NOBILI AC PRÆ-
STANTI VIRO, DOMINO
IOANNI A DREKVVAERT, EQUI-
*turato, Domino in Dormal, Regi Catholici pri-
mario Quaestori, & annona mariti-
ma prefecto*

MICHAEL EYZINGER AV-
striacus S. D. P.

 Irandamvtilitatem adferre,
Historiarum Studiosis, o-
riginum, Stemmaturum atq;
Prosapiæ Imperatorum, Re-
gum, Ducum, Principum,
Comitum, aliorumq; Procerum notitiã,
nemo est, humanissime Domine Drêk-
vvert, vir præstâtissime, qui ignoret. Pro-
pterea, cum superioribus annis, Regno-
rum Imperiorumq; mundi Pentaplum:
insuper ac Terræ promissionis: itemque
Leonis Belgici Topographiam atque
Historicam descriptionem edidissim, vi-
sum mihi fuerat, aliquid adhuc restare,
quod ad pleniorum rerum gestarum co-
gnitionem consequendam requirere-
tur;

Epistola

tur, nempe Principum huius temporis,
originum inquisitio, earumque diligens
descriptio.

Atque ideo, quod in prioribus laboribus
meis conatus sum, Tempora scilicet, at-
que Loca, quam potui diligentissime ex-
pressisse, non sufficere videbatur, nisi Per-
sonarum ac Principum quoque ratio di-
ligens haberetur, quo ad prosapias, ori-
gines atque familias, quas hoc presente
meo libello, ita exprimo, ut non anti-
quas Græcorum, vel Romanorum Ge-
nealogias, (quæ nihil ad nostra tempora,)
sed noua Principum hac ætate nostra vi-
uentium Stemmata, inde ab origine de-
ducerem, atque vicissim ad initia sua con-
uenientia referrem.

Rem autem satis arduam ac diffici-
lem me aggressum facile apud meip-
sum considero, tum quod hac in parte
vix omnibus ita satis fieri possit, ut non ali-
quid sibi carpendum esse præsumant,
querirantes fortè, quid vel omissum, vel
appositum, quod addendum vel relin-
quen-

Dedicatoria.

quendum fuisset; tum etiam quod oculatissimos quosq; hac in arena pugnantes, grauiterrasse, atque hallucinatos fuisse deprehenderim, vt non immerito mihi quoque timendum, ne fortè quid à me (quod tamen haud existimo) perperam positum dicant maleuoli, quibus nihil nisi quod ipsi faciunt gratum ratumque videtur.

Inuidia autem horum, nihil conatibus nocere potest eorum, qui insignes Patronos ac defensores, contra huiusmodi maleuolorum morsus eligunt. Quare te, Vir Clarissime, ex multis vnum Mecanatem selegi, qui non tantum per se, (vtpote in huiusmodi studio versatissimus:) sed etiam per tuos cognatos, Viros praestantes, Consiliariosque Regis Catholici dignissimos D. D. Mufembroekios hunc meum laborem defendere & possis & velis.

Atque idcirco tantò audentior contra inuidos & maleuolos, hoc meo libello, velut Thesauro Principum hac

Epistola.

ætate viuentium compareo, quanto fir-
miori auxilio ac defensione, Thesaura-
rij scilicet, & Quæstoris Catholici Regis
potentissimi fretus, tales calumniatores
negligo, vt quibuste, vir præstantissime,
cum tuis, quos dixi, consanguineis, tan-
quam æquos censores atque iudices op-
pono. Accipe igitur, Vir præstantissime,
laborem hunc meum, tibi candidæ, gra-
tæque mentis affectione nuncupatum,
inscriptum, atque dedicatum. Colo-
niæ die 14. Aprilis Anno à Chri-
sto nato 1590.

IN.

INDEX HVIVS LIBELLI GENERALIS.

I.

Prima libellipars continet Principum Austria Genera-
tionet 58. à pagina 1. vsq₃ ad paginam 99.

II.

Secunda pars Genealogias aliorum Principum, prater
Austriacos, continet, à pagina 99. vsq₃ ad paginā 185.

III.

Tertia pars Tabulas continet xxxvj. quibus Principum
hac atate viuentium progenitores tam paterni quàm
materni ostenduntur, vnà cum generali Tabula presi-
xa omnibus subsequētib^{us} inseruiens, à pagina 185.
vsq₃ ad paginam 260.

PARTICVLARIS.

Principum AVSTRIACORVM Generationes xvij.
à Iulio Cesare vsque ad Constantinum Magnum, pa-
gina 1.

Eorundem generationes xix. à Constantino Magno vsq₃
ad Carolum Magnum, à pagina 9.

Ab eodem Carolo Magno Generationes xi. vsq₃ ad Rudol-
phum primum, pagina 30.

A Rudolpho primo vsq₃ ad Rudolphum secundum, Impe-
rio iam presidente, generationes etiam xi. pagina 42.

ALIORVM.

Genealogia Principum in capite Europa, veluti in Hispa-
nia, & Portugallia pagina 99.

Genealogia Principum in pectore Europa, vt in Gallia
† 4 sine

I N D E X.

<i>sue Francia, item Burgundia, Lotharingia, Sabaudia</i>	
<i>pagina</i>	105.
<i>Genealogia Principum à Dextris Europa, vipote in Italia, Florentia, Mantua, pagina</i>	112.
<i>Genealogia Principum à Sinistris Europa existentium, scilicet in Scotia, Dania, pagina</i>	126.
<i>Genealogia Principum in Medio, tanquam ventre seu umbilico Europa uiuentium, hoc est, Ducum Saxonia, Bauaria, Comitum Palatinorum Rhemi, pagina</i>	136.
<i>Genealogia Principum in crure sue pede Sinistro Europa, vi in Polonia, pagina</i>	180.
<i>Genealogia Principum in Cruce sue pede Europa Dextro, velut in Vngaria, pagina</i>	182.

T A B V L A E.

G E N E R A L I S.

<i>Vna omnibus alijs, quae sequuntur, applicanda pag.</i>	186.
---	------

P A R T I C V L A R E S xxxvj.

<i>Prima Progenitores paternos atque maternos continet</i>	
<i>Henrici 3. Regis Gallia pagina</i>	188. & seq.
<i>ij. Henrici Regis Nauarrae pagina</i>	190. & seq.
<i>iiij. Friderici 2. Regis Dania pagina</i>	192.
<i>iiij. Sophia Ducissae Megapolensis vxoris</i>	194
<i>v. Francisci Ducis Saxonia 2. Angria & c.</i>	196.
<i>vj. Sibylla Ducissa Saxonia vxoris</i>	198.
<i>vij. Christiani Electoris Ducis Saxonia</i>	200.
<i>viiij. Ioannis Casimiri Ducis Saxonia</i>	202.
<i>ix. Georgij Marchionis Brandenburgensis</i>	204.
<i>x. Sophia Ducissa Lignicensis</i>	206.
<i>xj. Georgij Marchionis Brandenburg.</i>	208.
<i>xij. A Emilia Ducissa Saxonia vxoris</i>	210.
	xiiij. locum.

INDEX.

xiiij.	Ioan. Sigismundi Marchionis Brandeb.	212.
xiiiij.	Alberti Marchionis Brandenburg.	214.
xv.	Henrici Iulij Ducis Brunsvicens.	216.
xvj.	Iulij Ernesti Ducis Brunsvic.	218.
xvij.	VVolfgangi Ducis Brunsvicen.	220.
xviiij.	Caroli Emanuelis Sabaudia Duc.	222.
xix.	Alphonfi Ducis Ferraria	224.
xx.	Margarethæ Ducissæ Mantua vxoris	226.
xxj.	Ioachimi Principis Anhaltini	228.
xxij.	Ioan. Alberti Ducis Megapolens.	230.
xxiiij.	Anna Ducissæ Borussia vxoris Alberti	232.
xxiiiij.	Ioan. Adolphi Ducis Slesvvicen.	234.
xxv.	Ioan. Friderici Ducis Pomerania	236.
xxvj.	Ioan. Comitis Altenburgensis	238.
xxvij.	Guntheri Comitis Svvartzenburg.	240.
xxviiij.	Ernesti Comitis Mansfeldij	242.
xxix.	Ernesti Comitis Svvartzenburg	244.
xxx.	D. Adolphi Hol. Comitis Sternberg	246.
xxxj.	Elizabethæ Ducissæ Holsatia	248.
xxxij.	Philippi Ernesti com. à Gleichen	250.
xxxiiij.	VVolfgangi com. à Barbi pagina	252.
xxxiiiij.	Simonis Comitis Lippien. & Rütbergensis.	254.
xxxv.	Haredum Alberti Friderici Borussia Ducis	256.
xxxvj.	Pauli Scalichij	258.
Myssica Iosephi Genealogia, tabulis præcedentibus annexa pagina		260.

AD LECTOREM

MICHAELIS EYZINGER

PRAEFATIO.

Onstat ex sacris literis, Candide Lector, quàm laudabile sit, maiorum nostrorum celebrare memoriã, vbi, Memõtote (dicitur) operum parentum, qui fuerunt in generationibus suis. Hinc factum est, vt ante hac Moyses inde ab Adam, hoc est, à condito mundo, vsq; ad sua tempora, seculumq; suum, Generationes patrum siue Genealogias diligenter contexuerit, eorumq; nomina & res gestas ordine ad posteritatem transmiserit. Quæ quidem posteritas, nõ ingrata, inde per Matthæum Euangelistam, ab Abraham vsque ad Christum, continua serie, quadraginta duas generationes deduxit: atq; ita vicissim per S. Lucam, inde à Christo, perpetua quoq; ordinis generationum septuagintaquinq; obseruata ratione, retro nõ solum ad Abraham, (à quo Matthæus incepit:) verum etiam ab hoc, vsq; ad Adam primum hominẽ retulit, iuxta illud Acto. 17. Fecit Deus

cx

Prefatio.

ex vno omne genus hominum inhabitare super vniuersam terram.

Hoc verò non tantum in veteri testamento à Iudæis, atq; in nouo à Christianis instinctu Dei spiritus, fecerunt, quos dixi Moyſes, Lucas & Mattheus, sed ab ipsis quoq; Gentibus, nature quadam vi obseruatum est; vt, qui parentum, auorum, maiorumque suorum memoriam negligunt, illos Brutis comparent, quæ ortus sui partus, vbi adoleuerint, protinus obliuiscuntur. Quare, ne sicut equus fieret & mulus, quibus (vt in Psalmis dicitur) non est intellectus, Genealogias certissima in finitatis argumenta, verissimaq; æternitatis auguria existimantes, & ipsi etiam Generationes auorum, maiorumq; suorum stemmata, gratæ posteritati commendata relinquere voluerunt.

Ratio itaq; tam diuina quàm humana dictat, maiorum memoriam, ab interitu vindicandam, sicq; Parentes, Auos, Proauos & Abauos, quos omnes Patrum nomine sacra complectitur scriptura, post mortem etiam, colendos & honorandos esse, à filiis, nepotibus, pronepotibus & ab nepotibus, quos vno filij nomine sacra scriptura appellat. Posteaquã igitur Ne-
potes

Praefatio.

potes vnà cum patribus suis, in aui potestatem transire, etiam iure ciuili sancitū sit & confirmatum, quis neget inferiores superioribus esse subiectos, vt eos reue-reantur? Id quod hoc pacto fieri consueuit, si Genealogijs sedulò perdiscendis operam dantes, inde discamus, auorū atq; maiorum exemplo, quisq; pro sua conditione, & vocatione, Pietatem, prudentiā, militarem sagacitatem, iustā animi magnitudinem, amorem erga bonos, seueritatem contra malos & improbos, liberalitatem erga pauperes & egenos imitari.

In Genealogijs autem, maximè principum contexendis, multi quidē hisce temporibus nostris laborarunt, inter quos Heilrichus quidam Zellius Agrippinas anno 1561. Dauid Chytræus anno 1580. Pōtus Heuterus Delphius anno 1583. Ioānes Heninges Luneburgēsis Ecclesiastes anno 1586. & Elias quidā Reisnerus Silesius anno 1589. quorum aliqui veterum dūtaxat familias; aliqui recentiorum Stemmata quidem, sed sparsim lateq; diffusè; aliqui præterea magnis, latisq; libri folijs incōmodè satis, prosapias ita designarūt, vt omnibus non sit integrum hisce libris vtiliter frui. Nouam igitur contexenda-

rum

Prefatio.

rum Genealogiarum rationem, lectoribus (ut opinor) ob breuitatem, ordinem, ac dispositionem, libelliq; molem, gratā magis & commodam, his tribus, quæ sequuntur, partibus complexus sum.

Sumpto nimirū initio, primū ab Austriacis Illustrissimis principibus, quibus cum, reliqui totius Europæ proceres, potentissimiq; eo necessitudinis vinculo cōnexi sunt, ut & Imperatores & Reges & Duces & Principes & Comites horum amicitia vel agnationis vel cognationis iure, amplecti voluerint. quod hunc libellum diligenter euoluentibus euidenter apparet, quā egregia, & (ut inquit Euripides) insignis inter homines nota sit, bona stirpe nasci, successuq; temporis augeri nobilitatis nomen hominibus dignum: Semper enim ita senserunt sapientes, in heroicis familijs, vim naturæ præstantiorem esse, quā in reliqua multitudine, & virtutis semina communicari liberis. Adeo, ut vim atq; necessitatem tantam possideat paternus maternusq; sanguis: ut si quod decus ex eo profectum, non intermori: si qua macula verò inde concepta, non faciliē possit elui.

Transeuntes autem, post Austriacas, aliorū quoq; Principum Genealogias, ita

Prefatio.

cōtexuimus, vt siue descendēdo per Abauos ad filios, in secunda, siue ascendendo vicissim per filios ad Abauos in tertia libelli parte progrediamur, nusquam nisi legitimos patrum, qui genuerunt, ac matrum quæ pepererūt inuenias: licet enim illegitimi etiam, Imperatores, Reges, Duces, qui aut literarum studijs, aut belli gloria, vel alio vitæ genere clari fuerunt, (quod alij fecerunt) Genealogijs nostris inferere potuissemus: id tamen consultò omisimus, atque in aliud tempus distulimus.

Sufficit igitur Lector amantissime, præcedētibz his indicasse, quanta auctoritas, quanta dignitas, quanta item vtilitas sit, Genealogiarum studio incubuisse. Cætera quæ hanc in partem dici possunt præterea, inuenies in calce huius libelli, quo te hinc, non antea remittēdum duxi, quàm per ordinem, tres quæ sequuntur partes huius nostri libelli tuam in gratiam editi, euolueris. His me tibi (candide Lector,) quàm officiosissimè commendo, teque ad Nestorios annos vsque valere cupio.

oa-
do
li-
nifi
na-
m
Du-
lo
nt,
ris
tò
li-

re
ri-
tas
Te.
nt
lli,
lu-
n-
in
n-

E
C
G
à

A

ni
nê
ses
str
ric
no
Hi
in
o
fin
qu
in
Cg

PRIMA PARS ¹ Anno mundi

CONTINET GENEALOGIAM PRINCIPVM AVSTRIAE,
à Iulio Cesare vsq; ad Rudolphum 2. Imperatorem; & Philippum 2. Hispaniarum Regem, quinquaginta octo Generationibus continuatam.

A IVLIO CAESARE VSQVE AD CONSTANTINUM MAGNUM GENERATIONES XVIIJ.

i. FRANCVS.

FRANCVS antiquissimus Austriacorum principum familiae progenitor, fuit Antharij Sycamborum regis filius, à quo Sycambri, victis Alanis, Franci vocati sunt siue Francones, qui fuere Troiani, & relicta Scythia, in eas Germaniae partes venere, vbi hodie Frisij occidentales, item Geldrenses & Hollandi ad Rheni ostia, omnesque qui nostro hoc tempore Leonem Belgicum, hoc est inferiorem Germaniam incolunt; quorum res ab anno 1559. hucusque gestas maximè sub Philippo 2. Hispaniarum Rege, (ad quem 17. illae Belgij siue inferioris Germaniae regiones spectant) integro volumine, topographice atq; historicè descripsimus. Vixit aut Antharius tempore Iulij Caesaris, qui primus Romanorum Monarchiam fundavit in occidente, ante natiuitatem Christi anno 46. Ceterum anno 12. insequente, hoc est à mundo condito

Anno
mundi

dito ter millesimo nongentesimo vigesimo sexto, Francus, à quo principes Austriacæ familiæ ducunt originem, ibidem præesse cepit, rex primus, qui genuit filium nomine Clogio.

ij. CLOGIO.

3954.

CLOGIO Franci regis filius, regnare cepit anno 9. postquam Maria Sanctissima Christi Mater nasceretur in Iudæa, regnavitq; rex secundus ann. triginta. cuius anno regiminis sexto, Augusti ve-

CHRISTVS

rò Cæsaris 42. natus est Saluator noster, Iesus Christus; ad quem Matthæus Euangelista ab Abraham descendendo deducit 42. generationes, & à quo retrò vicissim ascendendo S. Lucas numerat generationes 75. vsq; ad Adam: quarum quidem generationum numeri conficiunt simul additi 117. Nos medium tenentes 58. generationes à Franco vsq; ad Philippum 2. Hispaniarum Regem, siue, quod in idem recidit, vsq; ad Rudolphum 2. Rom. Imperatorem, Dominum nostrum clementissimum continua serie sic recensebimus, vt initio Clogium Franci filium dicamus genuisse Herimerum.

iij. HERIMERVS.

Anno
Christi
24.

HERIMERVS filius Clogij, post mortem patris regnare cepit anno ætatis Christi 24. anno verò Tyberij Cæsaris octauo; fuit in ordine Rex tertius à Franco, regnavitq; annos 11. cuius regiminis ann. 9. Christus pro salute humani generis crucifixus, mortuus atq; sepultus est, tum adhuc imperante Tyberio: anno verò penultimo Herimeri Iacobus Iustus factus est Administrator siue Pontifex Hierosolymitanus primus. Genuit autem Herimerus filium Marcomirum.

iiij. MAR-

iiiij. MARCOMIRVS.

Anno
Christi

35.

PETRVS.

MARCOMIRVS filius Herimeri, Rex 4. cepit reg-
nare anno Tyberij Cæsaris 19. regnavitq; annis 18.
Cuius an. 3. Petrus Apostolorū princeps fundavit
Ecclesiam Antiochenam: quæ duravit annis dun-
taxat 425. Anno verò 10. huius Marcomiri idem
Apostolus fundavit Ecclesiam Romanam, quæ et-
iamnum hodie durat anno 1590. Ecclesia verò A-
lexandrina, quam S. Marcus Euāgelista fundavit,
anno huius Marcomiri 9. post annos 338. defecit,
sicut Ierosolymitana, de qua paulò ante, post an-
nos 317. desijt. Genuit autem Marcomirus Clodo-
mirum.

v. CLODOMIRVS.

CLODOMIRVS filius Marcomiri Rex 5. reg-
nare cepit anno Claudij Cæsaris 11. regnavitq; an.
12. quo tempore permissum est Christi Euangeliū
prædicari ab Apostolis per totum orbem. Tum e-
nim, vt Eusebius lib. 2. Historiæ Ecclesiasticæ scri-
bit capite 4. Diuina prouidentia sensibus Cæsaris
ingessit, vt comminaretur periculum omnibus
Christianorum accusatoribus, quo liberius Evan-
gelici prædicationi possent incumbere, vt com-
pleretur illa prophetia, In omnem terram exiuit
sonus eorum. Anno verò 3. huius Clodomiri reg-
navit Nero, qui primus omnium Romanorum
Imperatorum Christianos puniendos esse publi-
co statuit Edicto, vt est apud Eusebium lib. 2. eius-
dem Ecclesiasticæ Historiæ cap. 26. Genuit autem
Clodomirus (qui cum Romanis & Gallis sæpè
feliciter conflixit) Antenorem.

53.

1. *Sigillum.*

56.

Anno
Christi

65.

70.

2. *Sigillum.*

ANTENOR Clodomiri filius Rex 6. cœpit anno Neronis nono, regnavitque sex annis, quibus currentibus, eidem Neroni ex diuina permissione datus est gladius, & facta potestas, vt summos illos Apostolos, Petrum scilicet & Paulum cum alijs per diuersas orbis partes pluribus interficeret, atq; primā illam & magnam in fideles persecutionem excitaret: ita, vt quemadmodū sub Claudio primum, ita sub hoc Nerone secundum sigillum, de quo Ioannes in Apocalypsi capite 6. dicitur, apertum sit. Genuit hic Antenor, priusquam à Romanis prælio victus occideretur, Rotherium siue Ratherum.

vij. RATHERVS.

71.

3. *Sigillum.*

81.

83.

RATHERVS filius Antenoris Rex in ordine 7. qui Rotherodamum Hollandiæ oppidum apud Batavos condidisse fertur, regnavit annos 21. quibus durantibus, tertium, ex septem illis, sigillum aperiebatur. Notum enim est Neronem contra rebelles Iudæos misisse Titum & Vespasianum, qui effrenem eorū libidinem gladio compescerent. Cū autem Nerone interim mortuo, in Imperio successissent ei Galba, Otto, & Vitellius, q̃ & ipsi modico regnarunt tempore, à militibus tum in Iudæa morantibus, electus in Imperatorē fuit Vespasianus. Is Romam petens, Titum filium suum ad procuracionem reliquit Hierosolymorum, qui ipsam Ciuitatem Hierusalem cepit, ex qua captiuitate in tām seruitutem redacta fuit gens Iudaica, vt duæ libræ, id est, 10. Iudæi venderentur denario vno. Anno 12. huius Rotheri imperauit

peravit apud Romanos Domitianus, sub quo et Anno
iam 4. sigillum apertum est. Is enim in summam e-Christi
rectus superbiam, iactavit se, quod Ierusalem non 4. *Sigillum*
patris nec fratris, sed sua potius capta esset in-
dustria. Et postquam D. Ioannem Apostolum in
feruentis olei dolium immersum, in Pathmon In-
sulam relegasset, secundam cruentissimam quoq;
in Christianos per totum Orbem excitavit per-
secutionem, pro qua tandem hanc luit poenam,
vt in ipso palatio occideretur, anno 6. Richimeri
quem Ratherus filium genuit.

viii. RICHIMER.

RICHIMER Ratheri filius Rex 8. cuius tempore
aut ætate Marchiam Brandeburgensem sumpsisse
scribunt initium, regnare cœpit anno Domitiani
9. & regnavit annos 24. cuius anno 7. apertum est
quintum sigillum sub Traiano Imperatore, scili- 5. *Sigillum*
cet 3. persecutio Christianorum: fuit quàm maxi-
ma. de reliquis 7. persecutionibus præter iam di-
ctas suo loco. nūc (vt genealogiam Austriacę Do-
mus Serenissimæ persequar) sciendum est hunc
Richimerum genuisse Odemarum.

ix. ODEMARVS.

ODEMARVS filius Richimeri Rex 9. in ordi-
ne regnavit annis 14. cuius anno 3. cœpit post Tra-
ianum Imperatorem Cæsar Adrianus, cœperunt
que anno eiusdem regiminis 5. Benjamin, 9. Ioan-
nes, 12. Matthias, tres illi pontifices Ierosolymi-
tani, & anno 13. desijt Euaristus Romanus ponti-
fex, cui eodem anno succedit Alexander, eius no-
minis Romanus pontifex. 14. anno sui regiminis

Anno moritur Odemarus Rex, postquam genuit filium Christi Marcomirum.

x. MARCOMIRVS.

130. MARCOMER filius Odemari Rex 10. regnare cœpit anno Adriani Imperatoris vndecimo, regnavitq; an. 21. Hic Mariam Regis Vngariæ filiâ vxorem duxit, crediturq; Marcoburgum Hassiæ oppidum condidisse. Genuit autem hic Marcomirus, secundus eius nominis, Clodomirum secundum quoq; huius nominis.

xj. CLODOMIRVS.

151. CLODOMER filius Marcomiri Rex 11. regnare cœpit anno Imperatoris Antonini Pij vndecimo, regnavitq; annis 17. quibus temporibus 4. illa Christianorum persecutio fuit, quæ post Traiani tempora sub Antoninis incidit. Genuit autem Clodomirus Farabertum.

xij. FARABERTVS.

168. FARABERTVS Clodomiri filius Rex 12. qui Romanos ingenti manu Francorum & Saxonum Germania eiecit, regnavit annos 20. & postquam genuisset filium Hunnonem siue Sunnonem mortuus est.

xijj. HVNNO.

188. HVNNO Faraberti filius Rex in ordine 13. Romanos & Gallos sæpe grauitè afflixit, regnavitq; annos 28. huius anno 6. regnare cœpit Seuerus Imperator, sub quo quinta Christianorum fuit persecutio. Genuit autem Hunno filium, vocauitque nomen eius Hildericus.

xiiij. HIL-

xiiij. HILDERICVS.

HILDERICVS Hunnonis filius Rex 14. regna-
uit annis 40. cuius anno 20. tempore Maximini Im-
peratoris incidit 6. Christianorum persecutio.
anno verò eiusdem Hilderici 35. tempore Decij
7. ingruit persecutio, ex decem illis Christiano-
rum persecutionibus præcipuis, quæ numeran-
tur à Neronis, Domitiani, Traiani, Antonini, Se-
neri, Maximini, Decij. Item Valerij, sub quo 8. per-
secutio fuit anno huius Hildeberti penultimo,
hoc est, 39. reliquæ duæ persecutiones sequuntur
suo tempore. Genuit autem Hildebertus filium
Bartherum.

xv. BARTHERVS.

BARTHERVS filius Hilderici Rex 15. regna-
uit annos 19. cuius anno 16. fuit 9. Christianorum
persecutio sub Aureliano Imperatore, qui Clau-
dio & Quintilio successit in Imperio Romano.
Bartheri huius ætate Franci, Hunni, Saxones &
Bauari Germaniæ populi Italiam vi ingressi, ma-
ximas ex ea prædas egerunt. quo tempore etiam
Galienus Imperator Mediolani cæsus est. Genuit
autem Bartherus Clodium, & mortuus est.

256.

xvj. CLODIVS.

CLODIVS filius Bartheri Rex 16. regnavit
annos 26. Cuius anno 12. Diocletianus imperavit
Romanis, & decimam persecutionem (sicut Eccle-
siastica perhibet historia) in Ecclesiam Dei exer-
cuit

275.

Anno
Christi

cuit cum collega suo Maximiano: Maximianus enim in oriente, Diocletianus verò in occidente ita christianorum deuastarunt Ecclesiam, vt nullus locus esset in illorum ditione reliquus, quem non grauissima persequerentur persecutione: Templà Deo & sanctis consecrata incensa, sacrae scripturae codices combusti, & intra dies tantum 30. multa millia hominum crudelissime sunt occisa. quo tempore Romanus orbis incendijs, proscriptiõibus, & crudelissimis innocentissimorum hominum cadibus conflagrare visus est; ita vt, quemadmodum Traiani Imperatoris tempore quintum, de quo supra dictum est in Richimeri generatione, sigillum est apertum; sic sub hoc Diocletiano sextum aperiebatur. (de quo Ioannes in Apocalypsi capite 6.) Pro huius itaq; prophetiae declaratione notandum est, circa primum Ecclesiae Statum 10. has Christianorum factas fuisse precipuas persecutiones, quas in Ecclesiam Dei, & pios homines decem quos dixi Imperatores, Nero, Domitianus, Traianus, Antoninus, Seuerus, Maximinus, Decius, Valerianus, Aurelianus & Diocletianus hic, exercuerunt, adeo, vt propter durationem istarum persecutionum intermediarum animi fideles de diuina mirabatur iustitia, quam pro iusta inuocabant ultione & vindicta. Et hoc est quod praedicto cap. 6. Ioannes vidit subtus altare animas interfectorum, sed de his breuiter haec tenus. Clodij quoq; huius tempore Romani Germaniam inuadentes, supra 15. millia Germanorum ad Benacum lacum trucidarunt. Genuit autem priusquam moreretur Clodius VValtherum.

Sigillum.

A Iulio Caf. vsq. Ad Const. Magn.

xvij.

GVALTERVS.

9.
Anno
Christi
301.

VVALTHERVS Clodij filius, Rex 17. cuius ætate necdū cessauit Diocletiani in Christianos persecutio, regnauit annos 8. vsque ad Constantinum magnum, qui tandem in eo bello, quod contra Maxentium suscepit, in signo crucis, sibi de celo ostenso, victor euasit, & ob id publicum edidit Edictum, vt posthac in toto orbe Romano, omnis homo liberè baptizari, & signo Crucis sacrosancto tuto posset consignari: Templum item ubiq; reædificari, & in his crucis imaginem depingi, cuiq; liberum esse permisit. Genuit autem Vualtherus filium Dagobertum.

A CONSTANTINO MAGNO
VSQVE AD CAROLVM MAG-
num generationes
XIX.

i. DAGOBERTVS.

DAGOBERTVS Gualteri filius natu maior Rex 18. eodem cum Constantino Magno Imperatore regnare cœpit tēpore, regnauitque annos 11. Huius ætate 4. illi Sathanæ fuerunt Angeli, & persecutionum ministri; Maximus scilicet in oriente, Seuerus in Italia, Maxentius Romæ, Licini⁹ in Aegypto & Alexandria, qui tenebant ventos (id est, Sanctos Ecclesiæ Doctores) ne flarent (id est, prædicarent) neque in terra, neque in mari, neque in vllas arbores (id est apud vllos omnino fideles) quorum conatibus forti animo Imperator, quem

A 5 dixi,

309

Anno dixi, Constantinus Magnus, qui sedē imperij tran-
Christi stulit in orientem, obstitit, fuitq; Angelus ille bo-
nus, de quo Ioannes Apocalypseos cap. 7. scribit,
qui ab ortu solis ascendere visus est illi, cū di-
ceret: Et vidi alterum Angelum ascendentem ab
ortu solis, habentem signum Dei viui; & clamā-
tem voce magna quatuor Angelis. Qui autem 4.
illi fuerint angeli stantes, supra dictum est: restat
igitur aliud nihil quā vt Genealogiam Austriae
principum continuantes dicamus, Dagobertum
genuisse Clodomirum.

ij. CLODOMIRVS.

322.

CLODOMIRVS alter Dagoberti filius, (nā
Dagoberti natu grandior Francorum Rex 19. in
pugna contra Romanos & Gallos occiditur) Rex
20. Hic ex regni parte ducatum fecit, cui Genebal-
dum fratrem suū Ducem praefecit, qui anno 326.
primus Franconiae Dux esse coepit; cuius fili⁹ eti-
am Dagobertus secundus dux efficitur. Richime-
rus huius Clodomiri filius primogenitus Rex 21.
in praelio à Gallis occiditur, anno Christi 352.
cui succedit frater Theodomirus Clodomiri il-
lius alter filius, in quo principum Austriae gene-
ratio continuatur.

iiij. THEODOMIRVS.

353.

THEODOMIRVS Clodomiri filius
alter, Rex in ordine 22. coepit regnare, septēnio an-
te Iulianum Romanorum Imperatorem, regna-
uitq; annis 10. quibus decurrentibus septimum
7. Sigillum illud sigillum est apertum, de quo Ioannes in
Apoca-

A Constantino ad Carolum Magn.

Apocalypfi cap. 8. ita scribit; quòd cùm aper-
figillum 7. factum est silentium in cælo, quod
dia hora; vbi adhuc alia nuntiatur per
quæ sit Ecclesiæ obuentura, quò respexi-
tur Historia Ecclesiastica libro 10. in quo
quod Constantino illi Imperatori, dicitur
Christianissimo successerunt Constanti-
stans filij; quorum alter, Constantinus
fuit Arrianus, & Iulianus
Cæsarem, qui de Christi-
sequutus est Ec-
cultu diuinum
duos annos

vel, vt

bello

secu-

Vi-

F

s, (nā
19. in
Rex
nebal
o 326.
eti-
time-
ex 21.
i 352.
ri il-
gene-

filius
nio an
egna-
imum
nes in
poca-

Genealogia Principum Austria

Arrium amplexus, eò quod ab vxore Arriana
us, in eandē Arrij prolapsus hæresim, Ca-
s atrociter persecutus est: Gottis quoque
us sibi aliquos dari Episcopos, Arrianæ
sectatores, à quibus cùm non fidei Sa-
d perfidiæ perciperent excrementa,
latè sparsa est hæc pestis, vt maior
s Christiani esset Arriana. Valēs
ius fautor erat, i. Angelus est
em, qui non boni An-
nentes, in Ec-
conflarunt

vj. CLODIVS.

CLODIVS Dagoberti filius, pater Marcomiri
4. & auus Pharamondi regis Francorum, 25. licet
ex regum prosapia natus, non tamen Rex, sed dux
duntaxat habebatur. huius tēpore 3. Angelus tu-
ba canere cœpit sub Imperatore Arcadio. quo im-
perante fuit in Britannia monachus quidā Pela-
gius, qui doctrina sua hæretica totam infestauit
Ecclesiā, & tres impios seminavit errores. de Gra-
tia vñum, quo impudenter asseruit hominem su-
is viribus absq; Dei grātiā vitam posse promereri
æternam: Alterum, de Culpa Originali, quo non
puduit illum affirmare, infinitos nasci infantes,
ita, vt primus homo Adam ante primum lapsum
absq; peccato fuisse dicitur: Tertiū de Sacro Ba-
ptismo, dum impiè negauit Baptismum infanti-
bus auferre peccatū, vt qui sine peccato nati es-
sent originali. Atq; ita Pelagius ille fuit Angelus;
3. circa hæc Clodij nostri tempora, & stella de cæ-
lo Ecclesię cadens, ardēs tanquā facula, & largif-
sima diuinæ gratiæ flumina, & sacros baptismatis
fontes in absynthium vertēs. sed ad Clodiū rede-
amus, qui genuit Marcomirum 4. eius nominis.

Anno
Christi

397.

Pelagius?

Tuba.

vij. MARCOMIRVS.

MARCOMIRVS filius Clodij, Dux post reges
apud Francos 4. genuit Pharamundum ducem.
qui à proceribus eligitur regni Francorum, quod
à Franco, vnde hæctenus Austriæ principum pro-
sapiæ inde ab initio deduximus 24. generationes,
sic vocatur. sequuntur totidem aliæ generationes
à Pharamundo vsq; ad Rudolphum primum, eo
ordine qui sequitur.

vij.

Anno
Christi

420.

viii. PHARAMVNDVS.

*S. Hiero
nimy
monti.*

PHARAMVNDVS Marcomiri filius, s. Francie orientalis, seu Franconiae Dux, anno ætatis suæ quinquagesimo V Virceburgi Francorum Rex eligitur, regnatq; annis 11. cuius ann. 2. Diuus Hieronymus moritur in Bethlehem Iudæ, anno ætatis 91. moritur & Pharamûdus, postquam genuit Clodium. Cæterum vbi sepultus fuerit, hætenus est incertum, licet Germanorum aliqui scriptores memoriæ proditum reliquerint, corpus eius in montem Franckéberg sublatum, ibique in patris, scilicet Marcomiri, sepulchro fuisse conditum. Ab hoc, recta linea vsque ad Philippum 2. Hispaniarum etiamnum adhuc viuentem Regem 34. generationes Serenissimorum Austriæ principū continuantur, idq; in hunc modum, qui sequitur.

ix. CLODIVS.

431.

CLODIVS capillatus, siue Claudius dictus comatus, Pharamundi filius, patri successit, regnavitq; annos 18. quibus currentibus, hic animaduertens Romanorum Imperatorum vires, assiduis Gothorum bellis extenuatas, conscripto satis numerofo exercitu, paucos intra dies Lotharingos, foederis inter Germanos & Gallos fractores, armis subegit, Samarobrinam etiam urbem Cameracensem, occisis præfidiarijs Romanis, recuperat, urbemq; Tornacū expugnat, & oēs præfidiarios internecione delet: in Burgundiam postea delatus, eam aduentu suo occupat. Huius

anno 7.

anno 7. D. August. Hypponēsis Episcopus moritur. Comatus hic Claudius ob id appellari scribitur, quod & ipse capillos aleret, & suos comā alere iusserit, quo facilius à Gallis dignoscerentur, quos ipse armis subactos tondi mandauerat. Huius deniq; ætate 4. tuba insonuit angeli 4. quē præuidit multo antea D. Ioannes in Apocal. ca. 8. vbi duas tangit hæreses, vnam Eutychis Abbatis Constantinopolitani, afferentis diuini verbi naturā in carnem fuisse conuersam, ac ob id non concedendum putabat in Christo duas esse naturas distinctas, sed per quandā confusionem vnitas. Alteram Nestorij, qui è contra nō solū duas in Christo astruebat naturas, sed duas etiam Christi fingebat personas, vt Christus alius esset Dei, alius hominis, id est Mariæ filius. Verū error huius Nestorij in 3. Synodo Vniuersali, quæ an. huius Clodij 3. celebrata fuit: illius verò Eutychis hæresis in 4. Concilio generali, quod annis sequentibus, hoc est, Merouei & Childerici temporibus fuit conuocatum, à 630. Episcopis conuicta est.

x. **MEROVEVS.**

MEROVEVS filius Clodij (alij putant sanguine & agnitione duntaxat hunc proximiorē siue propinquiorem fuisse, licet perperam) patri successit, Francorū & Celtarum Rex, Audax vulgo appellatus, maximè quod contra Hunnos, qui duce Attila coacto exercitu quingētorum millium hominum, Germania peruagata, Colonia, Treueri, ac vrbibus alijs, atq; multis ad Rhenum sitis castellis, oppidisq; deletis, facti audaciores, ab hoc Meroueo deuicti, adeo, vt Attila potiore

Anno Christi.

D. Augusti. mēis.

4. Tuba. Apo. 8.

Eutychis

Nestorij

433.

449. Attila

Anno
A Christi
C

tiorē exercitus sui parte amissa, cumq; in fugam
versum suum exercitum colligere non posset, ira
doloreq; punctus, in Hungariam, vnde exi-
erat, regredi cogeretur. Meroueus etiam hoc pro-
spero bellorum successu factus animosior, inuasit
magnam Galliae partem, Parisios, & Senones, vr-
bes primarias occupauit: à quo tempore Gallia,
mutato nomine, Francia vocari coepit, à Franco,
ad quem in recta linea ab hoc Meroueo retrò per
ordinem 27. Principes numerantur, à quibus Austri-
aci Principes Archiduces, Reges, Imperatoresq;
originem ducunt. Genuit hic Meroueus Childer-
icum, & cum extendisset limites Imperij sui, re-
gnassetq; annos 50. moritur anno à nato Christo
458.

XI. CHILDERICVS.

458

CHILDERICVS seu Hildericus Merouei filius
Patri in regno succedit; vir forma, morumque e-
legantia praestans. quibus naturae dotibus, negle-
cta regij fama, dum abutitur, in exilium pellitur;
nempe ob vitae intemperantiam & corruptelam
regno deiectus; deinde tamen iterum reuocatus;
praefuit regno 26. annis, computatis 8. illis annis;
quibus Aegidius Roman. Dominus Sueffionū ab-
sente Childerico, Franciae praefuit. Hunc idē Chil-
dericus profugientem Coloniam insecutus est,
vrbe expugnata. Reliquit post se filium vnicum
ex Basina, Lotharingiae Regis filia, regni successore
Clodoueo, vitamque postea cum morte
commutauit. Quo tempore, 5. Angelus tuba cecini-
nit attenta Vandalorum & Hunnorum persecu-
tionē;

Tuba.
Apocal. 9.

tionem, quæ per 5. menses, hoc est, per quinque re- Anno
gum duravit successiones. Nam, vt tradunt Histo- christi
riæ, apud Vandalos, quos Dux quidam exercitus
Romani Bonifaci^o de Hispania, vbi eos perseque- Hunni &
batur Gotthi, ad se inuitauit in Africam, inter a- & mndali.
lios 5. regnarunt Reges, qui diuina pariter & hu-
mana perturbauerunt, Gundericus videlicet an-
no 412. Genfericus 428. eius frater Honorich^o 476.
Trafimudus 496. & Gildimerus vel Gildimer 530.
Ac licet hi quinque Ecclesiam persecuti fuerint
omnes, GENSERICVS attamen quintus quasi
Tubicen, in hæresim prolapsus Arrianam, omniū
maximè prophanauit Ecclesiam, atq; ob id hunc
etiam quintum Angelum tuba canentem antea
diximus. Paulò post, etià 6. Angelus, hoc est, Lau-
rentius Antipapa tuba canere cœpit, propter quē
in Ecclesia denuò facta est diuisio, scilicet ann. 6. Tuba.
à Christo nato 498. quando Laurentius ille & Sym-
machus duo eligebatur Papæ: Symmachus habi-
to Romæ concilio alteri fuit antelatus; card- duo
nalis Paschasius Antipapæ Laurentio adhæsit, q- Antipapa.
graue in Romana Ecclesia dissidium peperit, cui
accessit & hoc incommodum, quod tunc Imperi-
um tepebat Anasthasius Eutychniana infectus hæ-
resi, qui Catholicos persecutus fuit, & multos in
exilium relegauit Episcopos, eodē nimirum tē-
pore, quo per Italiā regnabat Theodoricus Rex,
& hereticus Arrianus, qui Ioannem Pontificem,
Symmachum patricium, Boethiū, aliosq; insignes
quosdam viros morte affecit. Verū de childe-
rico quidem hætenus; sequitur in ordine
generationis clodo

ueus.

xij.

A.
C.

Anno
Christi
484.

18

Genealogia Principum Austria

xij. CLODOVEVS.

CLODOVEVS Childerici filius, vxorem duxit Clotildam, siue Crotildim, filiam Regis Burgundia, fidem Christi professam, quæ multis & assiduus precibus, marito suo Regi Christianam fidem persuadere nititur. Is autem, prædecessores suos reges rectè, etiam sine hac fide, eaque incognita, regnum administrasse dictitans, reluctabatur tam diu, donec illi necesse fuerit, instructo exercitu, obuiam procedere Germanis, à quibus adeo premebatur, vt aduersum prælij exitum metuens, suisque Dijs diffidens, votum fecerit; si vicisset, se Clotildis Dei sacra suscepturum. Debellatis itaque Germanis, auctoq; Regni pomerio, reuersus, à S. Remigio baptizatur: ita factus Gallia Germaniarumq; ex parte Monarcha, apud exteros principes tam celebris euasit, vt Imperator ille, quem dixi, Anasthasius eum dignatus sit honore Consulis atque patricij, transmissa ad eum corona aurea. Huius tempore fortis ille Angelus, de quo Ioan. in Apocalypsi capite 10. loquitur, Iustinus Imperator Catholicus apparet: Is enim postquam Anasthasio in Romano successit imperio, publicum emisit edictum, quo non Arrianam modò, sed hæreses omnes extirpandas esse præcepit; quod edictum rectè dici potest liber ille, quem Angelus in manu sua tenebat apertum, sed quia tum temporis vivebat adhuc Theodoricus ille Rex hæreticus, non poterant eo fauente turba Christiani fidem suam profiteri, nedum publicas decantare laudes. Pacem tamen Iustinianus Iustini ex sorore nepos in Ecclesia foeliciter postea coepit promouere

Iust. imp.
Iust. imp.

Apoc. 10.

mouere, editis de fide Catholica & rebus Ecclesi- Anno
asticis sanctionibus quamplurimis, quibus tran- Christi
quillitatem altero pede mari, & altero terræ præ
ceteris egregiè tutatus est. sed de Clodouei tem-
poribus quidem hætenus; qui filium genuit Lo-
tharium.

xij. **LOTHARIUS.**

LOTHARIUS maior natu Clodouei fi-
lius, (post Childebertum fratrem, qui absque le-
gitimo successore obiit anno regni 45.) successit
anno Christi 560. cum ante in suis Sueffionibus
& Belgio regnasset. Hic secundus rex Christian⁹ 560.
per obitum fratrum suorum diuisum regnum in
vnum redactum possedit amplissimum, atque fi-
lios quatuor post se reliquit, de quibus postea;
nunc de 7. Angelo tuba regis huius tempore ca- 7. Tuba.
nente, Patriarcha scilicet Anthimo Hæretico An- Anthim.
tiocheno, quem Agapetus Papa in conspectu Iu- Hæretic.
stiniani Impe. excōmunicatū prius deposuit ac
in locū eius substituit Menam. Postq̃ autē Agape-
to in pontificatu successisset Syluerius, Theodora
Iustiniani coniux Augusta petijt ab eo, vt dictum
Anthimū restitueret. Quod vbi facere negasset, e-
iusdem Theodoræ iussu in Insulam Pontium rele-
gatus est, eiusque in locum Vigilius subrogatus.
Seruus autem Dei Mena, propter fidei veritatem
multas & graues pertulit persecutiones: atq; in
hos duos viros, puta Syluerium & Menam, tan-
quam Christianæ fidei perspicuos testes, rectè cō-
uenire videntur, quæ Ioannes in Apocalypsi de
duobus

A

C

Anno
Christi

20

Genealogia Principum Austria

duobus testibus prædixit capite II. Sed ad filios
4. Lotharij veniamus, quorum vnus est Sigebertus.

xiiiij. SIGEBERTVS.

SIGEBERTVS, siue Sigisbertus, vel, vt volūt
alij, Sigilbertus, Lotharij primi filius, cum fratribus
Monarchiam patris post longam contentio-
nem regni, quod pro se quisque vendicare cona-
batur, tandē cōcordia in ita in 4. partes illud ita
diuiserunt, vt Sigeberto Mediomatrices siue Au-
strasia contingeret. Aribertus, qui Parisijs totaq;
Neustria rex dictus est, Frater Sigeberti nullos ha-
buit liberos, repudiata enim vxore Nigoberga,
impuro duarum ancillarum amore implicatus
fuit. Chilpericus alter Sigeberti frater, post mor-
tem Ariberti, fit Francorum rex. Hic habuit tres
vxores, quarum primam Andoueram, susceptis
ex ea tribus liberis, repudiavit: secundam, dictā
Galsondam, persuasus à Fredegunda, ancillarum
vna strangulari iussit; ipsamq; pellicem, quā in sa-
no amore deperibat, in vxorem duxit; habuitq;ue
ex ea multos liberos, sed immatura mors eos om-
nes rapuit, præter Clotarium, siue Lotharium, qui
patri Chilperico in regno successit. Gonthramus
tertius Sigisberti frater Aurelianensis Rex, cum
quo Sigebertus fœdus iniit contra Chilpericum
fratrem. (de quo dixi, atq; in quo tanta regnandi
fuit libido, vt Sigebertum à Germanis hostibus
oppugnatum, Aquitaniæ parte, vrbeq; Remen-
se exuerit.) quo fœdere ita adiutus Sigebertus,
non solum amissa recuperauit, verū vltius pro
gressus,

gressus, victorię beneficio vsus urbem Suefsionū Anno
 Chilperico eripuit. Sigebertus hic Austrasię Rex Christi
 primus duxit vxorem Bruniam seu Brunichildē ^{1. Rex Au-}
 Athanagildi regis Hispanię filiam, de qua vna Si- ^{strasię.}
 byllarum vaticinata scribitur:

Veniet Brunia de partibus Hispanię, ante cu-
 ius conspectum gentes & reges peribunt, ipsa ve-
 rò calcibus equorum conteretur. quod vaticiniū
 quemadmodum euentum sortitum sit, infra di-
 cemus. Iā quia Sigebertus Austrasię rex i. dicitur
 Austrasię limites aliquo pacto, quemadmodum
 tunc fuerit describamus. Fuit hæc potentissima,
 in duas partes superiorem & inferiorē distincta
 regio, quę duas sedes continebat regias; vnam,
 nempe superiorem, Metis: alteram, hoc est, infe-
 riorem Colonia, hanc Leonis Belgici pes dexter
 anterior, illam verò pes eiusdē sinister anterior
 demonstrat, adeo, vt superior Austrasia, nunc Lo-
 tharingia: inferior verò Belgium siue Germania
 dicatur inferior. ab Austrasio duce quodam ipsi-
 us sic dicta, qui, vt i memorant, antequam Franci
 Germani Belgas sibi, vt ab initio hui⁹ Genealo-
 gię diximus, subiugassent, illis id nomen indidit.
 Terminabaturq; Rheno, Alpibus, Segusianis, Mā-
 duis, Heduis, Sequana, Schalde, & Oceano aquil-
 lonari, porrectissimum illum terrarum tractum
 in se totum complectens. ob quam regni amplitu-
 dinem Austrasiorum reges a nonnullis Histori-
 cis existimati sunt, etiam Francorum Celtarū fu-
 isse reges, vt de hoc Sigisberti, qui & S. Galli mo-
 nasterium fundauit, regijsque cū donationibus,
 tum priuilegijs dotauit, cū tamen Celtis nun-
 quam Austrasię reges imperauerint.

*Vaticiniū
 de Brunia.*

xv. CHILDEBERTVS.

CHILDEBERTVS, Sigeberti ex Brunia vnicus filius, *2. Austrasie* rex secundus, Regnum Burgundie à morte Lotharij patruj sui iure testamenti adiit, qui cum an. 12. regnasset, toxico Fredegunda, cui antea mentionem fecimus, Chilberici Suefionũ regis coniugis sublatus est an. à nato Christo 578. Nam cum Childebertus hic impuberis regis Lotharij secũdi tutelam ad se transferre conaretur, mater huius Lotharij Fredegunda coacto exercitu, illi obuiã progressa, primos ordines exercitũ præcessit, puerũ regem, quẽ vlnis gestabat, militibus ostendit, quẽ res Francorũ animos adeo accendisse scribitur, vt inde victoria illis contra Childebertum manauerit, reliquit aut Childebertus filium maiorem natu Theodobertum. Ne autẽ ex identitate nominis error subrepat, notandũ hic est. Dagobertum filium Lotharij 2. semper circumduxisse magnum cõcubinarũ numerũ, easq; omnes splẽdidẽ regioq; fastu vestib⁹ ornasse, ex quarũ vna filium habuit Nothum, nomine Sigebertũ, quem regem Austrasie constituisse quidam asserũt. Hic Sigebertus frater vnicus Clodouei 2. legitimi, qui regnũ Francorum adeptus est an. 625. habuit vnicum etiã filium, quẽ moriens Grimoaldo cuidã Maiori Palatij cõmendauit, qui puerum tonsum, in monasterium vsq; in Scotiã transmisit, filium suũ Hildebertum siue Childebertũ Austrasie, quem vocant regem constituens. Quare cõsilio Didonis Episcopi. Pictauiẽsis acta perhibebatur. Sed biennio post, cum Regi Clodoueo secũdo peruersitas hæc Grimoaldi innotuisset,

set,

set, iussit eum necari, Hildebertumq; regno ex- Anno
pulit, quod de Hildeberto nostro, ex Brunia Sige Christi
berti filio, nequaquam est intelligendū. qui qui-
dem Childebertus genuit Theodobertum.

xvj. THEODOBERTVS.

THEODOBERTVS natu Childeberti filius maior,
Austriæ Rex tertius, à fratre suo Theodorico, *3. Rex Austriæ.*
quem Brunehildis siue Brunia huc infantiæ insti-
gauerat, supra Metas seu Mediomatrices apud
Tullum oppidum (quod tum recens extruebatur)
prælio victus ingenti Coloniam fuga peruasit,
quo prælio vtrunque supra 30. millia hominum
concidere. ibi proditiōe à suis stipendiarijs, qui
bus ingentem Brunehildis promiserat vim pecu-
niæ, capite ex insidijs truncatus est. quod Metas
perlatum, vna cum omnibus liberis suis præter se-
norem filium Sigisbertum, qui auxiliō amico-
rum ad Godfridum siue Godonardum, & Gene-
baldum Franconiæ Duces nepotes suos transfu-
git, reliquos autem Theodoberti filios, Gunthra-
mum videlicet & Lotharium, Brunia in conspe-
ctu suo Metis iugulari fecit: illum anno à natiui-
tate Christi 550. hunc verò circiter annum 600.
Deinde etiam Theodoricus trucidato fratre cum
regno Austriæ & Burgundiæ annis 18. esset po-
titus, eiusdem Brunehildis auxilij suæ dolis, cōcin-
nato toxico è viniis sublatus est an. 618. nullo ex se
hærede relicto. Brunehildis aut & ipsa tandem
Lotharij secundi iussu (nam in eius potestatem de-
uenerat) à quatuor in diuersum actis equis di-
scerpta est, eò quod filij eiusdem atque nepotes
Lothario quæstionem status mouissent, negantes

Anno
Christi

24

Genealogia Principum Austria

cum esse legitimum: resque ad arma & bellū deducta, cuius vnica causa Brunehildis perhibebatur, instigatrix & alumna, in qua vaticinijs, de quo ante diximus, euentus apparuit: & ante cuius aspectum, præter gentes, etiam fratres duo perierunt Sigisberti, quem genuit Theodobertus, de quo hætenus.

xvij. SIGEBERTVS.

SIGEBERTVS Theodoberti occisi filius, post mortem Theodorici patruī, qui patrem ipsius interfici curauerat, cum iam annis 18. apud nepotes suos duces Franconiæ, ad quos confugerat, delitasset, & vtriusq; Franciæ, & Burgundiæ atq; Austrasiæ regna ad vnū Lotharium Chilperici Suesionum Regis & Fredegondæ filium deuoluta viderentur, ab Lothario 2. rege procerum interuentu, quod regi cognatus esset, 1. Dux Alemanix instituitur, super ciuitates Churiam, Lausanum, Sedunum, Constantiam, Basileam, populosq; circūiacentes, sub conditione, vt neque ipse, neq; posterius eius vnquam vel titulum vel Diadema dictorū regnorum sibi affectarent, sed illo Ducali titulo essent contenti, quæ acta sunt anno à nato Christo 625. quo tempore ac paulo ante Ecclesia varios experiebatur cruciatus, clamans, atque parturiens vsque dum peperisset Imperatorem Heraclium, qui Rempublicam admodum inuenit afflictā & dissolutam: nam & Europam Barbari, & Asiā Persæ tum deuastauerant. Regnante verò Heraclio fuit in Perside Cosdros nomine, qui bello Palæstinam oppressit, & Ciuitatē Sanctam Ierusalem cepit: quo bello multos occidit & Patriarcham captiuum

Dux Alemanix.

625.

12.
Heraclius.

captiuum duxit Zachariam, ablata etiam cruce Anno
Dominica. neque his Cosdroes fuerat contentus, Chisti
fed & Africam, aliâs Carthaginem, occupauit, ex *Cosdroes*
quibus victorijs adeo factus est insolens, vt argē- *Draco.*
team ædificaret turrim, in eaq; aureum statueret
thronum. Vt autem simplici imponeret plebecu-
lâ, & solis ibi quadrigam, & Lunæ & stellarum
posuit imagines, & per meatus quosdam occul-
tos, aquam aspergi curabat, vt sic pluuiam quasi
de cœlo demittere videretur. Quo nomine se ab
incolis, & vicinis gentibus suo imperio subiuga-
tis, & regem regum & dominum dominantium
vocari, imò vt Deum coli voluit. Hic nimirum
Draco ille fuit rufus & callidus, Lucifero in hoc,
quod se Deo equalem statuere niteretur, perquâ
similis. qui 7. diademata, hoc est, multa regna, &
decem cornua, id est, instructissimos habebat ex-
ercitus, quibus stellarum, id est, totius puta orbis
terrarû partem tertiam ad se trahere videbatur:
qui sanguinis Christiani sitientissimus ante mu-
lierm illam, Catholicam scilicet stetit Ecclesiâ,
cuius filium Heraclium Imperatorem cupiebat
deuorare: ipsa verò mulier siue Ecclesia, quæ tum
erat in Asia, præ timore Constantinopolim fu-
giebat, & in Græciam, vbi locum à Deo habebat
paratum, vt pasceretur. Cosdroes tandem fuga
quoque tangitur: nam Heraclius anno Imperij
sui 12. contra Persas armata manu, in qua D. Virgi-
nis Mariæ gerebat imaginem, proficiscitur, quos
item debellauit; quo bello Draconem illum Cos-
droem mox à principio coëgit in fugam, ac tem-
poris successu, ciuitates & regiones, quas ille de-
seruerat, omnes penè deuastabat. Quibus peractis,

Anno tum demum vox in ecclesia illa est audita: **NUNC**
Christi. FACTA EST SALVS, ET REGNUM DOMI-
 NI NOSTRI &c. Nam hoc praelium totum, non
 de Angelis tantum, qui spiritus sunt, sed recte et-
 iam de hominibus intelligendum esse, ex illis
 maximè verbis patet, quæ in textu Apocalypseos
 habentur:

Et non dilexerunt animas suas vsq; ad mortem.

Cum sic ab Heraclio victus esset Cosdroes, fili-
 um cum principibus Persarum & exercitu præ-
 grandi misit aduersus Heraclium vsq; ad Danubi-
 um; vbi postquam ab vtraq; parte diu multumq;
 pugnatum esset, in id tandem conuentum fuit, vt
 ipsi belli duces, Heraclius nimirum & Cosdroe
 filius singulare inirent certamè: quod & factum,
 & filius Cosdroe victus, non tamen occisus est.
 Hunc ergo Cosdroe filium Siroen sub bestia illa
 comprehendendi puto, cui Draco ille suam dedit po-
 testatem, & cui non absq; summa populi admi-
 ratione reuiuiscienti datum est bellum facere fan-
 ctis, & vincere eos: multos enim martyrio affecit
 sanctos, vt Anastasium, cumq; eo Monachos sep-
 tuaginta, & alios Christianos permultos: & cum
 hoc bellum septennio durasse scribatur, rectè cõ-
 pleti sunt ex vna parte dies illi 1260. & ex altera
 tempus, hoc est an. tempora, duo anni, dimidium
 temporis, annus medius: atq; ita 7. an. computen-
 tur, quibus mulier in solitudinem fugata, interea
 alebatur, donec Herachus cum filio Cosdroe sibi
 subiugato in Persidem ad ipsum venisset Cosdro-
 em, eumq; fuisset sic allocutus; vt si credere vo-
 luerit Domino nostro Iesu Christo, & illius se-
 ruum

feruum esse confessus fuerit, Regnum Persarum Anno
totum, & vitam se illi daturum. Quod cum recu- Christi
fasset, gladio extracto caput ei proprijs manibus
amputauit, multosq; Heraclius secum reduxit ca-
ptos antea à Persis, ac crucem Saluatoris sanctam
Hierosolymam reportauit; & reduxit quoq; Pa-
triarcham Zachariam, cuius fides & patientia sic
probata fuit. Insurrexit autè sub Heraclio Prin-
ceps quidam Arabum siue Saracenorum nomine
Mahometes, qui per eam in Apoc. designabatur
bestiam, duo cornua habentem agno similia, qui
loquebatur autem sicut Draco Coldsroes: nam vt
ille sibi diuinum arrogabat honorem, ita hic et-
iam vt Deus, à suis adorari, aut saltem maximus
inter nuntios Dei haberi voluit; potestatem etià
prioris faciebat bestiae, quia regum Persarum, si-
ue quod idem est Saracenorum & continuauit
& euexit: instituitq; imaginem bestiae, id est, suum
suae sectae post se reliquit pontificem, quem Sara-
ceni vocant Calipham. Cum autem vix vlla fue-
rit secta, quae tantopere Christianae nocuerit fi-
dei, vt quae non solum Persidem, Arabiam & Sy-
riam, sed Aegyptum etiam & Africam; imò par-
tem & Hispaniae infecit non exiguam; ob id pro-
cul dubio D. Ioannes tam diligenter tempus il-
lius sectae inculcat per numerum bestiae 666. qui Apoc. 13.
666.
in Mahometis nomine graecè scripto continetur.
Atq; haec ferè sunt memoratu digna, quae in id tē-
pus, quo Sigisbertus Theodoberti filius primus
Alemaniae Dux est constitutus inciderunt:
nunc ad Otbertum, quem genuit Sigis-
bertus, filium ordine pro-
cedamus.

A
C

Anno
Christi

28

Genealogia Principum Austria
xvii. OTBERTVS.

OTBERTVS, qui à nonnullis (vt auus) etiam Theodobertus appellatur, filius Sigisberti Ducis Alemanniæ primi, comes Habspurgenfis, à castro quondam Auendum, quod postea Auenburgum, deinde Habspurgum vocari cœpit, quodque ad Vogesum montem nō longè à Mosella & balneis plemerijs, ad limites Lotharingiæ & Burgundiæ extructum, comitatus titulum obtinuit: vbi residere solebat S. Romaricus, dum adhuc esset secularis, & aulam Theodoberti Regis, aui huius Otberti, sequebatur ac frequentabat: viuentem autem S. Columbano, & eius doctrina vigente, exemplo & vestigijs illius insitendo, reliquit vitam secularem, terrenumque honorem, nec nō & dignitatem status, quem apud Regem Theodobertum tanquā Consiliarius regius obtinebat, spreuit, intrans monasterium Luxouien. monachus ibidē factus, vbi miranda floruit vitæ sanctitate; adeo vt post mortem S. Amati factus Abbas ad Castrum, quod dixi, Auendum monasterium exeruxerit, in quo tandem etiam sepultus. Hinc factum est, vt castrū illud, quod antea Auenburgum, deinde Habspurgum appellatum est, nomen obtinuerit Montis S. Romarici. Cuius quidem castri primus Comes Otbertus, qui etiam Dux Alemanniæ, & hæres Fræciæ Orientalis fuit, princeps admodum deuotus, Catholicus, pius, & pauperum fautor eximius. Quod vel hoc etiam exemplo facile apparet. Cū Scoti cuiusdam inde ex patria sua venientis nomine Troperti Eremitæ, precibus Otbertus hic princeps liberalissimus acquiesceret, ei que non solum locum concederet, quem extruendo templo

il
ra
als
&
de
mi
ric
no
ne
Ot
fu
bu
eo
fix
pe
Hu
bid

uiu
tun
734
fis.
hab
xit
tell
pre
ce a
scri
otio
reg
ra i

lo siue oratorio in sylua petijisset, verum in pu-
ram etiam eleemosynam, latissimum terræ tractū
assignaret, qui à monte Samba vsq; in Metzébach
& Syluam nigram ad Brisgoam protenditur: ei-
demq; duos insuper socios adiunxit tamquam fa-
miliares, qui eum in extruendo templo, Monaste-
rio siue oratorio iuuarent: quo extructo postea
non tantum S. Trupertus, quem martyrem quidā
nequissimi homines interfecerunt: verum etiam
Othbertus ille princeps pijsimus, post obitum
suum, in eodem loco, sepulti sunt, vnā cum qui-
busdam alijs Habsburgi comitibus. Id quod sub
eodem Samba monte, in Brisgoia, Epitaphium af-
fixum docet, quo nominantur Othbertus, Ram-
pertus, Luitfridus, Hūfridus, rursum Lundfridus,
Hugo, & Euerardus, Comites in Habsburg, qui i-
bidem in Monasterio S. Truperti sunt sepulti.

xix. BEBO.

BEBO, siue Bobo, filius Othberti, Landtgra-
uius Alsatia, fratres habuit Reimbertum, Otber-
tum, Ethonem Abbatem Augia, qui circa annum
734. postea factus est Episcopus Argentoraten-
sis. Ab hoc Bebone Comite Habsburgensi nomina
habent pagi Bebhausen, Bebsdorff, in Alsatia. Vi-
xit huius Bebonis tempore Pipinus Caroli Mar-
telli principis victoriosissimi filius, quem inter-
pretantur virum fuisse cum aurea corona, & fal-
ce acuta nubi insidentem, de quo Apoc. 14. capite
scribitur. Hic enim, cum Hildericus Francia rex
otio deditus, & inertia, nomine tantum & titulo
regis esset contentus, administrationis verò one-
ra ipsi Pipino relinqueret, scripsit hic Pipinus
Romam

734.

*Apoc. 14.
Pipinus nub̃*

Anno
Christi

Romam ad Zachariā Pontificem, atq; inde respōsum petijt, vter ex his regis nomine dignior videretur: ille ne qui pōdus sustineret diei; an qui otio delitesceret & solo regnaret nomine: cui cū pontifex respondisset, illum potius appellandum esse regē, qui bene rempublicam gubernaret, Frāci hac responsione animati, Hilderico rege in monasteriū detruso, Pipinum statuerunt. vexabatur eodem fere tempore ab Aistulpho Longobardorum rege Stephanus Papa; qui in Galliam veniēs, petiturus aduersus eū auxilium à Pipino, quē dixi, facile impetrauit, & eiusdē ope mox ita defatigauit hostem, vt pacem cum Romanis inire cogeretur, quam vbi paulo post fregisset, atq; secundo Galliam esset ingressus, per Pipinum Papiae tandem fuit detentus, vsq; dū securā redderet Remp. Romanā, & Pontifici restitueret, quē vtroq; bello fuerat ablata. Haecenus igitur xix. generationes à Dagoberto hucusq; deduximus, scilicet ad Otbertum secundum, quem Bebo Pater genuit filiū.

A CAROLO MAGNO VS
QUE AD RVDOLPHVM I. PRIN
cipum Austriae generati
ones xj.

i. OTBERTVS.

OTBERTVS filius Bebonis, qui & Robertus appellabatur, fratrem habuit Rothbertum comitem ab Altenberg, ipse verò erat ex Habspurgensium comitibus in ordine tertius. Vxorem habuit comitissam Sabaudiae, cum qua genuit filium Amprim-

printum: obiit autem hic Otbertus anno decimo
 quinto Regis Pipini, qui habuit duos filios, vnū
 Carolomanum, & alterum Carolū, qui propter
 rerum præclarè gestarū magnitudinē cognomina-
 tus est Magnus. Hic Carolomanno fratri successit
 in regno, habens & falcem, id est, insignem potē-
 tiam, probitatem & auctoritatem, quam in pro-
 fligandis hostibus à repub. sua habuerat pater il-
 le Pipinus. Cuius ætate misit Deus Adrianum, e-
 ius nominis tertium Pontificem, Ecclesiæ suæ
 quasi primum ex ijs Angelis, qui phialas suas ef-
 fuderunt. hunc Desiderius Longobardorum Rex
 in tantas redegit angustias, vt à Pipini filio auxi-
 lium flagitare debuerit, qui pro sua pietate præ-
 fato Adriano in Italiam occurreret, eundemque
 Desiderium primum inter Papiam includeret;
 deinde verò Papia capta, eum in Gallias, perpe-
 tuum deportaret in exilium. à quo tempore reg-
 num Longobardorum in totum fuit extinctum.
 Atq; sic iræ Dei locus extra ciuitatem (id est, Ec-
 clesiæ gremium) calcatus, & fama Caroli Magni
 per 1600. exiuit stadia, hoc est fere per vniuersam
 terram sparsa est. Primæ autem effusioni phialæ
 comparatur factū Adriani, quem supra dixi, po-
 tificis, qui contra Pseudosynodum Constantino-
 poli congregatam, de abolendis imaginibus, con-
 demnauit hæresim Imperatoris Constantini, qui
 imagines Sanctorum eiecit è templis; itemq; al-
 teram Felicianam, quæ asserbat filium Dei, indi-
 uina natura verum esse Deum, in humana verò
 nuncupatiuum: Et in diuina natura eum esse ve-
 rum filium Dei; in humana verò adoptiuum, ita
 vt personam Dei & hominis, in duas diuideret
 perso-

Anno
 Christi
 Carolus fal-
 cem.

1. Phiale.

Anno
Christi

personas; filij verò vnam, & alteram adoptiuam. & hoc fuit vulnus, quod primus Angelus infligit habentibus characterem bestiae, id est, similem quandam perfidiam Mahumetanæ tempore Othberti, qui genuit Amprintum.

ij. AMPRINTVS.

814.

AMPRINTVS, quem alij etiam Rampertum appellant, filius Othberti, comes Habspurgenfis, vixit sub Stephano summo Romanorum Pontifice, anno à Christi natiuitate 814. à quo Canonisationem impetrauit S. Truperti: Etiam ab hoc Amprinto nonnulli existimant Castrum illud, ac pagum, in Brisgoia situm, Ampringen vulgò dictum, nomen & exordium habere. Genuit autem Amprintus filium, nomine Gonthramum ex Aliza vxore, comitissa in Benurn.

iiij. GONTHRAMVS.

GONTHRAMVS filius Amprinti, comes dictus est etiam de Altenburgen, habuitq; duas consequenter vxores; quarum prima Brigantina fuit comitissa, altera verò Ita filia Alberonis comitis à Kalb. Ex fratribus vnum habuisse legitur Brunonem Papam, alterum Landfridum: filium autem genuit Luthardum. iecit hic fundamenta castrì Scharffenstenij, sed morte præuentus, non absoluit. Sepultus in coenobio S. Truperti.

iiij. LVTHARDVS.

LVTHARDVS filius Gonthrami, Comes Habspurgenfis & Altenburgenfis, castrum acuti lapidis, hoc est, Scharffenstein, à patre Gonthramo inchoatum, absoluit. Genuit tres filios Betzonē, Berthilonem, & Gebesonem, comites Habspurgenfes,

genf
à nat

B

quen
hasti
Prim
goia
ter h
mon
mus
Betzo
mona
& sur
puse
filios
qui pR A
fis & A
gouia
Vvere
xit Ita
liam f
Rudo
rem S.
rense
ni hon
pultus
quidar
atque
Pontif

geneses, & Altenburgenfes. decessit circiter annū Anno
à nato Christo 899. tempore cæsaris Arnulphi. Christi

v. BETZO.

.899

BETZO maior natu ex tribus Luthardi filius,
quem etiam Betzelinum nōnulli appellant. Hic
hastiludijs Cōstantiæ interfuit circa annum 948.
Primus monasterium Salsburg S. Cyriaci in Bris-
goia (vbi & sepultus) suis expensis extruxit. Fra-
ter huius Berthilo cœpit monasteriū VVolkirch-
monialium in honorem D. Margarethæ. Postre-
mus Luthardi filius Gebeson frater quoq; huius
Betzonis, comes ab Habsburg, VVissenaugeum
monasterium apud Rauenspurgum suis expensis
& sumptibus condidit. Factus hic etiam Episco-
pus est Cōstatiensis. Genuit autem & Betzo tres
filios, Rapotonem, Rudolphum, & VVerengariū,
qui postea Argentinensis factus est Episcopus.

948.

vj. RAPOTO.

RAPOTO, Betzonis filius, comes Habsburgē-
sis & Altemburgenfis, arcem Habsburgum in Ar-
gonia iuxta Bruck oppidum in monte condidit, *Habsburg.*
VVerengario fratre expensas faciente; vxorē du-
xit Itam, ex Lotharingiorum Ducum sanguine, fi-
liam scilicet Ducis Dioterici. Frater Rapotonis
Rudolphus cœnobium Othmarsheim in hono-
rem S. Quirini fundauit. Ipse verò Rapoto Mu-
rense cœnobium apud Heluetios in Diui Marti-
ni honorem construxit, in quo vnā cum vxore se-
pultus est. Incidit in hæc tempora crescentius
quidam Patritius Romanus, qui ad eò rebellauit,
atque in eam temeritatem incidit, vt Gregorium
Pontificem huius nominis quintum, de pontifi-

972.

Anno
Christi

Onbo 3.
apoc. 16.
4. phiala.

34

Genealogia Principum Austriae

catu deiiceret, eiq; Antipapam substitueret nomine Ioannem. Multi quoque Romani tunc impii blasphemarunt nomen Dei, vtrumque contemnentes solem, id est, vtranque potestatem, tam Ecclesiasticam quam Secularem. Prædicta Crescentij impietatem Ottho 3. eius nominis Imperator, velut Angelus 4. (de quo D. Ioannes in Apocalypsi loquitur) vindicans, phialam effudit super sedem Bestiæ, id est, Consulatam Crescentij tyrannicum, quem ex fuga retractum, paulatim manibus truncatis auerso imposuit asino, & spectaculi loco per urbem Romam circumductum, ante urbem suspendi mandauit: vnde domini-um eius factum est tenebrosum, & linguam suam comedit præ dolore. Sed ad Rapotonem reuertamur, qui genuit filium nomine Vverengarium.

vij. VVERENGARIUS.

VVERENGARIUS, siue Berengarius, Rapotonis & Itæ filius, comes ab Habsburg, cognomento Pius, in Diui Martini monasterio, quod magnifice dotauit, sepultus est. Genuit, dum viueret, filium Ottonem. cuius tempore ab Ottone 3. de quo diximus paulo ante, Leopoldus Illustris ex

1. Marchio.

973.
988.

stirpe Conradi Bambergensis primus Marchio Austriae constituitur; à quo per ordinem, suo conuenienti loco ac tempore, reliquos ad decimum & vltimum vsque, annotabimus, vt Archiducum Austriae & Marchionum differentia ostendatur. Fuit huius Leopoldi primi vxor Richardis, soror Henrici Aucupis Imperatoris, obiitq; an. 988. cum qua genuit Henricum, de quo postea, nunc

nunc Vverengarij stemma prosequamur, qui, vt Anno dictum est, Ottonem genuit. Christi

viiij. OTTO.

OTTO, filius Vverengarij, comes Habsburgensis, cuius vxor Baronissa ab Hornburg, cum qua suscepit filium VVernherum nomine, & post mortem sepelitur in monasterio Murensi, de quo supra diximus. Huius tempore vixit Hildebrandus ille, vir eximie sanctitatis, & spiritus Prophetie præditus; is postea factus summus Pontifex, Gregorius septimus appellatus est, tanquam Angelus quintus, post quartum illum, de quo antea, phialam suam effudit super flumen illud magnum, id est, quosdam Ecclesiasticos, qui cum incontinentia, Simonia, & alijs vitijs essent corrupti, Concilio celebrato, illis ex sacrorum Canonum præscripto, & vxoribus interdixit, & concubinis. Adhæc, cum saculares antea principes sibi iurisdictionem in clerum usurpare non vererentur, in eodem Concilio id quoque salubriter statuit, ne vllus Episcopus aut Prælatus inuestituram à laico, cuiuscunque conditionis principe acciperet. De 6. Angelo postea: nunc de secundo Marchione Austria Henrico scilicet, filio Leopoldi primi, cuius vxor Suenthildis, frater verò fuit Popo Episcopus Treuirensis. Genuit hic Henricus filium Albertum, & mortuus est anno à Christo nato 1018. mortuus est etiam martyr ille Sanctus Colomanus in Stokeravv, non ita procul ab Austria Vienna Metropoli. Albertus autem 3. Austria Marchio, Victorio 3. et 4. Mar. sus appellatus, genuit Ernestum ex vxore Adelheide,

Anno
Christi
.1056

3. Marchio.

heide, filia Petri Regis Vngariae, & mortuus est, postquam gubernasset annos 32. ann. scilicet 1056. à Christo nato. Ernestus verò genuit Leopoldum Pulchrum, quintum Austriae Marchionem, cuius vxor fuit Ita, filia Henrici 4. Imperatoris. Verum hæc de quinque Marchionibus Austriae incidenter, de reliquis quinque etiam suo agetur loco; nunc nostram, quam suscepimus, principum Austriae continuemus genealogiam ab Ottone, qui genuit VVernherum.

ix.

VVERNHERVS.

VVERNHERVS, comes de Habsburg, filius Othonis, insignia dona concessit in fabricam Monasterij, nuncupati AVE MARIS STELLA, alias VVettingen & VVelgenstein vocati, instituti Cisterciensis, atque à comitibus de Vvalenberg, alij dicunt VVandelberg, & Rapoltzvilier, primum erecti: in quo monasterio non solum VVernherus hic sepultus iacet, sed post mortem eius, etiam plures alij comites ab Habsburg; quorum nomina Epitaphijs exprimuntur, hoc modo: Ioannes 3. Godefridi 2. Albertus vnus, Rudolphi 5. Hartmannus vnus, VVernherus & Henricus situm est monasterium hoc ad ripam fluminis Lechomagi, Germanicè appellati Lechen. Genuit autem VVernherus Albertum cognomento Diuitem. Circa hæc tempora sextus apparet Angelus, de quo me dicturum ante sum pollicitus, contra tres immundos spiritus, exeuntes de ore Draconis, Regis scilicet Persarum & Turcarum, de ore item Bestiæ, id est, Sultani Babylonie, & de ore Pseudo prophete, id est, Collegij Mahumetani, tres immundos spiritus, in modum ranarum, instigato

6. Phiala.
Apoc. 16.

res p
lum
co ex
& Af
illi, q
vt en
erunt
ction
gelus
effud
tifici
stian
crebr
banu
hom
Cruc
ni no
cord
in vn
factu
trua.
Ciuic
stian
per V
pulia
deni
facta
confi
CH
septe
incio
Ioan
pia q

res puta & adiutores Saracenorum, contra popu- Anno
lum Christianū, qui tum bello & tyrannide Dra- Christi
co extendit Imperium suum in Antiochiam vsq;, & Asiam minorem. Beati autem erant Christiani illi, qui tum in constantia fidei perseuerauerunt, vt enim in terra sancta cum Christo compassi fuerunt, ita in loco Armageddon, id est, consurrectionis, cum eodem collatabuntur. Restat 7. An- Apoc. 16.
gelus, Alexius scilicet Imperator Orientalis, qui 7. Phiala.
effudit phialam suam in aerem; dum Urbano pōtifici eius nominis secundo, angustias quas Christiani ab infidelibus patiebantur Saracenis, per crebras exposuit literas. Qua fama permotus Urbanus ille, populis occidentalibus persuasit, vt hominum aliquot centena millia, signo Sanctæ Crucis muniti, proficiscerentur contra Christiani nominis hostes, videlicet Saracenos; tanta cōcordia, vt vix vllō tēpore vnquam tot homines in vnā coierint sententiam. Tunc etiam terræ factus est motus, & fulgura apparuerunt, & tonitrua. Quin & cometæ, & alia signa multa sūt visa. Ciuitas autem magna, siue multitudo illa Christianorum militum in tres diuisa est partes; alij per Vngariā, alij per Sclauoniam, alij verò per Apuliam, profecti sunt Constantinopolim. Babylō denique ipsa, hoc est, Saracenis, ita fuit labefactatus, vt vix vnquam antea maiorem senserit confusionem, ita vt compulsi fuerint Saraceni CHRISTVM blasphemare Dominum. Sed de septem Angelis, phialas suas effundentibus hæc incidenter dicta sufficiant: quæ præterea Diuus Ioannes in 17. Apocalypses capite dicit, de im- Apoc. 17.
pia quoque Saracenorum secta creduntur prædi-

Anno
Christi

sta, quæ, vt Ecclesiastica testatur Historia, in duas dissecta est partes; Saracenorum enim alios Perfidem, alios verò AEgyptum inhabitasse legimus: vtrique suum habuerunt Sultanum. Damnata ergo Meretrix, Secta est Mahometana, in qua fornicati sunt reges terræ, & inebriati sunt vino prostitutionis eius, dum relicto vero Dei cultu, prophanos sectantur cultus: per mulierem autem Persarum, & per Bestiam AEgyptiorum intelligitur Sultanustum quod hic illo ignobilior, tū quod ille hunc per multos annos ex suis eiecerit sedibus. Verū brevis hæc annotatio Historica ad intellectum capitis 17. de quo supra diximus, non parum proderit. Adferam etiam ea, quæ decimū octauum & decimū nonum cap. Apocal. declarare videntur, idque quā breuissimis: nam ad Albertū VVernheri filiū, in hac Genealogia nostra subsequenter, properamus.

Apoc. 18. 19.

1096.

Contigit ergo his temporibus, scilicet anno post Christum natum 1096. quod à Summo pontifice contra Saracenos cum ingenti Christianorū exercitu missus fuerit in Hierusalem Adamarus Episcopus Podiensis, cuius opera & consilio crebro debellati fuerunt. Ex quo bello & Ierusalem, & Antiochia, atque adeo pleraque in Syria loca Christianorum potestati subiecta sunt: Sicque Babylon magna, hoc est, prophana illa cecidit secta Mahometana. Adde, quod Godefridus Rex Ierosolymitanorum primus, bellica virtute etiam Sultanum AEgyptium cū ingenti exercitu suo eō adegit, vt se plurimi in mare precipites mitterent, atque sic perirent. Hinc gaudio perfuncti, ex victoria supra dicta, 24. seniores, id est, vniversi Christi-

1099.

Apoc. 20.

21. 22.

Christi
fimi
fa C
nost
glor
nher
nom

A
spur
vxor
dorfi
duos
Marco
1136.
ctos.
Henr
qui e
xore
Henr
debr
pell.
Vict
nec
Rom
feren
res
mi v
ferr
min
ius

Christiani orbis Episcopi, & 4. animalia, Sanctif- Anno
simi puta quatuor Patriarchæ, atq; adeo vniuer- Christi
sa Christi Ecclesia communi gratulatione Deo
nostro ALLELUIA, hoc est, laudem dixit, &
gloriam, & gratiarum actionem. Nunc ad VVer-
nherum reuertamur, qui genuit Albertum cog-
nomento Diuitem.

x. ALBERTVS I.

ALBERTVS filius Vvernheri, Comes Hab- 9011.
spurgi, floruit sub Henrico V. Imperatore, duxit
uxorem Itam, filiam vltimi Comitiss de Pfullen-
dorff, & reliquit post se Albertum & Rudolphū
duos filios. Interim moritur Leopoldus ex
Marchionibus Austriæ per ordinem sextus anno
1136. Hic Pius dictus est, postea quoque in San- 6. Marchia.
ctos relatus, qui cum uxore Agnete genuit filium 1136.
Henricum, septimum Marchionem Austriæ, 7. Marchia.
qui etiam Dux Bauariæ dictus in Somergott, v-
xorem habuit filiam Lotharij cæsaris, viduam
Henrici Superbi. Diximus supra de quodam Hil-
debrando, qui postea Gregorius Pontifex est ap-
pellatus. Inter hunc, aliquotque successores eius,
Victorem scilicet, Urbanum atque Paschalem,
nec non inter Imperatores quosdā per id tempus
Romanos, fuit controuersia, De iure & modo cō-
ferendi dignitates Ecclesiasticas; quas Imperato-
res p consuetudine sua per virgā & annulū: sum-
mi verò Pontifices per liberam electionem con-
ferri debere volebant. Tandem circa annum Do-
mini 1122. Henricus Imperator Romanorum, e- 1122.
ius nominis quintus, vltro venit Romam, ibique
huic

Anno
Christi

huic controuersia his renuntiat verbis: Ego Henricus, Dei gratia Romanorum Imperator, Augustus, pro amore Dei, & Sanctae Romanae Ecclesiae, & D. Papae Calixti, & pro remedio animae meae, Deo, & Sanctis eius Apostolis Petro & Paulo, & Domino Papae Calixto, Sanctae Romanae Ecclesiae dimitto omnem inuestituram per annulum & baculum, & concedo in omnibus Ecclesijs fieri liberam electionem & consecrationem. Hanc concordiam prauidit D. Ioannes in Apocalypsi cap. 20. sub imagine Angeli, Calixti scilicet Papae, qui habuit clauem Abyssi, id est, potestatem absoluendi, & catenam magnam, siue multitudinem Praelatorum & Episcoporum, apprehenditque, ligauit & clausit, per censuram Ecclesiasticam, antiquum aduersarium, nimirum persecutores Ecclesiae Catholicae, ne amplius in Catholicum grassarentur clerum, donec compleretur tempus pacis longioris, quae contigit Ecclesiae tempore Lotharii, qui praefato successit Henrico, & Innocentij Papae, & anno 1133. publice tandem firmata est. Henricus autem Leopoldi Sancti filius Marchio Austriae 7. in ordine, genuit Leopoldum octauum Marchionem, & mortuus est, anno a nato Christo 1172. Leopoldus autem & ipse genuit Fridericum filium, cognomento Catholicum, qui in expeditione Hierosolymitana decessit anno 1191. adeo ut restaret nisi Fridericus, alter scilicet huius nominis Austriae Marchio, in ordine decimus, cognomento Bellicosus, qui vltim^o in ea familia, in pugna cecidit contra Vngarios 15. Iunii ann. 1246. atque ita cum tempore omnes familiae desierunt, sola Austriaca, quam a Franco, tempore Iulij Caesaris

1133.

8. Marchio.

1172.

1191.

9. Marchio.

10. Marchio.

vltimus.

fari
vsq
fili

A
uiti
uin
vxo
com
dol
Frid
que
ber
erci
terr
deri
prin
lesti
fisci
rone

V
patr
que
ma
7. Pa
nes
mag
fi Ro
naba
Leon
dam

faris viuento, ad Albertum vsque deduxim⁹, huc
vsque permanente. Genuit autem Albertus ille
filius VVernheri, Albertum secundum.

xj. ALBERTVS 2.

ALBERTVS 2. filius Alberti 1. cognomento Di-
uitis, Comes Habsburgij, & Landgravius siue pro-
uincialis eius ditionis, comes superioris Alsatię,
vxorem duxit Hedvvigem, ex antiquissima stirpe
comitum de Kiburg, ex qua suscepit filium Ru-
dolphum, postea Romanorum Imperatorē, quē
Fridericus 2. Imperator ē sacro fonte sustulit, at-
que in aula sua pro dignitate educauit. Hic Al-
bertus, cū in vita sua maximē delectaretur ex-
ercitio rerum bellicarum, atq; in ijs iamdiu dex-
terrimē versatus esset, tandem in senectute, desi-
derio videndi sepulchrum Domini captus, filijs
principatus sui administratione commissa, in Pa-
lestinā, quę olim terra Sancta appellabatur, pro-
ficiscitur, vbi initio anni 1238. mortuus, in Acca-
rone sepultus est.

1218.

1238.

Quęstio.

Voluerunt aliqui hunc Albertum Rudolphi
patrem originem sumpsisse ex familia Leonum,
quę tum admodum illustris habebatur, cū Ro-
mę Pontifices pręessent Alexander 2. Gregorius
7. Paschalis 2. & Vrbānus 2. &c. atque ibidem Leo-
nes illi habitarent ad montem Auentinum, ciues
magni nominis, famę, authoritatis, adeo, vt qua-
si Romę gubernare viderentur: ex quibus nomi-
nabantur Petrus Leo, & alter Petrus filius Petri
Leonis; ex qua quidem familia dicunt venisse quē
dam valde diuitem Romę in Ergouiam, & illic

edificasse Castrum nomine Habsburg, quasi Auentisburg, vel Auentisburgum, vt representaret sic montem Auentinum, ex 7. montibus illis, quos Roma in se incluserat; atque inde ortos esse comites Habsburgenses, postea Landgrauios Alsatie, tandem & Imperatores, Duces, & Archiduces Austriae.

Solutio.

Ceterum, quæ illi volunt, veritati nequaquam consentanea sunt: Nam Habsburgum, vnde principes Austriaci nomen ducunt, non illud est, quod in Ergouia situm, sed id quod nunc temporis Mons S. Romarici appellatur, antea verò longè, quam illud in Ergouia Castrum erigeretur, vocatum est Habsburgum, quemadmodum id ex foundationibus & dotationibus factis antiquitus à Comitibus Habsburgensibus in memoriam eiusdem Sancti Romarici liquidò apparet. Hi comites siue principes postea, ad imitationem illius antiqui, nouum eiusdem nominis Castrum in Ergouia exstruxerunt, id quod suo loco etiam supra dictum est. Adde, quod & huius nominis Habsburg mentionem facit Gallorum ille Historiographus Robertus Gaguinus, in vita Ludouici Pij Imperatoris, filij Caroli Magni, à quo Ludouico Imperatore, vsque ad Alexandrum, de quo supra, pontificem, computantur plusquam centum & sexaginta anni. Quare ea, quæ Volateranus, & alij quidam diuinare videntur, nequaquam antiquioribus monumentis, donationibus, & alijs priuilegijs cōueniunt; relinquenda igitur sunt, vt incerta, certisq; hac in parte fundamentis in-

tis innitendum: de quibus quidem inde à Franco Anno
hucusque primùm per 17. illas generationes, dein Christi
de per 19. & postea per 11. hoc est, in totum per 47.
continuas generationes processimus, scilicet à Iu-
lio Cæsare ad Constantinum Magnum, à Constā-
tino Magno ad Carolum Magnum, & ab hoc tan-
dem vsque ad Rudolphum Magnum & i. eius no-
minis. Nunc restant adhuc 11. generationes.

A RVDOLPHO I. VSQVE AD
RVDOLPHVM 2. Xj. GE-
nerationes.

i. RVDOLPHVS.

RVDOLPHVS filius Alberti secundi, Comes
Habspurgenfis, & Landgravius Alsatix superio-
ris, seu prouincialis, natus est anno 1218. die 27. A-
prilis, & postquam in aula Friderici 2. Imperato-
ris, summo cum honore versatus esset, duxit vxo-
rem Annam Alberti Comitis ab Hohenberg ad
Nicrum filiam. Hic post mortem Friderici 2. cum
interregnum annis octodecim fuisset, Principum
Electorum vnanimi suffragio, in Romanorū Im-
peratorem, nihil minus cogitans, eligitur; & A-
quisgrani coronatur, vltima Octobris anno à na-
tuitate Christi 1273. anno verò ætatis suæ 55. 1218.

FRATRES habuit duos, Albertum, qui sub
Conrado Imperatore Friderici filio, in pugna ab
Insucribus captus, in carcere perijt: & Carolum,
qui Basiliensis factus Canonicus iuuenis mori-
tur. 1273.

SORO-

Anno
Christi

SORORES itidem duas habuit, Martham, quæ in Adelhuifensi cœnobio vitā virginittatis professæ est, & Hedvwigam, quæ primū Domino in Cussenberg, deinde Otthoni ab Ochsenstein nupsit.

FELICIORES ex inopinato successus vix vli alij, in vlllo principe reperiuntur, vt non, nisi ex diuina prouidentia fuisse cēseri debeant. Post coronationem Aquisgrani factam, Othocarum Bohemiæ Regem, Austriam ingressum, & inde cedere nolentem, ad Niderszburgum oppidum prælio fudit: Albertumque filium suum, Austriæ, iā heredibus vacuæ, Ducem constituit. Deinde Bavaros, Sueuos, Aetrurios armis compescuit, seditionesq; Alsatia ciuitates, Hagenoam, Colmariâ, Tygurinum, Bernam, nonnullasq; alias, sumpta ab ipsis poena, pdomuit, & circiter sexaginta aut 70. arces in Turingia, vrbis præsidio Erfordianæ, euertit, diruit, ac deleuit, latrocinij infames. In summa, Imperium iam tum penè collapsum erexit, & factionibus turbatum tranquillauit. Tandem cū rebus Imperij annis 18. præfuisset, vita decedit, & Spyræ sepulchro infertur, anno à nato Christo 1291. Genuit autem hic Rudolphus filiū Albertum.

1291.

ij.

ALBERTVS.

ALBERTVS natu grandior Rudolphi Imperatoris filius, comes Habsburgi, Landgravius Alsatia, vxorem duxit Isabellam, Meinhardi Ducis Carinthia, comitisque Tyrolis filiam. Hic Albertus (deposito in Moguntino conuentu per Electores principes, duas potissimum ob causas Adol-
pho

pho à Nassau: tum quòd ad sustentandos Impe- Anno
ratoriæ eminentiæ sumptus, nò satis copiæ suf- Christi
ficerent familiares, tum quòd magnis in rebus ge
rendis infortunatior esset, requireretque Impe-
rium; ad compescendas perturbationes, quibus
iactaretur, varias ac multas, planè vires potenti-
ores) in Cæsarem deligitur, eius nominis primus,
ac cognomento Victoriosus, ann. Christi 1298. ac 1298.
mox deinde Adolphum Imperio deiectum, arma
tis contra se copijs venientem, in VVormatiensi
agro, commisso vtrinq; conflictu, cecidit. Emit
hic Lucernam Heluetiorum oppidum à Murba-
censi Abbate, cum omni sua iurisdictione, duob^o
millibus marcarum argenti; additis præterea 4.
pagis, sitis in Alsatia sub eodem Abbate & cœno-
bio mōnasterij Murbacensis. Tandem 10. Imper ij
annò, à Ioanne Rudolphi fratris filio, què tutor a-
pud se enutrierat, malorum quorundam instin-
ctu hominū, turpiter iugulatur, anno 1308. Spyræ 1308.
conditorio regio tumulatur.

FRATRES hic habuit: Rudolphum, quem di-
xi, Sueuiæ Ducem, qui Agnetem Ottocari occisi
regis Bohemiæ filiam duxit, ex qua Ioannem fili-
um genuit, qui patrum suum, vt modò retulim^o,
ob denegatas nonnullas arces in Argouia, quas
sibi donari sæpius postulauerat, & iure quodam
ad se pertinere asseruerat, ex æmulorum quorun-
dam instigatione, de improuiso, nihil tale suspi-
cantem, adortum, iuxta Bruk oppidum, eo loci v-
bi nunc Kunigfeldium, regius campus, Francis-
canorum cœnobium est, ab euētu rei nomen obti-
nens, trucidauit. Item Hartmannum comitē pro-
uincialem Alsatia superioris, cui Regis Angliæ
filia

Anno
Christi.

filia desponsata fuerat, Regina 6. mensium infans. Hic cum vndecim nobilibus apud coenobium Rynam, prope Schafhusium, supra Basileā, in memorabilibus illis Rheni cataraetis submergitur, 13. Kal. Ianuarij 1288. Habuit hic Albertus & tertium fratrem Carolum, sed qui in pueritia, & ipse mundum relinquēs, ad coelestem patriam profectus est.

1288.

SORES habuit hic Albertus 6. Mechtildim, quæ nupsit Ludouico seniori Duci Bavarix, Electori Palatino; Agnetem, quam duxit Albertus 2. Elector Saxonix; Hedvigem, quæ Otthoni Marchioni Brandenburgensi nupsit; Catharinam, quæ Otthoni Hungariæ regi; Gutam, quam & Bruniam appellant, quæ Venceslao Regi Bohemiæ; Clementiam, quæ Carolo Marcello Neapolis & Vngariæ regi nupsit. Verum de fratribus, ac sororibus Alberti Imperatoris hæc breuiter sufficiant. Genuit autem Albertus hic, stemmatis propagator, Albertum filium.

iiij. ALBERTVS.

ALBERTVS, filius Alberti Imp. cognomento Sapiens, Dux Austriæ, comes Habsburgi, Tirolis &c. duxit vltimi comitis Ferreti siue Phytarum filiam Ioannam, ea sub conditione, vt si Vdalricus comes (sic enim vocabatur) nullum post se legitimum virilis stirpis hæredem relinqueret, ipse Albertus hæres in comitatū succederet; sed iuniori comiti, & filiæ Vrsulæ octo millia marcarum argenti pro sua hæreditatis paternæ portione persolueret. Acta sunt hæc anno post Christum natum 1324. die 15. Martij.

2324

FRA-

FRATRES habuit hic: Rudolphum, cognomento Mitem, Regem Bohemiæ factum propter Elizabetham Reginam, viduam Vencessai regis Bohemiæ, quam superinduxit Blanca Philippi 2. Francorum Regis filia, sed ex ea prolem nullā reliquit. Item Henricum cognomento Placidum, qui duxit Elizabetham Comitis à Virnburg filiam, ex qua tamen proles nulla relicta est; nam & vxor mortua. & ipse maritus, in pugna fratris Frederici cum Ludouico Bauaro, pro Imperio, capitur: in Austria defunctus, Bulkæ sepelitur anno 1327. Præterea Otthonem, cognomento Iucundum, qui duxit Annam Ioannis Bohemiæ Regis filiam: qua sine prole vita functa, superinduxit Elizabetham Stephani Bauariæ Ducis filiam, ex qua Fridericum & Leopoldum filios suscepit, sed statim in pueritia mortui sunt; ipse autem decessit anno 1340. in cœnobio Austrig, Closternevvburg dicto, sepultus. Adde Fridericum cognomento Pulchrum, etiam Alberti fratrem, Ducem Austriæ, qui cum Ludouico Bauaro ob Imperium magna vi dimicauit, in Sueuia & Bauaria: à quo tandem captus, & triennio in custodia detentus est, in arce vicina oppido Naburgo: tandem certis conditionibus à Ludouico Bauaro dimissus, Isabella Ducis Geldriæ filia sibi desponsata, ante nuptias vita excessit, idcirco ea vxore non est potitus. Hinc factum, vt Elizabetham, iunioris Iacobi regis Arragoniæ filiam, vxorem duxerit, ex qua Fridericum filium suscepit, qui in cunis vitam reliquit, & Elizabetham filiam, quæ Ioanni regi Bohemiæ desponsata, ante nuptiarum diem vitam obiit. præterea & aliam filiam
Annam,

1327.

1340.

Anno
Christi

Annam, quæ Regi Poloniæ primùm, deinde, illo defuncto, Ioanni Comiti Carinthiæ nupsit; quo & ipsa orbata, monasticam vitam suscepit.

Leopoldum quoque fratrem habuit Albertus, cognomento Gloriosum, Landgrauium Alsatiæ, & Brisgoiæ, virum fortem, & ad ré militarem, tã animo, quàm arte instructum; vxor huius fuit Catharina Amadæi Sabaudie Ducis filia.

SORORES autem Alberti sunt: Elizabetha, aliàs Isabella, Alberti Victoriosi filia, Theodorico Lotharingiæ Duci nuptui tradita, quæ peperit Rudolphum Lotharingiæ ducem. Agnes, quæ nupsit Andreæ Regi inferioris Pannoniæ, siue Vngariæ. Catharina Caroli Ducis Calabriæ vxor; fuit ante desponsata Henrico 7. Imperatori, sed hic, matrimonio non consummato, mortuus est. Anna desponsata Hermannò Marchioni Brandenburgensi; qui sine hæredibus decessit, & hanc Annam viduam reliquit, quam tandem Dux Poloniæ in vxorem accepit. Iutta siue Guta, quam alij quoq; Bonam appellant, vltima Alberti Austriæ Archiducis soror, nupsit Comiti Ludouico ab Ottingen, Bauaro. Verùm de fratribus, & sororibus Alberti quidem hætenus: Albertus autem genuit Leopoldum.

iiij. LEOPOLDVS.

LEOPOLDVS, cognomento Probus, ac militis decus, filius Alberti Sapientis, duxit filiam Barnaboni, Ducis Insuëbrum, siue Mediolanensis, vxorem; ex qua genuit Ernestum stirpis propagatorem, de quo paulo post. Hic Leopoldus princeps, belli studijs peritior, quàm felicior, circumductus,

ductus, & de inopinato inuasus ab Heluetijs apud Sempachum oppidum Heluetiæ in castris, cum ad spectandum hostes Heluetios, tantum cum quadraginta nobilibus equitibus egressus esset, cæsus cum omnibus illis nobilibus, occubuit 7. Idus Quintilis anno à Christo nato 1389. sepultus in Königsfeldt.

1389.

FRATRES huius Leopoldi fuerunt: Imprimis Rudolphus cognomento Ingeniosus, seu Subtilis, alias etiam Magnanimus, qui duxit Margaretham filiam Henrici comitis Tyrolensis proregis Bohemiæ; cum qua & comitatum etiam opulentissimum, & argenti fodinas obtinuit. qua defuncta, duxit Catharinam Caroli Quarti Imperatoris, & regis Bohemiæ filiam; à quo quidem Carolo socero, ex beneficio Taruisanæ Marchiæ accepit. Moritur anno à Christo nato 1365. & in summo templo S. Stephano dicato, ab eodemque Rudolpho fundato, sepelitur. Alter Leopoldi frater fuit Albertus; duxit uxorem Ioannam, filiam Alberti Ducis Bauariæ, comitis Hollandiæ. Instituit hic primum studium Vniuersale Viennæ Austriæ. Obijt anno 1404. sepultus Viennæ etiam ad S. Stephanum. Reliquit Albertum filium ex eadem Ioanna, qui duxit Elizabetham Sigismundi Imperatoris filiam; cum qua, post mortem soceri, Hungariæ atque Bohemiæ regna hæreditario iure acquisiuit; & Imperator Romanorum deinde creatus est Francofurti anno à Christo nato 1437. Amurathem Turcam, Vngariam incursionibus depopulantem, ad Synderouiam urbem, quam obsederat, maximis instructis copijs, in fugam egit: Bohemorum regnum ad Polonos transferre mo-

1365.

1404.

1437.

lientium seditionem compescuit; & Polonos per
 Albertum Marchionem Brandenburgensem ad
 compositionem adduxit, Stephanum Eyzingerū
 & Vlricum cum Osvaldo fratres Barones crea-
 uit; tandē in castris diffenteria morbo correptus,
 Austriam repetit, vbi apud Longam villam, secū-
 do Imperij sui anno ē viuis decedit, non sine ma-
 ximo Imperij mœrore, circiter annum salutis
 1439. Notandum est inter hunc Albertum eius no-
 minis secundum Imperatorem ex Austriaca illu-
 strissima familia, & Albertum primum Impera-
 torem, filium Rudolphi primi, ex alijs familijs in-
 tercessisse 7. duntaxat Imperatores; Iodocum sci-
 licet, Henricum 7. Ludouicum 4. Carolum 4. Ven-
 cesslaum filium, Robertum seu Rupertum, & quē
 dixi Sigismundum: ita vt nullus Austriacę stirpis
 Imperator intercesserit, prater Fridericum, de
 quo supra diximus; qui tamen & ipse Imperio re-
 nuntians, pro intermedio Imperatore non com-
 putatur. Iam ab hoc Alberto secundo eius nomi-
 nis Imperatore, sequuntur vsq; ad Rudolphum
 2. 7. vicissim Imperatores continui, ex eadem prę-
 clarissima serenissimaq; Austriaca familia, adeo,
 vt nullus ex alia prosapia Imperatorum, inde ab
 Alberto hoc secundo, vsq; ad pręsens tempus no-
 strum intercesserit. Tertius Leopoldi frater Fri-
 dericus, cognomento Splendidus ac Liberalis,
 coelebs, non ducta vxore, in venatione à Domi-
 no quodam de Potendorff occisus, obiit anno à
 Christo nato 1362. Hastenus de tribus Leopoldi
 fratribus, sequuntur sorores duę, Margaretha, quę
 nupsit Menardo Boio, Marchioni Brandeburgio;
 & Catharina virgo vestalis in cœnobio Sanctę
 Clarę

1439.

1362.

Clara apud Viennenses. Leopoldus autem genuit Ernestum.

Anno
Christi

V. ERNESTVS.

ERNESTVS, dictus Ferreus, Dux Austriae & Styriae, ac Carinthiae, comes Habsburgi & Tyrolis, duxit primum uxorem Margaretham Ducissam Stesini siue de Stetingen; ex qua multos quidem habuit liberos, sed qui omnes in pueritia perierunt: Deinde, ea defuncta, Quinburgam, siue Cymburgam Simonis, siue Ziemouiti Ducis Masouiae (quem alij male vocant Alexium) filiam duxit, ex qua stemma propagauit. Militauit hic Ruperto Caesari in Italia, ubi a Ioanne Galeaceo Mediolanensi repulsus, reliquum vitae domi in quiete, procul ab omni ambitione & tumultu, confecit.

FRATRES huius Ernesti fuerunt: Fridericus, cognomento Senior, qui duas habuit uxores, priorem Elizabetham, Ruperti Imperatoris Romanorum, Comitisque Palatini filiam; posteriorem Annam, Friderici Ducis Brunsvicensis filiam, ex qua suscepit filium vnum VVölsfgangum, & filias tres, Elizabetham, Hedwigem, & Margaretham; qui liberi omnes in pueritia decessere. obiit autem Fridericus hic, anno 1439. & in monasterio Stams appellato sepultus iacet. Hic Gebuillerus & alij, qui tam Latine, quam lingua vernacula siue Germanice Principum Austriae Genealogiam multo ante ediderunt, scribunt hunc Fridericum ex prima uxore vnicam tantum, Elizabetham scilicet, habuisse filiam: ex altera, ut antea retuli, vnum filium, & tres filias, omnesque in pu-

1439.

D i

eritia

Anno
Christi

1499.

1412.

eritia decessisse; sed mox, horum immemores, subdunt, omnia huius Friderici bona hereditarie in Sigismundum eius filium cecidisse, quem tamen Sigismundum, neque ex prima vxore, neque ex altera habuisse eum memorant. Aut igitur tertiam Fridericus habuit vxorem, ex qua hic fuit Sigismundus; aut obliti sunt illum ex alterutra vxorum procreatum esse, quod magis verisimile. Hunc Sigismundum vnicum heredem Friderici faciunt, duasque dicunt habuisse vxores: quarum prima fuerit Eleonora, Iacobi Scotorum Regis filia; altera verò Catharina Alberti Saxonie Ducis; sed ex neutra prolem sustulisse, & è viuus excessisse anno 1499. Leopoldus cognomento Crassus, alter Ernesti frater, successit patri in Ducatu Austriae; duxit vxorem Catharinam filiam Philippi Audacis, Ducis Burgundiae; cuius vxoris hortatu Monasterium in Schönenstambach, iam penè dirutum & collapsum, luculenter non solum restaurauit, sed liberaliter etiam dotauit: Castrum quoque Neapolitanum, siue nouae ciuitatis, octo à Vienna miliaribus distantis, itidem restaurauit. Hic cum fratribus ob hereditatem paternam diuturnum gessit bellum; quo sopito, in Heluetios arma conuertit, necem paternam vlturus, quibus cum ad Claronam varia confligens fortuna, tandem ex fistula pedis obiit 10. cal. Iunij anno 1412. Guilielmus Ernesti frater tertius, victoria de Saracenis in Syria nobilitatus, cognomento Ambitosus, habuit vxores duas; vnam, Ioannam Caroli Pacifici Siciliae regis filiam, alteram, Hedvigem Ludouici Regis Hungariae filiam; ex neutra tamen habuit liberos. Obiit anno

anno 1405. & sepultus iacet Viennæ Austriæ ad S. Anno
Stephanum. Sorores Ernesti Elizabet, desponsata Christi
quidem Comiti Goritiæ, nuptijs tamen propter 1405.
mortem nõ secutis. Agnes, Boleslai vltimi ducis
Svvidniscensis in Silesia vxor. Sed hæc de fratribus
& sororibus Ernesti, qui genuit Fridericum.

vj. FRIDERICVS.

FRIDERICVS, cognomento Pacificus, supra
dicti Ernesti Ferrei filius, primus Archiducis Au
stria titulum obtinuit, Dux Styriæ & Carinthiæ,
Comes Habsburgi & Tyrolis. Hic post obitum pa
rentum suorum, deuotione zeloq; videndi terræ
Promissionis motus, per mare transiens, suam ad
S. Christi sepulchrum, ciuitatemq; Ierusalem fe
lici prosperitate absoluit peregrinationem. Sanus
& incolumis reuersus, vxorem duxit Eleonoram
Portugalliæ reginam, cum qua (decennio postquā
communi Electorum voto Cæsar designat⁹ esset)
motibus Austriacis sedatis, Romam placidè pro
fectus, à Pontifice Nicolao Quinto paternè cum
maxima solemnitate consecratus, vnaque cum
Imperatrice coronat⁹ est. Inde à coronatione Ro
ma profectus, Alphonsum Regem Neapolitanum,
auunculum vxoris, inuisit: à quo Venetias transi
ens, per Alpes redijt in Austriam. Vnde Ladislaum,
unicum Alberti 2. Imperatoris filium, ægrè id fe
rentibus Austriæ proceribus, secum auexit; qui
bus tamen, Vdalrico Eyzinger Oratore omnium
nomine, petentibus, principem suum Austriæ La
dislaum restituit, pacis omni vita amantissimus
princeps, cuius tuendæ studio nihil antiquius
habuit; à bellis autem, cum natura, tum ob iniqui

1440.

1450.

Anno
Christi

tatem fortunę, quam aduersam experiebatur, ab-
horruit: multa tamen bella feliciter confecit.

Hic

*Tranquilla requiem pacis Fridericus amabat,
Suaq; perpetuo bella perosus erat:
Sumere nonnunquam fuerit licet arma coactus,
Germano bellum fratre mouente suo.
Venit ad Imperium, Romanaq; sceptrā vocatus,
Cum tribus addiderat lustra peracta duos:
Nullus ab Augusto fasces ita Casare, nullus
Regia tam longo tempore sceptrā tulit.*

Præfuit enim Imperio quinquaginta tribus
annis. Hic summa prudentia & pietate filium suū
Maximilianum, à Flandrensibus captum liberare
proficiscens, suis & Imperij viribus adiunctis,
Brugenses, qui Maximilianum detinebant, aliof-
que Flandros eo compulit, vt illum liberè dimit-
tere cogerentur.

FRATRES Friderici huius Imperatoris (qui
cum Augusto Casare non pauca habuit commu-
nia) fuerunt: Albertus cognomento Iucundus,
aut, vt alij, Mitis; duxit Machtildim Ludouici co-
mitis Palatini Rheni filiam, quæ fuit relicta vi-
dua Comitis VVirtembergensis, ex qua nullos
habuit liberos. Condidit Academiam Friburgē-
sem in Brisgouia, eam q; donauit siue dotauit ex
perpetuis redditibus annuis, ad studij & professō-
rum sustentationem, mille florenis aureis. Hic Al-
bertus à Ladislai Vngariæ regis obitu, cum fratre
Friderico

Friderico, pessimis consultoribus nimium obsequens, similitates quam diutissime aluit, donec ab Oratore Vdalrico Eyzinger, etiam hac in parte, pacis conditiones utriusque acceptabiles proposita, dissidia amoverent: de quibus Aeneas Sylvius in Historia Bohemica, alijque post eum Historiarum illius temporis scriptores, latius haec explicantes singula. Reliqui tres fratres Friderici, ut Ernestus, Leopoldus, & Rudolphus; item sorores Anna & Alexandra, in pueritia obierunt, sepultique Neustadij Austriae iacent. Ex reliquis duabus sororibus Friderici, scilicet Catharina & Margaretha, haec Friderico, Duci Saxoniae; illa vero Carolo Marchioni Badensi nupsit. Absumptus autem Imperator Fridericus tandem Diarrhea, exspiravit anno aetatis suae 78. 14. Calen. Septembris; quo eodem die olim Augustus quoque Caesar obiit; Augusto alias annis duobus fuit maior, & ab eodem tribus in Imperio annis est superatus, multa ponens in cunctatione, non celeritate rei conficienda. Sepultus est Viennae Austriae in Aede piui Stephani; ubi exequiae celebrabatur, quibus interfuit Stephanus Eyzinger proavus, qui Scutum Austriae antiquum gerens, reliqui Austriae proceres Galeam & caetera ad hanc pompam requisita portarunt; reliquit Fridericus ex uxore Eleonora, Eduardi Regis Lusitaniae, siue Portugalliae filia, Maximilianum stirpis ac stemmatis Austriae principum propagatorem.

vij. MAXIMILIANVS.

MAXIMILIANVS, filius Friderici Imperat. Archidux Austriae, Dux Styriae, Carinthiae, Landgravius Alsaciae, Comes Habsburgij, Tyrolis, &

Anno
Christi

1477.

1486.

princeps pace belloque clarissimus, latinæ linguæ tantam sibi in pueritia (curante sic Friderico patre) suppellectilem comparauit, vt & facilitate, & politè ex tempore loquendi & scribendi promptitudine nulli facilè ea tempestate, quâlibet docto & exercitato inferior, cederet. Hic Belgium ingressus, Mariam Caroli Ducis Burgundiae Apudacis filiam, vnicamque compluriû principatû heredem, vxorem duxit, opulentissimas Belgarum, Sequanorûq; ditiones, Austriacæ Domui adiecit: Fuso tandem ad Guigenetam vicum, Gallorum, qui ex triginta milliû hominum constabat, exercitu, magnam partem Hannoniæ, vnâ cum vrbe Cameraco recepit: Atrebatum Arthesiæ Metropolim, quæ ante Gallorum armis cesserat, egregio stratagemate, per nocturnas insidias, deceptis hostium custodijs, in potestaté redegit. Patre etiamnum adhuc viuente, à Sacri Romani Imperij Electoribus in regem Romanorum vnanimiter electus Francofurti, ac paulo post Aquisgrani, adhibitis ritè ceremonijs, coronatus est. Interfuit huic coronationi tum etiam Georgius Eytzinger, inter alios Austriæ Barones. Iunctis cum patruele Sigismundo armis, Rouereturum oppidum expugnauit, ac Venetum copias vnâ cum Duce Roberto Sancto Seuerino deleuit. Vniuersas inferioris Austriæ prouincias, quæ vnâ cum Metropoli Vienna in potestatem Matthias Coruini, Hungariæ Regis deuenierant, infra trium mensium spatium recuperauit: Albam Vngariæ inaugurari & sepeliri solent, valido exercitu cinxit, & expugnauit, illique regno vniuerso

perfo ingentem terrorem intulit. Opulentissimi Anno
mos Burgundiæ & Arthesiæ comitatus, ante tem. Christi
pus à Ludouico xi. occupatos recuperauit.

Turcarum ingens multitudo, quæ in Croatia
& Sclauonia cuncta ferro igneque vastauerant,
folius ipsius Maximiliani auspicijs, & aliorum o-
pe, inde eiecta est. Fœdus cum Alexandro sexto
Pontifice Maximo, Senatu Veneto, ac Ludouico
Sfortia iniit, quo mediante, Carolus octauus Gal-
lorum Rex, Regnum neapolitanum, à se subiuga-
tum, deferere, ac domum redire coactus est. Du-
cta, post obitum Mariæ Burgundæ, Blanca Mariæ
Principis Mediolani filia, receptoque à Ludoui-
co Sfortia fidei iuramento, Ducatum Mediolani
ad obedientiam Imperij sine sanguine reduxit.

Conciliatis inter filium suum, (quem vnicum
ex Burgunda suscepit) & inter inclytorum regū
Ferdinandi & Elizabethæ filiam Ioannā nuptijs,
ad amplissimam Hispaniæ regnorum successio-
nem, aditum Austriacæ Domui Serenissimæ ape-
ruit. Bohemos, qui sororium ipsius Maximilia-
ni, Albertum Bauariæ Ducem mercede conducti
oppugnatū aduenerant, memorabili prælio pro-
pe urbem Ratisbonam, plurimis illorum interfe-
ctis, superauit. Kuesteinio & Geroltzeko, muni-
tissimis arcibus expugnatis, septem præterea in-
signes præfecturas ditioni Austriacæ partim ad-
iecit, partim quoque postliminio quodam Maxi-
milianus restituit. Arnhemio, quod primarium
Geldriæ oppidū est, capto, Carolo Duci Geldriæ,
qui Gallorum partes secutus, rebus in inferi-
ori Germania nouandis semper studuerat, suppli-
ci Maximilianus pacē dedit. Percusso cū Iulio 2.

Anno
Christi

1513.

Pontifice maximo, & Hispaniarum, ac Gallia re-
gibus foedere, Venetos propemodum tota con-
tinenti, quam in Italia possidebant, depulit, & ad
summam rerum desperationem adegit Maximili-
anus; insignesq; eorum vrbes, Patauium, Veron-
nam, Vincentiam, vnà cum magna Fori Iulij par-
te, in potestatem redegit. Brixia auxiliaribus Gal-
lorum copijs expugnata, societate cum Iulio eo-
dem pontifice, & pagis Helueticorum contracta,
Gallos penitus Italia eiecit: Maximilianumque
Sfortiam, totum annis exulem, Insubria princi-
patui restituit. Iunctis cum Henrico 7. Anglorum
Rege viribus, Maximilianus hic iterum ad vicum
Guyneset, locum antiqua Caesaris victoria fata-
lem, insigni praelio Gallorum profligauit exerci-
tum. Terrouana Morinorum excisa, Tornacum
quoque prisca bellicosi ac fortissimi Neruiorū
populi gloria insignem ciuitatem, post breuem
oppugnationem in fidem accepit. Bartholomeū
Liuium excelsi nominis Ducem, cum ingenti
Venetarum copiarum apparatu, parua militum
tum Germanorum ac Hispanorum manu prope
Vincentiam fudit ac fugauit Maximilianus. Mo-
rinum oppidum astu suae stratagemate militari
cepit, obsidentibusque id paulò post Venetis, e-
ruptione inde facta, cum Paulo Mamfronio &
Balthasare Scipione, acerrimis hostium ducibus
feliciter pugnavit. Urbem Veronam opera Mar-
ci Antonij Columnæ, submissisque per Guiliel-
mum Rogendorffium Baronem Austriacum com-
meatu & subsidijs, aduersus immensam vim op-
pugnantium Gallorum & Venetorum strenuè de-
fendit. Idem Maximilianus, conuentu cum Hun-
garia

gariæ & Poloniæ Regibus Viennæ habito, con- Anno
tractisq; hinc inde matrimonijs, nepotibus suis Christi
viam acquirendis recuperandisq; amplissimis
Hungariæ & Bohemiæ regnis strauit. In summa
Maximilianus hic Imperator, quem Fridericus
pater, à duobus illis Romanorum præstantissi-
mis Ducibus, Quinto Fabio Maximo, & Paulo Ae-
milio sic appellari voluit, princeps omni virtu-
tum genere conspicuus, magnus bello, multisque
victorijs clarus & nobilitatus, Germaniam iam
militiæ pene desuetâ, armis assuevit, & exercuit:
Turcas Croatiam inuasionibus depopulantes de-
pulit: Philippum Comitem Palatinum aduersus
Bauariæ Duces repugnantem, ad pacis conditio-
nes coëgit: Heluetios contra Alsatios Austriacos
insurgentes, commissis prælijs, ad transactionem
compulit. Venetos, quos dixi, difficili bello, ob
denegata sibi ab Imperij ordinibus in id auxilia,
adortus, variam fortunæ aleam expertus, propter
Ludouicum Galliarum regem, qui primùm Ve-
netarum partes, deinde Cæsaris tuebatur; & Iu-
lium pontificem, qui contra, primùm à Cæsaris,
deinde à Venetorum stabat partibus: ac deinde
Gallus & Pontifex inter se priuatim decertantes,
ingenti conflictu commissio, pontificis exercitus,
qui maiori ex parte Hispanis & Italis constab-
bat, cæsus est. Tandem cæteri reconciliati sunt
Veneti, amissis tantum eo bello Verona, vt dixi,
Padua, Teruis, nonnullisq; alijs ciuitatibus. Fœ-
dus posthæc cum Angliæ, Hispaniæ, & Arragoniæ
regibus Maximilianus percussit, Gallosque mox
tota Lombardia expulit, & Venetos rebellantes,
occisis ex ipsis apud Vincetiâ nouem millibus,
præter

Anno
Christi

1518.

præter septem millia paulo ante Insubrum dum, Cæsarei militis præsidio, deleta, repressit. Scribunt de hoc Principe Maximiliano illud notabile, quod, veluti præfagiens numinis afflatu suam mortem, celeberrimum principū Imperij conuentum conuocarit, Augustam Reticam, anno 1518. ibidem cum ipsis de Imperio consultur⁹, cuius gubernacula haud se diu moderaturum esse præsensit. Itaq; cum ijsdem electorib⁹ de futuri Regis Romanorum electione confert, suumq; ipsis ex filio nepotem, Carolum Hispaniarum regem vehementer commendat: ac non longè post, cum sibi non perinde bene esse sentiret, animusq; præfagiret, se non diu in hac vitâ superstite fore, in Austriam iter marurauit, editoq; ibi testamento, decumbere cœpit. Tum de Ecclesiæ sacramentis sibi prouideri iussit; quibus antequam muniri se, & consecrari pateretur, prius omnem terrenâ potestatem, regiamq; suam, siue Imperialem dignitatem & excellentiam secularem in man⁹ Dei, à quo accepisset, resignauit: quo facto, prohibuit omnibus, ne post hac vel Cæsar, vel princeps, aut vllō alio, quâ proprio, (Maximiliano videlicet) nomine vocaretur; Resignauit, inquiens, in manus Dei, à quo accepi omnia. Ego non sum amplius, nisi quod vnusquisque simplex & priuatus homo est. Tum sacramentis acceptis, non multos dies post superuixit. decessit 12. Ianuarij anno salutis 1519. Imperij 33. ætatis verò 59. sepultus Neustadij miliaribus 8. à Vienna Austriæ. vbi proceres ordinum patriæ conueniētes, auum Michaelē Eytzingerum oratorem mittunt in Hispanias; vnde reuersus Austriacis Ferdinandum Caroli fratrem fore

1519.

fore successorem Maximiliani retulit.

Anno

Christi
Fratres habuit hic Maximilianus Christophorum & Ioannem, qui in pueritia vitam cum morte commutarunt. Sorores fuerunt: Kunegunda, quæ nupsit Alberto superioris atque inferioris Bauariæ Duci; quo defuncto, monasterium ingressa, ad obitum vsque vitam castissimam & religiosissimam transegit, ubi & sepulta iacet, Monaci in Bauaria: & Helena, quæ infans obiit, vt fratres, de quibus supra dixi. Genuit autem Maximilianus ex Eleonora Regis Portugalliæ filia Philippum.

viiij. PHILIPPVS.

PHILIPPVS Maximiliani Imperatoris & Mariæ filius, Archidux Austriae, Dux Burgundiæ, Comes Habsburgensis & Tyrolis, in bonis literis liberaliter institutus à Francisco Bussidiano Luxemburgensi, Archiepiscopo Bizontino; quem præceptorem suum in adulta etiam ætate, tanti fecit, vt nihil sine eius consilio, in rebus grauib; decreuerit; sub quo tantum in literis & bonis moribus profecit, vt omnibus eximia eius virtutes admirationi esse inciperent, ob quas etiam raras & singulares virtutes, quibus ornatus erat, à Ferdinando Hispaniarum Rege, cui & fama publica increbuerat, Castellæ, Legionis, & Granatæ generascitus est: ex cuius filia Ioanna, illi matrimonio sociata, sex sustulit liberos, mares duos, & femellas quatuor; de quibus suo loco. Nunc id obiter admonendum duxi, quemadmodum Deus, pro clementia sua infinita, summam rerum ad gentem Austriacam detulerit; ad eam nimirum gentem, per quam, quantum tribuere vellet Christianis gentibus

Anno
Christi

tibus declarauit, cum signum crucis è caelo ostenderet tempore eo, cum Rudolpho, qui primus ex ea familia imperator creatus fuit, Aquilgrahi more maiorum Diadema imponeretur. Ostendebatur iam tum spes bonis omnibus fore, vt imperatibus principibus Austriacis, gentes Christianæ respirare tandem, & metu hostium crucis truculentissimorum liberari possent. Quæ spes ne falleret vllum, etsi Imperium huic Domui non tantum potentia, quantum dignitatis adiunxit, eandem tamen ita amplificauit, vt hoc tempore plus possit, quam omnes alij Christiani Reges, etiamsi omnium horum potentiam in vnum conferas. Nam, ab eo iam tempore, quo primum Austriaci principes in sede Imperij collocati fuerunt, mirum est quantum, quamque magnis rebus aucti, cumulatique fuerint: primum accessione Rhetorum, Valeriorum, Carnorum, tum Belgarum, deinde Regnorum Hispaniæ, Siciliæ, Neapolitani, per hunc Philippum, de quo nunc agitur. Cuius matris pater Carolus, Dux Burgundionum, Princeps fortis, ac bellicosus, cum imperante Friderico 3. Austriaco, victrices legiones suas in Germaniam duxisset, atque Nouesium obsidione premeret; Fridericus autem exercitum magnum atque bellicosum, ex omnibus Germaniæ populis comparasset, quo Carolus reijceretur, certè graue quoddam atq; periculosum belli incendium excitari videbatur. Verum Deus, pro benignitate sua, eam felicitatem tribuit Imperatori optimo, vt nō solum bellum hoc sine sanguine dirimeretur; sed idem etiam cum eo, quem hostem habuerat acerrimum, affinitatē contraheret. Cuius quidem

dem rei is fuit fructus, vthæreditas Caroli ad gentem Austriacam, non ita multò post, deferretur. Accefferūt tum ad pristinas huius facultates Belgarum, atq; Sequanorum populi diuites atq; florentes; vt, quod primùm videbatur malo esse Frederico, auo huius Philippi, id ei poster isq; ipsius multum vtilitatis attulerit. Et quanguam inuidi quidam certos Belgarum populos cõcitauerant, vt contra patrem huius Philippi Maximilianum sese commouerent: tamen, & hi mōtus sanè feliciter sedati fuerunt, & Belgium ita pacatum, vt huius populi ab eo iam tempore, vsq; ad ingressū nepotis huius Philippi in Hispaniam, erga principes suos, ante in fide nūquam vacillarint. Quid verò dicam de ea, quā idem pater huius Philippi Maximilianus affectus fuit iniuria, cū ei & spōsa, & regio huius dotalis, præriperetur? Verū tamen res ita tulit diuinitus, vt hoc eius damnum, magno Domus suæ comodo, & quasi lucro sarciretur, cū Regnum Hispaniarum, de quo dixi, inclytū, Regnum Neapolitanum, Regnū Sicilię, affinitatis iure venirent in potestatem Philippi huius. Cuius deuotionem erga Beatæ Mariæ septem dolores, inter ceteros principes viros, Barones atq; nobiles per totam Europam, etiam Martinus Eyzinger, nouum ob id templum erigens, imitatus est.

FRATREM habuit Philippus hic vnicum, Franciscum nomine, qui in pueritia infans decessit. SOROR Margaretha nupsit primū Ioāni Principi Hispaniæ, ex qua vnum suscepit filium, qui in pueritia mortuus est; deinde nupsit Philiberto Duci Sabaudiæ, ex quo nullos habuit liberos: obijt

Anno
Christi
1530.

obiit autem annō 1530. Mechliniæ, cal. Decēbris, anno ætatis suæ 52. postquam longo tempore Belgium gubernasset, nomine Caroli Imperatoris, cuius pater, de quo hactenus egimus, Philippus, patrem Maximilianum Imperatorem morte præuertit 7. Kalen. Octob. anno à Christo nato 1506. Genuit autem Philippus hic Hispaniarum Rex filios duos, Carolum & Ferdinandum.

1506.

ix. CAROLVS.

1500.

CAROLVS Philippi Regis primogenitus, natus Gandaui in Flandria, an. à Christo nato 1500. 24. Februarij, electione procerum, adolescens 19. annorum, post acres in summo illo Imperij senatu disputationes, magno omnium suffragio Imperator declaratus, aucto Maximiliano successit in imperio, solemnī ceremoniā Aquisgrani inunct⁹, & coronatus; princeps iustissimus, fortissimus, clementissimus, & rerum gestarum gloria clarissimus; plurimis, & maximis in Africa & Europa victorijs de Saracenis, Turcis, Mauris, Taurinis, Galatsijs, Italis, nec non Germaniæ Principibus, foederis Smalcaldici socijs, nobilitatus. Vt autem re clarius explicem: Mittitur statim post electionem huius Caroli Imperatoris, Fridericus Comes Palatinus dux Bauariæ, Ludouici Comitis Palatini Electoris frater, ab Imperio in Hispaniam; vbi tum erat Carolus princeps, annorum, vt dixi, 19. cum quo classe conscensa, salutato in trans cursu Henrico 8. Angliæ Rege, Flandricō littori appulit, anniq̃ sequētis die 21. Octobris Aquisgrani coronatur. Comitij deinde apud Vormatiam annō 21. solutis, mox exercitu, sub duobus præfe-

1519.

1521.

præ
& R
regi
fran
sion
1525.
to, s
cor
renu
præ
ctur
tu in
one
vrb
tum
mit
nita
in v
Reg
vxo
exer
qua
tem
rat,
Pos
pan
guri
adit
Cle
nun
nen
rum
Rhe

præfectis generalibus Henrico Comite à Nassau Anno
& Francisco à Sickingen, Francisco 1. Gallorum Christi
regi, spe consequendi Imperij per Electores fru-
strato, & ob id in terram Luxenburgensem incur-
siones hostiles facienti, occurrit. Tum deinde an.
1525. fatalem illam intra tres menses, de inopina-
to, si ora centena millia ad Rheni tractum rusti-
corum temeritate in Ecclesiasticos & seculares fu-
rentium colluuiem, Germanicorum principum
præsidij, extinxit & protrinit. Eo deniq; anno di-
ctum Gallum Italiam cum potentissimo exerci-
tu ingressum, quo Mediolanum obsessum dediti-
one cepit, ad Papiam, per celebrem ad Ticini ripā
urbem, quam obsederat, 24. Februarij cepit, cap-
tumque Regem Franciscum in Hispanias trans-
mittit, quem postea dimissum regno restituit, affi-
nitatemq; sibi, eum, tradita illi sorore sua Leonora
in uxorem, deuinxit. Anno 1526. Isabellam filiam
Regis Portugalliae 12. Martij Hispali in Hispania
uxorem duxit. Interim an. 1527. Roma per Cæsaris
exercitum Borbonio Duce capta est. At Cæsar ea
qua semper utebatur clementia, captum Clemen-
tem 7. Pontificem, qui cum Gallo foedus pepige-
rat, liberum dimissū, pristinae dignitati restituit.
Post hæc anno 1530. classe, qua paulo ante in His-
panias traiecerat, in Italiam reuersus, Genuæ Li-
guriæ metropoli 1. Augusti appulit, Bononiamq;
adit, vbi 24. Februa. Imperij Diademate à dicto
Clemente papa insignitur. Ibi principum ordi-
num Imperij, discordiarum in Germania compo-
nendarum, sed maximè religionis controuersia-
rum tollendarum gratia, conuentum Augustæ
Rheticae ad 1. futuri Maij diem indixit. Ipse in mē-
se Apr.

1525.

1526.

1527.

1530.

Anno
Christi

se Apr. relictis aliquot peditū millibus in ob-
dione Florentina, quod rebellis maneret Comita-
tus Laurentio Campegio Cardinali, Apostolicae
sedis Legato, Italia egressus, in Germaniā redijt,
primū Maio mense Oeniponte apud Ferdinan-
dum fratrem Romanorū Regem transacto, Augu-
stam Reticam ad principum conuentū 15. Iunii
ingreditur: vbi cū Religionis negotiū, in max-
ima licet principū frequentia, ob diuersa perti-
naciter sentiētes, componi nō posset, publico E-
dicto mandauit veteres ritus in Romana Ecclesia
retinendos; relictāq; tum Augusta, in Germaniā
1531. inferiorem descendit. Vnde postea anno 1531. rur-
sus in Germaniam superiorem regressus, Ratisbo-
nam vnā cum fratre Ferdinando in Martio mēse
intrauit ad comitia, quæ illuc traduxerat, agenda
super Religionis negotio (quod ne tum quidem
componi potuit) & præsidio contra Turcam mit-
tendo, in quod vnanimiter consensum est, & im-
petratum, missūque ab omnibus principibus; sta-
tim ipsum Solymanum Turcarum Cæsarem, Hū-
gariam & Austriam cum ducentenis millibus
copijs ingressum, vtrinq; scilicet Austria, & Vn-
garia, expulit. Insuper ann. 1535. Carolus hic His-
panorum conscripto exercitu Barcinoneque in
Hispania naue conscensa, Maioricam, Minoricā,
Sardiniamq; sublegens, Germanorum Italorum-
que copijs mandatis ex Genua, in Africam traie-
cit, vbi Goleta munitissimo Ruffe barbe castro ex-
pugnato, Tunetum urbem, in qua multa Christia-
norum millia detinebantur, liberat. Deinde po-
sitis in castris prædijs, naueque conscensa, I-
taliā repetit. Et Prepano primū applicat, in-
de Pa-

de Pa-
do
de H
An
vrge
& pe
scrip
pelli
ētum
pens
temp
men
sum
An
Belga
ror m
lū ian
ingre
cepit
ano C
cti Pa
striol
fis, igr
Carol
Frācia
mortu
vtrum
or ad
lo pac
in terr
oppide
cto reg
cum Pa

de Panormū, Mesanam, Calabriam præterlegen- Anno
do visens, Neapoli vltimò affigit anchoram: vn- Christi
de Hispaniam repetit.

Anno 1536. dum in prouincia carolus Gallum 1536.
vrget, Henricus Comes à Nassau, maximis copijs
& peditatus & equitatus, mandato cælaris con-
scriptis, eundem Gallum ex inferiore Germania
pellit, tantumq; hoc anno terroris Gallo inie-
ctum est, vt Parisiorum urbem incredibilibus ex-
pensis, nouis fossis & propugnaculis vniuersa ex
temporaria manu subito muniri curarit; quæ ta-
men munitiones deinde, refrigescente metu, rur-
sum distractæ sunt.

Anno 1537. Carolo in Hispania existente, Maria 1537.
Belgarum gubernatrix caroli & Ferdinadi so-
ror maximum educi curat exercitum, contra Gal-
lū iam tum Arthesiam in Martio mense exercitu
ingressum, vbi Hesdinum obsessum deditione ac-
cepit; suis Maximiliano Comite Burenfi, & Adri-
ano Comite de Reulx præfectis generalibus, San-
cti Pauli oppidum munitissimū expugnauit, Mō-
striolo deditione capto, ciuibsq; migrare ius-
sis, igni vastato Terrauana Morinorum oppido.
Carolus à Paulo 3. Pont. ex Hispania, & Gallus ex
Frâcia vocati, ad Italiæ limites, hoc est, ad Aquas
mortuas oppidum, decennales inducias inter
vtrumque 18. Iunij fecit Pontifex. tum Gallus pri-
or ad Casarem in triremem suam adiit, vbi oscu-
lo pacis inducias firmauerunt, Cæsarq; deinde
in terram descendens, regem in Aquis mortuis
oppido adit; vbi cū nocte & die hæssisset, valedi-
cto rege in triremi se recipiens, Genuam vnā
cum Pontifice transijt, vnde mox in Hispaniam

Anno
Christi
1539.

1540.

1541.

se contulit. Anno sequente Carolus à Rege inuitatus & rogatus per Franciâ profici scitur; in qua apud S. Sebastiani oppidum, Regis filium Ducem Aurelianum honoris & officij gratia sibi obuium habuit 28. Nouemb. & mox Delphinum cum proceribus regni, & tandem apud Lochiam oppidum 10. Decemb. ipsum Regem Franciscum vnâ cum Leonora Regina. tum Lutetia, vbi in principio Ianuarij anni 1540. magnificentissimè à Rege exceptus & tractatus est, festo trium Regum celebrato, ad Sanctum Quintinum, comitatè eoque rege, & Cameracum comitantibus filijs, in Brabantiam reuersus est. Inde anno sequente Carolus Ratisbonâ ad indicta comitia profectus, vbi cū paucitatem principum videret, nec multos adfuturos intelligeret, expeditionem denuo in Africâ adornauit, conscriptoque milite illinc in Italiam profectus, vnde rectâ Maioricâ transiit, atque illam trañiciens, Africano littori, sub Algerâ oppido, quod iacet ferè ex aduerso Valentia Hispania, appulit summa aëris marisque tranquillitate, iussitq; quàm primùm omnem exercitum exponi. At statim post, mare in tanto tumultu extitit, tantaque exorta tempestas, & tã horribilis, quanta vnquam dicitur omnibus alijs ante seculis eo in mari visâ fuisse, ita vt naufragiū memorabile cæsar acciperet, omniq; cōmeatu destitueretur. Perdurantē igitur perpetua aëris intēperie, inq; hyemem iam parte omni inclinante, castra ab vrbe, seq; ad circiter miliare orientē versus iuxta litus per obiectum flumen remouit, ad eum locum, vbi antiquam Algeram, aut aliam ciuitatem quandam fuisse vetusta vestigia & monumenta-

num
bus, v
se ni
uerse
appu
nitur
illinc
ioric
puli
ipso
plac
lio h

F
Infa
Arch
tia, l
tre s
nent
su su
tulit
tute
cia, t
lustr
etæ
non
to, s
quan
Qui
stian
petu
stis,

numenta monstrabant. Ibi residuis collectis naui-
bus, vela ventis concessit, & in puncto omnes ab
se nimium disiectæ tempestate naues, aliæ aliò ad
uerso tum Italico, tum Hispanico littori, tandem
appulsæ sunt: Carolus Bussiâ Africæ, Cæsaris mu-
nitum præsidij oppidum, & castrum delatus est,
illincq; post multos dies soluens, Sardiniam, Ma-
ioricamq; præterlegens, tandem in Hispaniam ap-
pulit. Vbi Cæsar post multos exantlatos, etiam in
ipso Imperio labores, die S. Matthæi Euangelistæ
placide defunctus est, relicto post se Philippo fi-
lio hærede, & Ferdinando fratre Imperatore.

1558.

ix. FERDINANDVS.

FERDINANDVS filius Philippi, Hispaniarũ
Infans, Rex Pannoniæ siue Vngariæ, & Bohemiæ,
Archidux Austriæ, Dux Burgundiæ, comes Alsa-
tiæ, Habsburgi, Tyrolis &c. Carolo iam dicto fra-
tre sponte suam Imperatoriam dignitatem depo-
nente, ipsi in Imperio omnium Electorum cõsen-
su suffectus, rei summam, summa cum dexteritate
tulit. Quis enim ignorat, quantum pietatis cũ vir-
tute summa coniunxerit? Cuius iustitia, pruden-
tia, temperantia vigilantia, atq; fortitudo, in il-
lustri quasi loco sic sitæ, vt omnibus bonis perspe-
ctæ sint, et yno omniũ ore meritò celebrêtur. Qui
non solum in rebus secundis fuit animo modera-
to, sed etiam in aduersis constanti, vt fortunam, si
quando iniquior esset sibi, vincere videretur.
Qui cùm alijs in rebus, de Germania totaq; Chri-
stianitate bene meritus est, tum quod tam diu im-
petus Turcæ potentissimi ac truculentissimi ho-
stis, solus sustinuit, eousque à ceruicibus nostris

Anno
Christi

depulerit, meritis est optimè. Egit hoc princeps
pijsissimus perpetuò, in eoque fuit planè totus, ut
Imperij rebus, maximè propter Religionis dissi-
dium languentibus, quocumq; modo mederi pos-
set, quemadmodum & euentus optimi Impera-
toris consilij etiam respondere tum videbatur,
cùm Concilium Tridentinum, quàm diligentil-
simè ab eo promotum, feliciter tandem absolui
atq; finiri cerneret, priusquàm hanc vitam morta-
lem cum immortali commutaret. Fuit sanè Prin-
ceps hic (expertus loquor, ut eius quondam Au-
læ Cæsareæ familiaris) in politioribus latinis li-
teris ita gnauiter institutus, ut sibi non vulgare,
sed eximiam eius linguæ præ cæteris familiarit-
tatem ac promptitudinem comparauerit, nihil
que libentius, quàm latine & locutus sit & scrip-
serit atque legerit. Ex quo doctos ac studiosos nò
modò plurimum amabat, sed & promouebat, il-
lisque se vbiq; patronum ac Mecænatem candi-
dissimum præbebat.

FRATER huius fuit Carolus, de quo dixi, Im-
perator natu triennio maior. SORORES habuit
quatuor, Mariam, Isabellam, Catharinam, & AE-
leonoram. Leonora nupsit primùm Emanueli Re-
gi Portugalliæ, ex quo habuit filiam Mariam no-
mine, deinde nupsit Francisco eius nominis pri-
mo Regi Franciæ, de quo supra dixi. Isabella al-
tera Ferdinandi soror, nupsit Christiano Regi
Daniæ, ex quo habuit filium vnum Ioannem, qui
obiit adolescentulus, & duas filias, Dorotheam,
quæ nupsit Friderico Comiti Palatino, Duci Ba-
uariæ; & Christinam, quæ primùm Frâncisco Du-
ci Mediolanensi, post cuius mortem sine prole,
nup-

M.
I.
C.
A.

nupsit Francisco Duci Lotharingia. Maria 3. Fer- Anno
dinandi soror nupsit Ludouico Regi Hungaria, Christi
qui in conflictu cōtra Turcam apud Mogacum ad
Budam perijt anno 1526. 25. Augusti die. Cathari- 1526.
na quarta soror nupsit Ioanni 3. Regi Portugallie
siue Lusitania, ex qua genuit duos filios, Emma-
nuelem, & Philippum: & duas filias Mariam &
Isabellam. Sed de fratre Carolo, & sororibus Fer-
dinandi Imperatoris sanctissimi quidē hactenus.
Nunc ordine progrediendum esset ad Maximilia-
num 2. Imperatorem, quem genuit Ferdinandus
ex Anna sorore Ludouici iam dicti Regis Vnga-
ria & Bohemia, cum qua duo illa regna, acquisi-
uit. Sed quia mirabilis conuersio quādam, &
quasi rediuiua natura Ludouici primi Imperato-
ris pijsimi, q̄ Carolo Magno in imperio succes-
sit, in hoc Ferdinando, pijsimo quoque Impera-
tore apparet, qui Carolum V. de quo ante dixi,
in Imperio secutus est, pauca quādam de hac dice-
re constitui. Nam sicut tempore Ludouici Pij
Romæ tres Pontifices Leo, Paulus & Adrianus
fuerunt: ita eodem modo, Ferdinandi huius pij
tempore ijsdem nominibus appellati tres Pon-
tifices fuerunt Leo, Paulus & Adrianus. Et sicut
Ludouicus tres filios habuit, quorum maior na-
tu Lotharius patri in Imperio successit, medius
eodem nomine, quo pater Ludouicus appellatus
est, minor autem Carolus vocabatur: sic Ferdi-
nandus tres quoque filios genuit; quorum maxi-
mus natu Maximilianus patri in Imperio succes-
sit, medius, vt pater, Ferdinandus appellabatur,
& minor Carolus quoque vocatus est. Præterea
sicut Ludouici tempore Desiderius Longobar-

Anno
Christi

dorum Rex à prædeceffore fuo Imperatore Carolo Magno ad Paviâ captus: ita & Franciscus Gal-
lus, qui pro Longobardorû rege fe gefsit, eodẽ in
loco à Carolo V. prædeceffore huius Ferdinandi
Imperatoris captus est. In Germania tempore Lu-
douici Pij Saxo rebellis captus est: ita & Ferdinã-
di tempore Saxo quoque, contrarius Ferdinando
& fratri, captus, & in Belgium abductus. Ludoui-
cus, vt author est Turpinus, Hispanijs impositus
est: Ferdinandus verò Hispaniarum innatus Impe-
rio, Infans Hispaniarum dictus est. Clarissimus
fuit ætate Ludouici in Britãnia, magnæ eruditio-
nis vir Albinus Eboracensis, quem Carolus Ma-
gnus, quod summa cum prudentia grauẽ apud
se legationem obuiisset, impensẽ dilexit: Erat &
tempore Ferdinandi Imperatoris Carolo V. per-
carus Reginaldus Polus Eboracensis, Cardinalis
Britannicus, quẽ vulgus, à gentilitio familiæ sym-
bolo, ab Alba Rosa appellabat. Albinus res Bri-
tannicas studiosẽ apud Carolum Magnum cura-
uit: Reginaldus, vt summo in discrimine Britan-
niæ subueniret, & Romam reliquit, & niuosis su-
peratis Alpibus, cum honore legationis, in Bel-
gium descendit, atque inde Celticam, & demum
Britanniã, Deo & spe bona plenus, adiit. Vixit æta-
te Ludouici Pij, nobilium literarum fama perno-
bilis, Clemens Britannus: vixit & Ferdinãdi Pij
ætate, magno in honore, elegantem ob eruditio-
nem, vitamque laudabilem, & in omnibus disci-
plinis mirã præstantiam, apud eruditos Clemens
alter Britannus.

Tunc Egebertus egregiẽ fortis & bonus Impe-
rator ad immensos Tenchterorum lacus regia cû
legione

legione consistebat: nunc tēpore Ferdinādi quo- Anno
que Georgius ē vetusta Tautemburgiorū domo, Christi
ijsdem locis, ad constantis prudentisq̃ue & ma-
gnanimi Ducis decus, Caroli V. auspicijs proces-
sit. Supero in mari tunc opibus & authoritate flo-
ruit Iustinian^o, quem Venetorū Respublica in Du-
cem legerat: fuit & nostro, hoc est, Ferdinādi æta-
te, in sinu Adriatico, illustri fama Iustinian^o, quē,
quod se rebus in arduis fortiter atque amanter
gesserat, Istris, cū antea regendis Dalmatis lect^o
fuiſſet, Senatus Venetus præposuit. Ex illis æquē
atque his temporibus, Donatus, Veneto in impe-
rio, Dux magnus atque excelsus habebatur.

In Hispanijs, multus tum fuit sermo de Ferdi-
nando Gondisaluō, excellentem eius ob virtutē,
& summam rei militaris scientiam: erat & Ferdi-
nandi nunc temporis, quem tum Hannibalis, tum
Scipionū patria reuerebatur, Gonsaluus cordu-
baille, quem Mendozius, Hispanici exercitus Im-
pe. Granatæ sub mœnib^o erudiuit. Clarus erat id
temporis in Arragonia Garzias, quod Mauros à
Pyreneis montibus & locis propinquis depulsi-
ſet: sacrosancta fuit & Ferdinandi huius Impera-
toris tēpore, Garzie Toletani, Libycis arenis inse-
pulti memoriā. Adde, quod quæ quondam in Hu-
gone & Moncada, nobilib^o belli Ducibus fuit vir-
tus, nunc in Hugonem Moncadam, Ducē strenuū
ac diligentē, & præsentis consilij virum, admi-
rabili factorum concursu coaluit.

Ludouici tempore Cathelon Germanus, mon-
tes Pyrenæos cum exercitu transcendit: Ferdinā-
di huius ætate Fontem rapidum inſigne & muni-
tum Cantabriæ oppidū, Auraicus princeps, Phi-

Anno Christi libertus Chalonus, Germanicus & ipse princeps Imperij, Cæsari restituit. Erat id temporis Hispanorum iudicio præstantis animi atque inclyti nominis bellator Guilielmus Ceruera, qui illuc è Germania venerat: fuit & Ferdinádi tẽpore ingenio magno, atque animo leni, & pacificatoribus artibus apprimè instructo, Guilhelmus à Ceũria ex Croiorum familia Marchio. vt inde videas magnorum hominum, diuersis ab ætatibus miram quandam consensionem. Danustum Ludouici Pij fidem rerum omnium egenus, implorauit, bis ille reditum in Daniam, transmissis Albim copijs frustra tentauit: Et ter infoelix Christiernus, Ferdinandi tempore, præsidijs demersa classe nudatus, in hostium manus venit. Ludouici tempore Melidochus, qui Saxonibus ad Albim imperabat, è cruenta pugna faucius: Ferdinandi huius ætate Mauritius, ex glande tormentaria cruentus, ac exitij certus, in castra relat^o est. Quin & Bohemia suos vtraque ætate motus experta est, illique vt tum Ludouicus Pius, ita nunc temporis Ferdinandus imperauit. Nam vt suum Ludouici Pij ætas Zuleimanum, Asiæ Tyrannum habuit, & eius maiores Othománi, sub quib^o, vt auctor est Isidorus Pacensis Romano Imperio multum decreuit, illa in gente imperabant: Sic & Ferdinandi tempore, Ditis nota signatus Alastor, Othomani nomine superbiuit, & vterq; (Solymanⁿ & Zuleimannus) suum in Lybia curatorem: ille Alhorem: hic Arcadenum Aenobarbum habuit. Atque vt prædecessor Ludouici Muleassem, ita Carolus V. qui Ferdinandú primú in Imperio præcessit, Ibnabalá Maurum, domestica seditione patria-

patria pulsum, restituit. Atque, vt ætate Ludouici 1. in Africa Rex Mahometes filios triginta: ita & Ferdinandi tempore, viginti duos Mahometes Tunetensis, pater Regis Muleassis habuit. Et quemadmodum illi hæres fuit Abdalia: ita & huius hæreditati Abdila se immiscuit. Adde, quod vtroque Abraham & Abdimelech: ibi inter Reges: hinc inter Regis Mahometis liberis conspecti sunt. Vsq; adeò miris similitudinibus, ipsam rerum vniuersitatē, quocunque te vertas, rerum natura distinxit, vt, quid de ea tanta diuersarum ætatum expressione dicam aliud, ignorē; nisi, quòd Ludouicum Pium, qui tot seculis Ferdinandum antecessit, in Ferdinandi huius nostri Pij Cæsaris excellentissimi figura, mihi videre videar. Nec satis, qua potissimum naturæ vi id fiat, vt verum fatear, intelligo. Aut enim est ordo, à primo homine succedentis, & per omnia secula delabentis, cùm Imperij tum doctrinæ (vt in *RERVM VATICINIIIS ACCOMMODATA HISTORIA* id quodammodo delineauimus) aut Spiritus Dei, diuersis temporum interuallis, in humana sese pectora insinuans, eundem se ætate differentibus exhibet. Atque, vt phoenix, secundum gentiles, confectis ætatis suæ spacijs, in cineres abire, & ex suis tandem à morte cineribus repullulare dicitur: sic præstans excellensque naturæ vis, præstantes Heroës, (vt hinc Ferdinandum & Ludouicum, vtrumque Pium) perbeatas Regum animas, post certas ætatum periodos, expressissima in imagine excitat, & ad mundi laborantis subsidium in tempore submittit. Est autē Ferdināduſ septim⁹ à Rudolpho 1. Imperatore,

ex

Anno
Christiex illustrissima, atq; serenissima Domo Austria-
ca, hoc ordine computatus, Imperator:

1.	RVDOLPHVS.	S
2.	.ALBERTVS 1.	A
3.	.ALBERTVS 2.	L
4.	FRIDERIC. OV.S.	O
5.	.MAXIMILIANVS.	M
6.	CAR.O.LVS.	O
7.	FERDINANDVS.	N

Ita, vt non inconuenienter illud Salomonis,
Prouerb. 9. huc applicari posse videatur, vbi,
Sapientia (dicitur) *adificauit sibi domum*, id est, Au-
striacam; & *excidit columnas*, id est, Imperatores,
septem. De quibus hactenus. Nunc ad Maximili-
anum 2. progrediamur, quem Ferdinandus ex
Anna, Ludouici Vngariæ Regis sorore genuit.

X. MACSAEMILIANVS 2.

1527. MAXIMILIANVS Ferdinandi Imperatoris
filius, nascitur anno 1527. sub initium mensis Au-
gusti; princeps sapiens, iustus, moderatus, animo
verè paterno, de publica salute ac pace perpetuò
sollicitus: vnus anni circuitu trium Regnorum
regio diademate insignitus, atque coronatus est;
quod (præter Albertū 2. eius nominis) ex Austri-
aca serenissima familia, antea nemini contigit,
adeo, vt vel hoc etiam nomine ter maximus prin-
ceps merito appellatus sit; cum ex Rege Hunga-
riæ atque Bohemiæ, Rex præterea Romanus in-
auguratus; ac deinceps viuo ac præsentē parente
Ferdinando, Imperator salutatus sit Francoforti,
anno

anno 1562. mense Nouembri. quibus coronatio- Anno
nibus & ego tum interfui, atque obseruauī, Max- Christi
imilianū hunc, ab omnibus Imperij, alijsq; prin 1562.
cipibus, habitum fuisse instar orbis amorem &
delitias: atq; id quidem haud immeritò:

Nam

*Maximus hic fuerat patria pater AEmilianus;
Laudibus equiparans nomina magna suis;
Maximus Imperio, regnandi maximus arte,
Quam sibi maiores gloria maior erat:
Filius, & gener, & pater alti Caesaris, a quo
Caesar iure potens ipse, deūmq; metu.
Regni certa salus: cui prudentia nostri:
Par in quo bonitas, arsq; fidesq; fuit.
Linguarum doctus sermonis, quis putet, octo;
Consilio Latium rexit, & ore forum.
Pacis amans, magnus pacat virtutibus orbem:
Fessaq; dat moriens sceptrā Rudolphē tibi,
Summa boni laus est in principe, linquere gentē
Heredem regni, post sua fata, bonum.
Clara dedit vitam, Fabiana Tyberia mortem,
Vrbs Mausoleum nobile Praga tenet.*

P O S T rei summam duodecim annis dexterrimè administratam: Ratisbonę in Comitij animā Deo reddidit, nomenq; perpetuum post se reliquit, quod infinitis ferè seculis ante vocatum est, quā Maximilianus idem in rerum natura existeret. Hoc facilè ostendunt ex nouē illis, ante diluuium existentibus patriarchis, nouem primæ
siue

Anno
Christi

siue capitales literæ si in vnum ita colligantur, MACSAEMIL, ex Malaleel, Adam, Cainam, Seth, Anoch, Enos, Mathusalem, Jared, Lamech, qui fuit pater Noachi, quem antiqui Ianum, atque bifrontem finxerunt, propterea, quod Iain vinum hebraicè sonat, quod Nohe primum plantauit, deinde quod vtrumq; mundum, & ante & post diluuium videret, idcirco etiam bifrons, à Poëtis fingebatur. Si itaque IANVM illud nouè patriarcharum literis, siue characteribus capitalibus adieceris, huius sanctissimi Imperatoris nomen MACSAEMILIANVM rectissimè elicies, qui quidem Maximilianus, vt à Rudolpho primo ex Austriaca Serenissima familia decimus in generationibus per ordinem est: sic Noachus ille à primo omnium homine Adâ 10. numeratur, recteque Maximiliano huic secundo comparatur.

1529.

FRA TRES autem habuit Maximilianus, Ferdinandum, Carolum, & Ioannem Archiduces Austriae, priores duos etiamnum viuentes adhuc principes clarissimos. Ferdinandus Lintzianus est anno à nato Christo 1529. Regnum Bohemiae, in absentia Maximiliani Hispaniae praesidentis, singulari prudentia longo tempore administravit; nunc proprias suas ditiones Tyrolenses atque alias, magna laude, atque subditorum commodo & vtilitate, procurat. Habet duos filios, Andream Sacrae Romanae Ecclesiae Cardinalem, Episcopum Constantiensem; & Carolum, Marchionem in Burgavv, qui superioribus annis, magno cum peditatu Hispanorum Regi Philippo, contra hostes suos auxilio, fuit in Belgium profectus, atque ibidem à Duce Parmensi quam hono-

honorificentissimè exceptus. Duxit præterea uxorem Mantuani Ducis filiam, qua cum proles etiam alias suscepit. Duxit hic exercitum in Pannoniam contra hostes christiani nominis bellicosissimos; unde eum existimationis bonæ fructū cepit, ut ei neq; cōsiliū, neq; fortitudo ad res optimè gerendas, defuisse videretur. Carolus alter Maximiliani frater, natus est Viennæ anno 1540.

1540.

*CaroLVs AvstriaCis CleMens VIX nascitVr arVIs,
Cum quater è cali Iunius arce micat.*

Hic, licet minimus natus sit inter fratres, non tamen in eo minorē virtutis spem boni omnes posuerunt; quippe, cum eiusmodi, & tam excellentis sit indolis, ut ad res maximas natus esse videretur. Duxit uxorem Mariam, Guilielmi Ducis Bavariae, siue quod idem est, Ernesti Electoris Imperij atq; Archiepiscopi Colonienfis sororem. Ioannes tertius Maximiliani frater infans obiit Oenopotī. Carolus autem ex Maria proles suscepit I. I. Ferdinandum, qui natus die 15. mensis Iulij anno 1572. obiit 31. die eiusdem mensis. II. Annam die 16. Augusti anno 1573. III. Mariam christiā, natam 10. Nouembris anno 1574. IV. Catharinā Reineam, natam 4. Ianuarij 1576. V. Elizabethā, natam 13. Martij 1577. quæ tamen 29. die Ianuarij obiit anno 1586. VI. Ferdinandum alterum, qui natus est 9. die Iulij anno 1578. VII. Carolū, qui 17. die Iulij anno 1579. natus est, mortuus autē die 17. Maij 1580. IIX. Gregoriam Maximilianam 22. Martij 1581. X. Leonorā 25. Sept. 1582. XI. Maximilianū, natum 17. Nou. 1583. XII. Margarethā 25. Decēb. 1584. XIII. Leopoldū 9. Octob. 1586. XIV. Mariā Magdalenam 7. Octob. 1587. & XIV. Constantiam, natā 24. Decemb. 1588.

Sub-

Anno Christi Subijciuntur Eteosticha XIII. quorum singuli versus priores, siue Hexametri, ipsis literis annum: posteriores verò siue Pentametri, verbis ac sensu, mensem & diem Serenissimi Principis Caroli, 10. die Iulij anno 1590. piè defuncti, filiorum & filiarum omnium natalem exprimunt.

I.

VItaLeIs pRIMVs, FernanDe, Ibi ferrIS In aVras,
Ter fulget Iuli quinta vbi mense dies.

II.

DIVa nataLeIs Anna faX Vt DeDI t orta;
Fax quarta Augusti splenduit orta quater.

III.

NaSCIt Vr, aC CynthI LVCEM ChRIS terna tVe tVr:
Et decimus nono prodijt Imbre dies.

IIII.

AVSPICIo Vt Catharina saCro CaLi aspICIt aXeM
Iane biceps. quartam promiss ab axe diem,

V.

TVM partV ELIZabeth sVb pVras eDIt Vr oras,
Vt redijt Martis biga ter & decies.

VI.

AVStrIaDes IVXta FernanDo applaVDIt nato,
Et nonies etiam Iulius ortus ouat.

VII.

CaroLVs In CVnIs eXoptat CVLMIna CaLI,
Iulij erat decima & septima fortè dies.

VIII.

EVaX! Gregorea DVX nataLe MætherIs ornat;
Mars se à fine dies cernit abesse nouem.

IX.

EX II It Vt MVnDI Leonora Ins IgnIs In ortVs:
Quintum September quinq; dies tulerat.

X.

Ter VI s Vr Vs Vt est nono seX IMbre Dies SoL,
Lux orta ad cunas, Maximiliane tuas.

XI.

MargarIDI teneras qVa LVX pLa prabVIt arVas,
Natalem Christo prabuit illa Deo.

XII.

NVnC qVoqVe VoCe Vna CVnCtI appLaVDant Leo-
polDo:
October nono lumine dum fruitur.

XIII.

Hos passV seqVIt Vr post MagDaLIs VsqVe VenVSto,
Quam tulit octauo septimus imbre dies.

XIII.

TVnC CVM se IVnX It Constancia puLCra CaterVa,
Natalem superi lux prait alma Dei.

Horum omnium pater Carolus æternæ san-
ctæq; memoriæ Princeps, Archidux Austriæ sere-
nissimus, dum vixit ditiones suas Styriã, Carni-
olam, Carinthiam &c. tam contra Turcas, quàm
etiã nostri temporis in Religione nouatores, tan-
ta cura tantoq; semper studio tutatus est, vt nihil
in eo desideraretur, quod optimam Catholicæ re-
ligionis defensorem, subditorumque salutis, pa-
cis ac tranquillitatis studiosum dispensatorem,
deceat. Ad hunc aliosq; Principes Austriaci san-
guinis serenissimos imitandum, adhortatur ami-
cus meus singularis Hieronymus Megiserus,
quon-

Anno
Christi

quōdam historicus Caroli patris, filium Ferdinandum successorem hunc fere in modum:

*Adde, quod inuitant Maiorum exempla: Paterna
Linea quos & quos Materna linea stirpis
Extulit, & clavis euexit ad athera factis.*

*Nam quis Casareo te sanguine nesciat esse
Prognatum: inq, tuo numerari stemmate multos
Augustos, rerum Dominos, Regesq, Quiritū?
Casar auus Ferdinandus erat, mitissimus Heros:
Et patruus Casar, quo non clementior alter,
Maximus A Emilius: Casar patruelis, habenas
Temperat Imperij qui nunc cum laude, Rodolphus:
Et patruus magnus Casar, quo maior in orbe
Non fuit, è cunctis quotquot Germania vidit,
Carolus, excelsis haud vlli imitabilis ausis:
Quem Getica toties visum expauere phalanges;
Quem non Herculeæ potuere auertere pila,
Quin Abylam, Calpenq, vltra prosterneret hostes.
Cuius adhuc populos Natus compefcit Iberos,
Quos Tartesiaco Tagus alluit aurifer alueo;
Et Durias, Betisq, rigant. Magnoq, Philippo
Surgit vterq, polus, sub viroq, iacentia Phabo
Littora, quoq, orbis circumdatur Amphitrite,
Cum Magellanis quem diues America iactat:
Ac Regem opposito venerantur poplite, priscis
Non visi, Antipodes, Sinæq, & fuscus Iapon,
Hinc abauus Casar, totiusq, arbiter orbis,
A Emilius prior, armorum qui laude togæq,
Maximus, eloquij valuit dulcedine, & idem
Ingenuas summis decorauit honoribus artes.*

Inde

A Rudolph. 1. vsq. ad Rudolph. 2.

83

Anno
Christi

Inde atavus Caesar, pietate insignis & armis,
Imperium sceptro rexit Fridericus auito:
Sobrinusq. atavi Caesar, de germine eodem
Albertus, varijs virtutum dotibus auctus;
Sobrini q. socer: soceri fraterq. paterq.,
Et proavus: tritavusq. è Casare fratria nata.
Vidit avus tritavi fratrem quog. laude decorum
Augusto radiare throno, populosq. tueri.
Binag. Casarea fuit illi fratria stirpe
Edita. Caesar item sacro diademate fulsit
Albertus, proavi tritavus; tritavusq. Rodolphus
Maximus, ethereis qui famam immiscuit astris;
Ac virtute genus, dextra hostes, vicit.
At quid Maiores? Exemplo sufficit vnus Ipse Pater.
Tanto igitur Patre, & tantis Maioribus ortus
Hos sequeris, teneroq. legis vestigia passu
Ardua, & Heroum te audes inferre cohorti.
Maeste isthoc animo, Princeps sic vera paratur
Gloria, dum Austriaco decori decus addere tanto
Aggrederis nixu, ac praelata tropaea tuorum
A Emulus affectas &c.

SORORES Maximiliani fuerunt Elizabetha, quæ
Linzti nata est in superiore Austria, an. 1526. vxor
Sigismundi Augusti Regis Polonię, Vilnę defuncta
12. Cal. Iulij ætatis suę an. 19. Anna altera Maximiliani
soror, nascitur Pragæ, an. 1528. elocata Alber
to Duci Bauarię an 1546. Maria tertia Maximil. so
ror, nata Pragæ in Bohemia, nupsit Guilielmo
Duci Iuliacensi & Cliuensi &c. eodem anno
1546. Magdalena 4. soror Maximiliani nasci
tur anno 1532. Oenoponti. Catharina quinta

1526.

1546.

- Anno Christi 1533. Maximiliani soror, nata Viennæ anno 1533. nupsit Sigismundo Augusto Regi Poloniae; & inde Francisco Gonzagæ Duci Mantuæ, & Môtisferanti. Leonora sexta Maximiliani soror nascitur Viennæ, anno 1534. consors Guilielmi Gonzagæ Ducis Mantuani. Margaretha septima Maximiliani soror nascitur, anno Christi 1536. Oenoponti. Barbara octaua Maximiliani soror nata Viennæ Austriae anno 1539. sociata Alphonso 2. Duci Ferrariæ. Ursula nona Maximiliani soror nata Neustadij, obiit Oenoponti anno 1543. cum antea nasceretur an. 1541. Helena decima Maximiliani soror nata Viennæ Austriae anno 1543. è sacro fonte à Christophoro, patre mihi charissimo, suscipitur. Ioanna vltima Maximiliani soror Pragæ nascitur anno 1547. è sacro fonte suscipitur à Duce Theschenensi, & Henrico de Plavv Regni Bohemiæ Can cellario. Verum de Maximiliano secundo Imperatore, eiusque fratribus atq; sororibus quidem hætenus: Nunc quia Philippus Caroli V. Imperatoris filius eodè numero generationis censetur, quo Maximilianus, filius Ferdinandi, vtpote duorum fratrum filij, priusquam ad Rudolphum 2. Imperatorem nostrum in generatione XI. veniam, de Philippo hæc que sequuntur dicenda sunt.

X. PHILIPPVS.

1527. PHILIPPVS Caroli V. Imperatoris Romanorum Augusti filius, in Hispania natus, sextum decimum agens annum, à patre in Italiam nauigaturo, regno Hispaniarum est inauguratus. Post hæc Maximilianus, de quo hætenus dixi, Augusta proficiscitur in Hispanias, habens apud se Cardinalem Tridentinum, quò cum peruenisset, in mat-

trim
lipp
Belg
ele
ip. p
25. an
que
ximi
mita
& C
gnifi
post
terre
cessi
re, M
na, v
atq;
gred
Flor
prog
(que
am, &
apu
ami
itine

C
Ar
uiar
Cæs
rem
quo
gres
iua

Anno
Christi
1543.

trimonio ducta Cæsaris Caroli filia Maria, Philippus 21. annorum iuuenis, euocatus à patre in Belgium, ad iter se comparat, & relicto ibi patru-
ele sororio Maximiliano, qui per sui absentiâ Re-
ip. præffet, ventis vela commisit, Nouébriq; die
25. an. 1548. cum triremibus quinquaginta, totidē-
que ferè nauibus onerarijs, Andrea Auriā, qui Ma-
ximilianum transportauerat, ductore, magna co-
mitatus procerum turba, & in his Albano Duce,
& Cardinale Tridentino, Genuā appulit; vbi ma-
gnificè excipitur die Decēbris altera. Octaua die,
postquam pecunia rebusq; alijs ad profectiōem
terrestrem necessarijs, & donis cohonestatus dis-
cessisset, per Alexandriam & Papiam facto itine-
re, Mediolanum venit, die Decembris decima no-
na, vbi passim eierant positi triumphales arcus
atq; statuæ cum honorificis inscriptionibus. In-
gredienti præsto fuerunt Sabaudix Dux, Veneti,
Florentini, Ferrarienses, & Senenses legati. Inde
progreditur, & per Mantuam atque Tridentum
(quo vsque Mauricius princeps ei procedit obuī-
am, & pro Landgrauio capto plurimum orat, vt
apud patrem velit intercedere, cui Philippus su-
am in re operam liberaliter est pollicitus) facto
itinere, Augustam, deinde Spyrā venit.

Cæsar aduenienti insignem equitatum Duce
Arscotano, in Germanam vsq; honoris causa ob-
uiam misit. Postea per Luxemburgicum agrū ad
Cæsarem patrem contendit Carolum Imperato-
rem; cuius cum gratulatione summa, & ingenti
quoque Belgarum studio, Philippus Bruxellas in-
gressus excipitur die Aprilis prima anno ætatis
sux 22. Quæ deinde secuta est ætas, ea ferè omnis

1549.

Anno
Christi

incredibili erga iuuenem principem, munificis exhibendis pompis, & liberalitate, cōsumpta est; dum is inaugurandi causa, à patre per Flandriā, Hannoniam, & Atrebatas ducitur, illosque in filij fidem per iusiurandum adigit. Antuerpiam postea simul ambo redeunt sub Idus Septembris. Vidisses tū amplissimas pompas, aded, vt non desint, qui dicant, solos Antuerpienses, in publica hac cōgratulatione, supra centenatricena coronatorum aureorum millia expendisse. Adde quid exterius etiam mercatores, Hispani, Itali, Germani, Angli &c. item reliquæ vrbes opulētissimæ, pro sua quæque virili & facultate, Antuerpiam imitaturæ, in huius principis Philippi gratiam insumpserint, postquam amita Maria comitante, reliquas etiam prouincias adiisset, ab ipsaque fidē accepisset.

1550.

Atq; vt idem Philippus Sacri imperij princeps, cum prouincijs ijs, quibus nuper inauguratus erat, sese quanto posset studio insinquaret, atque amicitiam, coniunctionem, & vicinitatem coleret, foueret, ac conseruaret, à patre Carolo ex Hispanijs in Belgium euocatus, vt dixi, non solum ante inaugurationem Belgicam, per Germaniam iter tum instituere; verum in eandem etiam Germaniam redire ex Belgio, atque ibidem subsistere aliquamdiu, familiariterque principibus innotescere voluit. Cumque in Augustanis comitijs, actum in præsentia Philippi huius, à Cæsare Carolo cum Ferdinando fratre Imperatore designato esset, de Philippo scilicet, in Imperij successionem admittendo : Ferdinandus autem **consensum comitorū, filiorumq; suorū (& præsertim**

fertim Maximiliani, tum Bohemiæ Regis per ab- Anno
sentiam designati, quem ex Hispanijs quoq; Fer- Christi
dinandus euocauerat) dignitatem prætenderet,
Philippus, mense Maio exacto anni 1551. eodem 1551.
Maximiliano comitatus, parentibus, Imperijque
principibus valedictis, discedens Vindelicia, ex
Liguribus, in suam Hispaniam transmisit.

Inde posthac, ex Hispania cum classe in Angli-
am appulit, 19. Iulij an. ætatis suæ 27. quarto post 1554.
die Vintonium, vbi Regina Maria Henrici 8. An-
gliæ Regis filia eum expectabat, sub vesperû ve-
nit: ad summam cum multa nobilium turba (in
qua aderat & Dux Albanus) progressus ad e, ab E-
piscopo loci illius, & quibusdam proceribus
alijs excipitur. Luce altera Reginam adit, famili-
ariter diu multumque cum ea collocutus. Porro
sequente die ipsis ferijs Iacobi, Hispanorum pa-
troni, magnificentia regali nuptiæ celebrantur,
inter Angliæ Reginam Mariam & Philippum,
qui nuptiarum causa eidem Reginæ, Regnû Ne-
apolitanum concessit, sicque Regnum Angliæ,
quod sub patre & fratre Mariæ, à Catholica fi-
de defecerat, in gremium Ecclesiæ Catholicæ ite-
rum Philippus restituit. Adeo, vt summus Pon-
tifex 24. Decembr. postquam audisset Angliam,
quæ multis tum annis ab Ecclesiæ corpore separa-
ta fuerat & auulsa, per immensam Dei misericor-
diam, ad Ecclesiæ communionem, & Romanæ Se-
dis obedientiam esse reductâ, singulari quadâ hu-
ius Philippi Regis & Mariæ coniugis diligetia, si-
de, studio, & opera, summâ animi voluptatē per-
ceperit, & Deo gratias egerit quàm maximas. Sub
finem Augusti, Philippus ex Anglia diuertens,

Anno
Christi
1555.

1556.

in Belgium, ad Cæsarem parentem, venit Bruxel-
lām, maximo cum procerum Anglorum comita-
tū, vbi 8. Cal. Nouemb. Carolus eidem Philippo
filio, euocatis ad se legatis, Prouinciarum, Domi-
niorum, & Ciuitatum Burgundicæ Domus, pote-
statem regendi & gubernādi terras ipsi subiectas,
vltro tradidit, enarrans tum, ad eos qui aderant
labores suos & regni curas, idq; viua voce, & val-
de oratoriē, grauitē & copiosē. Finita oratione,
principis Auriaci Guilielmi Nassouij humeris se
sustentans, ex conspectu amplissimi Theatri ab-
scessit. Atq; ita ditiones oēs huic Philippo filio
tradens, Bruxella Gandauum proficiscitur Imp.
quem inde & ego tum in Zelandiam vidi abeun-
tem. Postea cūm fames & inedia Germaniam in-
feriorē premeret, Philippus hic paternę pietatis
æmulator, aliunde curauit frumenta apportari
in vsum multorum, vt idē ipse super tria millia
pauperum suis sumptibus in ea fame aluerit. Gal-
lus etiam Rex Henricus 2. inuasurus Neapolim, &
Mediolanum tentatur⁹, Franciscum Ducē Gui-
sium in Italiam misit, cum 12000. equitū, qui in iti-
nere nonnihil laceffiti à Valentiaē vrbs incolis,
eam hostiliter expugnāunt, præsidiumq; firmis-
simum imposuerunt; ea vrbs foederata erat Phi-
lippo. Eodem tempore alio Galli exercitu Arthe-
siam vexabant, ita, vt circa Epiphaniā alienissi-
mo anni tempore Duacum oppidum frustra ten-
tarint, Lensāum autem vrbe[m] vi ceperint, multa
præda absportata, & oppidō inflāmato. Sic quin-
quennales inducię vix integro seruata anno re-
cissæ sunt, & sæuissimum, de nouo, bellū exarsit.
Philippus autem Philibertum Sabaudia Ducem,
cum

cum instructo exercitu misit, qui in hostiū Gallo- Anno
rum terras irruens, tandem de improviso, ad op- Christi
pidum D. Quintini desleēctit, castraq; illic figit, vr
bem obsedit. Henricus Rex Gallus eō mittit An
nam Mommerantium, Connestabilem, cum 32. si
gnis peditum Gallorum, & 5. millibus equitum,
ac maioribus tormentis quatuordecim. Eos Mo
merantius iubet leuibus prælijs distingere, ipse in
terim in oppidum alimenta conatur inuehere.
Dux Emanuel Philibertus, quem Philippus hic
suis copijs præfecerat, ad eos contendit: erant in
eius exercitu, præter alas equitum Germanorū,
circiter 10. millia, quorum singuli, præter hastas
& gladios, quatuor aut quinq; vel plures etiam
sclopetos, rotulæ circumactum ignem concipiē
tes, gestabant.

Hi vnacum alijs in Gallos irruunt: Galli equi
tatus tantum impetum sustinere non ferētes, in
fugam vertuntur, pedites, turbatis ordinibus, a
Philippicis ceduntur, plurimi capiūtur, reliqui,
abiectis armis, sese dedunt, captiuorū ingens fuit
numerus, & in ijs multorum principum & no
bilium. Connestabilis & ipse captus vna cum fi
lio suo. Captiui omnes ad Regem Philippum, qui
nondū in castra venerat, producti sunt: signa mi
litaria ferē omnia atque tormenta, in eo certami
ne perierunt. Incidit hæc victoria, in quartum
Idus Augusti. Aliquot diebus post, Philipp⁹ Rex
venit in castra, eō quod sese dedere Galli nollēt,
qui in S. Quintino erant; vrbs ipsa valdē oppug
nata, & die 26. Augusti vi expugnata, & direpta
est. In ipsa vrbe captus est Amiralus Franciæ, cū
multis alijs nobilibus, & per Brugas, tribus inde

1557.

Anno
Christi

miliaribus, ad Esclusam Flandriæ fuit abductus: Cónestabilis autem cum filio, in Castro Gandensi custodiæ commissus. Alius verò Gallorum exercitus ad Grauelingam, à Philippicis partim de letus, partim cesus est; multa peditum & equitum vexilla Gallis ablata sunt, & omnes machinæ, quas vrbibus nuper occupatis asportabant, recuperatæ. Aliquod belli duces, comites, nobiles, & quinq; Gallici ordinis equites capti. Paulò post, Julio mense Dunckerka vi expugnata, Gallorum ad tria millia céduntur. Fuit huius prælij inter præcipuos dux, Egmondanus Comes. Licet itaq; Henricus Rex Galliæ mirum sit in modum debilitatus; resumptis tamen viribus, in gentem denuò exercitum educit ad Ambianum, sed ei Philipp^o hic, ad oppidum Dorlanum, castra tam valida, atque semetipsum opposuit, vt Gallum ad æquas tandem pacis condiciones cõpulerit, easq; noua cum ipso contracta affinitate fundauerit, rebusq; in Belgio dispositis, tandem in Hispaniam discesserit; vbi etiamnum adhuc viuit, suasq; ditio- nes & absens & præsens feliciter, vt per se, sic per alios gubernat. Est Philippus hic, Rex Hispaniæ & Portugalliæ, multis in ipsum bellis in Gallia, Anglia, Belgio, Lusitania, atque alibi clarus. Quatuor habuit vxores: Mariam Lusitaniæ Regis filiam, ex qua Carolum principem suscepit; qui anno 1568. diem obiit. Alteram Mariam, de qua supra dixi, Henrici 3. Regis Angliæ filiam; quæ obiit anno 1558. in Nouembri. Tertiam vxorem duxit Anno 1559. Elizabetham scilicet Henrici 2. Galliæ Regis natu maiore filiam; ex qua duas habuit filias, quarum minor natu Catharina, nupsit Carolo Emanuele

Emanueli Sabaudia Ducis, filio Philiberti, de quo Anno
supra: maior verò Isabella adhuc innupta manet. Christi

Quarta & vltima Philippi Regis Hispaniarum
vxor fuit Anna, filia Maximiliani secundi Impe.
quæ die Sabbathi 2. mensis Nouembris anno 1549. 1549.
paulo ante primam pomeridianam nata est, in
Hispanijs, eo loci, cui nomen est cygalis, duobus
à Valledolith milliaribus: ex qua Philippo natus
est Ferdinandus anno 1571. pridie Nonas Decem- 1571.
bris, qui infans obiit: item Iacobus, qui puer no-
uennis extinctus anno 1582. 11. Calend. Decem. & 1582.
Philippus, qui natus est anno 1578. atq; etiamnum
viuit, princeps magnæ spei & expectationis.

SORORES huius Philippi, ex matre Isabella
Emanuelis Lusitania Regis filia, sunt: Ioanna, vx-
or Ioannis 4. Regis Lusitania siue Portugallia; ex
qua natus est eidem Ioanni (qui ante patrem Io-
annem tertium obiit) Sebastianus filius posthu-
mus, qui in Africam traiciens, à Mauris cæf^o est, 1578.
in Augusto anni 1578. Maria Imperatrix adhuc, in
Hispanijs viuens, Rudolphi 2. huius Imperatoris
nostri clementissimi mater, quæ ter maxima meri-
tò dici potest; quia filia est Imperatoris, Caroli
scilicet V. coniunx est Imperatoris, Maximiliani
videlicet 2. & mater est Imperatoris, Rudolphi
2. scilicet; de quo iam vltimo hoc loco nobis est
dicendum.

xj. RVDOLPHVS 2.

RVDOLPHVS hic Imperator, qui multis no-
minibus cum Rudolpho primo eius nominis Im-
peratore clarissimo comparandus venit, filius
Maximiliani 2. maximus, nascitur die Lunæ 12.
Iulij

Anno
Christi
1552.

Iulij anno 1552. paulo ante septimam horam pomeridianam, Viennæ Austriae. Suscipitur è sacro fonte à Serenissimo Principe Carolo Archiduce Austriae, eius patruo, alijsque vtriusque sexus clarissimis proceribus, cumque plus minus esset annos natus vndecim, mittitur ipse & Ernestus frater eius Archidux à patre, tum in Hungaria, vñ cum matre Maria, magna cum pompa & solemnitate coronato, in Hispanias, comitatus multis præclarissimi stemmatis nobilium proceribus, vñ cum Domino de Dietrichstein, & Doctore Dôner, tanquam Oeconoמו ac præceptore, quibus in Hispanijs vsi sunt vsque ad annû 1571. Tû enim à patre Maximiliano Imperatore (qui & ipse Hispanijs Philippo in Belgio absente præfuit aliquâ diu, vt supra dictum est) reuocati, in Austriam reditum pararunt. Propterea Philippus idem Hispaniarum Rex fratri suo Ioanni Austriaco (qui totius tum erat expeditionis summus Imperator contra Turcam constitutus) mandat, vt abductis secum Rudolpho & Ernesto, ex Hispania soluat. Genuæ inenarrabili triûpho fratres illi duo excepti, tandem vltcrius proficiscentes, in Austriam appulerunt, posthæc sua præsentia, nuptias Caroli Archiducis Austriae, cum filia Alberti Ducis Bauariae contractas cohonestarunt. Anno 1575. Rudolphus post Hungariae & Bohemiae Regem, etiam Germaniae Rex constitutus, atq; post obitum patris Romanorum Imperator factus est: qui quindecim annis hætenus Imperio tanta cû sollicitudine & cura Imperiali præfuit; vt in eo nihil prorsus desiderari videatur, siue pietatem, siue virtutem summam, hoc est iustitiam, prudentiam,

1571.

1575.

1576.

tiām, temperantiām, vigilantiam atq; fortitudinem consideres, quæ in illustri quasi loco sitæ omnibus bonis perspectæ sunt, & vno omnium ore celebrantur. **FRA TRES** huius Rudolphi sunt: Ernestus, qui die Iouis 15. Iunij anno Christi 1553. natus est infra tertiam & quartā pomeridianam Viennæ Austriæ: cuius susceptor serenissimus princeps Ferdinandus Archidux Austriæ cum Ducissa Mátuæ, sorore eius, & Nicolao Radziuilio duce de Vlizka & Niesnitz Oratore Regis Poloniæ. Hic in Imperatoris fratris absentia, ditiones Austriacas multo iam tēpore felicissimè administrat. Matthias alter Rudolphi Imperatoris frater, natus est ann. 1557. die 24. Februarij in ipso fere puncto mediæ noctis etiam Viennæ Austriæ; quem è sacro fonte suscepit Baro Christophorus ab Eyzing, supremus Maximiliani Imperatoris Oeconomus, item Andreas à Puecham Mareschallus Austriæ, & Polyxena Petri Lasso de Castilia coniunx & Imperatricis Mariæ gubernatrix, fuit hic Matthias ascitus ad gubernacula Belgij, nomine Regis Philippi; at cum propter rebelantes Belgas impediretur, quo minus, vt veller, ita posset rebus vtiliter diutius præesse, relicto Belgio tandem post aliquot annos in Austriam redijt; vbi etiamnum adhuc degit. Maximilianus, tertius Imperatoris Rudolphi frater, nat^o est die Mercurij 12. Octobris anno 1558. paulò ante vndecimam noctis, in Noua Ciuitate, siue Neustadij Austriæ; quē suscepit è sacro fōte Dō Claudio de Quigniones Comes de Luna, orator Regis Philippi Catholici, & supra dicta Polyxena de Lasso gubernatrix: atque vt nomine hic Maximilianus

1553.

1557.

1558.

Anno
Christi

1576.

lianus patrem Maximilianum Imperatorem refert, ita etiam virtutibus ac moribus illum omnino representat, etiam ipsa facie, & quod notandum insuper est, ipso die 12. Octob. quo pater obiit anno 1576. ipse eodem quoque die natus est, sed anno quo dixi 1558. ut non immerito illud Ecclesiastici 30. huc applicari possit:

Mortuus est pater eius, & quasi non est mortuus: simile enim reliquit sibi post se. in vita sua vidit, & letatus est in illo: in obitu suo non est contristatus, nec confusus est coram inimicis: reliquit enim defensorem domus contra inimicos, & amicis reddentem gratiam. Electus est ut pater Maximilianus, sic filius hic etiam in Poloniae Regem, Regnoque haecenus renuntiare necdum existimat. Albertus quartus Rudolphi Imperatoris frater, natus est die Lunae 13. Nouembris 1559. paulo ante decimam horam matutinam ibidem, & e sacro fonte susceptus a Vratislao de Bernstein Aurei Velleris equite, & supremo regni Bohemiae Cancellario, & Donna Maria Manriques, uxore eius, & sorore Domini Ioannis Manriques de Lara, Sacrae Caesaris Maiestatis & Regis Philippi Consiliarii intimi, rerumque bellicarum praefecti apud omnes clarissimi. Factus est hic Albertus ob summam pietatem S. Romanae Ecclesiae Cardinalis, & ob eximiam rerum quoque gerendarum dexteritatem Prorex Lusitaniae, siue Portugalliae, cui etiamnum hodie, nomine Philippi Regis feliciter praest. Venceslaus, huius Alberti, & Rudolphi Imperatoris frater quintus, natus est Dominica Oculi 9. die Martij, an. 1561. circa medium decimae matutinae, susceptus e fonte sacro a

1589.

1559.

1561.

Chri-

Christophoro iam dicto, supremo Maximiliani Anno
Imperatoris oeconomico, & Polyxena Imperatricis Christi
gubernatrice una cum Domina, Maria de Gusma.
Profectus est anno 1570. cum eodem Alberto & An
na sorore in Hispanias, atq; ibidem mortuus. 1570.

Ferdinandus quoque & Fridericus sextus &
septimus fratres Rudolphi obierant in pueritia.
Carolus quoque octauus Rudolphi Imperatoris
frater die Mercurij 26. Septembris anno 1565. in- 1565.
fra duodecimam & horam primam noctis natus
est Viennæ, susceptus è sacro fonte à Thoma Per
renotto Domino de Chantonay oratore Regis
Philippi Catholici, & ab Helena de Brederode
eius vxore, necnon & à Francisco Lasso supremo
Imperatoris Oeconomico. Obijt autem & hic Vi- 1566.
ennæ Austriæ die Iouis 23. Maij anno 1566. & ibi-
dem sepultus, cum alijs Archiducibus Austriæ
serenissimis. Verùm hæc de fratribus Imperatoris
Rudolphi. S O R O R E S Rudolphi fuerunt: Anna,
quæ, vt ante diximus, die Sabbathi altera mensis
Nouembris, paulò ante primam pomeridianam
nata est in Hispanijs, quam è sacro fonte suscepit
Marchio de Talauara, alijsq; procures. Hæc nup-
ta est Philippo Regi Hispaniarum, ex qua eos li-
beros genuit, de quibus iam ante dictum est, &
præsertim Philippum etiãnum adhuc supersti-
tem filium annorum plus minus 13. cum autem &
hæc obiisset iam ante aliquot annos, dicitur idem
Philippus ducturus in vxorem Brigantinam illâ
Portugalem, cuius Brigantinæ matris sororẽ
in vxorem habuit Alexander Dux Parmensis Bel-
gij iam gubernator, qui, ne in posterum quicquã
dissidij oboriatur, totum Regi ius suum ex parte

Anno
Christi

1554.

1570.

1574.

1555.

1564.

1567.

1563.

1579.

vxoris Portugalensis renuntiavit. Altera soror Rudolphi est Elizabetha, quæ die Martis 5. Iunii 1554. infra decimam & vndecimam horam noctis nata est Viennæ Austriæ: postea eodem an. 1570. quo soror Anna Philippo Regi nuptui tradita est, hæc Elizabetha Carolo 9. Regi Galliarum nupsit; quo mortuo, anno 1574. 30. Maij, vidua ex Fræcia in Austriam redijt, vbi hætenus pijsimè pariter atque castissimè viuit, ac valet. Maria 1. soror Rudolphi tertia die Sabbathi 27. Iulij 1555. infra tertiam & quartam matutinam nata est Viennæ, & baptizata: obiit autem Lintzij in Austria superiori eodè anno, & sepulta est in summo templo, vbi Maximiliani i. de quo supra, Romanorum Imperatoris intestina olim fuerant recondita. Maria 2. soror Rudolphi quarta die Sabbathi 14. Februarij 1564. in ipso ferè puncto decimæ ante mediū noctis nata est, in Nova Ciuitate Austriæ & sequenti die Lunæ baptizata; obiit 26. die Martij eiusdem anni, & sepulta in æde Sancti Stephani, vbi alij Archiduces Austriæ iacent. Margaretha soror Rudolphi Imperatoris quinta 24. Ianuarij die Veneris circa 11. noctis anno 1567. nascitur, baptizatur, & infans moritur. Eleonora sexta Rudolphi Cæsaris soror, die Iouis 4. Nouembris anno 1568. infra nonam & decimam noctis, nata est Viennæ, & è sacro fonte suscepta à Domino Ioanne Barone de Trautson, supremo Imperatoris Maximiliani (post defunctum an. 1563. Christophorū Baronem ab Eyzing) œconomō, & ei⁹ vxore Illust. ac Reuerēdis. Christophori Madrutzij Cardinalis Tridentini sorore; obiit Pragæ an. 1579. obiit & ipse œconomus Trautson, octuagenario maior ante paucos ab-

hinc

hinc menses vir pijsissimus pariter ac omni gene- Anno
re virtutum, literarumq; scientia cumulatisim⁹; Christi
quem ob id Rudolph. Imp. summè amabat, quod 1579.
etiam patri Maximiliano & auo Ferdinando (quo 1590.
rum & ego, dum viuerent Aulæ Cæsareæ fami-
liaris erā) charissimus fuerat.

Habes hic Rudolphum 2. Imperatorem (Candi-
de Lector) à Francò illo ante Christi natiuitatem
hucusque per generationes 58. hoc est, primò à Lu-
lio Cæsare vsque ad Constantinum Magnum per
xvij. deinde à Constantino vsque ad Carolū Ma-
gnum per xix. tertio à Carolo vsque Rudolphū
1. per xj. atque vltimò tandem à Rudolpho 1. vsq;
ad Rudolphum 2. itidem xj. generationes dedu-
ctum. Habes præterea eiusdem Rudolphi 2. Impe-
ratoris fratres Austriæ principes serenissimos,
qui cum Philippo 2. Hispaniarum Rège, eiusque
sobole gentem Austriacam serenissimam consti-
tuunt, quæ tantum & potentia & virtute, hoc tē-
pore excellit, vt non solum ad Imperium Orbis
terre, & summū decus genita sit, (cum ab Alberto
2. ad Fridericum 3. à Friderico ad Maximilianum,
à Maximiliano, ad Carolum V. à Carolo ad Ferdi-
nandum, à Ferdinando ad Maximilianum 2. & à
Maximiliano 2. ad hunc Rudolphum nostrū Im-
peratorem, septem continui Austriaci numeran-
tur Cæsares) verum etiam Deus omnipotens per
hanc Austriacam familiam, quam tantopere au-
xit, rebus nostris fessis atque afflictis, iam tandem
succurrere, atque omnia sub Rudolpho hoc 2. ad
pacem quietem & tranquillitatem reducere vel-
le videatur. Cui profecto magnas gratias agamus
oportet, quod hisce difficillimis temporibus no-

Anno
Christi

stris ad gentem hanc, quæ cum imperio Germaniæ quoque præest, tantū potentia atq; Iusti Imperij detulerit, vt non solum rebelles inter Christianos, sed & Turcarum quoque potentia rectè atque vtiliter opponi possit. Etenim si omnes nationes, atq; populi, qui in potestate sunt Imperatoris nostri Rudolphi 2. & Philippi Hispaniarū Regis eius nominis quoq; 2. cum ijs, quibus præter rebelles, Turcæ etiam in Europa, Asia, & Africa imperant, gentibus contuleris, vt hæ vincant hominum numero: illæ tamen, & virtute militum, & armorum genere, his eisdem longò interuallo antecellere videntur; adeò, vt officium postulet, postulet & necessitas, Principibus Austriacis, eorumq; populis ac Regnis perpetuo se fœdere coniunctos tenere. Nam hi Principes, & Augusti tales sunt, vt meliores ne optare quidem possimus, qui non solum tueri Imperij dignitatem, sed etiā augere & amplificare volunt & possunt; siue vis publica in patria suscepta, siue aliunde etiam illata fuerit. Verū hæc de prima parte huius libelli, hoc est, de Genealogia principū Austriae, quidem hætenus: Nam quæ de infensis Serenissimæ Domus Austriacæ hostibus Turcis, deq; Persis Mahometanis dicenda sunt, ea cum ceteris notatu dignissimis, in quartam & ultimam huius Thesauri partem reseruauimus.

Sequitur altera pars.

SECVN-

SECUNDA PARS

CONTINET ALIORVM QVO QVE (PRAETER AVSTRIA-

cos) Principum in Europa Ge-
nealogias.

GENEALOGIAE PRINCIPVM IN
capite Europæ.

CASTELLÆ ET LEGIONIS,
in Hispania.

ENEALOGIAS aliorum princi-
pum, præter Austriacos, quæ se-
quuntur, nõ extendemus, nisi vs-
que ad abauos, qui ferè inciderũt
in tempora Alberti 2. Impe. Austri-
aci, à quo vsque ad Rudolphum
2. septem continui computantur, nec plures nec
pauciores, ex sola Illustrissima atq; Serenissima
Domo Austriaca, Cæsares: Habuit autem Maximi-
lianus 1. Filium Philippum, qui Ioannam duxit,
cum qua Regnum Castellæ & Legionis in Hispania
obtinuit.

1496.

i. IOANNES.

ABAVVS Ioannæ fuit Ioannes primus, qui du-
cta Eleonora, filia Petri Regis Arragoniæ, duo
grauissima bella gessit: contra Lusitanos vnũ, eò
quod defuncto Ferdinando socero, eidem, ratio-
ne vxoris succedere vellet; illi verò, suffecto ioã-
ne, de quo sub Lusitania infra dicturus sum, ordi-
nis equestris, ex stirpe regia, huic Ioanni restite-

G 2

runt.

Anno
Christi

runt. Alterum bellum mouit Ioannes hic in Anglos, qui cum nitebatur pellere Regno Castellæ & Legionis. Nam filius regis Angliæ, qui vxorem habuit filiam Petri Regis Arragoniæ, iure vxoris petebat idem Castellæ & Legionis regnū. Cæterum bellum illud per superueniens cōiugium pacatum est. Habuit hic Ioannes Rex Castellæ cū vxore Leonora, quā dixi, Ferdinandum proauū Ioannæ.

ij. FERDINANDVS.

PROAVVS Ioannæ fuit Ferdinandus Ioannis filius, qui factus est Rex Arragoniæ, posteaquam Martinus rex eius regni sine hærede decessisset; Mater enim eius fuit vxor Petri Regis Arragoniæ. Habuit fratrem Henricū, qui patri Ioanni in Regno successit: hic filiam suam Mariam, fratris sui filio Alphonso locauit, quæ Regnum Arragoniæ 25. an. administrauit, interim, dum maritus eius Alphonsus, absens distinebatur in Italia, propter regnum Sicilia. Post hunc Henricum, filius eius Ioannes secundus rerum potitus est in Castella, genuitq; ex vxore Maria filia Ferdinandi supradicti, Henricum regem Castellæ. Fecit quidem negotium focero, aut verius patruo suo propter regnum Arragoniæ, sed nihil effecit. Persuasit huic Vincentius quidam monachus Prædicatorū ordinis, vt è regno suo oēs Iudæos expelleret, quod fecit, seruatis eorum bonis in Hispania. Tunc vidisses Iudæos multos metu rei amittendæ, sacro fonte ablui, cæterum clam paternis legibus inuigilare; Marranos hos vulgus hodie appellat, pessimum genus hominum.

1454.

Henricus hic in regno patri succedens, an. 1454.

occu-

occupauit etiam quasdam ciuitates Saracenorū:
Deinde & Regnum Nauarræ, per Caroli filij Ioan-
nis Arragoniæ regis mortem, affectus est. Huius
soror Elizabeth nupsit tandem Ferdinando regi
Arragoniæ & Siciliæ; cuius pater Ioannes fuit Io-
annæ, de qua agimus, auus.

iiij. IOANNES.

A V V S Ioannæ fuit filius Ferdinandi, nomine
Ioannes, rex Arragoniæ; qui post fratrem Alpho-
sum Siciliæ & Arragoniæ Regna obtinuit, Ferdi-
nando illegitimo Siciliæ rege excluso.

S O R O R E S Ioannis fuerunt, Maria Regina Ca-
stellæ, & Ioanna Regina Portugalliæ. Genuit hic
Ioannes Ferdinandum patrem iam dictæ Ioannæ.
Qui princeps magnus & Catholicus anno Chri-
sti 1454. Saracenos omnes ex Hispania, præsertim
ex Granata, suis armis & virtute expulit, quā iam
occupauerant plus quā 700. annis. Exclusit quo-
que regno suo Marranos illos; & regna duo Nea-
politanum & Siciliæ obtinuit.

1454.

iiij. FERDINANDVS.

P A T E R Ioannæ fuit, quem dixi, Ferdinandus,
qui vnum habuit ex Elizabetha Henrici regis Ca-
stellæ sorore filium Ioannem, cui nupsit Marga-
retha Archiducissa Austriæ, sed ante patrem mor-
tuo est, nullo hærede regni successore relicto.
Quocirca Rex Ferdinandus hic, filium sibi adop-
tauit Philippū Archiducem Austriæ, illi filiā suā
Ioannam locans in matrimoniū, ex qua nati sunt
Carolus & Ferdinandus Imperatores, de quibus
antea suo loco diximus.

Anno
Christi

V. IOANNA.

FILIA Ferdinandi & Elizabethæ, Ioanna, sororem habuit Catharinam, quæ nupsit Henrico Angliæ regi huius nominis octauo. Cui accidit, quod, cum arderet amore Annæ cuiusdam Boleniæ, is de statu, quod aiunt, demigrauerit; quippe qui conjugem Catharinam illam Arragoniam (qua cum duodetriginta annos vixerat, & ex qua, cum masculam tum muliebrem sobolē sustulerat, sed obierat mortem filius, superstitē adhuc Maria filia) periniquē repudiavit. Verū de Genealogia principum Arragoniæ Castellæ & Legionis quidem hæcenus; sequitur de Genealogia principū Portugalliæ siue Lusitanæ.

GENEALOGIAE PRINCI-
PVM LVSITANIAE SIVE
Portugaliæ.

GENEALOGIAM Lusitanicam à Ioanne abano Isabellæ Caroli V. vxoris auspicemur, atque ita continuemus, vt sequitur.

I. IOANNES.

ABAVVS Elizabethæ coniugis Caroli V. Imperatoris fuit Ioannes (filius Ferdinandi, nepos Petri, pronepos Alfonsi, abnepos Dionysij, atnepos Alphonsi, & trinepos Sanctij). Hic postquā ordinem suscepisset militæ, m. essetq; vir ingentis animo, vocatus ex ordine ad Regnum, Rex Portugaliæ.

tugallix magna egit, primusque fretum Herculeum transgressus, Septem à Saracenis bello recepit circa ann. Christi 1450. Felix multorum liberorum prole, inter quos erat maior natus Eduardus proavus Elizabethæ, qui fratrem habuit Ferdinandum, quem Lusitani vitæ abstinentia, pariter & religione inter beatos referunt: Is enim bello Saracenorum captus, ea patientia in custodia apud eos vixit, ut molæ (qua vivere cogebantur) cum famulo, quamquam per se sufficiente, suas partes obiret.

ij. EDVARDVS.

PROAVVS Elizabethæ Rex Lusitaniæ factus Zeilam, Tidem & Alcasar, alij Tingim & Arzilā, Africanas ciuitates prelio expugnatas regno suo adiecit anno Christi 1471. Habuit fratrem Henricum, qui Africæ littora lustrare coepit, & in Atlantico primus pelago nouas insulas reperit. Hic enim vir magnanimus tentauit an. Christi 1460. nauigare per maria ad incognitas terras, venitque primum ad Insulam Mederā, quæ ferè tota squallida iacebat, etiā cum haberet fundum, ad oēs fructus ferendos aptissimum, potissimum autem saccharum, quod interim in ea insula est plantatum, & excellit sua bonitate omne reliquum saccharum quod in Europa crescit. A Medera soluens Henricus venit nauigio in Canarias seu Fortunatas Insulas, ac inde circum nauigans meridionalē plagam, hoc est, Africam ipsam, multa inuenit itinere mirabilia. Genuit autem Eduardus frater huius Henrici Ferdinandum auum Elizabethæ.

Anno
Christi

iiij. FERDINANDVS.

1495. A v v s Isabellæ fuit Ferdināus, frater Alphō-
si V. Portugalliæ regis, qui genuit Ioannem 2. cui
filius fuit Alphonsus VI. qui ante patrem obiit, pater
autem Ioannes 2. mortu⁹ est ann. 1495. cui suc-
cessit Emanuel Ferdinandi filius, cuius Ferdinan-
di soror vna fuit Eleonora vxor Friderici 3. Impe-
ratoris, altera Ioanna, quæ nupsit Castellæ regi.

iiij. EMANVEL.

1500. PATER Elizabethæ Emanuel primus classem
in Indiam duxit, habuit & vxorem Leonoram,
quā postea Franciscus primus Rex Galliæ duxit,
post obitum Emanuelis huius, cuius res gestas ad
longum descripsit Oforius, atque inter cetera an-
notauit, quemadmodum is instructa magna clas-
se eam emisit anno 1500. in occidentem, meridi-
em, & orientem, ad explorandum per huiusmodi
nauigationem, res antea apud Christianos nos in-
uisas atque inauditas: adinuenit enim per mare
ad nouum & incognitum orbem viam, nouasque
insulas detexit, aliam quoque viam inueniens, ab
occidente in orientem nauigabilem, per quam ex
Portugalliā peruenitur in Indiā, vnde variæ spe-
cies afferuntur aromaticæ, inferuntur autem in il-
las e contrario fides Catholica & Sacramenta Ec-
clesiæ, religioque ibidem indies propagatur, quod
multo pluris æstimandū est, quàm aurum & argē-
tum, quod ex PERV siue PIRO hoc nostro tēpore,
aliisque locis adfertur, sicut olim ætate Salomo-
nis ex OPIR, quod ipsdem ferè litterarum charac-
teribus scribitur, inter cetera allatum est. obiit
hic Emanuel anno 1522. postquam genuisset Eli-
zabe-

zabetham quam in vxorem duxit Carolus V. Imperator, & ex qua natus est Philippus 2. qui etiam nūadhuc viuit, rex Catholicus.

Anno Christi

V. ISABELLA.

FILIA Emanuelis Isabella primogenita, habuit plures fratres, ex quib⁹ fuit Ioannes 3. Rex Portugallia, qui regnare cepit post patrem Emanuel anno 1523. & genuit filium Ioannem 4. qui autem anno 1554. ante patrem obiit; suscepit tamen prius ex Ioanna filia caroli V. Imperatoris siue sorore Philippi, Sebastianum posthumum: mortuus est tandem & Ioannes 3. anno 1557. Hic Ioānes frater Isabella, habuit & alios fratres, nempe Ludouicum, ex quo natus est Antonius ille, qui & à Gallis, vt & ab Anglis fatus, mira contra Philippum pro regno Portugallia machinatur haecenus, sed nihil efficit, cū ius illi ad regnū nullum maneat, propterea quod non ex legitimo thoro siue matrimonio per Ludouicū patrem in hunc mundum editus sit. Hinc factum est, vt Henricus Cardinalis, postquam Sebastianus Ioannis 4. filius posthumus anno 1578. in Africam traiciens à Mauris interfectus esset, tanquam legitim⁹ regni successor Portugallia Rex eligeretur, qui in obitu, sororis suae Isabellae filium Philippum regni ordinibus ita commendauit, vt tandem in regem Lusitaniae fuerit electus. Restabat adhuc vnus frater Isabellae Eduard⁹, qui genuit filias duas, vnā Mariam, quam duxit Alexander Farnesius Dux Parmensis, & alteram Catharinam Brigantinam, cuius filiam vnicam Philippus rex ducturus dicitur, ita vt posthac nulla difficultas restare videatur,

1523.

1554.

1557.

1578.

1590.

Anno
Christi

deatur, quominus Philippus Lusitaniæ regnum pacificè, iureque optimo possidere cum suis hæredibus videatur: Sebastianus enim nepos Ioannis 3. Lusitaniæ regis, periit nullo hærede relicto: Antonius Ludouici fratris illius Ioannis 3. noth^{us}, ad regnum inhabilis est. Henricus Cardinalis rex mortuus, item Eduardus quoque Henrici frater diem obiit; cuius filia, si quod ius habere videretur ad regnum, id totum in Philippum transfugerunt, adeo, vt solus Philippus 2. Portugalliæ siue Lusitaniæ rex legitim^{us} & verus existat. Cæterum hæc de Genealogijs principū in capite Europæ, hoc est Hispania & Lusitania, hætenus, sequuntur Genealogiæ Principum in pectore Europæ, hoc est in Gallia.

GENEALOGIAE REGVM GALLIAE, SIVE FRANCIAE VSQVE

ad Henricum 3. nuper interfectum: in
quo linea siue Valesiorum Genealogia deficit.

i. IOANNES.

ABAVVS Henrici 3. Regis Galliarum fuit Ioannes filius Ludouici fratris Caroli 4. Francorum Regis, Nepos Caroli 5. Galliæ regis, pronepos Ioannis regis Franciæ, abnepos Philippi regis Francorum, atnepos Caroli primi Valesij, trinepos Philippi filij Ludouici Pij, q. inter Sanctos relatus est. Ioannes hic obses missus est in Angliam

gliam anno 1422. ex qua reuerſus 1445. duxit Mar- Anno
 garetham Roſanenſem, quæ genuit illi Carolum Chriſti
 Engolemiæ Comitẽ: mortuus eſt autem Ioan- 1445.
 nes anno à nato Chriſto 1468. cuius fratres fuerũt 468.
 duo Carolus Valeſius, & Philippus; ſorores itidẽ
 duæ Anna & Margaretha.

ij. CAROLVS.

PROAVVS Henrici 3. fuit Carolus Valeſius
 comes Angoliſmenſis filius Ioãnis, de quo ſupra;
 hic duxit Ludouicam Duciffam Sabaudix, filiam
 Philippi Comit̃s Breſſani ac Ducis Sabaudie, na-
 ti ex Ludouico & Anna Regina Cypri: habuit ſo-
 rorem vnicam Ioannam. Genuit autem Carolus
 Franciſcum Valeſium primum eius nominis regẽ
 Gallix, qui non tantũ Cladiam regis Ludoui-
 ci 12. filiam duxit vxorem, verũ etiam poſt eiũ-
 dem Ludouici mortem, eidem in regno ſucceſ-
 ſit anno à nato Chriſto 1515.

iiij. FRANCISCVS.

AVVS Henrici 3. fuit Franciſcus filius Caroli
 Valeſi, cuius vxor Claudia nata eſt anno 1499. de 1499.
 ſponſata Franciſco anno 1514. & mortua an. 1524. 1514.
 ex hac natus eſt Henricus 2. eius nominis Rex Frã 1524.
 ciæ, pater Henrici 3. poſt obitum Cladiæ duxit
 Franciſcus aliam vxorem, filiam ſcilicet Philip-
 pi 1. Regis Hiſpaniarum, Eleonoram, ſororem Ca-
 roli V. Imperatoris an. 1530. quæ ſine prole mor- 1530.
 tua eſt 14. Aprilis anno 1558. in Hiſpania, quo cum
 Carolo, & ſore Maria Regina Vngariæ prof-
 cta eſt poſt mariti obitum, qui incidit in an. 1547. 1547.
 habuit autem Franciſcus ſororem Margaretham.

iiij.

Anno
Christi

108

Genealogia Principum in pectore

iiij.

HENRICVS 2.

1559.

1536.

PATER Henrici 3. fuit Henricus 2. filius Francisci, quem genuit ex Catharina de Medices, filia Laurentij 3. Medici Ducis Urbini, & Magdalene Bononię Auernięq; comitissę. Ab hoc sepè lacessitus Philippus 2. Hispaniarũ Rex, tam in Belgio, quàm & in Italia, strenuè suas partes defendit, hucque Henricum ad æquas pacis condiciones adigit, eiusq; filiam maiorem natu, Elizabetham in uxorem duxit, anno 1559. quo eodem tempore pater Parisijs mortem oppetiit. Frater huius Henrici 2. Franciscus Delphinus, natus anno 1517. moritur an. 1536. contracta prius desponsatione, cum Maria filia Henrici 8. regis Anglię, quam postea Philippus 2. coniugem accepit, vt alibi dictũ est. Soror huius Henrici 2. fuit Margaretha, quę Emanueli Philiberto D. Sabaudię nupsit, eodem tempore, quo dicta Elizabetha filia Henrici Philippo 2. Ex qua Margaretha, natus est Philiberto Carolus Sabaudię Dux, cui Rex idem Philippus 2. filiam natu minorem uxorem dedit, maiore natu pro Imper. vti fertur, Rudolpho 2. reseruata.

v. HENRICVS 3.

FILIUS Henrici 2. natus est an. 1551. 19. die Octob. ac cũ primũ è sacro baptismatis fonte susceperetur, nominatus est Alexander Eduardus, postea verò Henricus, eius nominis tertius vocatus. & postq; viuente Carolo 9. fratre strenuè sese cõtra hostes gessisset, præbuit Polonis, rege destitutis, occasionem, eum in Regem eligendi suum anno 1573. Cæterũ, defuncto Carolo, reliquit Poloni-
am, &

am, & suum ipsius regnum administrandum suscepit anno 1574. eidemque præsuit vsque ad 1. Augusti diem anni 1589. quo die, (quia ante 4. menses Ducem Henricum Guisum, & fratrem illius Ducis, Ludouicum Cardinalem Blesijs interfici curauerat,) miserè etiam, post totidem menses perijt, ita, vt nullis relictis prolibus, ex Aloisa, siue Ludouica Nicolai Vaudemôtij Comitissæ filia, in eo Valesiorum stirps & prosapia, in Franciæ regno quondam florentissimo, desierit.

FRATRES huius Henrici fuerunt Franciscus 2. qui natus est anno 1544. duxit vxorè Mariam Stuartam Reginam Scotiæ, quam Elizabetha Regina Angliæ capite plecti iussit, postquam maritus Franciscus ille rex diem obiisset, anno 1560. 5. Decemb. & illa plusquam 19. an. carceribus detenta fuisset, vsque ad a. 1587. Alter frater fuit Carolus 9. etiam Rex Galliæ, qui Maximilianum 2. Imperatoris filiam, Elizabetham vxorem duxit, anno 1570. suscepta quidè 27. Octobris 1572. & baptizata 2. Febr. 1573. sed defuncta prole Maria Elizabethæ, natus est hic Carolus Maximilianus anno 1550. 57. Iunij, ac mortu⁹ 30. Maij ann. 1574. Franciscus, qui & Hercules appellabatur, tertius Henrici 3. frater, Dux Alenzonius, natus est anno 1554. 18. Martij, & postquam multa contrà Regem Philippum 2. in Belgio, assistentibus illi Fratre, Angla, Auriaco principe, atque alijs, molit⁹ esset, seseque Brabantia Ducem, Flandriæ Comitem, & nescio quid non constituisset, tandem eodem, quo princeps Auriacus anno 1584. mortuus perijt.

1544.

1560.

1587.

1570.

1572.

1573.

1550.

1574.

1554.

1584.

Anno
Christi

SORORES Henrici fuerunt: Claudia minor natu, mater Iunioris Ducis Lotharingæ, & Elizabetha, Regis Hispaniarum, de qua alibi dixi, coniunx, ex qua Philippus duas illas filias suscepit, quarum vnâ Sabaudia Duci locauit; alteram, scilicet maiorem natu, innuptam adhuc apud se retinet, summo orbis terrarum principi matrimonio coniungendam.

GENEALOGIA REGVM NAVARRAE.

I. IOANNES.

ABAVVS Henrici Regis Nauarræ est Ioannes, filius Ludouici, nepos Ioannis, pronepos Iacobi, abnepos Ludouici, atnepos Roberti, & trinepos Ludouici 9. Regis Gallia, quem Sanctum Ludouicum appellant. Hic Ioannes Bourbonius Comes Vendomius, vxorem duxit filiam Prægnani Belloiacensis, cum qua genuit Franciscum Vendomiensem, pronepotem huius Henrici, qui quidem Franciscus fratrem habuit Ludouicum, principem rupis ad flumen Yonam comitem Mopenserium, cuius filius Carolus, nepos verò Henricus, qui filiam habuit Carolam, vel Charlottam Iouarnesem Antistitem, sed quæ eiurata religione, nupsit Guilielmo Nassouio, principi Auriaco, & 6. Maij Antuerpiæ anno 1532. moritur, atque in templo D. Mariæ 9. Maij sepelitur, mater sex filiarum fecunda. Habuit idem Franciscus, & sorores, Ioannam primam, Catharinam, Ioannam secundam, Carolam, Renatam, & Mabeliam.

1582.

ij. FRANCISCVS.

Anno
Christi

PROAVVS Henrici Nauarræi Vindomienſis comes filius Ioannis, vxorem duxit Mariam filij Petri Luxemburgenſis, cum qua genuit Carolum. Ducem Vindocinenſem auum Henrici, de quo agimus Nauarræi.

iiij. CAROLVS.

AVVS Henrici Nauarræi fuit Carolus filius Franciſci. Hunc Carolum Franciſcus primus eius nominis Rex Franciæ, creauit primum Ducē Vindocinenſem, qui vxorem duxit Franciſcam, filiam Renati Ducis Alençonij, anno à Chriſto nato 1537. alij etiam ſecundam huic aſſignant vxorem Mariam Ducis Lotharingiæ filiam. FRATRES huius Caroli, Iacobus, Ludouicus & Franciſcus. SORORES autem Antonia & Ludouica fuerunt. Genuit Carolus hic, Antonium patrem Henrici illius Nauarræi.

1537.

iiij. ANTONIVS.

PATER Henrici Nauarræi fuit Antonius, qui vxorem duxit Ioannam, Henrici Comitis Bearnij vnicam filiam & hæredem, an. 1548. Hæc antea Guilielmo Duci Iuliacenſi deſponſata fuit, ſed matrimonio non completo, huic nupſit Antonio, cum qua genuit filium Henricum præſentem regem Nauarræum. FRATRES huius Antonij fuerunt Ludouicus Princeps Condęus Hugonotarum Dux, qui an. 1569. in conflictu tertij belli Gallici manſit à Môteſquino interfectus, relicto filio, qui & ipſe mortuus eſt. Fuit alter quoq; frater Antonij Carolus Borbonius Cardinalis & Archiep.

1548.

1569.

Anno
Christi
1588.

112

Genealogia Principum in pectore

chiep. Rotomagensis, quē nuper Henricus 3. Rex
Franciae vnā cum Archiepiscopo Lugdunensi in
comitijs, Blesensibus caput, ac licet pro eorundē
liberatione Summus Pont. Sixtus V. non semel
apud Regem institerit, eumq; admonuerit; nihil
tamen, quamdiu vixit Henricus 3. obtinere potu-
it, quin imò post mortē Francia illius Regis hūc
Cardinalem Borbonium patruū suū Henricus
Nauarræus etiam adhuc carceri mancipatum re-
tinet, veritus, ne si relaxaretur, eum Catholici in
Frācia pro rege eligerēt, nauarræo rege, propter
legē Salicam, excluso, quā cauetur, nullū in Frā-
cia regem, quantumuis sanguine proximiorē,
eligi posse, qui non sit Catholicus. interfectus est
Antonius hic ante Rothomagū in obsidione glo-
bo missili traiectus an. 1562. 21. Iulij Henrico filio
relictō: vxor verō Ioanna, paulō antē filij nupti-
as, Parisijs celebratas, periit anno 1572.

1562.

V. HENRICVS.

1572.

FILIUS Antonij Henricus, Rex Nauarræus, qui
post mortem Henrici tertij se gerit pro rege Gal-
liae, duxit vxorem Henrici 3. regis Gallorum sorō-
rem, Margarethā Augusto mense, an. 1572. quē
quidem Margaretha duas præterea habuit sorō-
res Claudiam Caroli Lotharingi Ducis coniun-
gem, & Elizabetham maiorem natu, quā Philip-
pus 2. Hispaniarum rex Catholicus duxit, vt an-
tea dixim⁹, an. 1579. Indixit Henricus comitia, ad
mediū Mart. apud Turones, vbi non solum de vin-
dicanda Henrici 3. regis morte, verum etiam de
regno & religione in Francia constituenda agen-
dum sit, quid inde futurum, res ipsa cū tempore
declara-

1559.

declarabit. Nunc post Regum Franciæ & Nauar- Anno
ræorum Genealogias, de Burgundionum quoque Christi
Genealogia tractemus.

GENEALOGIA BVRGVN-
DIAE DV CVM, INFERIORISQVE
Germaniæ.

i. PHILIPPVS.

ABAVVS Mariæ, vnicæ hæredis Belgij, quam
Maximilianus Imperator vxorem duxit, fuit Phi-
lippus frater Caroli V. regis Francorū, filius Ioā-
nis, nepos Philippi, pronepos Caroli I. Valesij &
Secundi Alenzonij Comes, abnepos Philippi, at-
nepos Ludouici 9. Sancti illius Regis Galliæ. Hic
Philippus Ardax cognominatus est, quod patrē
audacissimē contra Eduardum Vvallia principē
pugnando defenderit, captus tamen cum ipso est;
atque liberatus, Burgundiæ Dux & Comes Flan-
driæ fact⁹ est, obiitq; in Maio anno 1404. vxor hu-
ius fuit Margaretha filia & hæres Malani Comi-
tis Flandriæ, cum qua genuit Ioannem filium.

1404.

ij. IOANNES.

PROAVVS Mariæ vnicæ Burgundiæ inferioris
hæredis fuit Ioannes, cognomento Intrepidus,
Dux Burgundiæ, Comes Flandriæ & Artesiæ, vxor-
em duxit Margaretham, filiam Alberti Ducis Ba-
uariæ, & comitis Holladiæ Zelandiæq; cum qua
genuit Philippum filium. FRATRES habuit Ioā-
nes hic, Antonium Ducem Brabantia, & Limbur-
gij; item Philippum Comitem Niuernensem, Es-
tampij Rethellenumque. hic obiit anno 1415. in

H

con-

Anno
Christi
1419.

conflictū à Zuicartiano, quo eodem tempore & lo
co Antoni^o ille perijt in prælio. Anno verò quar-
to post, hoc est, 1419. etiam hic Ioannes à sicarijs
per insidias 4. Idus Septembris obtruncatus inte-
riijt, in Montereau. S O R O R E S habuit idem Io-
annes, Mariam, Margaretham, Catharinam & Bo-
nam.

iiij. PHILIPPVS.

A V V S Mariæ, ad quam Burgundiæ ditiones
deuolutæ sunt, fuit Philippus cognomento bon'
ac pius, Burgundionū & Brabantia Dux, Comes
Flandriæ, Hannoniæ, Hollandiæ, & Zelandiæ. hic
Gandauenfes rebellionem excitantes cruēto præ-
lio fudit & prostrauit 11. Cal. Augusti anno 1453.
Ordinem quoque aurei velleris equitum insti-
tuit anno 1429. Habuit vxores tres, 1. filiam Caro-
li sexti regis Franciæ Micheletam, 2. filiam Philip-
pi Arthesij Bonam Atrebatam viduam Comitis
Niuernensis, & 3. Isabellam Ioannis, Lusitanæ si-
ue Portugalliæ regis filiam, quā duxit Brugis an-
no 1429. ex qua genuit filium Carolū cognomē-
to Audacē. Filios multos habuit præterea, sed no-
thos, Antonium, Dauidem Antistitem Vltraie-
ctensem, Philippum Episcopum Traietinum, Ra-
phaelem, Ioannem Præpositum Collegij S. Dona-
tiani Brugis: filias etiam non paucas.

iiij. CAROLVS.

P A T E R Mariæ vnicæ hære dis Burgundiæ fu-
it Carolus Audax siue Pugnax, filius Philippi le-
gitimus, natus est 12. Nou. an. 1433. Diuisione, Dux
Burgundiæ & Brabantia, Com. Flandriæ, Hanno-
niæ,

nia, Bononia & Artesia, Hollandia & Zelandia, Anno
Dominus Frisia. Eburones bello superauit, ac Le- Christi
odios miserabili internecione deleuit, immisso
in urbem aratro, quo fundamenta subuertit, sale
disseminato: Nouesium siue Nussiam per integrū
ferè annum obsedit: Ludouico vndecimo eius no-
minis regi Gallia fuit formidabilis: Heluetijs bel-
lum inferens bis victus est, & in tertio prælio, à
Renato Duce Lotharingia superatus, ac multis
vulneribus confossus interiit, anno 1477. Habuit
hic vxores tres. Prima fuit Catharina filia Caro-
li Regis Francia, quam duxit in oppido S. Audomari, sed Bruxella obiit, vbi & sepulta iacet. Se-
cunda vxor fuit Isabella, filia Caroli I. Ducis Bor-
bonij, quam duxit Insulis prima die Nouembris
anni 1454. ex qua Maria Carolo nata est, de qua ha-
ctenus. Tertia vxor fuit Margaretha soror Eduar-
di 4. Regis Angliæ. Verū de his 4. Burgūdia Du-
cibus Pontus Heuterus Belpsius peculiare li-
bros conscripsit, quò lectorem remitto.

1477.

1454.

V. MARIA:

FILIA Caroli Audacis vnica fuit Maria, hæ-
res Ducatus Burgundia & Brabantia & cet. nup-
ta Maximiliano primo eius nominis Imperato-
ri Archiduci Austria anno 1478. qui tanquam al-
ter Iaso, hoc pacto aureum vellus à Philippo
auo huius Mariæ primum institutum, consecut-
us est, atque cum Philippo filio totius inferio-
ris Germaniæ atque Burgundia dominus effe-
ctus est. Sic vt Maximilianus hic primus per Ma-
riam Belgiū: Philippus I. Maximiliani filius per
Ioannam Castellani: & Carolus V. Imperator per
Eliza-

1478.

Anno
Christi

Elizabetham tandē Hispaniam: & Philippus huius Imperatoris filius totam Lusitaniā siue Portugalliam, singulari Dei gratia & beneficentia consecuti sunt. Grauius hæc Maria strata equi gradarij ruina sic afflicta est, vt morbo contracto, s. Calend. Aprilis, anno 1482. animam efflauerit, Brugis sepulta.

1482.

GENEALOGIA DVCVM

Lotharingiæ.

i. RENATVS.

ABAVVS Henrici moderni huius Ducis Lotharingiæ fuit Renatus, Dux Lotharingiæ, filius Friderici, nepos Antonij, pronepos Friderici Ferrei Vaudemontij (qui duxit Iolandam filiam Renati Ducis Andium ex regia familia) abnepos Rudolphi, quem quidam Ioannem volunt, cuius vxor fuit Elizabetha filia Alberti Victoriosi, Ducis Austriaci, & soror Alberti, patris Leopoldi, de qua Elizabetha siue Isabella supra diximus. Hic Renatus, duxit vxorem Philippam filiam Caroli Geldric Ducis, quem Zellius Agrippinas Adolphum appellat, cum qua genuit Antonium proauum dicti Henrici, Carolumque Audacem illum Burgundum, de quo paulò ante dixim⁹, ope Heluetiorum apud Nancēū interfecit anno 1477. Ianuarij die 5. Obijt autem Renatus anno à Christo nato 1508. Sororem habuit Iolādam, quæ Guilielmo medio Hesiæ Landgrauio nupsit.

Pag. 49.

1477.

ij. ANTO-

ij. ANTONIVS.

PROAVVS Henrici Lotharingæ Ducis fuit Antonius filius Renati, qui duxit Renatam filiam Gilberti Borbonij, patris scilicet Caroli Borbonij, qui in expugnatione Romæ periit, cum qua genuit Franciscum filium, de quo iam dicimus. Antonius hic maximam seditiosorum rusticorû copiâ in Alsatia interfecit, anno Christi 1525. postea obiit anno 1544.

1525.

1544.

FRA TRES Antonij fuerunt imprimis Ioânes Cardinalis S. Onuphrij Episcopus Metensis. Dein de Claudius Dux Guisæ, cuius vxor Antonia Borbonia Francisci Borbonij Vindomienfis filia, cû qua genuit Franciscum Guisum, & Mariam, quæ nupsit primo Duci Longouillano, postea Iacobo Quinto regi Scotiæ, qui genuit ex ea Mariam Stuartam, quæ nupsit Francisco 2. Regi Franciæ, quo defuncto, in Scotiam reuersa Maria, capta, & in Anglia post 19. annos ab Angla securi percussa est. Franciscus autem ille Dux Guisus vxorem habuit Annam Herculis Ducis Ferrariensis filiam, cum qua genuit tres filios, Henricum Ducem Guisæ, & Ludouicum Cardinalem: quos in Comitij Blefensibus Henricus 3. Galliæ Rex iussit interfici 23. & 24. die Decem an. 1588. Tertius filius Carol⁹ Dux Meynæus ab ordinibus Franciæ catholicis præfectus rei militaris summus constitutus, contra hostes fidei catholicæ, hætenus sese strenuû gerit, atq; Calvinianos, quantum potest, acerrimè persequitur, cui vicissim Rex Nauarræ⁹ se magna potentia opponit. Lamentabile sanè spectaculum, quod non solum Franciscus ille Dux Guisus in

Anno
Christi

1563.

Gallia, à Ioanne Poltroto Meræo, bombardata tres
simul, glandes plumbeas continente, per sca-
pulam traiectus, ad Aureliam 18. Februarij perie-
rit anno 1563. Quodq; sororis filia Maria Regina
Scotia, in Regno tam miserè tractata, tandè in An-
glia, vnà cū regno, vita quoq; priuata sit an. 1587.
Verum quod duo illi fratres filij scilicet Francis-
ci Guisij interfecti, liberis in comitijs, vitam cum
morte commutare coacti fuerint, sicq; Claudij
illius, fratris scilicet Antonij, stirps vsq; ad Du-
cem Meynæum, & filium Henrici interfecti Gui-
sij dominum de Iennille, in angustias huiusmodi
redacta sit.

iij. FRANCISCVS.

A V V S Henrici Ducis Lotharingæ iamnum vi-
uentis fuit Franciscus, Dux Lotharingæ, maritus
Christinæ filia Christierni secūdi eius nominis
Danie regis, cum qua genuit Carolum, patrem
Henrici iam dicti Ducis Lotharingæ.

FRATER huius Francisci, fuit Nicolaus primò
Episcopus Metensis, quo resignato, succedens in
Comitatu Vandemontio, duxit Margarethā Eg-
mondanā, Lamorallij Comitis Egmondani Bru-
xellis interfecti sororem, vnde inter alias nata
Iudouica siue Aloisia Vandemontia, quem Hen-
ricus 3. Gallia Rex matrimonio sibi coniunxit.
Itē Carolus Presbyter Cardinalis Lotharingus.
S O R O R Francisci eiusdem Anna nupta fuit Re-
nato Principi Auriaco, cui in principatu succe-
ssit Guilielmus Nassouius.

iiiij. CARO LV.S.

PATER Henrici Ducis Lotharingæ fuit Carolus, qui claudiam Henrici 3. Gallorum Regis sororem duxit vxorem anno 1558. cum qua genuit & hunc Henricum Ducem, & fratrem eius Carolum Episcopum Metensem & Canonicum Coloniensem. FRATRES habuit Ioannem & Antonium: Sorores verò Renatam, Dorotheam, quæ nupsit Erico Duci Brunsvicensi ann. à nato Christo 1575. quæ nuper splēdidissimis illis nuptiis Florētiæ in Italia inter Magnum Florentiæ Ducem, & filiam huius Caroli Catharinam celebratis tanquā proxima agnata interfuit, in Maio anno 1589. Elizabetham, & Renatam Guilielmi Bavarix Ducis clarissimi coniugem.

1558.

1575.

1589.

v. HENRICVS.

FILIVS Caroli Ducis Lotharingæ est Henricus, qui in tu multibus his Gallicis post interfectos in Francia Guisios singularem nauat operā, nō solum pro defēdēda fide Catholica, verū etiā pro conseruandis ditionibus suis contra incurssiones rebellium vndiq; in Lotharingia oberrantium. FRATER, quem dixi, Carolus nunc est Cardinalis. Soror Catharina, quam Regina Gallix, mater Henrici 3. vt filiam apud se retinens, mirū in modum dum viueret amauit, verū postquam die Regum non multo post interfectos Guisios Regina obijisset ann. 1589. valedixit soror hæc Catharina Regi Henrico 3. & ad sponsum suum Ferdinandum magnum Florentiæ Ducem in Italiam profecta est, vbi 3. Maij postea maxima cum pompa celebratæ sunt nuptiæ.

1589.

Anno
Christi

120

Genealogia Principum à Dextris

GENEALOGIA DVCVM

Sabaudiaë.

i. LVDOVICVS.

1452.

1462.

ABAVVS Caroli Emanuelis moderni Ducis Sabaudiaë est Ludouicus, filius Amati 7. nepos Amati 6. pronepos Amati 5. & abnepos Amati 4. Amatus autem siue Amadæus septimus, Dux verò Sabaudiaë primus, pater huius Ludouici habuit uxorem Mariam Philippi Audacis Burgundiaë Ducis filiam, cum qua genuit hunc Ludouicum: pater Amadæus obiit anno 1452. filius autem Ludouicus anno 1462. postquàm duxisset Annam Iani Regis Cypri & Helenam Ducissam Brunsuicensis & Luneburgensis filiam, ex qua genuit filium Philippum. FRATER huius Ludouici Philippus fuit comes Geneuensis. SORORES autem Maria, vxor Philippi vicecomitis Mediolanensis; item Mechtildis vxor Ludouici Barbatii Palatini: Margaretha vxor primò Ludouici tertij Siciliaë Regis, secundo Vicerici 8. Comitissæ Vvirmbergensis, tertio Ludouici comitis Palatini Electoris.

ij. PHILIPPVS.

1504.

PROAVVS Caroli Emanuelis fuit Philippus Dominus Bressiaë & Beugiaci comes, Dux Sabaudiaë, qui habuit duas uxores, primam Margaretham filiam Caroli 1. Borbonij; vnde Philibertus Dux Sabaudiaë 2. qui obiit in flore iuuentutis an. 1504. huius vxor fuit Margaretha filia Maximiliani 1. Imp. quæ magnis sumptibus æstimatis 48. HS. id est, ducentorum talentorum, monasterium extruxit. Philiberti huius soror Ludouica nupta fuit Caro

lo An-

lo Angolismorum comiti, ex qua natus Francisc^o Anno Christi
Gallorum Rex, auus Henrici 3. interfecti, de quo Christi
supra dixi. Philiberta verò nupsit Iuliano Medice-
ces, non autem Laurentio, vt Ioannes Heninges
quidam Ecclesiastes Luneburgensis perperam
in suis Genealogicis tabulis annotauit. Alteram
vxorem habuit hic Philippus claudiam scilicet
Pontieure, ex qua genuit carolum.

iiij. CAROLVS.

A v v s caroli Emanuelis præsentis Sabaudia
Ducis fuit carolus filius Philippi, hic duxit vx-
orem Beatricem filiam Emanuelis Regis Lusitaniæ,
cum qua suscepit filium Emanuelem Philibertū
Ducem Sabaudia. Hunc carolum Franciscus pri-
mus Rex Gallia, & Bernates, cum Valesijs & Fri-
burgijs maxima parte sui principatus spoliauit
anno à Christo nato 1536. postea mortuus est, Ver-
cellis, ann. 1554. F R A T R E S habuit duos Philiber-
tum Sabaudia Ducem, & Philippum Comitē quo-
que Geneuensem. S O R O R E S duas, Ludouicam
& Philibertam.

1536.

1554.

iiij. EMANVEL PHILIBERTVS.

P A T E R caroli Emanuelis fuit Philibertus
Dux Sabaudia, qui natus est anno à Christo nato,
1528. & cum carolus V. Imperator anno 1555. Bel-
gicas, omnesque ditiones suas alias, in absolutam
potestatem resignasset Philippi 2. filij, constituit
hunc Philippus, post Mariam Reginam Vngariae,
quæ ab ann. 1530. hucusque Belgio caroli fratris no-
mine præfuit, gubernatorem Belgij, ac postea eti-
am summum rerum bellicarum præfectum, qui

1528.

1555.

1530.

Anno
Christi
1559.

contra Gallos se strenuum exhibuit, vt alibi diximus: postea inter Henricū 2. Franciæ regē & Philippum 2. pace cōfecta, duxit hic Philibertus Margaretham eiusdem Henrici 2. sororem, ex qua genuit Carolum Emanuelem, etiamnum adhuc uiuentem Ducem Sabaudix, postea moritur Philibertus pater anno 1580. 2. Augusti Turini. FRATER eiusdem Philiberti Carolus, in Hispanijs obiit.

1580.

V. CAROLVSEMANVEL.

1561.

1567.

FILIVS Emanuelis Philiberti fuit Carolus Emanuel vnicus hæres, & Sabaudix Dux, Pedemontis Princeps, Marchio Sizæ, Comes Marennæ, Tarentesæ, Brisgoiæ, Bressæ, Geneuæ &c. natus est anno 1561. baptizatus Turini 9. Martij anno 1567. Duxit filiam Catharinam siue minorem natu Philippi 2. Regis Hispaniarum, contra quem Helueticæ Cantones, vt vocant 17. Calviniani bella quidem gerunt, quod princeps hic Carolus Catholicus, sed nihil efficiunt contra eū, qui hætenus se illis strenuè opposuit. Atque hæc de Sabaudix Ducum, aliorumq; Regum ac principum in pectore Europæ existētium genealogia, breuibus dicta sufficiant: Sequuntur Genealogiæ eorum, qui à dextris Europæ Virginis habitant, ac primū Geneal. Principum siue D. Florentiæ in Italia.

GENEALOGIA PRINCIPVM siue Ducum Florentiæ.

I. PETRVS.

ABAVVS Ferdinandi magni Ducis Hetruriæ iam regnantis, fuit Petrus, filius Laurentij, nepos Petri,

Petri, & pronepos Cosmi Medicis, viri opulenti
& magnifici, qui prima splendoris familiæ Me-
diceę fundamenta posuit, hic priusq̃ obiisset an-
no 1464. genuit Petrum illum, qui cum vxore sua
Lucretia Tornabona postea genuit Laurentium
magnum, & anno à Christo nato 1492. mortuus
est: Laurentius autem hic habuit fratrem Iulianũ
illum, qui à coniuratis quibuidam, in templo cę-
sus est, pater Iulij illius, qui postea Clemes 7. eius
nominis summus Pontifex Romę captus est. Ipse
verò Laurentius Medices cum vxore Genera
Caualcanti, (non autem cum Philiberta filia Phi-
lippi Ducis Sabaudia, vel cum Clarissa Vrsina, vt
volunt alij) genuit Petrum abauum dicti Ferdi-
nandi, cuius FRATER fuit Ioannes, qui postea
Leo decimus summus quoque Pontifex fuit Ro-
manus, sub quo controuersia Religionis à Luth-
ero cœpit anno 1517. & sub Pio iiii. Medicæo quo-
que decisa est, post annos 46. in Oecumenico
Tridentino concilio, finito anno à nato Christo
1563.

Anno
Christi

1464.

1492.

1517.

1563.

ij. IOANNES.

PROAVVS Ferdinandi magni Ducis,
fuit Ioannes filius Petri, natus ex Laudonia Arri-
agola. FRATER huius fuit Laurentius à patruo
Leone X. Pontifice Dux Urbini constitutus, cuius
filius fuit Alexander ille Dux Florentiæ, qui Mar-
garetham Caroli V. Imperatoris filiam vxorem
habuit, quo defuncto, eadẽ Margaretha nupsit O-
ctauio Farnesio Parmæ ac Placentiæ Duci, ex qua
genuit Alexandrum Farnesium Ducem Parmen-
sem, iam vltra decēnium Regis Philippi nomine
in

Anno
Christi

124

Genealogia Principum à Dextris

in Belgio non minore prudētia quā felicitate, gubernantem. Et filia eiusdem Laurentij fuit catharina Henrici 2. Galliarū Regis coniunx, cuius filia claudia minor natu nupsit Carolo Lotharingiarū Duci, ex qua nata est catharina vxor Ferdinādi 3. magni Ducis Hetruriarū, siue Florentiæ, de cuius proauo Ioanne hætenus satis.

iiij. IOANNES 2.

A v v s Ferdinandi eiusdem, fuit Ioannes filius Ioannis 1. & catharinæ Sfortiæ. hic Ioannes 2. vxorem duxit Mariam Saluiati, ex qua genuit Cosmū, cui primò omnium dignitas illa, illudque nomē magni Ducis Hetruriarū contigit, cū antea in toto christiano orbe huiusmodi magni Ducis titulus nemini tribuebatur, quā Archiducibus siue magnis illis Ducibus Austriarū, quibus præ cæteris hæc dignitas, nomenq; hoc eximium propriè conuenit. Verū quanto cum triumpho, quantisque solemnitatibus, hic Ioānes à primo illo Cosmo septimus, in recta linea descendēte, Romæ à summo Pontifice, & Cardinalibus exceptus sit 18. die Martij anno 1569. alij scripserunt, æneisque typis ad oculum insignitè expresserunt, ad quos lectorem hinc remittere volui.

iiij. COSMVS.

PATER Ferdinandi magni Ducis Hetruriarū fuit cosmus ille, qui inter cæteros genuit filios duos, quorum primus fuit Franciscus secundus in ordine dux magnus Florentiæ, cuius vxor fuit Ioanna Austriaca Imp. filia, sed qui sine prolibus obiit. Alter verò cosmi filius fuit Ferdinandus cardinalis, sed dignitate cardinalatus relicta, post obitum

tum fratris vxorem ducens magnus Dux Hetru- Anno
rię tertius factus est. Christo

v. FERDINANDVS.

FILIVS Cosmi secundus est Ferdinandus etiã-
num adhuc viuens Dux magn⁹ Hetrurię, qui mē-
se Maio præterito, anno 1589. Ducis Lotharingię
Caroli filiam catharinã, ex claudia Henrici 3. re-
gis sorore natam vxorem duxit. Florentię sum-
ptuosissimis nuptijs celebratis, de quibus in Hi-
storicę Relationis nostrę cõtinuatione latius, et-
iam Germanico Idiomate, egimus.

GENEALOGIAE DVCVM
Mantux.

i. FRIDERICVS.

ABAVVS Francisci Ducis Mantux, Fridericus
Gonzaga Marchio Mantuanus filius Ludouici, &
Barbaræ Marchionis Brãdeburgensis, quæ obiit
anno 1484. duxit vxorem hĩc Fridericus Margare-
tham filiam Alberti Pij Ducis Bauarię, & Annę
Ducissæ Brunsvvicensis & Luneburgensis, cum
qua genuit Franciscum Gonzagam Marchionem
Mantuanum.

1484.

ij. FRANCISCVS.

PROAVVS Francisci Mantux Ducis fuit Fran-
ciscus quoq; Gonzaga, Marchio Mantuanus, qui
ducta Isabella Ferrariæ Ducissa, quæ fuit filia Her-
culis Ducis Ferrariæ & Leonoræ filiæ Ferdinan-
di Regis Neapolitani & Siciliæ & Sardinia, ge-
nuit Fredericum auum Francisci, obiitque anno
1519.

1519.

iii. FRI-

Anno
Christi

iiij. FRIDERICVS.

1518.

A v vs Francisci fuit Fredericus Gonzaga, Dux Mantuæ & Marchio Montisferrati, qui duxit vxorem Margaretham Paleologam Ducissam Mōtisferrati, qui obiit ann. nato Christo 1518. filiamque Mariæ Comitissæ Fecensis, dicti Guilielmi coniugis. Genuit autem Fridericus Guilielmum Gonzagam filium.

iiij. GVILIELMVS.

1572.

PATER Francisci Mantuæ Ducis, fuit Guilielmus Gonzaga, Dux Mantuæ & Montisferrati, qui Leonoram Archiducissam Austriæ filiam Ferdinandi I. Imperatoris ex Anna Regina Vngariæ & Bohemiæ, vxorem duxit. Genuit autem Guilielmus hic Franciscū, cui nupta est Catharina quinta Maximiliani II. Imperatoris soror, vidua Sigismundi Augusti Regis Poloniæ vltimi ex prosapia Iagellonica, qui obiit anno 1572.

v. FRANCISCVS.

FILIVS Guilielmi Franciscus est, cuius Frater Pernius Gonzaga Diaconus cardinalis S. Agathæ Mutinensis. SOROR Margaretha vxor Alphonsi II. Ducis Ferrariensis, de quibus alibi latius dixim⁹, propterea hic breuiorēs sumus, lectorem ad tabulas tam Alphonsi II. illius Ducis, quàm eius vxoris Margarethæ progenitores paternos ac maternos, remittentes. Sequitur vt postquam Genealogias principum à dextra Europæ in Italia existētium descripsimus: tandem etiam eorum Genealogias adferamus, qui à sinistra Europæ, hoc est in septentrionalibus partibus harent.

GENE-

GENEALOGIAE REGVM
Scotiae.

i. IACOBVS.

A B A V V S Iacobi V. patris Mariae Stuartae in Anglia nuper interfectae fuit Iacobus eius nominis primus, filius Ioannis, & nepos Roberti, rex Scotiae, qui missus à patre in Galliam, captus est ab Anglis in mari: quod patrem adeò afflixit, ut prae tristitia moreretur. Anno 1524. duxit uxorem Ioannam Clarentiae Ducissam, cum qua magnam quidem dotem consequutus est, sed quae pro sui liberatione non sufficiebat, idcirco pro reliqua pecunia, dedit obsides, optimatum haeredes. habuit ex eadem Ioanna filiam Margaretham, quam postea uxorem Gallo dedit Ludouico vndecimo, pacisque cum Francis foedera vetustissima conuocatis regni primoribus, confirmauit. Occisus est hic Iacobus Scotiae Rex à proditoribus multis lethalibus vulneribus sauciatus. Verum auctores mortis principibus regni dignam proditionis poenam exoluerunt. Proceres enim illi siue principes, Comitem Atholiae qui ad regnum aspirauit, & complices eius morti adiudicarunt: comitem quidem duxerunt vestibus exutum per urbem, funibus eum in altum trahentibus, eundemque postea in terram labi sinentibus. Coronam ferream ardentem capiti eius imponunt, & altera die ad caudam equorum eum ligantes, una cum socijs de vico in vicum traxerunt; tertia verò luce ei supra tabulam posito

iat-

Anno
Christi

intestina viuenti extraxerunt & combusserunt;
& corpus in quatuor partes secantes diuiserunt.
Robertum verò Granium, qui ex sicarijs fuit præ-
cipuus nimirum, in currum, & dextram eius, qua
regem Iacobum interfecerat, ligarunt, in patibu-
lo adhærente currui, sicque suspensum circûdu-
xerunt, eiusq; corpus calidis ferreis pupugerunt,
tandemque in quatuor quoque partes dissece-
runt, alijs harum complicitibus alias pœnas inflig-
gentes. Genuit hic Iacobus primus, Iacobum se-
cundum.

ij. IACOBVS 2.

PROAVVS Iacobi V. patris Mariæ Stuartæ in
Anglia occisæ fuit Iacobus 2. filius Iacobi 1. hic
patri succedens in regno, tres filios genuit ex An-
na filia Ducis Geldriæ; Iacobum 3. qui patri in re-
gno successit, Alexandrum Albaniam Ducem, & Ro-
annem Comitem: cumque Iacobus hic arcem Rox-
burgi, quam Angli intra Scalam multis diebus
tenuerât, obsideret, magno tormento ictus perijt,
non tamen propterea dissoluitur obsidio, sed ca-
strum nihilominus captum est. Habuit hic Iaco-
bus sororem Margaretham, quæ Ludouico regi
eius nominis vndecimo nupsit. Erat Iacobus hic
viginti nouem duntaxat annorum cum interfi-
ceretur. Sepultus est Edimburgi honorificè in Mo-
nasterio Sanctæ crucis, cui successit Iacobus 3.

iiij. IACOBVS. 3.

ABAVVS Iacobi V. Mariæ Stuartæ patris, fuit
Iacobus tertius, qui duxit uxorem Margaretham
filiam Christiæ Regis Daniæ, & Norvegicæ, de
quo

quo paulo post dicturi sumus, qui cum filia in dotem assignauit ius quod habebat in Norvegiæ regnum & insulas Orcades; licet id D. Henricus Ranzouius negare videatur, FRATRES huius Iacobi fuerunt Alexander Albanie Dux, & Ioannes Comes. Genuit hic Iacobus 3. Iacobum 4. auum Iacobi V. antequam in bello, quod contra filium & regni nobilitatem gessit, obiret.

iiij. IACOBVS 4.

PATER Iacobi V. Mariæ Stuartæ patris, fuit Iacobus quartus, qui Margaretham sororem Henrici VII. Regis Angliæ accepit vxorem, ita vt Regis Henrici 8. efficeretur sororius. Fuit hic vir facto meliore dignus, vtpote pietate & iustitia insignis, qui etiam diu in pace & feliciter imperauit; scilicet vsq; ad ann. 1514. Et quamuis eum Galli superioribus annis incitare contenderunt contra iam dictum Henricum 8. hoc tamen efficere non potuerunt, vt eis obsequeretur. Obiecit illis enim, se contra sororium suum bellum non posse suscipere, vtpote à quo non esset prouocatus. Contra quod Galli replicantes responderunt, Sancitum esse foedus antiquum inter Gallos & Scotos, & Galliam iam propemodum ab Anglo oppressam, quare illum teneri aiebant ad auxilium ferendum. Opposuit Rex pius legem Domini, quam omnibus preferendam esse dicebat foederibus. At illi reclamabant, asserentes, legis Dei interpretationem ad Pontificem pertinere, & Ecclesiam: sicque tandem regem optimum inducunt, vt conuocato Regni Senatu, & congregatis Theologis, ex eorum consilio, bellum Anglo indiceret infelicitissimum, in

1514.

Anno
Christi

quo & ipse periit, & cum eo Archiepiscopus vnus, Episcopi duo, Abbates quatuor, procures verò & equestri dignitate honoribusq; militiæ illustres triginta sex, vt scribit Paulus Iouius. In summa, quod ad Scotorum octo millia ea die cesa, totidè quæ fermè capta fuerunt. Genuit autem Iacobus hic 4. Iacobum V.

V. IACOBVS s.

1560.

1589.

Pater Mariæ Stuartæ, ab Angliæ regina Isabel-
la interfectæ, fuit Iacobus V. qui puer erat vnus
anni cum pater eius periret, coronatus an. 1515.
apud Schonam, quo loco reges Scotorum inau-
gurari solent. Duxit vxorè Magdalenâ Francisci
Regis Gallorum filiam primogenitam, qua in-
tra annum è viuuis sublata, superinduxit Mariam
Francisci Ducis Guisij sororem, ex qua vnicam tã-
tùm suscepit filiam, Mariam nomine, quæ Franci-
sco 2. regi Gallorum nupsit, sed cum quo nullam
prolem suscepit: postea demortuo marito s. De-
cemb. anni 1560. reuersa est in Scotiam, cui mater
in absentia præerat, atque ibi cuidam Darlèo
matrimonio iuncta est, ex qua natus Iacobus VI.
qui superioribus mensibus Christiani Friderici
Regis Daniæ sororem Annam, puellam necdum
quindecim annorum, coniugem accepit, atque iã
in Dania Iacobus is hærere dicitur,
breui in Scotiam reuer-
surus.

GENE-

GENEALOGIAE REGVM
Daniae.

i. CHRISTIANVS I.

ABAVVS Christiani Friderici moderni Regis Daniae fuit Christianus eius nominis rex prim^o, fili^o Theodorici Fortunati, nepos Christiani, (qui honestis olim Coloniae Agrippinae studiis inuigilauit) pronepos Conradi, abnepos Ioannis comitis Altenburgensis, & Delmonhorstensis; atnepos Ioannis Senioris, & trinepos Christiani illius, qui fuit Mauritij filius, &c. Rex autem ille primus, Christianus, praesentis Daniae regis abau^o, educatus fuit ab Adolpho Duce Slesvicensi auunculo, qui apud Daniae regni proceres obtinuit, vt in Regem non solum Daniae, sed & Sueciae & Noruegiae eligeretur, insuper in Ducem Slesvicensis & comitem Holsatiae, Stormariae, Vvaghiae & Dietmarschiae. Electus igitur anno 1448. coronatus in Dania anno 1449. in Norvvegia, Dinuthae corona Olau 1450. die S. Olau. Sueciae regnum his adiecit ann. 1457. Adolpho in Ducatu Slesvicensi & Holsatiae comitatu successit anno 1460. haeredibus pecunia placatis: a Suecis insidias passus quingentos ex suis amisit anno 1470. fuit Catholicus, quia Romam peregrinationis ergo profectus est. A Friderico 3. Imperat. impetrauit, vt abolito titulo Comitatus, Holsaria, Stormaria, & Vvaghia in Ducatum transformaretur. Inq; Dietmarscos plenarium accepit Imperium anno 1474. Vxorem duxit Dorotheam filiam Ioannis Marchionis Brandenburgensis, cum qua genuit Fridericum I. & mortuus est Hassinae 22. Maij anno a nato Christo 1402.

1448.

Anno

132

Genealogia Regum à Sinistra

ij. FRIDERICVS 1.

PROAVVS Christiani Friderici huius, qui nunc regnat, fuit Fridericus I. cum quo frater illius Ioannes Rex regiones ita diuisit, vt ipsi relinqueret Gatorp, Tundorne, Hardersleue, Tile, Steenburch, Trittovv, Aldenborch, Ploue, Kyle, in super & Canoniarum Colonia impetraret: verum his postea non contentus, per Consiliarios plures regiones, & regnorum partē addi petebat. Ceterum responsum à fratre Ioanne minus gratum, insuper & minas accipientes Consiliarij, dimissi sunt, ita vt, quoad frater viueret, hic Fridericus à petitione sua desisteret. Ioanne verò Rege Daniæ, Norvvegiæ & Sueciæ mortuo, Christian^o 2. siue Christiernus patri Ioanni successit, à quo Christierno patruelē suo eadem Fridericus hic petijt, quæ antea à fratre requisivit: sed nihil quoque impetrauit.

1513.

Quare coniunxit se cū proceribus quibusdam Danicis, cum quibus fœdus contrahens, patruelē suum Christiernum 2. regno pellit, & Regnorum Daniæ, Norvvegiæ &c. curam ipse suscipit, anno 1513. Postea Lutheri dogma publicè in tēplis proponi mandat anno 1523. religionemque Catholicam ibidem mutat, quæ hactenus illēsa semper in Daniæ partibus permansit. Habuit hic Fridericus duas vxores, Annam scilicet, filiam Ioannis Electoris & Marchionis Brādeburgensis, ex qua Christianum suscepit, de quo paulo post dicturi sumus. Habuit & alteram vxorem Sophiam Bugislai decimi Ducis Stetiniensis & Pomeraniæ filiā, ex qua suscepit tres filios, Ioannem, Adolphum & Fridericum: & filiam vnā Elizabetham, quæ nup̄ sit

nupſit primò Magno Duci Megapolenſi; ſecundò Anno
Ulrico Megapolenſi quoque Duci, ex qua genuit Chriſti
filiam vnicam Sophiam, vxorè Friderici 2. de quo
etiam ſuo loco conſequenter dicendū erit: mor-
tuus eſt Fridericus hic anno 1533. 3. Aprilis, cui ſuc-
ceſſit Chriſtianus filius.

iiij. CHRISTIANVS 3.

Avvs Chriſtiani Frederici, fuit Chriſtianus fi-
lius Friderici 1. Hic Chriſtiernū 2. à patre atq; pro-
ceribus regni illi adhærentibus, Lubecenſibusq;
in exilium pulſum, poſtq; decenniū è Germania,
cum exercitu in Daniæ regnum, ſpe eius recupe-
rândi reuerſum, atque captum in carceribus vſq;
ad mortem detinuit. Mater huius Chriſtierni 2.
fuit Chriſtina, filia Erneſti Electoris Saxonie,
quæ à Suecis capta an. 1501. ſed Imp. ac Pont. minis
nec non Lubecenſiū ſumptibus liberata, ac ab ip-
ſo Rege Stenone Stuer ad fines Danicas reduc-
ta eſt anno 1503. Frater fuit Franciſcus, qui in adole-
ſcentia mortuus eſt. Soror autè Elizabetha, quæ
Ioanni 4. Marchioni Brandeburgenſi Electori nu-
pſerat an. 1500. Berlini. Pater autem huius Chriſti-
erni 2. Ioannes, de quo ſupra dixi, in Sueciam pro-
fectus eſt, vt motus ibidem ſedaret an. 1501. Atq;
inde reuerſus, Lubecenſibus, qui Suecis ſtudebāt,
bellum indixit, quod etſi à Raymundo Cardina-
le, & magno Megapolenſi Duce, aliquo modo ſo-
pitum eſt an. 1503. durauit tamen vſq; ad an. 1512.
atque vt pater Ioannes an. 1513. ita Chriſtianus 2.
filius ann. 1559. mortuus eſt. hic anno 77. ille verò
an. 58. ætatis ſue. Fuit autem vxor Chriſtierni 2. E-
lizabeta vel Iſabella filia Philippi regis Hiſpa-
niarum

Anno
Christi

niarum & Archiducis Austriae, quæ in sauisissima tempestate Hassniam appulit, an. 1515. 9. Augusti, mortua decennio post 9. Ianuarij. sepulta Gandavi: matrona ob pietatem in Deum, aliasq; virtutes laudatissima. Cuius filij Philippus & Maximil. infantes ambo mortui sunt: Ioannes autem apud auunculum Carolum V. Imp. in Vngariam mouentem, obiit Sternburgi an. 1532. eodẽ die quo pater captus est: cum pueriles ann. egressus esset, princeps ingenio prestans. Filia aut Christierni 2. fuerunt Dorothea, nupta Friderico Palatino Rheni Electori an. 1532. & Christina, primum fuit cõiunx Francisci Sfortia Ducis Mediolanensis, deinde nupsit Frãncisco D. Lotharingia. Verum hæc quidẽ de Christiano 2. nam Christiernus 3. exclusis ita Ioanne & Christierno 2. patre scilicet & filio, regnũ occupatum obtinuit, anno 1535. à Ioanne Bugenhagio Pomerano cõcionatore Lutherano coronatus.

Habuit vxorẽ Dorotheã filiam Magni Ducis inferioris Saxonie Angriae & Vvestphaliae, cũ qua genuit Fridericum 2. patrem Christiani Friderici.

iiij. FRIDERICVS 2.

PATER Christiani Friderici iam existentis regis Danie fuit Fridericus 2. qui natus est anno 1534. 30. Iunij post meridiem; coronatus verò anno 1559. in quo Dietmarlos, auxilio patruelium Ioannis & Adolphi, vicit & subiugauit. Ioannes hic obiit 2. Octobris anno 1580. Adolphus hæres Norrvegie stipendia meruit apud Carolum V. Imperatorem, & obsidioni Metensi interfui anno 1552. militauitque Philippo 2. Hispaniarum

Regi

Regi in Belgio anno 1560. vxor huius Adolphi Anno
fuit Christina filia Philippi Landgrauij Hassiæ, Christi
cum qua multas proles suscepit, quas breuitatis
causa prætereo. Fridericus autem 2. etiam cum E-
rico Rege Sueciæ septennale bellum gessit ab an-
no 1563. vsque ad annum 1570. quod interuentu
principum tandem sopitum est, pace inter hunc
& Ericum inita.

FRATER Friderici 2. Ioannes Dux Holsatiæ,
qui ex Elizabetha Ernesti Ducis Brunsvvicensis
& Luneburgensis in Embeck & Grubenhagen,
quam duxit anno 1567. has quæ sequuntur proles
genuit. Anno 1569. 16. Octobris Dorotheam: 1570.
26. Nouembris Christianum: 1572. 17. Ianuarij Er-
nestum: 1573. 20. Ianuarij Alexandrum: 1574. 21. Iu-
lij Augustum: 1575. 22. Augusti Mariam: 1576. 17.
Septembris Ioannem Adolphum: 1577. 8. Octo-
bris Annam: 1579. 13. Augusti Sophiam: 1580. 24.
Septemb. Elizabetham: 1581. 26. Nouemb. Frideri-
cum: 1583. 24. Februa. Margaretham: 1584. 15. Martij
Philippum. Magnus autem Dux Holsatiæ natus
anno 1540. 14. Augusti Hafniæ factus est Episco-
pus Orpatensis in Liuania, Dynasta in Osee &
Vvyck, duxit vxorem Mariam Magni Ducis Ma-
souiæ ex patruce neptem, & mortuus est an. 1580.
S O R O R autem huius Friderici, Dorothea vxor
VWilhelmi Iunioris ducis Brunsvvicensis & Lu-
neburgensis; & Anna quæ anno 1584. 14. Octob. nu-
psit Augusto Electori Saxoniz; moritur autem an-
no 1585. postquam enixa esset Christianum moder-
num Electorem Saxoniz.

Anno
Christi

v. CHRISTIANVS FRIDERICVS.

FILIVS Friderici 2. est Christianus Fridericus
præfens rex Daniæ, qui natus est Fridrichsburgi
12. Aprilis anno 1577. iam fere tredecim annorū.
FRATRES habet duos Vdalricum, qui natus est 30.
die Decemb. anno 1578. & Ioannē natum Haders-
leuij anno 1583. 26. die Iulij. SORORES huius Regis
sunt Elizabeth nata Coldinge 25. Augusti an. 1573.
nupta superiori anno 1590. mēse Iulio, Henrico lu-
lio Duci Brunsvvicensi: Anna nata Sunderburgi
12. octob. 1574. coniunx Iacobi V. Regis Scotiæ, cu-
ius matrem Mariam Elizabetha morte multari
iussit: Augustina vel Augusta nata 8. die Aprilis
anno 1580. Hedvigis, quæ 5. die Augusti anni 1581.
nata iam est annorū nouem. Sed hætenus de prin-
cipum in Europæ capite, pectore, dextra & sin-
stra existentium Genealogijs. Nunc de Genealo-
gijs principum in ventre & vmbilico medio Eu-
ropæ existentium.

GENEALOGIA DVCVM
Saxonix Electorum ali-
quando.

I. FRIDERICVS.

ABAVVS Ioannis Friderici etiam num capti-
ui, Ducis Saxonix Vinariensis, fuit Fridericus E-
lector Saxonix, qui habuit in coniugem Frideri-
ci eius nominis tertij Imperatoris sororem Mar-
garetham Austriacam: cuius Friderici cognomē-
to Placidi pater fuit Fridericus Bellicosus, Land-
gravius Turingiæ, Marchio Misniæ, & Dux Saxo-
niæ, Elector primus in hac familia à Sigismundo
Impe-

Imperatore inuestitus, anno 1424. quod fidelem ipsi operâ nauasset bellicâ contra Bohemos; mater verò Catharina, filia Henrici Ducis Brunswicensis & Luneburgensis, quæ filium eundem Fridericum peperit anno 1411. abauum dicti Ioannis Friderici.

Anno Christi

1424.

1411.

FRATRES huius fuerunt tres, Sigismundus, Henricus & Vilhelmus. SORORES duæ, Anna & Catharina. genuit autem Fridericus Ernestum.

iiij. ERNESTVS.

PROAVVS Ioannis Friderici, fuit Ernestus, qui natus est anno Christi 1441. vxorem habuit Elizabetham Alberti 3. Ducis Bauariæ filiam, quæ obiit anno 1484. Hic Mathiæ Vngariæ, & casimiri Poloniæ regum exercitus à ceruicibus Germanorum, non tam armis quàm prudentia arcuit.

1441.

1484.

FRATRES huius fuerunt ALBERTVS, (de quo postea dicemus) Henricus, Fridericus & Alexander. SORORES verò, Anna, Martha, & Hedwegis. genuit autem Ernestus filium Ioannem.

iiij. IOANNES.

AVVS Ioannis Friderici fuit Ioannes Dux Saxonie, Elector, Landgravius Turingiæ, Marchio Misniæ, &c. natus anno 1469. adolescens cum Friderico 3. Imperatore in Italiam ingressus est: sub Maximiliano I. in Pannonia & Italia Transpadana militauit. In comitijs Augustanis celebratis anno 1530. carolo V. imperatori in Ferdinandi regis Hungariæ & Bohemiæ multorumq; aliorum regum ac principum legatorum presentia, doctrinæ atq; religionis suæ, sibiq; adhaerentium confessione-

1469.

1530.

Anno
Christi

1525.

fessionē scripto exhibuit. biennio post moritur.
 FRATRES huius fuerunt, Fridericus 3. cognomen-
 to Sapiens, sub quo Lutherus ille monachus
 docere cœpit: hic obiit anno 1525. die 25. Maij. al-
 ter frater fuit Ernestus, tertius autem VVolfgan-
 gus. SORORES, Christina & Margaretha. Vxor
 verò huius Ioannis Electoris fuit Sophia Magni
 Ducis Megapolensis filia, qua cum genuit Ioannē
 Fridericum.

iiij. IOANNES FRIDERICVS 1.

1503.

PATER Ioannis Friderici 2. fuit Ioannes Fri-
 dericus 1. qui natus 1503. à patre missus coloniam,
 electioni regis Ferdinandi contradicit, in quam
 tamē postea consentit. carolo V. Imperatori resti-
 tit in Bauaria & Sueuia. Albertū Marchionem &
 Christophorū Leuchtenbergiū securos & incau-
 toscapit. Lipsiam tormentis bellicis concutit. Di-
 tione Mauritij pene tota potitur. Ad Mulbergam
 pugnans à Caroli V. Imperatoris militibus supe-
 ratur: ab Hispanis capitur, vulneratus in sinistra
 mala anno 1547. Dominica Misericordiae 24. Apri-
 lis. Dimiss⁹ à carolo post quintū exilij annum ad
 suos reuertitur anno 1552. obiit ann. 1554 5. die Mar-
 tij. FRATRES Ioānes Ernestus, Ioānes. SORORES
 Margaretha & Maria. Vxor fuit Sibylla, filia Ioā-
 nis Ducis Iuliacensis, quā duxit 2. Iunij an. 1527. ex
 qua genuit Ioānem Fridericū 2. postea vxor m-
 ritur 21. Septembris ann o 1554.

1527.

v. IOANNES FRID. 2.

1529.

FILIVS Ioannis Friderici 1. fuit Ioān. Frideric⁹
 2. Dux Saxoniz Vinariensis, nat⁹ 18. Ianua. an. 1529.
 cūm

cum Grumpachū eiusq; socios ab Imperio pro-
scriptos, propter interfectum Melchiorē Zobelū
Episcopū VVirtzburgensē reciperet & tueretur,
ab Augusto Electore (de quo etiā postea dicem⁹)
ac reliquis principib⁹ Germaniæ obsessus est cū
coniunctis & proscriptis in arce Grimēstein: Go-
thanis verò se deditibus, Dux proscriptiq; in
manus hostium traditi sunt 13. Aprilis. Ille ca-
ptiuus ad Cæsarem Maximilianum 2. missus, pri-
mū Viennæ, vbi aduenientem vidi, postea Poso-
nij siue Presburgi, tandem & in Noua Austria ci-
uitate detinetur: hi verò supremo supplicio affe-
cti 1567. FRATRES huius Ioannis Ernestus, & Ioan-
nes VVilhelmus, qui natus anno 1530. 11. Martij Re-
gi Galliarū subsidio venit 4000. equitibus ann. 1568
eundemq; per Antonium Fumeum monet, vt ab
incepto bello desistat: Altenbergensi colloquio
ipse præsuit: Gottam obsedit: moritur 24. Februa-
rij 1573. huius filij Fridericus Vvilhelmus, qui nat⁹
25. Apri. 1562. & Ioan. nat⁹ 22. Maij 1570. filia dux Si-
bylla, nata 1563. & Maria, nata 1571. vxor verò So-
phia filia Christophori Ducis VVirtēbergēsis. Vx-
or prima Ioan. Friderici Agnes filia Philippi Lād-
grauij Hafsia, vidua Mauritij Electoris Saxoniarū,
ducta 1555. 26. Maij. 2. vxor Elizabetha filia Frideri-
ci Palatini Electoris, ducta 1558. ex qua Ioānes Fri-
dericus natus 1559. mortu⁹ 1560. Fridericus, natus
1563. mortuus 1572. Ioannes Casimirus, natus 1564.
12. Iunij. et Ioannes Ernestus, natus 9. Ianuarij 1566.
Habuit autem Fridericus abauus Ioannis Frideri-
ci fratrem Albertum, de quo me dicturum antea
sum pollicitus.

1567.

1530.

1573.

G

Anno
Christi

GENEALOGIA DVCV M

Saxonie, Electorum nunc

temporis.

ALBERTVS.

ABAVVS Christiani filij senioris Christiani Electoris Saxonie, fuit Albertus frater Ernesti à quo in ea stemma Ioannis Friderici 2. deduximus Dux Saxonie Marchio Misnie & Landgrauus Turingie, hic Annosus à Pontifice Romano, dextra manus imperij à milite, Belgicè Rolandus cognominatus, nascitur anno 1443. 27. Iulij: fit gubernator Frisie ad Embdam: moritur anno 1500. 12. Septembris, vxor huius Zdena, alias Iedena, filia Georgij Boggiebracij Regis Bohemie, quæ obiit anno 1510.

1510.

ij. HENRICVS.

PROAVVS dicti Christiani Iunioris fuit Henricus Dux Saxonie, qui natus est 16. Martij an. 1473. Lutheri religionem suæ dogma suscipit, FRATRES habuit Georgium, qui dicebatur Barbatas, qui cum Barbara Polona genuit filios VVolfgangum, Ioannem & Fridericum, natum anno 1504. 15. Martij, obiit ætatis anno 35. anno 1539. 26. Februarij. item Christophorum 1. & 2. SORORES Magdalenam, vxorem Ioachimi 2. Marchionis Brandenburgensis, quæ moritur anno 1534. Christianam coniugem Philippi Landgrauij Hassie, quæ obiit anno 1549. cuius filij VVilhelmus, Ludouicus & Georgius obierunt, & Anna, Agnes & Margaretha sorores Vxor huius Henrici fuit Catharina, filia Magni Ducis Megapolensis, quæ antequam mortem

1534.

oppe-

Oppeteret anno 1561. peperit Hérico filium nomi-
ne Augustum.

Anno
Christi

iiij. AVGVSTVS.

AVVSVS Christiani Iunioris fuit Augustus Saxo-
niæ Elector, qui natus 30. Iulij anno 1526. (alij 31.
Iulij scribunt). Hic adolescens in aula Pragæ fuit:
Carolo V. Imperatori in Gallia militavit cū fra-
tre. Huic Electoris insignia data, quæ nomine ipsi.
Ioannes Henricus Comes Mansfeldius accepit il-
lo in Dania absente. Hic fratre Mauritio defuncto
1553. cum Ioanne Friderico eiusq; filijs transegit,
& fœdus hæreditarium cum iisdem ac Landgravijs
Hassicæ renouat anno 1553. Eligendis FERDINAN-
DO I. MAXIMILIANO 2. & RVDOLPHO 2. Imp. &
Regi Daniæ Frideri. 2. affini suo affuit. Bellū Got-
tæ perfecit, tandemq; cōcordiæ nescio quam dis-
cordem formulā publicauit anno 1580. Vxor hu-
ius Augusti prima fuit Anna, filia Christiani 3. Re-
gis Daniæ, ducta 1548. mortua 1585. ex qua Christia-
nus senior natus iam Elector: vxor altera fuit Ag-
nes Hedwigis, filia Ioachimi Ernesti principis
Anhaltini, ducta anno 1586. quam viduam moriens
reliquit. FRATER Mauriti⁹ natus 1521. 21. Cal. A-
prilis in bello Vngarico ad Budam singulare vir-
tutis documentum edidit: in Gallia Cæsari Caro-
lo V. contra Franciscum I. regem militavit: Hen-
ricum Ducē Brunsvvicensem persecutus est: in
Germanico bello Imperatoris partes secutus est
contra cognatum Electorem & socerum; quibus
deuictis Saxonie Elector declaratur in castris ad
VVittem-

1526.

1580.

1586.

Anno
Christi

1553.

VVittēbergam anno 1547. insignia Augustæ Vindicorū accepit: Magdeburgū per 14. mēses obsidione pressit, datis ipsdē pacis conditionib⁹, arma submit pro liberando socero, cū preces apud Imperatorē nihil valuisset. Eodem an. 1552. cōpijs Solimanni Turcæ occurrit in Vngaria, eosq; cōtinet, & insulā Danubij munit. In pugna Smerhusiana, qua Alberti Marchionis Brādeburgensis exercitū fudit, fugauitq;, captis hostiū signis 68. bellici tormēti ictu, quē in latere dextro ad ilia acceperat, an. 1553. 9. Iulij, tertia die post obiit anno ætatis 33. necdum absoluto.

Vxor Mauritij fratris Augusti fuit Agnes, filiæ Philippip Landgrauij Hātsiæ, ducta 1541. 9. Iunij Cassellis: filius huius Albertus puer obiit; filia Anna vxor Guilielmi principis Auriaci, ducta Lipsiæ anno 1561. 24. Augusti mater Mauritij Comitis Nassouæ, quē Belgij Status rebellantes iustinentin Hollandia. Augusti filius est Christianus modern⁹ Elector Saxonie.

iiij. CHRISTIANVS.

1560.

PATER Christiani Iunioris, est Christianus Elector, Dux Saxonie, natus 3. Nouemb. (alij 24. Octobris) an. 1560. Hic duxit vxorem Sophiam, filiā Ioānis Georgij Marchionis Brādeburgensis 22. Aprilis, 1582. Dresdæ: ex qua suscepit multas proles vtriusq; sexus, inter cæteros verò filios Christi anū, de quo postea.

FRATRES Christiani Electoris sūt Ioānes Henricus, natus 5. die Maij 1550. Alexander, natus 21. Februarij 1554. Administrator Episcopat⁹ Merszburgeris factus 1562. obiit Dresdæ 8. Octob. 1565. Magnus, natus 1555. mortu⁹ 1558. Ioachimus, natus 1557. obiit.

obiit 1558. Hector, nat^o 1558. moritur 1560. August^o, Anno
natus 1569. mortu^o 1570. Adolphus, natus 1571. mo- Christi
ritur 1572. & Fridericus, qui natus ann. 1575. altero
post anno obiit 1576. S O R O R E S: Leonora, nata
1551. II. Octob. obiit 24. Aprilis 1552. Elizabeth nata
1552. 28. Nouemb. nupsit Ioāni Casimiro Palatino
Rheni. Dorothea, nata 1563. vxor Henrici Iulij
Brüsvvicensis & Luneburg. Ammalia, nata 1565.
mortua eodem anno. AEmilia, nata 1567. nunc
sequitur filius Christiani senioris.

V. CHRISTIANVS Iunior:

FILIVS Christiani Electoris est Christianus Iu-
nior, qui natus 23. die Septembris anno 1583. habet
fratrem Ioannem Georgium natum 5. Martij an.
1585. Hi Duces omnes Saxonię, Marchiones Mis-
nię & Ländgrauij Turingię, ex parte Materna à
Margaretha Austriaca Friderici 3. Imperatoris so-
rore, quę nupsit Friderico Electori Saxonię, cui^o
filij fuerunt Ernestus ille & Albertus, de quibus
paulo ante diximus, descēdūt. Habuit autē Frideri-
cus Imperator, & aliam sororem Catharinam no-
mine, quę nupsit Carolo Marchioni Badensi, à quo
Iacob^o ille Marchio, nuper à Lutheranismō ad
fidē Catholicā conuersus, ortus sui atq; prosapię
originē veluti ab abauo deducit.

GENEALOGIA MARCHIO-

num Badensium.

I. CAROLVS.

ABAVVS Iacobi principis, à Lutheranismō cōuer-
si, fuit Carolus, Marchio Badensis, filius Iacobi
primi,

Anno
Christi

primi, & Catharine Lotharingæ (quæ filia fuit
Margarethæ Roberti Cæsaris filię): cuius Caroli so-
ror Margaretha Alberto Marchioni Brandebur-
gico abauo moderni Ioannis Georgij Electoris
nupsit, de cuius Genealogia postea dicemus. Ca-
rolus autem hic fratrem habuit Bernhardum, qui
dispiciendo mundo, & solo amando Deo conse-
cutus est, vt post mortem, singulari Dei beneficio
ad sepulchrũ, vbi humatus iacebat, maxima, pe-
neq; incredibilia ederentur miracula; adeo vt Si-
xtus IV. hunc in Sanctorum numerum publicis ta-
bulis retulerit. Hoc initio propterea hic annota-
re volui, quod Sixtus IV. imitatus pontifex no-
stri temporis Sixtus V. Romæ Iacobum abnepotẽ
dicti Caroli fratris Bernardi, simili benedictio-
ne ac reuerentia dignum æstimauerit, quẽ admo-
dum infra declarabimus. Iam sufficit indicasse,
carolum scilicet cum catharina Austriaca filia
Ernesti Archiducis & cimburgæ Ducisq; Masso-
uiæ genuisse Christophorum.

ij. CHRISTOPHORVS.

PROAVVS Iacobi Marchionis, è faucibus in-
micorum Ecclesię erepti, fuit Christophor⁹, qui
Othiliam Comitissam Catzenellenbogensem in
uxorem duxit, cū quatuor filios, 1. Ernestũ, de quo
infra, 2. Bernhardum, qui cum Francisca Luxem-
burgica genuit Philibertum & Christophorum:
Hic cum Cecilia Sueca Eduardum Fortunatum
Marchionem: ille verò cum Mechtilde Bauara
Philippum Marchionem Badensem. 3. Philippum,
qui cū Elizabetha Palatina genuit Iacobum, quæ
nupsit VVilhelmo Duci Bauarię, patri Alberti
Ducis,

Ducis, qui ex Anna Imperatoris Ferdinandi filia Anno
genuit VVilhelmum iam regnantem Bauariæ Du Christi
cem. Item ERNESTVM Imperij Electorem, & Fer-
dinadum fratres. Ernestus Christophori filius ha-
buit sororem nomine Beatricem, quæ nupsit Io-
anni Palatino Simmerani, cuius filius Fridericus
Electo Palatinus cum Maria Brandenburgica ge-
nuit Ludouicum Electorem, & Ioannem Casimi-
rum, de quibus etiam alibi, & præsertim de Fride-
rico filio Ludouici Electoris, cuius Administra-
tor est Casimirus.

iiij. ERNESTVS.

A v v s Iacobi Marchionis ex Lutherano Ca-
tholici, fuit Ernestus, qui cum vxore Elizabetha
Brandenburgica genuit carolum Marchionem Ba-
densem, & Annam filiam, quæ nupsit Carolo Co-
miti Zollerano, qui Eitelfridum, Christopho-
rum fratres, comites Zolleranos, & carolum
genuit, quem Iacobus ille princeps tanquam fra-
trem vnice amabat, quamdiu vixerat. Quantus
autem Carolus ille Marchio Badensis filius Erne-
sti Princeps fuerit, quantumq; de se per Germa-
niam & Galliam grauitatis sparserit & prudētiae
suae lumen, in peculiari libro quidam se dicturū
pollicetur, quare de hoc hic tractare nihil aliud
volui, quam quod sequitur.

iiij. CAROLVS.

P A T E R Iacobi, ab errore conuersi ad veritatē
Catholicæ Ecclesiæ, fuit Carolus, qui duxit vx-
orem Annam Palatinam, natam anno Christi 1540.
die Nouembris 12. postridie S. Martini, quæ cum
Carolo

1540.

K

Anno Christi 1586. Carolo vixerat in matrimonio annis octodecim & mensibus propemodum octo, reliquam ætatē inter morborum tormenta, in viduitate duxit: Carolus enim obiit anno 1577. 10. calend. Aprilis: illa verò 30. die Martij anno 1586. nouem annis & septem diebus post maritum: ante obitum verò genuerunt Iacobum, filium medium inter duos fratres, qui natus est 26. die Martij hora 4. ante meridiem, Pfortzheimij, princeps illustrissimus, Marchio Badensis & Hachburgicus, Landgrauus in Susenbergh, Dominus in Röteln & Badenweiler, de quo paulò latius in sequentibus dicturi sumus, propter rarum suæ à Lutheri dogmate ad Catholicam Ecclesiæ fidem conuersionis exemplum, alijs Augustinæ Confessionis principibus imitationis ergò notatu dignissimum.

v. IACOBVS.

1579. FILIVS Caroli Marchionis Badensis fuit Iacobus, cuius fratres duo, maior natus fuit Ernestus Fridericus, qui hucusque prolem non suscepit: & minor Georgius Fridericus, qui sicut alij propinqui Badenses Marchiones in matrimonio collocati nondum sunt, excepta sorore vna Dorothea Ursula, quæ Ludouico Duci VVirtembergico nupsit, sed ante Iacobum obiit: altera soror Elizabetha innupta virgo mansit hucusque. Iacobus hic cum puer esset ad spem maximam, postquam pater Marchio viuendi finem fecisset, iudicio matris, & curatorum missus Argentinam biennio post fuit anno 1579. ad vberiora facienda, quæ sub priuata institutione iecerat, studiorum semina. Sic Argentinam venit, & ut habebat celerimos ingenij motus, cum ibi biennium

annum integrum penè posuisset, latinæ linguæ Anno
& Dialectices vsu sic instructus discessit, vt scri- Christi
beret latinè purissimè, & Logicam, quæ in iudi-
candis ac conformandis argumentis, & in genera-
libus notionibus versatur, teneret totam. Itaque
continuo, cum studia feruerent, ablegatus in Ita-
liam, vt linguam istius prouinciæ ad latinam ad-
iungeret, vix semestri spacio non hæsit, sed per-
currit per vniuersam Italiam & Siciliam. Deinde
cum Comitia Cæsar Augustæ haberet, in ea, quod
totum per Romanum Imperium conuenisse dice-
retur, hic Iacobus princeps decimo octauo ætatis
anno ex Italia profectus est, vt amplitudinè Co-
mitiorum videret, & propinquorum principum,
cum primis verò Maximi Cæsaris nostri Rudol-
phi beneuolentiam sibi pararet. Cumq; aulicam
vitam aspiceret: cum de militia & exercitu ducē-
do voces illum quotidianæ militarium hominū
circumsonarent: cum in alienos à literis homi-
nes, bellorum sectatores incidisset, literarum &
studiorum amor parum defluxit: neq; iam plus tē-
poris sentiebat solis libris tribuendum, sed quo-
modo regeret equum, accurreret gloriosè in lon-
gissimo spacio ad suspensum circulū, in ludicris
bellorum simulachris cum hoste configeret, ha-
stas tractaret, animo circumspiciendum & vsu pe-
riclitandum esse iudicabat.

congruit, vt non ita sanè diu post Comitæ, ad
sustinendas nouas nuptias noui post omnium
patrum & nostram memoriā mariti Episcopi, in
Coloniensē prouinciā exercitus duceretur: vbi
Princeps hic Iacobus, multorū blādimētis, & auidi-
tate bella cognoscēdi accensus, cū Lutheranis se

Anno
Christi

coniunxit, suisque impensis, & sua moderatione paruum manum equitum duxit. Verum rationes belli factique sui perpendens attentius, postea semper optauit, ut ista profectio obliuione perpetua obliteraretur.

Mater Iacobi, quod à bellicis artibus filium abduceret, consuluit, ut in matrimonium generosam & illustrem virginem Elizabetham duceret, quæ à patre Cuylenbergicos Comites, à matre verò Manderscheidtios itidem Comites attingeret, id quod magna solemnitate peractum est. Ac licet uxorem amaret vnicè, totam tamen reliquam ætatem consecrandam in belli & armorum usum putauit. Optabat igitur ut spectator factorum, & consiliorum auditor assistere Parmensi Duci posset, Belgij gubernatori: cuius prudentiam & magnitudinem animi præstantiamque virtutum omnium suspiciebat, & nostræ ætatis Ducibus anteponebat, ut normam ad quam semper animum intenderet referretque suum, nullam aliam, quam Alexandri Farnesij Parmensis & Placentiæ Ducis militiam haberet: ad eam & ingenij acumen, sui, & in imitando solertiam congregaret: planeque se felicem reputaret, si ideam à Parmensi multis exemplis expressam in se quoquo modo transferret, atque usu in bello Nouesiano, & Germanico & Lotharingico postea probaret.

1586.

Postea cum maximam partem orationis eò Religioni tribuisset, ut inter tot opinionum dissimilitudines, quæ Christi Ecclesiam disciderunt, animum Deus aperiret, & intus in corde per Spiritum sanctum præferret lumen, ad cognoscendum, quæ ex omnibus rectissimo itinere duceret ad cœlum;

coelum, & quæ propria Christi esset, contigit vt Anno
de Lutheri dogmate dubitaret, ideoque se in eam Christi
continuò curam dedit, vt disputantem Fabrum,
illum scilicet Fabrum, qui primùm in fabricâda
Vbiquitate subiecerat humeros, lacertos, manus,
clamorem &c. audiret. Illum igitur, & Herebran-
dum alterum contra Ioannem Pistorium nuper à
Lutheranismo cōuersum, acciuit: sed biduo post
cùm Herbrandus taceret, Faber lacertos Badensæ
in disputatione attollere nō cogitaret, pugnamq;
cum Pistorio circumspectans, aduersarium & hu-
ius congressum metuens refugeret, domum acri-
ter Theologos hos Tubingenfes obiurgatos dimi-
sit: quod exspectationem ipsius ne quidem biduo
fulcirent: & non fabricandis ex scriptura argu-
mentis, sed vtendo ad libidinem suam Scripturæ
sono, Faber non disputare, sed tumultuari vellet.
Ita vt princeps hic Iacobus Marchio, non solum
extra patriam, vt dictum est, verum etiam in ipsa
patria se strenuum ostenderet: maximè cùm Na-
uarrena turma vnà Basileæ recepta in urbem &
agrum esset: altera infra Offenburgum in Hano-
uici Comitis se prouinciam infudisset, & time-
rent multi, ne in Brisgoiam bellum duceret, ma-
gnatum cura, magnoque studio accurrit, auxilia
tulit, consiliumque conferens, seipsum, caput
& prouinciam suam, fortunâsq; omnes pro salu-
te Reipub. contra inimicos deuouit. Multò verò
magis se strenuum exhibuit, postquam erroribus
in opinione Lutherana cognitis, illisque valedi-
ctis, tridui in ediam sufferens, & ad Deum cum la-
chrymis preces fundens, nomen in catholicam
Religionem publicè dedisset, totumq; se ad pro-

1589

1590.
13. Iulij.

Anno
Christi

fitendum ore, & credendum corde, & exprimendam in sanctimonia vitæ Religionē contulisset.

Vidit enim Lutheranorum tergiuersationes & diuerticula in colloquio Badeno, adeo vt nihil restaret, quod ad sequendam catholicam, & profitendam religionem abstertere vel retardare posset: cum omnes vias confirmandi animi sui tētas-
set, post biduum, vbi superiorum annorum errores & peccata coram D. Patrē Theodoro Busæo Iesuita, Tennebachi effudisset, receptus in gratiā Ecclesiæ Christi, & liber ab hæresi pronuntiatus, & admissus ad participandum venerabile Sacramentum Altaris fuit, primus inter omnes Principes Augustanæ Confessionis confessor catholice Religionis.

13. Iulij.
1590.

Quod cū Sixto V. summo Pont. de huius Iacobi ad Catholicam religionem accessione, ab Episcopo Alexandrino Sanctitatis illius ad Heluetios & vicinos Germanos legato literis nunciatum esset, eum honorem habuit absenti, qui omnium iudicio ad cohonestandum principem Iacobum hunc Marchionē amplior & vberior esse non potuit. Supplicationē ad tēpla Urbis Romæ Deo decreuit: quod principem ab horribili errore liberasset, tamq; præclaro initio ad spem melioris in Germania pietatis nos erexisset.

Processit ipse Pontifex pedibus, stipatus sanctis, Cardinaliū collegio, infinita sept. sacerdotū & ciuiū multitudine, qui omnes Deo pro clemēti respectu, quæ ad Ecclesiā Christi haberet, gratiā & intus in cordis recessu persoluerēt; & foris acclamatione exte-
na signitq; plurimis p vrbē prædicaret. Huiusmodi triumphō, qualem multorum ho-
minum

minū memoria Princeps Germaniæ nullus depor-
tauit, Roma absenti huic Iacobo 28. annorum iu-
ueni constituit, & memoriam clariss. familiæ pul-
cherrimo testimonio amplificatam alter à quar-
to, de quo supra, Sixtus V. instaurauit.

Interim verò morbus hunc Marchionē corripuit, cuius vehementia, continuis 9. dieb⁹, multis ex-
cruciatus & afflictus est doloribus. Et postremò
quatrduo cū ingrauesceret morb⁹, & spē penē
nullam retinendæ vitæ reliquā esse sineret: nullū
diem prætermittebat, quo in conclauī Sacrū non
audiret. Biduo antequam è vitā exiret, cum V. Sa-
cramentū corporis Christi ex clariss. viri D. Adol-
phi VVolf, dicti Metternich, à sereniss. Bauariæ
Duce Guilhelmo cō cū ampliss. planeq; regio do-
no missi legati, manu sumpsisset, tū pius ille Prin-
ceps, attollens parū corpus, omnes astantes au-
licos prolixo sermone, & bonis lateribus affatus
ita dixit:

Vidistis, Ministri charissimi, & vos qui a-
statis: vidistis, inquam, videntem me sacramen-
to venerabili pro Ecclesiæ Catholicæ laudabi-
li consuetudine, quæ iam recepta est: vidistis
quid viatici ad cælestem profectionem, & ad
viam, in quam ingrediar, parandum esse puta-
uerim. Tenetis memoria, postquam ex Dei il-
luminatione lucem veritatis plenīs oculis aspe-
xi, & rem omnibus momentis perpendi, quo-
modo nuper ad modum, abiurato Lutheranis-
mo, ad Romanam Christi Catholicam peren-
nem accesserim, & per omnia sæcula progressā
Ecclesiam: quod vt mihi iucundissimum ac-

Anno
Christi

cidit: ita gratissimi animi sempiternam memoriam non video quomodo Deo satis testatam relinquam. Eum in animam meam testem inuoco: nunquam me in religionis tractatione autoritate vel D. Pistorij, vel alterius hominis fuisse permotum: nunquam ad dignitatem vel honorem mundi respexisse: nunquam ante oculos opulentiam vel externum commodum proposuisse: sed tantum ex Spiritus sancti impulsu fecisse ad Dei gloriam omnia quæ feci: cum prius firmissimis testimonijs Scripturæ & Ecclesiæ, post multas preces & ieiunia mentem meam pacassem, & clarius meridiana luce cognouissem, falsam esse Lutheri sectam, & veram esse Catholicæ Romanæ Ecclesiæ fidem.

Ac utinam non eousq; procrastinassem religionis professionem meam. Fateri enim debeo, ante propemodum semestre vidisse me multos Lutheri errores, & perspicuam fidei Catholicæ veritatem: sed ne in hominum reprehensionem, & in suspensionem leuitatis incurrerem: & vt teneram conscientiam maioribus radicibus defigerem: sustinui me ab assensu, nec enuntiaui statim quid intus crederem: quod tamen optimo abs me factum est animo: tamē vereor ne hunc mihi morbum tanquam penam istius silentij imposuerit Deus. Quo magis vos rogo, vt intuentes in exemplum meum, conuersionem vestram ad Romanam Catholicam Ecclesiam acceleretis, postquam clarissimum est, & omni dubita-

dubitatione caret, falsam & damnatam esse Lutheranam sectam: & in sola Romana Catholica fide & Ecclesia & religione viam patere, ad fruendum meritum Christi, & ad parandâ animæ salutem.

Id igitur (*aiebat Princeps*) quæso, vobiscum cōsiderate: & me tanquā Catholicæ Romanæ Ecclesiæ ciuem, præclara conscientia sine ullo angore vel perturbatione mortuum, quoties opuserit, testimonijs vestris ostēdite. Ista enim fide & subire mortem, & procedere ad Christi tribunal, alacri & erecto animo cogito: expectās ab ipsius gratia & misericordia per crucem quam pro me conscendit, & intercessione huius fidei, possessionem cælestis regni: quod me sperare conscientia iubet, quam iuro, nunquam ita fuisse pacatā, & liberam ab omni morfu, atq; nuper post Tennebachicam conuersionem esse cœpit. & iam est multò magis: postquā me de nouo sacerdos cælesti pabulo refecit, & sic animauit: vt libentissimè, si Deus iam iusserit, in cælum migrare, & postremam horam vitæ meæ conficere cupiam. Itaque Catholicus sum, Catholicus semper ero, Catholicus viuā, Catholicus moriar. sic me Christus iuuet, ad cuius tribunal, maxima voce iam omnes cito, qui mortuum religionis nomine criminaturi sunt, quasi in conuersione mea ad causam aliā, quàm ad solam animæ salutem respexissem. Id enim si feci, non recuso quin æternam pœnam

Anno
Christi

iudici Christo dependam.

Alioquin quod ad religionem Catholicam in Prouincia mea institutam pertinet: confidite, confidite (*dicebat*) tamen mors oppetenda mihi sit, tamen Deus dilabi non sinet: mittet alium, qui rem à me sanctè inchoatam, ad optabilem exitum perducet, & Catholicam Romanam religionem ad Dei gloriam in hac Prouincia propagabit, atq; fulciet. De eo certus sum: & vos volo eorum quæ iam vaticinor, suo tempore recordari.

1590.

Deinde vocatis Lutheranis ipsius Consiliarijs, cum accessissent ad lectum, dextram porrigens, & extremam salutem dicens, à tenebricoso Lutheranismò profugere iubet. Postridie illius noctis recollegit se princeps aliquo modo, & spè significabat melioris valetudinis, iubens exarari tabulas, quibus inscriberetur quid de vidua, quid de liberis, quid de religione, quid de sepultura post obitum fieri vellet. Verum manè, vt illuxit, cum se toto corpore debilitatū sentiret, legatūq; querenti Marchioni eumq; intuenti responderet, tempus omnino adesse, laudabat Deū princeps, quod ad meliorem vitam, & ad fruendum perpetuum Christi aspectum, & ad societatem coelestium ciuium transferret: seq; prorsus vacuum esse ab omnibus mundi negotijs, & totum versari in coelestium rerum meditatione dicebat: hoc vnū expectens, vt dissolueretur, & esset cum Christo; quod & illi contigit. Nam cum postrema spiratio in vñ decimam ante meridiem horam incidisset, simul & hæc audita est, & anima pijsimi principis de corpore

corpore ad Deū per triumphum in Christo dis- Anno
cessit die 17. August. anno 1590. Et in colēdo Deo, Christi
in vita sanctē viuenda, in testanda verbis atq; fa- 1590.
ctis religione, in ipsa plenissima pulcherrimi
triumphi morte, testimonium perpetuæ laudis,
impressum in animis nostris, & inscriptū in publi-
co cœlo, in aere, in omnium templorum & ædiū
parietibus, in libris, in ipso sensu naturæ ad sem-
piternam omnium posterorum memoriam: Et Er-
nestum Iacobum filium post se reliquit, qui virtu-
tes, qui religionem, qui gloriam Patris, qui om-
nia in se sulcepturus, qui propagaturus, qui am-
plificaturus creditur; vtpote in quo tota antiquis-
simæ stirpis Marchionum innixa spes inhæret. Ve-
rū hæc quidem præter consuetudinem nostram
de Genealogia Marchionum Badensium paulò la-
tius, propter pium atq; inusitatum principis Iaco-
bi Marchionis laudatissimum exemplum, tracta-
uimus, grata tamen, vt speramus, breuitate: Nunc
de Genealogia Marchionum Brandeburgensium.

GENEALOGIA MARCHIO- num Brandeburgensium.

i. ALBERTVS.

ABAVVS Ioannis Georgij Electoris Brandebur-
gici fuit Albertus cognomento Achilles Germa-
nicus, à Pio 2. Pont. sic appellatus, Marchio Bran-
deburgensis, Elector: natus est an. 1414. apud Fride-
ricum 3. Imp. beneuolentiā contraxit in Comitijis
Franckfordiēsis, quæ Maximil. 1. creādo cæsari
indicta fuerūt. Vxorē 1. habuit Margarethā Iacobi
Marchio-

1414.

Anno
Christi

Marchionis Badensis & Catharinæ Ducissæ Lotharingiæ filiam, & sororem Caroli Marchionis Badensis, ex qua natus est Ioannes Elector, de quo infra dicturi sumus. Vxorem 2. Annam, filiam Friderici Placidi Ducis Saxonie Electoris, ductam 1458. 12. Nouemb. ex qua Sigismundus præfectus Maximiliani 1. Imperatoris in Zisterstorf accepit Voilandiam 1495. 23. Februarij. FRATRES, Ioannes 1. Alchimista, Fridericus 2. Fridericus 3. SORES habuit Elizabetham, Ceciliam, Magdalenam, Theodoricam alias Dorotheam, Barbaram, Sophiam & Margaretham. Moritur Albertus hic morte repentina in balneo 11. die Martij anno 1486. Vxor autem Margaretha, quam dixi, Badensis, mortua 1457. postquam genuissent Ioannem.

ij. IOANNES.

1455.

PROAVVS Ioannis Georgij Electoris fuit Ioannes cognomento magnus, & per Imperium Cicerio Germanicus, natus anno 1455. Elector & Dux pomeraniæ, Stetini, Cassubiorum & Vandalorum. Hic, patre occupato bellis Burgundicis, quæ auspicio Friderici 3. Imperatoris gessit, copias cum Ernesto Duce Saxonie Electore conscribit contra certates inter se, Casimirum Poloniæ, Matthiæ Vngariæ, & Ladislaum Bohemiæ reges, quibus deinde pacis condiciones Vratissaviæ conscriptæ sunt, vbi causâ hanc perorando ad horas aliquot agit splendidissimè 1489. obiit 1499. Vxor Margaretha filia VVilhelmi Ducis Saxonie, Landgrauij Turingie, marchionis Misnie, ducta 1476. FRATRES Fridericus & VVolfgangus. SORES, Vrsula, Elizabeth & Margaretha, genuit autem Ioannes cum vxore sua Ioachimum.

1499.

IOACHIM.

iiij. IOACHIMVS 1.

Anno
Christi

AVVS Ioannis Georgij fuit Ioachimvs 1. qui natus 21. Februarij an. 1484. postea Academia Fräckfordianam fundauit 1506. de consensu Maximiliani 1. & Alexandri 6. Rom. Pontificis. Cū Francisco 1. Gallia & Leone 10. Papa necessitudinem summam habuit: interfuit comitijs Franckfordianis ad Mœnum, in quibus Carolus V. creatus Imperator 1519. in conuentu Augustano 1530. latinè oratorem nomine Pont. excepit: & eadem lingua legatis Tiburnorum petentibus auxilia ab Imperio contra Turcam respondit. decessit anno 1525. 11. Iulij. Vxor huius fuit Elizabetha filia Ioannis Regis Dania. FRATRES, VVolfgāgus & Albertus. SORORES, Elizabeth, Anna, Virgula 1. & 2. Genuit autem Ioachimvs 1. Ioachimvs 2.

1506.

1530.

iiij. IOACHIMVS 2.

PATER Ioannis Georgij est Ioachimvs 2. eius nominis, natus 13. Ianuarij 1505. Patrem sequitur in aulam Imperatoris Maximiliani, & in comitia penè omnia. à Carolo V. in Equitem auratum creatus, cū Casanum Ducem Turcicum ad Leopolum interfecisset. Septemuiralem dignitatem suscepit 1535. religionemque mutat, frustra dehortantibus ipsum Georgio Duce Saxonia & Sigismundo Polonia Rege. In conuentu Spirensi communi consensu Imperij designatur Dictator belli Turcici, sed re parum feliciter gesta, domū reuertitur 1542. Caroli V. Imperatoris castra 1546. & 1547. sequitur. Inter religiones alias INTERIM approbat 1548. Magdeburgum cum Mauritio Electore Saxonico obsidione cingit 1551. Ferdinandū Imp.

1535.

Anno
Christi
1566.

Imp. eligit 1558. in Comitibus Francofordiensibus: ite Maximilianus 2. ibidem 1562. Got hic bellig. centia initia suppressere conatur 1566. Primus cu fratre Ioanne se Ducem Crofnæ in Silesia, de consensu Ferdinandi Imp. & Regis Bohemiæ scripsit, & à Sigismundo Augusto Rege Poloniæ Dux Borussia inuestitus est, paulo ante mortem, quæ oppetiit in arce Copunc die 3. Ianu. 1571. Vxor 1. huius fuit Magdalena, filia Georgij Barbat, Ducis Saxoniæ, mortua 1534. 27. Decemb. ex qua Ioannes Georgius natus, qui sequitur. Altera vxor Hedwigis, filia Sigismundi primi Regis Poloniæ, ducta 1535. FRATER Sigismundus. SORORES Elizabeth, Hedwigis & Sophia, nupta VVilhelmo Baroni de Rosenberg 1561. 14. Decem. mortua 1584.

1561.

V. IOAN. GEORGIUS Elector.

FILIVS Ioachimi 2. est Ioannes Georgius. natus 11. Septembris 1525. interfuit comitijs Ratissponensibus 1575. cum Rudolphus 2. eligeretur Imperator. Vxor prima fuit filia Friderici 2. Ducis Lignicensis & Briges. in Silesia, ducta 1545. mortua 1546. 27. Ianuarij. Vxor 2. Sabina, filia Georgij Marchionis Brandenburgensis, ducta 1547. ex qua Maria, Magdalena, Hedwigis, Margaretha, Magdalena, Erthmundis, nupta Ioanni Friderico, Duci Pomeraniæ, Anna Maria, nupta Barnimo 10. Duci Pomeraniæ, Sophia, vxor Christiani Ducis Saxoniæ, Ioannes & Albertus gemelli, Georgius Albertus, natus 1535. mortuus 1557. Tertia vxor Elizabetha filia Ioachimi Ernesti Principis Anhaltini, ducta 1577. 6. Octobris. Genuit hic Ioachimum Fridericum 1546. 27. Janu. qui designatus Ham-

1545.

1557.

Ha
del
cat
ea
tu
fus
Vx
Ioa
An
157
Fri
Ap
Ap
G

swi
rio
Ton
qui
Bra
Vie
ma
deb
ann
mi
fili
Ann

Hamburgensis, Lubecensis, & Administrator Mag- Anno
deburgensis. sub quo Lutheranismus in templo Christi
cathedrali institutus 1567. expulso Pontifice. Post- 1567.
ea cum Augusto Electore transegit de Burgrauia-
tu Magdeburgensi, & urbem magna pompa ingres-
sus 1576. 29. Octob. homagium à Carolo suscipit.
Vxorem duxit Catharinam 1570. 8. Ianuarij, ex qua
Ioannes SIGISMUNDVS, natus 1572. 8. Nouemb. item
Anna Catharina 1575. 26. Iunij, Ioannes Georgius
1577. 16. Decemb. Augustus 1580. 16. Febr. Albertus
Fridericus 1582. 29. Aprilis, gemelli Ioachim Idib. 1582.
Aprilis hora 11. ante meridiem, & Ernestus Idib.
Aprilis quidem, sed hora 12. meridiana.

GENEALOGIA DVCVM

Brunsvvicensium & Lune-
burgensium.

I. VVILHELMVS.

ABAVVS Henrici Iulij moderni Ducis Brun-
swicensis fuit Guilielmus filius Vvilhelmi Victo-
rioli, ac nepos Henrici, pronepos autem magni
Torquati Ducis Brunswicensis & Luneburgensis,
qui Catharinam filiam VVolmari primi Electoris
Brandenburgici vxorem duxerat. Vxor Vvilhelmi
Victoriosi, qui Hussitas Bohemos superauit, pri-
ma fuit Cecilia, filia Friderici Marchionis Bran-
deburgensis, cuius nuptiæ Luneburgi celebratæ
anno 1427. altera Mechtildis. Vxor verò VVilhel-
mi iunioris de quo iam scribimus, fuit Elizabetha
filia Bothonis Comitis Sternbergensis, quam ex
Anna Comitissa Schwartzenburgica procreauit,
quæ

Anno quæ peperit eidem VVilhelmo Henricum.
Christi

ij. HENRICVS 1.

1514. PROAVVS Henrici Iulij fuit Henricus senior, qui in Frisia ictu globi periit anno 1514. cuius vxor fuit Catharina filia Erici 2. Ducis Pomeraniæ, quam duxit ann. 1487. Frater fuit Ericus senior, & soror Anna, quam alij vocant Elizabetham. genuit autem Henricus hic Henricum filium, qui iunior dicitur.

iiij. HENRICVS 2.

1489. AVVS Henrici Iulij fuit Henricus iunior, qui natus est die 10. Nouemb. 1489. ditione sua pulsus à Ioanne Friderico Electore Saxonico & Philippo Landgrauio anno 1542. postea captus 1545. post bellum Saxonicum Caroli V. opera & auxilio dimissus anno 1547. Brúswicum obsidione cinxit, 1550. Albertum Marchionem Brandeburgensem prælio vicit 1553. obiit 11. Iunij anno 1568. sepultus in arce VVolfenbutteln. FRATRES habuit Christophorum, Ericum, Franciscum, Georgium & VVilhelmum. SORES Elizabetham, & Catharinam. VXORES habuit duas, prima fuit Maria filia Henrici Comitissæ VVirtenbergici 1541. ex qua Iulium suscepit, de quo paulò post dicturus sum. Altera vxr fuit Sophia filia Sigismundi Regis Poloniæ, ducta anno 1556.

iiij. IVLIVS.

1529. PATER Henrici Iulij fuit Iulius, natus 29. Iunij anno 1529. alij dicunt 26. Iunij anno 1528. hic post obitum

obitum patris Ducatum gubernauit, & Academi- Anno
miam in oppido Helmstadio fundauit, dictam lu Christi
liam 1576. Vxor fuit Hedwigis, filia Ioachimi 2.
Marchionis Brandenburgensis Electoris, & Hedwi
gis reginæ Poloniæ, qua duxit 25. Febr. anno 1560. 1576.

FRATRES duos habuit, carolum Victorem,
qui natus est anno 1525. & Philippum, natum 1527.
ambo in prælio contra Albertum Marchionem
Brandenburgicum gesto prope Siuerhuifen sclo
petis iclu interierunt. SORORES, Catharina,
vxor Marchionis Brandenburg. Margaretha, vxor
Comitis Monsterbergensis, Maria, & clara, con
iunx Philippi Ducis Brunswicensis & Lunebur
gensis in Grubenhagen.

V. HENRICVS IVLIVS.

FILIVS Iulij est Henricus etiamnum adhuc vi- 1562:
uens, Dux Brunswicensis & Luneburgensis, qui
natus est anno 1562. die 15. Octobris, electus in E
piscopum Halberstadensem inauguratur 1579. &
Administratorem Episcopatus Mindenensis 1582.

Vxor prima Dorothea, filia Augusti electoris
Saxonici, ducta 26. Septemb. 1583. altera Elizabeth,
filia Friderici 2. Regis Daniæ, cum qua nuptiæ ce
lebratæ in arce Vvolfenbutel mense Iulio anno
præterito 1590.

FRATRES, Philippus Sigismundus, natus 1. Iulij
1568. Ioachimus Carolus 1572. 23. Aprilis, Iulius
Augustus, natus 1578. 4. die Feb. SORORES, So
phia Hedwigis, nata 1561. 1. Decemb. nupta Erne
sto Ludouico Duci Pomeraniæ 1577. Maria 13. Iu
nij 1566. vxor 2. Francisci Ducis Saxonie inferio
ris, ducta 1582. Elizabeth, nata 23. Februarij 1567:
E con-

1578.

Anno coniuux Adolphi Comitis Schawenburgensis, et
Christi ius nuptiæ item VVolfenbuttelni celebrantur 6.
Maij, Margaretha, nata 1571. & mortua 1580. Sabi-
na Catharina, 29. Apr. 1574. Dorothea 12. Februarij
1577. nascitur. Hedwigis autem anno Christi 1580.
Hucusque de Ducibus Brunswicensibus, nunc de
Borussis Ducibus.

GENEALOGIA DVCVM Borussis.

i. FRIDERICVS.

ABAVVS Alberti Friderici Ducis Borussis
moderni fuit Fridericus, Elector Brandeb. cuius
pater Fridericus Burgravius Norimbergensis, &
mater Elizabetha Landgravia Thuringia, Vxor
verò dicti Friderici abauis fuit Elizabetha Ducis-
sa Bauariae, cuius pater Fridericus Dux Bauariae,
& mater magdalena Ducissa Mediolanensis. hic ge-
nuit filium Albertum Electorem Brandenburgensem.

ij. ALBERTVS.

PROAVVS Alberti Friderici Borussis Ducis
iam viuentis fuit Albertus Elector Brandenburgensis,
cuius vxor fuit Anna Ducissa Saxonie, filia Fri-
derici. Electoris Saxonie, filij Friderici Land-
grauij Turingia & Catharinae Comitissae Henne-
bergensis: fuit autem Friderici illius primi con-
iux Margaretha Archiducissa, filia Ernesti Archi-
ducis Austriae & cimburgis, Ducissae Massouiae.
Sic ut nulla hodie, quousque profertur Christia-
na Religio, stirps sit Imperatorum, Regum vel
Principum, quæ non sanguinis vinculo cum Ar-
chiducibus Austriae, de quibus in prima parte
huius operis diximus, continuata, & propinqui-

tate

tate generis, & communi gentilitate cognata cō- Anno
iunctaq; teneatur. Genuit autem Elector Alber- Christi
tus ille filium Fridericum.

iiij. FRIDERICVS.

A V V S Alberti Friderici, cuius stirpem dedu-
cimus, fuit Fridericus, natus 2. Maij anno 1460.
Marchio Brandenburgensis in Franconia. Voitan-
diam à morte fratris Sigismūdi arripit, Burggra-
uius Normbergensis, Dux Pomeraniæ &c. Res
ipsi fuit cum Normbergensibus. In Bavarico bel-
lo Imperatori Maximiliano 1. auxilia præstitit.
Bohemicas copias circa Ratisbonam fudit. In se-
nectute filio Casimiro (de quo supra diximus, &
à quo Ioannes Georgius Brandenburgicus proce-
dit) pro scipione vsus est. Huius Friderici vxor
fuit filia Casimiri 3. Regis Poloniæ & Elizabethæ
Archiducissæ Austriæ, filia Alberti 2. Romanorū
Imperat. qui ann. 1434. Eytzingeros Baronatus di-
gnitate atq; titulo insigniuit. Fridericus autē ille
genuit Albertum.

iiij. ALBERTVS.

P A T E R Alberti Friderici fuit Albertus, natus
17. die Maij anno 1499. vixit in aula Hermanni Ar-
chiepiscopi Coloniensis, de quo postea in Genea-
logia ipsius dicturi sumus. Adultus à patre in bel-
licis artibus institutus est. Primū Ordinis Teu-
tonici magister Generalis in Borussia, electus 1511.
sequēte an. introductus est die S. Cecilie, præfuit
ordini an. 12. Postea cum vim Sigismūdi Regis Po-
loniæ solus sustinere non posset, ab eodē an. 1525.
die 22. Nouēb. Dux Borussia, & vasallus Regni Po-
loniæ inauguratus est. Accusatur ppter ea à reli-
quis Magistris ordinis, vt q Borussia ab Imperio

Anno
Christi

1544.

1547.

1568.

abalienasset, atque hi tantum effecerunt, vt pro-
scriberetur anno 1532. atque hac de causa societas
foederis Protestantium ipsi planè denegata est
1538. sed sub tutela Regis Poloniae dignitas Ducis,
& Borussia sine bello mansit. Academiam Regio-
montanam in Borussia interea fundauit & intro-
duxit 17. Augusti 1544. Georgium Sabinum. 1548.
Osiandrum 1551. defendit. Vocatus à Papa ad con-
cilium Tridentinum, comparere recusat, asserens
authoritatem Pontificis Romani, in negotio re-
ligionis nihil ad se pertinere 1561. cui se tamen
postea, Paulo Scalichio, de quo suo loco latius,
procurante, libens submitit. incidit tandem in pa-
ralysim, & anno 1567. moritur, sepeliturq; 1568. Ko-
nigipergæ. Vxor huius fuit Dorothea, filia Fri-
derici I. Regis Daniæ, & Ducis Holsatiæ, ducta
1525. quæ 10. Aprilis anno 1547. moritur, posteaquã
illi peperisset filiam Annam Sophiam, vxorem 10
annis Alberti Ducis Megapolensis, ducta 24. Fe-
bruarij 1554. Catharinam, Luciam, Dorotheam. V-
xor 2. fuit Anna Maria, filia Erici senioris Ducis
Brunswicensis & Luneburgensis, nupta 17. Martij
1550. mortua verò anno 1568. ex qua tamen antea
natus est Alberto Albertus Fridericus filius.

V. ALBERTVS FRIDERICVS.

FILIVS Alberti fuit Albertus Fridericus, à pa-
tre & auo duplici hoc nomine appellatus. nasci-
tur 29. Apr. an. 1559. & est Dux Borussiae 2. Pomer-
niæ, Stetini, Marchio Brandenburgensis, & Burgra-
uius Norimberg. Cui⁹ vxor Maria Eleonora, Gui-
lielmi Ducis etiamnũ adhuc viuentis filia, nupta
huic Alberto Friderico. 14. Octobris 1573. alij 1574.

eidem

eidemq; peperit filias Annā 3. Iulij an. 1576. & Mariam 22. Ianuarij 1579. de alijs prolibus mihi hoc tempore non constat, nisi quod huius Mariæ Eleonoræ frater sit Ioannes, de cuius Genealogia sequitur.

GENEALOGIA DUCVM

Cliuiæ, &c.

i. IOANNES I.

ABAVVS Ioannis Guilielmi Cliuiæ Ducis iunioris fuit Ioannes I. Dux Cliuiæ, filius Adolphi Comitis Cliuiæ ac Marchiæ, qui anno 1417. in concilio Constantiensi ab Imperatore Sigismundo primo Cliuiæ Dux primus factus est. Duxit Agnetem filiam Roberti Bauari, quæ non peperit: deinde Mariam, filiam Ioannis Intrepidî Burgundiæ Ducis, quæ liberos 10. peperit. FRATRES habuit Gerardum, Theodoricum, & alios quatuor. SORORES Margaretam, uxorem Alberti Bauari Hollandiæ Comitis, aliâ quæ nupsit Comiti muerfio, & Catharinam, cum alia, de qua mihi non constat hoc tempore. Ioannes autem ille primus ex Elizabetha hærede Ioan. Valesij Rotellij, quam uxore duxit, filium genuit Ioannem 2. Fuit aut Valesius ille Comes Neuersij, & Estampij, nepos Philippi Audacis, Burgundiæ Ducis. FRATER Ioannis I. illius fuit Adolphus Rauensteinij regulus. SORORES autem Margaretha, quæ nupsit Comiti VVirtébergico: Elizabeth, quæ Comiti Schwartzenbergio: Helena, quæ Duci Brunswicensi: Catharina, quæ Arnoldo Egmundano: Agnes, quæ regi Nauarræo: Maria, quæ Carolo Duci Aurelianorû.

Anno
Christi

ij. IOANNES 2.

PROAVVS Ioannis iunioris Cluiæ Ducis fuit Ioannes 2. cuius vxor VVichundis, filia Landgrauij Hassiæ. FRATRES habuit Engelbertum, Comitem Niuersij, qui duxit Carolam filiam Ioannis comitis Vendomiæ: Theodoricum, quem alij Philippum appellant, Archiepiscopū Rhemensē: & Adolphum, quē nonnulli etiam Gerardum nominant, canonicum Leodij in collegio Diui Lambertii. Habuit & SOROREM, quæ Sabaudia Duci desponsata est. Genuit autem Ioannes 2. Ioannem eius nominis 3.

iij. IOANNES 3.

AVVS Ioannis iunioris Ducis Cluiæ fuit Ioannes 3. qui duxit Mariam heredē vnicam huius Ioannis. FRATER Engelbertus puer obiit, & SOROR Anna, vxor Philippi Comitis VValdechiij facta est. Genuit autem Ioannes 3. cum vxore Maria Iuliacensi Gulielmum Ducem Cluiæ, Iuliacum, Marchiæ & Montium, natum Cluiis 28. Iulij anno post natiuitatem Christi 1516. iuxta illud carmen numerale:

1516.

QVIMILI: Vigena fVltiV WnXerIs oCto

1546.

TegenVlt CLIVIs Panth VVileLMe Lion.

Nuptias celebrauit 5. Iulij Ratisbonæ, anno 1546. quarum in memoriam & illud subiicitur:

QVInta Rati: bona par nobiLe neCiltiVLI:

CLiVensI Con.VnX Lata Marla Venit.

Moritur

Europa, hoc est in Germania existentium.

167

Moritur autem illustrissima D. Maria Austriae Anno Christi
in Hambach 12. die Decembris anno 1581. marito
Guilielmū post se in viuis relinquens filium 10-
annis, de quo supra diximus.

iiiij. GVILIELMVS.

PATER Ioannis iunioris Ducis Cluie, est Gui-
lielmus adhuc viuens. Huius SORORES fuerunt
Anna, vxor Henrici octauī Regis Angliæ; & Sibyl-
la, quæ nupsit Ioanni Friderico Duci Saxonie, Im-
perij Electori. Hic Guilielmus cum filia Impera-
toris Ferdinandi Maria genuit satis numerosam
prolem: nomina igitur cum tēporibus, quibus in
hunc mundum nascebantur filia & filij sic ordine
recensebimus septem.

Primum omnium genuit Guilielmus Mariam E-
leonoram 16. die Iunij anno post Christum natum
1550. q̄ nuptias cum Alberto Friderico Duci Borus-
siorum, de quo paulo ante scripsimus, contraxit,
quæ celebrabantur in Regio monte Borussie 14.
Octobris anno 1574. II. deinde Annā genuit 1. Maij
1552. cuius nuptiæ cum Principe Philippo Ludoui-
co Palatino Rheni celebratæ Nuburgi ad Danubiū
27. Septembris anno 1574. III. Tertiā postea genuit
filiam nomine Magdalenam, die 2. Nouembris an-
no 1553. cuius nuptiæ cum Principe Ioannē Comi-
te Palatino Bipontino celebratæ sunt 4. Octobris
1577. IIII. Natus est tandem Guilielmo filius Caro-
lus Fridericus nomine 28. die Aprilis anno 1555. sed
qui Romæ 9. Februarij obiit anno 1575. V. Postea ite-
rū filia Guilielmo nascitur 29. Iunij anno 1556. quæ
vocabatur Elizabeth: hæc obiit etiam 19. Aprilis
1561. VI. Iterum nascitur filia 26. Augusti anno 1557.
Sibylla

1550.

1577.

1561.

Anno
Christi

168

Genealogia principum in Medio

Sibylla nomine: de cuius matrimonio, cum Alexandro Farnesio Duce Parmensi contrahendo, multi dixerunt haec tenus. VII. Vltimò filius Ioannes appellatus, Dux iunior, nascitur 24. die Maij an. 1562. Ita ut si VII. illarum proliū nomina, Marię, Annę, Magdalenę, Caroli, Elizabethę, Sibyllę, & Ioannis, a capite consideretur, meritò quis Guilielmo dicere possit:

*Barbara MAMCESI vox est, ignota Latinis,
Continet hac pueros Dux Guilielme tuos.*

V. IOANNES.

FILIUS Guilielmi Ducis Cluię senioris, est Ioannes Guilielmus, à patre sic appellatus, qui magna solemnitate nuptias celeberrimas cum Iacoba Marchionis Badensis filia cōtraxit Dusseldorpij; de quib' in Leonis Belgici Topographica atq; historica descriptione latinè latius; germanicè verò graphice omnia descripsit doctissimus atq; prudētissimus vir D. Theodorus Graminæus, ad quem lectorem remittimus, temporaq; septem duntaxat prolium Guilielmi Ducis ac Principis illustrissimi, numerali carmine ordine ut prius obseruato, memorię iuuandę gratia subiicimus.

*

I.

M

e.

IVNIVS OCTONOS (o Les bls Ve XI In orbe M,
PVLChro LVX orta est EL Leonora poLo.

II.

A

LVBRICA PRIMA SVIT qVA VesCler IncipIs aVra,
Aptos aVspICIs AnnVL aVIRgo bunIs.

ALtera

III.

M

ALtera LVX non I f V It OCTobr IsqVé seqVent Is,
InClpIs haC LVnatV MagdaLena fVI.

*

IV.

C

f.

OCTo & VlgInt InV MerabIs AprILIs Vt eX It,
CaroLe iV CLIV Is natVs es aLte tV Is.

V.

E

Tr'gInta In nV MerIs noCtels soLIsqVé refLeXVs
IVnIVs hInc VnVs naSCerIs ELLIsaberh.

VI.

S

AVgVstI seXto VICeno nata SIBILLA est
MontigenIs CLIVIs IVLLiaCIsqVé VIs.

*

VII.

I

g.

MaIVs VICenos reCoLit soLesqVé noVenos,
AspeX It VVLiVs CLIV Ia lane tVos.

Sed quia Truchsesiana factio his Ducibus præter incommoda quæ in Diocœsin Coloniensem inuexit, multum damni attulit, etiam Gebhardi Truchsesij, huius Tragædiæ antesignani genealogiam annectemus, actandem ad Bauariæ Duces perueniemus.

GENEALOGIA TRVCHSE-

siorum in Suecia.

i. IACOBVS.

ABAYVS Gebhardi Truchsesij quôdam Archiepiscopi Colonienfis, fuit Iacobus, filius ioannis ac nepos Eberhardi: Eberhardus hic duxit vxorē Agnetem nomine, Ducis Tekenfis filiam: ioannes

L f

autem

Anno
Christi
1403.

autem ille, quem dixi, anno 1400. solus ex tota familia Truchsesiorum VValburgensium superstes obiit 1403. genuit autem cum vxore quarta Ursula ab Abensperg filium Iacobum Gebhardi abauum. Hic FRATRES habuit Eberhardum, qui Comitatum in Sonneberg emit; & Georgiū, qui obiit anno 1467. postquam genuisset Ioannem, qui Vlrico Duci VVirtembergensi iuueni familiaris, obiit 1511. postquam genuisset filium Georgiū Ducē fœderis Sueuici in bello VVirtembergensi 1519. & rusticorū 1521. fuitq; Georgius hic Consiliarius Caroli V. & gubernator Ducatus VVirtebergensis nōmine Regis Ferdinandi fratris eiusdem Caroli V. obiit Stutgardia, anno 1531.

1531.

ij. IOANNES.

PROAVVS Gebhardi Truchsesij Archiepiscopi Colonienfis, a summo Pontifice depositi, fuit Ioannes, qui præfecturam Sueuię, quam habebat, Archiducibus Austria vendidit, de cuius vxore, fratribus, & sororibus nihil mihi constat, nisi qđ filiū genuerit Ioannes ille nōmine Vvilhelmum.

iiij. VVILHELMVS 1.

AVVS Gebhardi truchsesij fuit Vvilhelmus, senior propterea dictus, quia filium genuit eodem nomine Vvilhelmum; cuius vxor Ioanna Friderici Comitis Furstenbergij filia.

iiij. VVILHELMVS 2.

PATER Gebhardi Truchsesij fuit Vvilhelmus iunior respectu patris, quem seniore dixerimus. Hic ex vxore Anna Furstenbergica genuit Fridericum,

ricum, qui obiit; Gebhardum, de quo paulò post dicturi sumus; Ferdinandum, qui Canonatu in summo templo Coloniae relicto, partes Protestantium secutus in Belgio periit 1586. Carolum, qui à fratre Gebhardo Bonnæ relictus, ibidem captus est, cum illustrissimus Princeps Ernestus Imperij Elector & Colonienfis Archiepiscopus Bonnam recuperasset. Huius vxor Eleonora Caroli Zollerani Comititis filia ex Anna Marchionissa Badenæ, quæ filia fuit Ernesti Marchionis, aui illius pij principis Iacobi Badenfis, cuius antea Genealogiam descripsimus, eiusque conuersionem à Lutheranismo ad Ecclesiam Catholicam annotauimus: nunc de auersione ab Ecclesia ad Lutheranismum, quam fecit Gebhardus VVilhelmi filius aliquid, nam, vt inquit Sapiens: *Vnus adificans, & alius destruens, quid prodest illis, nisi labor.* Laborauit Iacobus ille in ædificanda Ecclesia Catholica vsque ad mortem; laborat Gebhardus in destruenda eadem, & laborabit fortasse, nisi misericordia Dei praueniatur, vsq; ad mortem.

Anno Christi

1586.

v. GEBHARDVS.

FILIVS VVilhelmi iunioris Truchsessij (cuius fratres fuerunt & pietate, & virtutibus bellicis viri clarissimi, veluti cardinalis Otto Truchsessius, Episcopus Augustanus; ite huius Ottonis frater Christophorus, qui ex Tunetana expeditione rediens, Pauiæ in Italia moritur anno 1535. & Iacobus, qui anno 1542. in Vngaria contra Turcas proficiscens, obiit) est Gebhardus. Huius frater, præter eos, quos supra memorauimus (Fridericum scilicet, Ferdinandum, & Carolum) fuit etiam christo-

1435.

Anno Christi. Christophorus apud Ferdinandum Archiducem
 Austriae aulae praefectus, cuius Christophori vx
 or Anna Maria Henrici Furstenbergici filia. Hu-
 ius Gebhardi maiorū virtutes propriaq; indoles,
 quā satis euidenter bonā esse primū ipse osten-
 derat, effecere, vt eū, Romae cū esset, Cardinales a-
 marēt, vt Augustus Praepositus, vt Argétina Decanus,
 vt Colonia tandem post Canonicum ibidē etiam
 Archiepiscopus eligeretur, Imperijq; principis E-
 lectoris dignitatem cōsequeretur. Hāc quomodo
 primū amiserit, & quibus deinde artibus eā recu-
 perare nixus sit, Descriptio Leonis nostri Belgici,
 bellique Colonienfis edita Relatio satis abundē, tā
 latine quā germanicē declarat; quō lectorem
 hinc remittimus: tam magna enim molitus Ge-
 bhardus ille, tamq; arduam rem aggressus est, vt
 paucis hoc loco dici non possit. Caterum quod
 ad Principum, Ducum, Marchionum, Comitum,
 Baronumq; in inferiori Germania Genealogias
 attinet, Lector in 4. huius libelli parte requirat.
 Hinc igitur ad Genealogiam Bauariae Ducum Ca-
 tholicorum primū, de inde ad Comitum Pala-
 tinorum Rhēni progredientes, tandem partē hāc
 alteram Thesauri Principum, cum Poloniae atq;
 Hungariae Regibus concludemus.

GENEALOGIAE DVCVM

Bauariae.

i. LVDOVICVS.

LVDOVICVS Dux Bauariae & Palatinatus,
 filius Ludouici iunioris, nepos Ludouici se-
 nioris, pronepos Orthonis iunioris, abnepos Lu-
 douici,

Ludouici, atnepos Othonis senioris, Ducis quoque Anno
Bauariæ & Palatinatus, accepit in vxorem filiam Christi
Rudolphus, ex qua genuit duos filios, Ludouicum,
cui pater Bauariæ Ducatū assignauit, & Rudol-
phū, cui idem pater Palatinatum concessit. ita, vt
hoc pacto ditio, quam pater solus habebat, in duas
partes diuideretur, Bauariam scilicet & Palatina-
tum.

ij. LVDOVICVS.

LVDOVICVS filius Ludouici superioris,
Dux Bauariæ, factus est Imperator. hic fratrem
suum Rudolphum, ex quo Palatini Electores de-
scendunt, fugauit in Angliam; vbi in exilio mor-
tuus, eò quod tanquam Elector Imperij suffragiū
suum non fratri, sed Friderico potius Austriæ Du-
ci dedisset. Rudolphus hic cognomento Balbus
exul filius autem Rudolphi, Adolphus Rufus, ne-
pos Rupertus Pusillus, pronepos Rupertus Iusti-
nianus, qui postea Romanorum quoq; Rex factus
est, de quo infra dicemus. Habuit Ludouicus, quē
dixi, vxorem etiam Mechtildim nomine, sed fi-
liam Comitissæ Nassaw, ex qua genuit Stepha-
num.

iiij. STEPHANVS.

STEPHANVS cognomento Fibulatus filius Lu-
douici Elizabetham duxit filiam Regis Siciliae, cū
qua genuit Ioannem. FRATRES habuit Vvilhel-
mum Comitem Hollandiæ, cuius vxor Mechtil-
dis Lancastrensis: Albertum comitem Hannoniæ,
cuius vxor prima Anna Silesia, secunda Margare-
tha cliuensis: Ludouicum Comitem Tirolensem
patrem

Anno
Christi

patrem Meinhardi: Othonem Marchionē & Electorem Brandenburgensem, cuius vxor Anna filia Caroli 4. Regis Bohemie, & ex ea nati sunt habuit Annam, vxorē Guntheri Comitis in Schwarzenburg Rom. Regis: Mechtildem, vxorē Friderici Marchionis Misnię: Elizabethā, vxorē Vlrici Ducis Vvürtenbergensis; & Agnetem monialem. Genuit autem Stephanus hic Ioannem.

iiiij. IOANNES.

IOANNES filius Stephani Dux Bauarię superioris, duxit vxorem filiam Comitis Goricensis Charinam, cum qua genuit Ernestum. FRATRES habuit Stephanū, Ducem ingolstadiensem, cuius vxor Thadea filia Barnabę, vicecomitis Mediolanensis: & Fridericū, cuius vxor Magdalena filia quoq; Barnaboni Ducis Mediolanensis, cum qua genuit Henricum cognomento Diuitem Bauarię Ducem, cuius vxor Ioanna filia Alberti Archiducis Austrię, cū qua genuit Ludouicum cognomento Locupletem, ex cuius vxore Aurelia filia Ducis Friderici Electoris Saxonię, suscepit Georgiū & Margaretham, vxorē Philippi Palatini Rheni, de qua infra dicturus sum. Georgius autē duxit vxorē Hedwigē filiam Casimiri Regis Polonia, de qua etiam infra suo loco, ex qua genuit Elizabetha vxorē Ruperti Victoris, Palatini Rheni. SOROR Ioānis, de quo supra, fuit Elizabetha, vxor Ottonis Archiducis Austrię.

v. ERNESTVS.

ERNESTVS filius Ioānis D. Bauarię superioris vxorem accepit Elizabetham Picinam, alias
Isa-

Isabellam filiam Barnabonis D. Mediolanensis. Anno
FRATER huius fuit Vvilhelmus D. Bauariæ, qui Christi
Margaretham filiam Adolphi Ducis Cliuensis vx-
orem habuit, ex qua suscepit Adolphum patrem
Vvolfgangi. Soror fuit Sophia vxor Vvenceslai
Regis Bohemiæ atq; Imperatoris. genuit autem
Ernestus filium Albertum.

vj. ALBERTVS SENIOR.

ALBERTVS cognomento Pius Dux Bauariæ
superioris, vxorem habuit Annā filiam Ducis E-
rici Brunswicensis in Grubenhagen, cum qua ge-
nuit filium Albertum cognomento Sapientem:
item Christophorum & Sigismundum fratres.

vij. ALBERTVS IUNIOR.

ALBERTVS filius Alberti senioris cognomen-
to Sapiens, Dux Bauariæ superioris, in vxorē ac-
cepit Kunegundam filiam Friderici 3. Imperato-
ris Romani atque Archiducis Austriæ.

FRATREM habuit præter Sigismundum & Chri-
stophorū sepultū in Rhodo, quoque Ioannē. SO-
ROR huius Alberti fuit Elizabeth vxor Ernest
Electoris Saxonie Ducis. Genuit autem Albertus
hic filium Vvilhelmum familiæ propagatorem.

vijj. VVILHELMVS SENIOR.

VVILHELMVS filius Alberti Ducis Bauariæ su-
perioris, vxorē duxit Mariā Iacobā, filiam Alber-
ti Marchionis Badensis, cum qua genuit Albertū
patrem moderni Ducis Vvilhelmi atque Ernesti
Electoris Coloniensis, quo

IVta fVb Ernesta popV Losa CoLonIa gaVdet,

NVnc Mosa ac RhenI ConsoLidantVr opes.

FRA:

Anno
Christi

FRATRES habuit Ernestum Episcopum Passauiensem, postea Salburgensem: Ludouicum Ducē inferioris Bauariæ in Landishut. SORORES fuerunt huius Vvilhelmi, Susanna, vxor primò Casimiri Marchionis Brandeburgensis, postea eo defuncto, Ottonis Henrici Electoris Palatini: Sabina vxor Vdalrici Ducis Vvittenbergensis: Sidonia, desponsata Ludouico Palatino Rheni: Sibyllam hanc alij vocant Ludouici Palatini Rheni Electoris vxorem.

ix. ALBERTVS.

1567.

ALBERTVS filius Guilielmi natus est anno 1528. 1. Martij, duxit vxorem Annam Ferdinandi Imperatoris filiam anno 1546. cum qua suscepit proles masculas, quæ sequuntur, Carolum primum filium anno 1567. qui obiit: Vvilhelmum anno 1548. die 29. Septembris, qui iam Bauariæ præest: Ferdinandum anno 1550 die 29. Ianuarij, qui Ernesto Electori, fratri suo in Diocesi Coloniensi fideliter assistens, Trucksesum, & alios hostes expulit: Fridericum anno 1551. qui etiam obiit: & Ernestum natū anno 1554. 17. die Decembris, factū postea & successorē Illustrissimi Cardinalis Leodiensis, & Imperij Electorem Coloniensem 23. Maij anno 1583.

1583:

*In Vo Cat Ernesti Scepra a Lta Colonia Mala
LV Ce Desiderii, DV X age. fide Deo.*

1579:

Genuit etiam filias Mariam Maximilianam anno 1552. die Iulij 3. Mariā anno 1553. quæ postea nupsit carolo Archiduci Maximiliani Imperatoris fratri. postea moritur Albertus anno 1579. 9. Calendas Nouem. & coniunx Anna obiit sequenti anno 1580.

x. GVIL-

x. GVILIELMVS.

GVILIELMVS filius Alberti, Dux Bauariæ
superioris, accepit vxorem Renatam filiam Fran-
cisci Ducis Lotharingæ, cum qua genuit Maxi-
milianum Philippum postulatū & confirmatū
Episcopum Ratisbonensem, & coloniensem Præ-
positum, ac Ferdinandum Coloniensem & Treue-
rensem Canonicum: aliasq; proles vtriusq; sexus.
Hic tanta cum prudentia ac pietate fidei catholi-
cæ ditiones suas gubernat; vt in eo nihil prorsus
desideretur. Sed quia supra Palatinos Rheni à Lu-
douico per Rudolphum, Adolphum, item Ruper-
tum seniore vſque ad Robertū nonum, hoc est
Romanorum regem siue Imperatorem enumera-
uimus, continuabimus iam etiam Genealogiam
Electorum Palatinorum Rheni à dicto Rudolpho
vſq; ad Fridericum præsentem.

GENEALOGIA COMITVM

Palatinorum Rheni.

i. RVPERTVS.

RVPERTVS Elector & Romanorum Rex, fi-
lius^o Ruperti, nepos Adolphi, pronepos Rudolphi,
abnepos Ludouici Ducis Bauariæ & Palatinatus,
de quo supra dixi, duxit Elizabetham filiam Bur-
grauij Norimbergensis: habuit filios Ottonē Mo-
spachum Ducem noui fori, Fridericum Ambergē-
sem, Rupertum cognomento Pipan, Ludouicum
barbatū, cuius i. vxor Blanca filia Henrici 4. regis
Angliæ: secunda Mechtildis Pedemontana, Ioan-
nem Neubrucensē, cuius vxor Elizabeth filia Vv-
ratislaurij ducis Pomeraniæ, soror Erici regis Da-
niæ;

Antio
Christi

nix, Stephanum Comitem Dipotiū, cui filius Ludouicus, nepos Alexander, pronepos Ludouicus & abnepos Vvolfgangus. Habuit hic Rupertus & filias Agnetem, vxorē Adolphi D. cliuensis: Margaretham vxorem Ioannis Ducis Lotharingiæ, & Elizabetham coniugē Friderici senioris Archiducis Austriæ.

ij. LVDOVICVS.

LVDOVICVS, de quo supra, Barbatuſ, filius Ruperti, genuit Ludouicum cognomēto Mansuetum, Electorem Palatinum, cuius fratres fuerunt Fridericus magnus bellator, Rupertus Episcopus Coloniensis: Soror verò Mechtildis, vxor Alberti Archiducis Austriæ.

iiij. LVDOVICVS.

LVDOVICVS Elector filius Ludouici superioris genuit Philippum Electorē Palatinum cognomēto Ingenuum, cuius vxor margaretha, filia Ludouici D. Bauariæ, cum qua genuit Ludouicum Pacificū, cuius vxor Sibylla filia Alberti D. Bauariæ. Fridericum primum, cuius vxor Dorothea filia Christiani regis Daniæ. Philippum Episcopū Frisingensem. Georgium Episcopum Spirensē. Ioannem Episcopum Ratisbonensem. Henricum Episcopum Traiectensem, Vvormaciensem, & post fratrem Frisingensem. Vvolfgangum Sapientem Ducem Nouifori & Rupertum, de quo paulo post dicemus. Genuit Philippus & AEmiliam vxorem Georgij Ducis Pomeraniæ, Helenam coniugem Hen-

Europa, hoc est in Germania existentium.

179

Henrici Ducis Megapolensis, & Elizabetham vxorem Philippi Marchionis Brandeburgensis.

Anno
Christi

iiiij. PHILIPPVS.

PHILIPPVS elector, filius Ludouici genuit Rupertum.

v. RVPERTVS.

RVPERTVS filius Philippi cognomento Virtuosus, vxorem duxit Elizabetham, filiā Georgij Bauariæ Ducis, ex qua genuit Ottonem Henricū & Philippum Bellicosum.

vj. OTTO HENRICVS.

OTTO Henricus filius Ruperti, duxit vxorem Susannam Alberti Ducis Bauariæ filiam, relictam viduam Casimiri Marchionis Brandeburgensis. Hic Religionem Catholica mutauit in Lutheranismum.

vij. FRIDERICVS.

FRIDERICVS Ottonis filius, mutauit Lutheranam religionem in Calvinianam, quod alios principes Imperij etiam Augustanæ Confessionis ann. 1566. in Comitibus Augustanis (ubi & ego tūc eram) malè habuit.

1566.

viiij. LVDOVICVS.

LVDOVICVS filius Friderici, & frater Casimiri Ducis etiam nū adhuc viuentis, Calvinianā iterū mutauit in Lutheranā, siue Augustanæ Confessionis. Huius Ludouici filius, vt auus, sic & ipse Fridericus appellatur modernus Elector palatinus. De

M

Genca

Anno
Christi

Genealogijs aliorum Germaniæ Principum in tabulis, abundè satis, vt opinor, lector quod requiras, inuenies, siue Principes Electores, siue Pomeraniæ Duces, siue Germaniæ Principes & Comites desideres.

GENEALOGIAE REGVM Poloniæ.

i. LVDOVICVS.

1370.

LVDOVICVS hic anno 1370. fuit electus in Regē & Poloniæ & Vngariæ, filius Caroli, nepos Martelli, qui duxit Elizabetham, filiam Stephani Bosznensis, ex qua genuit duas filias, Mariam & Hedwigē: hæc Vvilhmo Archiduci Austriæ, de quo supra diximus, illa Bohemiæ regi Sigismundo, filio Caroli 4. Imperatoris nupsit. cum autem

1405.

Austriæ Dux obiisset anno 1405. Hedvwigem filiā inuiorem Ludouici, cum copiosa frequentia ordinum regni Polonici procurarunt inungi, cōsecrari & cōronari, tributa ei plena facultate regnum Poloniæ administrandi, donec quispiā principum in Regem Poloniæ coronandus ipsi adiungeretur.

ij. IAGELLO.

HOC exploratum habens Iagello Dux Magnus Lithuanæ, fili⁹ Olgerdi, misit fratres suos cū muneribus, ad Hedvwigem sibi procurandam in vxorem, qui ad Reginam intromissi dixerunt: Si dominum nostrum Iagellonem regni thoriq̃ue confortem accipere dignaberis, spondet se fidem Christi cū Lithuanis omnibus suscipere, omnesq; captiuos ex Polonia sublato, liberos dimittere,

terraf-

terrasque suas Poloniae regno perpetuo vnire. Of-
fert praeterea se terras Pomeraniae, chulmens. &
Silesiae, aliasque à Regno Poloniae alienatas pro-
uincias recuperare. Regina verò (cui etsi propo-
sita parum grata fuerunt, quia tamen Praelatis & Ba-
ronibus regni non displicere videbat) re ad arbi-
trium Elizabethae matris reiecit, quae tandè respo-
dit: Se contentam fore, si procures regni Poloniae
ea pro Reip. fideique Christianae & regni salute am-
plectantur, quae meliora sunt. Sicque Jagello Chri-
stianus, & Rex Poloniae factus, mutato nomine, V-
ladislaus est appellatus: Genuit autè non ex Hed-
uige, sed Sophia quarta coniuge, quam duxit anno
1422. duos filios Vladislaum & Casimirum, mortu-
us ipse senio confectus anno 1437.

1422

iiij. CASIMIRVS.

CASIMIRVS filius Jagellonis siue Vladislai
natus est anno 1527. 3. Nouembris, & obiit 8. Ianua-
rij anno 1492. postquam genuisset filium Sigismu-
dum & Sophiam filiam nuptam Friderico marchi-
oni Brandeburgensi.

1492

iiij. SIGISMVNDVS SENIOR.

SIGISMVNDVS filius Casimiri natus est an-
no 1467. 1. Ianuarij. hic an. 1420. 10. Aprilis Albertum
Marchionem Brandenburgensem Cracouiae in foro
solemnibus cerimonijs Borussiae Ducem creat: cum
eum ordo Cruciferorum Teutonicorum ultra 300.
annos tenuisset; obiit anno Christi 1518. postquam
genuisset Sigismundum Augustum, & Hedvigem
nuptam Ioanni 2. Marchioni Brandeburgensi.

1467.

Anno
Christi

182

Genealogia Principum in Cruce

v. SIGISMVNDVS IVNIOR.

1572. SIGISMVNDVS filius Sigismundi senioris cognomēto Augustus, natus est anno 1520. & vltimus ex familia Iagellonica mortuus est anno 1572. nulla relicta prole ex Catharina Ferdinandi Imperatoris filia. Elegerunt Poloni filium eiusdem Ferdinandi Maximilianū 2. Imperatorem: postea etiam Maximilianum Maximiliani, qui etiam hoc tempore viuit. sed hæc de Polonis breuiter: sequitur de Vngaris.

GENEALOGIAE REGVM
Hungariæ.

i. LVDOVICVS.

LVDOVICVS idem. de quo supra, Rex pariter Polonia & Vngariæ, altera filiam Mariam despōsavit Sigismundo Caroli Regis Bohemiæ filio, sororem scilicet Hedvvigis, quam Iagello Rex Poloniae vxorem accepit.

ij. SIGISMVNDVS.

SIGISMVNDVS Rex Bohemiæ & Vngariæ cum eadem Ludouici filia Maria genuit Elizabetham, quam duxit Albertus 2. eius nominis Imperator, Archidux Austriæ eius nominis quintus.

ijj. ALBERTVS.

ALBERTVS Sigismundi Imperatoris gener ex Elizabetha genuit Ladislaum posthumum, & Elizabetham vxorē Casimiri regis Poloniae, qui quidem Casimirus fratrē habuit Vladislaum, quē ex Vngaris aliqui Rudæ crearunt regem: aliqui Ladisla-

Ladislauum etiam in Alba regali puerum 4. mensi- Anno
um, matre instante per Episcopum Strigoniensē Christi
coronari faciunt, quo minorene Georgius Pogi
ebracius Bohemiam: Matthias verò Vngariam re-
xerunt.

iiij. LADISLAVS.

LADISLAVS filius Alberti, rex Hungariæ
& Bohemiæ, inito cum Magdalena Caroli regis
Galliæ filia matrimonio, missis legatis Osvaldo
Eyzingero, alijsque proceribus, loco nuptiarum
Praga Bohemiæ iam delecto, itē Regibus ac prin-
cipibus inuocatis, immatura & repentina morte
decessit anno 1458.

1458.

v. VLADISLAVS.

VLADISLAVS, Ladislai sororis filius, & Sigis-
mundi senioris regis Poloniæ, de quo supra dixi,
frater, mortuo Matthia Vaiuoda, quem (post Fri-
dericum Imperatorem iam electum, sed cunctā-
tem) in Vngariæ regem ē carceribus vocarunt, ab
Vngaris quoq; in regem eligitur, quem Vladisla-
um antea post mortem Regis Bohemiæ Georgij
Poggiebratij, & Fridericus Imperator in eius locū
designauit, & Bohemi regem sibi creauerunt. Hic
cum Maximiliano Imper. ante mortem ita pactus
est, vt, si absq; legitima prole decederet, Vngariæ
Bohemiæq; regna, ad eum, eiusque hæredes & suc-
cessores peruenirent. Genuit hic ex Galliæ regis
filia Ludouicum & Annam.

vj. LVDOVICVS.

LVDOVICVS Vladislao in regno Vngariæ, at-
que Bohemiæ patri succedit, sororem Ferdinadi
Impe-

Anno
Christi

Imperatoris Mariam vxorē ducit, atq; anno 1526, spei optimæ adolescens, inter Drauum Istrumq; flumina, cum paucis, & incautius hosti occurrēs, dolo magis & perfidia suorum, quàm virtute hostis circumuentus, trucidatur. Anna Regina Boheimæ, & Vngariæ nupsit Ferdinādo Archiduci Austriæ postea Imperatori, ex qua proles suscepit 15. de quibus supra diximus. Verùm absoluta hactenus secunda operis parte, scilicet de Genealogijs Principum, præter Austriacos, in Europæ Capite. Pectore, Dextra & Sinistra, Ventre & Umbilico, necnon cruribus vtriusq; consistentibus, ad tertiam, (quæ tabulis perficitur) progrediamur.

TERTIA

1526,
umq;
rrés,
e ho-
Bohe
ci Au
it 15.
ha-
ene-
opz
Vm-
i-
TERTIA PARS
CONTINET
TABVLAS,
QVIBVS,

VT IN PRIMA ET SECVN-
da parte, ab Abauis per Proauos,
Auos, & Patres, ad Filios de-
scenditur:

SIC VICISSIM IN HAC TERTIA
parte, à Filijs per Patres, Auos, & Proauos as-
cenditur ad Abauos.

ET,

SICVT IN PRAECEDENTIBVS DVA-
bus partibus, Fratres & Sorores, suis quibus-
que locis adnotantur:

ITA IN TERTIA HAC PARTE CON-
iuges, hoc est, Mariti & Vxores, suo etiam conuenienti ordine
quàm diligentissimè ad oculum inspicientibus,
demonstrantur.

Ad Exemplum vnici Henrici 3. Regis Gallie
8.

1. FILIVS Henri- cus 3.	2. PATER Henri- cus 2.	4. Auus pater- nus Franciscus.	Proauus paternus à parte aui paterni.	16.
			Carolus.	17.
			Proauia paterna à parte aui paterni	18.
			Ludouica. 9.	19.
	5. Auia pater- na Claudia.	6. Auus mater- nus Laurétius.	Proau ^o paternus à parte auia paterna	20.
			Ludouicus. 10.	21.
			Proauia paterna à parte auia paterna	22.
			Anna. 11.	23.
3. MATER Catha- rina.	7. Auia mater- na Magdalena.		Proau ^o matern ^o à parte aui materni	24.
			Petrus. 12.	25.
			Proauia materna à parte aui materni	26.
			Alphonſina. 13.	27.
			Proau ^o matern ^o à parte auia materna	28.
			Ioannes. 14.	29.
			Proauia materna à parte aui mater- na Ioanna. 15.	30.
			PA.	31.

omnibus deinceps reliquis applicanda.

P A T E R N I

progenitores.

- { 16. Abauus paternus à parte Aui paterni (Ioannes.)
- { 17. Abauia paterna à parte Aui paterni (Margare.)
- { 18. Abauus paternus 2. à parte Aui paterni (Philipp.)
- { 19. Abauia paterna 2. à parte Aui paterni (Margareta.)
- { 20. Abauus paternus 3. à parte Aui paterna (Carol.)
- { 21. Abauia paterna 3. à parte Aui paterna (Maria.)
- { 22. Abauus paternus 4. à parte Aui paterna (Franciscus.)
- { 23. Abauia patern. 4. à parte Aui pater. (Margaret.)

M A T E R N I

progenitores

- { 24. Abauus maternus à parte Aui materni (Laurët.)
- { 25. Abauia materna à parte Aui materni (Clariffa.)
- { 26. Abauus maternus 2. à parte Aui materni (N.)
- { 27. Abauia materna 2. à parte Aui materni (N.)
- { 28. Abauus maternus 3. à parte Aui materna (Bertrãdus.)
- { 29. Abauia matern. 3. à parte Aui matern. (Ludouic.)
- { 30. Abauus maternus 4. à parte Aui materna (Ioannes.)
- { 31. Abauia materna 4. à parte Aui materna N. filia
Prasignani. 1. Henr.

1. Henricus
 3. Valeſius
 Rex Gallia.
2. Henricus
 2. Valeſius
 Rex Gallia,
 obiit anno
 1559.
4. Franciſcus
 Valeſius Rex
 Gallia, qui o-
 biit 1547.
5. Claudia Re-
 gina Gallia.
6. Laurētius
 3. Medices,
 Dux Urbini.
3. Cathari-
 na Medi-
 cea, obiit
 ann. 1589.
7. Magdalen.
 Bonon. Auer-
 nia Comit.
8. Carol. Va-
 leſius Co. An-
 golisimen. mo-
 ritur 1. 94.
9. Ludouica
 Ducisſa Sabau.
10. Ludo. XII.
 Rex Gallia o-
 biit ann. 1515.
11. Anna Britā-
 nica Stampā-
 rā Comit.ſſa.
12. Pet. Medices,
 Florentia Dy-
 naſta, perijt in
 Liride amne.
13. Alphonſina.
14. Ioann Auer-
 nia Borno ni
 Comes.
15. Ioanna Bot-
 onia.

16. Ioannes Comes Angolismorum, filius Ludouici Valesij Ducis Aurelianensis & Valentini Com. Mediolanen. fil. Ioan. Galeatij, obiit anno Christi 1445.

17. Margaretha Rosanensis.

18. Philip. Comes Bressanus & Dux Sabaudia, filius Ludouici & Anna Regina Cypri, moritur anno 1498.

19. Margaretha filia Caroli Ducis Borbonij & Margaretha Lotharingia.

20. Carolus 8. Dux Aurelianensis, filius Ludouici trucidati 1407. & Valentina Comit. Mediolan.

21. Maria filia Adolphi 1. Ducis Cluensis & Maria filia Ioannis Intrepidi, Ducis Burgund.

22. Franciscus filius Richardi Britannici Comit. Stasparum & Margaretha Ducissa Aurelianen.

23. Margareta filia Gastonis V. Comit. Barini ac Fezensis, & Leonora regina Nauarra.

M A T E R N I.

24. Laurentius Medices filius Petri, & Lucretia Tornabona, mortuus est anno Christi 1492.

25. Clarissa Ursina mater Pet. à Gallis puls. an. 1494.

26. N. Hi progenitores inueniri facile non poterunt.

27. N.

28. Bertrandus 2. Bononia Auerniaq. Comes, filius Bertrandi 1. & Iacoba Peschina.

29. Ludouica Trimolliana.

30. Ioannes Vindocinensis filius Ludouici & Ioanne Comitissa Vallensis.

31. N. Filia Domini Prassignani belloiocensis.

I. Hen.

J.
Henricus
Rex Na-
uayte.

2.
r Antoni⁹
Rex Na-
uarra, in-
terfectus
1562.

Ioanna
Albretana
Regina
Nauarrae.

4.
Carolus I.
Dux Vindo
censis.

Frācisca Lo
tharingia
Ducissa.

6.
Henricus
Albretanus
Rex Navar-
ra, obiit anno
1555.

7.
Margareta
Angolismen-
sis.

8.
Frāciscus Vin-
docinēsis Com.

9.
Maria Lucemburgica.

10.
Renatus Dux
Salenzonij.

11.
Margareta Lo
tharingica.

I 2.
Ioan. Albrechtus
Com. & Rex
Nauarrae.

13.
Catharina Be-
arny Comitissa.

14.
Carolus Valē-
sius Angolismē-
sis Comes.

Ludouica Sab
audie Ducissa.

CI REGIS NAVARRAE.
P A T E R N I.

191

- 16. Ioannes Vindocinensis Comes, filius Ludouici & Ioanna Vallensis.
- 17. N. Frater Praesignani Belloiocensis.
- 18. Petrus Lucemburgensis Comes filius Ludouici & Ioanna Barri Comitissa.
- 19. N. Filia Ducis Sabaudia.
- 20. Ioannes Dux Alenzonij, filius Ioannis & Maria Britannica.
- 21. Margareta Armenica.
- 22. Fridericus Vadanemontis Comes, filius Antonij & Maria Aumalia Comitissae, obiit 170.
- 23. Ioanta filia Renati Ducis Andium, & Isabella Ducissa Lotharingia.

M A T E R N I.

- 24. Alanus Comes Albretanus.
- 25. N. Abauia materna ignoratur hic.
- 26. Gasto 6. Princeps Viennensis, filius Gastonis V. Comitissae Barnij, & Leonora Regina Navarra.
- 27. Magdalena filia Caroli 7. regis Galliae & Maria filia Ludouici 2. Andium Ducis.
- 28. Ioannes Valesius Angolismorum Comes, filius Ludouici Ducis Aurelianensis, & Valentina Mediolanensis.
- 29. Margareta Rosanensis.
- 30. Philippus Bressanus Dux Sabaudia filius Ludouici & Anna Regina Cypri.
- 31. Margareta filia Caroli Ducis Berbonij & Margareta Lotharingia Ducissa.

1. Fride-

		8. Christia 1. Rex Dan. Sve. & Nor weg. mor. 1482.	
		4. Fridericus Rex Dan. & Norvvegia, o bijt 1533.	9. Dorothea Mar chionis. Brand. vi dua Christophori regis Dania.
	2. Christia nus 3. Rex Dan. &c. obijt 1559.		10. Ioannes 3. Mar chio Bräd. Elect. obijt 1499.
1. Frideri- cus 2. Rex Dania.		5. Anna Mar- chionissa Brä deburgensis.	11. Margaret. Du- cissa Sax. & Mar- chionis. Misnia.
		6. Magn ^o Dux Saxoniae An- griae & Vest- phalia, obijt 1543.	12. Ioan. Dux Sax. Angr. et Vestph. obijt 1505.
	3. Dorot. Ducissa Saxoniae, Angria & cat. obijt 1571.		13. Doroth. Mar- chionis. Brandeb.
		7. Catharina Ducissa Brä- deburgensis o- bijt 1563.	14. Henric. senior Dux Brunf. & Lu- neb. obijt 1514.
			15. Catharina Du- cissa Pomerania.

16.

17.

18.

19.

20.

21.

22.

23.

24.

25.

26.

27.

28.

29.

30.

31.

16. Theodoricus Fortunatus, Comes Altenburgensis & Delm.
 17. Hedvvigis vel Helvvigis, Ducissa Slesvicensis & Com. Holsatia.
 18. Ioannes Marchio Brandenburgensis.
 19. Barbara Ducissa Saxonia.
 20. Albertus cognomento Achilles Germ. Marchio Brandenburg. Elector.
 21. Margaretha Marchionissa Badensis, filia Iacobi 1. & Margaretae Lotharingae Ducissae.
 22. VVilhelm. Dux Saxonia, filius Friderici 1. Electoris Saxonia & Catharin. Ducissae Brunsvv. & Luneb. 1483.
 23. Anna Regina Hungaria & Bohemia, filia Alberti 2. Imperatoris AVSTRICI, & Elizabethae filiae Sigismundi Imperatoris.

MATERNI.

24. Bernardus Dux Saxonia Angria & VVestphalia, filius Erici 3. & Catharina Brunsvvic. & Luneb. obiit 1463.
 25. Adelheidis Ducissa Pomerania.
 26. Fridericus 2. Marchio Brandenburgensis Elector.
 27. Catharina Ducissa Saxonia.
 28. VVilhelm. Iunior Dux Brunsvvicensis & Luneb. filius VVilhelmi senioris & Ceciliae Brandenburg. obiit 1495.
 29. Elizabeth Comitissa Stolburgenfis.
 30. Ericus 2. Dux Pomerania.
 31. Sophia Ducissa Pomerania, filia Bugislai 9. & Sophia filiae Conradi ducis Mazouia.

1.
Sophia
Frideri-
ci 2. Da-
nia Re-
gis con-
iux.

Vdalric.
Dux Megac
polensis.

Magnus Dux
Megapolensis, o-
biijt 1547.

Magn. Dux Me-
gapolensis, obiit
1503.
9.
Sophia Ducissa
Pomeraniae.

Anna Marchi
onissa Brande-
burgensis.

10.
Joachim^o 1. Mar
chio Brand: Elect.
obijt 1535.
11.
Elizabeth Regina
- Danie.

Elizabet.
Regina Da
nia.

Fridericus 7.
Rex Danie, obiit
1533.

12.
Christian. i. Rex
Daniae, obijt 1482.
13.
Dorothea Mar-
chionissa Brande-
burgensis.

7.
Sophia Duciss.
Pomerania.

14.
Bugislaus X.
Dux Pomeraniae.
15.
Anna Regina Po-
loniae.

P A T E R N I.

- { 16. Henricus Crassus Dux Megapolensis.
 { 17. Dorothea filia Friderici 1. Marchionis Brandebur.
 { 18. Ericus 2. Dux Pomerania filius VVartislai.
 { Sophia filia Bugislai 9. Ducis Stetin.
 { 20. Ioannes 3. Marchio Brandenburgensis Elector.
 { 21. Maria filia VVilhelmi Ducis Saxonia.
 { 22. Ioannes Rex Dania & Norvvugia.
 { 23. Christina filia Ernesti Electoris Saxonia.

M A T E R N I.

- { 24. Theodoricus Fortunatus Comes Altenburgen.
 { 25. Hedvvigis filia Gerardi 1. Ducis Slesyvicens.
 { 26. Ioannes Marchio Brandenburgensis filius Friderici 1. E-
 lectoris Brand.
 { 27. Barbara filia Rudolphi Ducis Saxonia.
 { 28. Ericus 2. Dux Pomerania in VValgast, filius dicti VVar-
 tislai 9.
 { 29. Sophia filia dicti Bugislai 9. Ducis Stetinenfis.
 { 30. Casimirus 3. Rex Polonia filius Jagellonis Vladislai 1.
 & Sophia Kriutensis Ducissa, obiit 1492.
 { 31. Elizabeth filia Alberti 2, Imperatoris, Regis Hūgaria
 & Bohemia, & Elizabetha filia Sigismundi Impera-
 toris.

				8.	Bernhardus Dux Saxo. An. & VVestphalo.
				4.	Ioannes Dux Saxonia, Angria & VVestphalia, obijt 1493.
	2.	Maximus Dux Saxo- nia, Angria & VVest- phalia, obijt 1541.		9.	Adelhey. Du- cissa Pomeran.
1.		Franciscus Dux Saxonia.		10.	Frideric. 2. March. Brand. Elect. ob. 1475.
			5.		Doroth. Mar- chionissa Brande- burgensis.
				11.	Cathar. Ducis- sa Saxonia.
				12.	Vvilhel. Dux Brunsvicensis & Luneburg.
			6.		Henric. senior Dux Brunsvicē- sis & Luneburg.
	3.	Cathari. Duciss. Brū- svicēsis & Luneburg.		13.	Elizab. Comi- tissa Stolburgē- sis.
				14.	Eri. 2. Dux Po- meran. prin. Ru- gia ob. 1474.
			7.		Catharina Du- cissa Pomerania.
				15.	Sophia Ducis- sa Pomerania.
					PA-

SAXONIAE, ANGRIAE.
PATERNI.

197

{ 16. Ericus Dux Saxonia, Angria & VVestphalia, obiit
anno Christi 1430.

17. Catharina filia Magni Torquati Ducis Brunsvvicenf.

{ 18. VVartislaus 9. Dux Pomerania, mortuus VVolgasti
1457.

19. Sophia Ducissa Saxonia, Angria & VVestphal.

{ 20. Fridericus 1. Marchio Brandeburgen. Elector, obiit
1441.

21. Elizabeth filia Friderici Ducis Bauaria.

{ 22. Fridericus 1. Dux Saxonia Elector, decessit anno
1442.

23. Catharina filia Henrici Ducis Brunsvvic. & Luneb.
MATERNI.

{ 24. VVilhelmus senior Dux Brunsvvic. & Lu. defun.
Etus 1482.

25. Cécilia filia Friderici 1. Marchionis Brandeburgen.

{ 26. Botho Comes Stolbergenfis 1455.

27. Anna Comitissa Schvvartzenburgenfis.

{ 28. VVartislaus 9. Dux Pomerania, qui moritur VVol-
gasti 1457.

29. Sophia Ducissa Saxonia, Angria & VVestphalia.

{ 30. Bugislaus 9. Dux Pomerania, obiit anno 1448.

{ 31. Sophia (quam alij Mariam vocant) filia Conradi
Ducis Masouia.

N 3

1. Sibyl-

8.

Fridericus 2.
Dux Saxoniae
elector, ob. 1464.

4.

Albertus Dux
Saxoniae, Mar-
chionis Misniae, obiit
1500.

9.

Maria Archiducissa Austriae.

2.

Henricus

Dux Saxoniae, Mar-
chionis Misniae
dece. 1541.

5.

Zdena Regina
Bohemiae.

10.

Georgius Pog-
rebratus Rex
Bohemiae, obiit
1470.

11.

Cunegundis
Sternberg.

12.

Henricus Dux
Megapolensis,
moritur 1477.

6.

Magnus Dux
Megapolensis,
moritur 1503.

13.

Dorothea Mar-
chionissa Bran-
deburgensis.

14.

Ericus 2. Dux
Pomeraniae, prin-
ceps Rug. 474.

7.

Sophia Ducissa
Pomeraniae.

15.

Sophia Ducissa
Pomeraniae.

1.

Sibylla
Francisci Ducis
Saxoniae
& Angr.
coniunx.

Catarina
Ducissa Me-
gapolensis.

- { 16. Fridericus 1. Dux Saxonie Elector, decessit an. Chri-
sti 1442.
- { 17. Catharina filia Henrici Ducis Brunsvv. & Lunebur-
gen.
- { 18. ERNESTVS Archidux Austria, moritur 1458.
- { 19. Cymburga filia Conradi Ducis Masouia.
- { 20. Victorinus Dominus in Constat.
- { 21. Anna Domina in VVartemberg.
- { 22. Smidouintzi Baro Sternbergensis.
- { 23. Barbara Domina in Bardovvitz.

M A T E R N I.

- { 24. Ioannes Dux Megapolensis, moritur 1423.
- { 25. Catharina filia Erici 3. Ducis Saxonie inferioris.
- { 26. Fridericus 1. Marchio Brandenburgensis Elector o-
bijt 1441.
- { 27. Elizabeth filia Friderici Ducis Bauaria.
- { 28. VVartislaus 9. Dux Pomerania mortuus 1457.
- { 29. Sophia Ducissa Saxonie, Angria & VVestphalia,
- { 30. Bugislaus 9. Dux Pomerania &c. vitam finiunt,
1448.
- { 31. Sophia, qua aliàs Maria nominata filia Conradi Ducis
Masouia.

		8.	Albertus 3. An mosus Dux Saxo nia, obiit 1510.
		4.	Henricus Dux Saxonia, obiit 1541.
2.	Augustus Electo Sa xonia, obiit anno 1586.	9.	Zdena Regina Bohemia.
		10.	Magnus Dux Megapolensis.
		5.	Catharina Du cissa Megapolē sis mortua 1561.
		11.	Sophia Ducissa Pomerania.
		12.	Frideric. 1. Rex Dania & Nor vveg. obiit 1533.
1.	Christi anus Ele ctor, Dux Saxonia.	6.	Christian. 3. Rex Dania & Norvvegia o biit 1559.
		13.	Anna Marchio nissa Brandebur gensis.
		3.	Anna Re gina Dania Duciss. Hol satia, mor tua 1585.
		7.	Doroth. Du cissa Saxonia Angr. & VVest phalia, mortua 1571.
		14.	Magn ^o Dux Sa xonia Angria & VVestphal. obiit 1543.
		15.	Catharina Du cissa Brunsvvic. & Luneburg.
			PA-

SAXONIAE ELECTORIS.
P A T E R N I.

- { 16. Fridericus placidus Elector, Dux Saxonia.
{ 17. Margaretha filia Ernesti Archiducis Austria.

{ 18. Georgius Podiebraccius Rex Bohemia.
{ 19. Cünegundis Smicidouintzi filia Baronis Sternber-
gen. & Barbara Domina in Bardovvitz.

{ 20. Henricus Pinguis Dux Megapolensis.
{ 21. Dorothea filia Friderici Marchionis Brandebur-
gen. Electoris.

{ 22. Ericus 2. Dux Pomerania.
{ 23. Sophia filia Bugislai 9. Ducis Pomerania.

M A T E R N I.

- { 24. Christianus 1. Rex Dania.
{ 25. Dorothea filia Marchionis Brandenburgensis.

{ 26. Ioannes 3. Marchio Brandenburgensis Elector.
{ 27. Margaretha Ducissa Saxonia.

{ 28. Ioannes Dux Saxonia, Angria & VVestphalia.
{ 29. Dorothea filia Friderici 2. Marchionis Brande-
burgensis Electoris.

{ 30. Henricus senior Dux Brunsvicensis & Lunedur-
gensis.
{ 31. Catharina filia Erici 2. Ducis Pomerania.

Ioannes
Casimirus
& Ioann.
VVilhel-
mus fra-
tres.

Ioannes
Frideric⁹
2. Dux
Saxonia.

Eliza-
beth Pa-
latina.

Ioannes Fri-
dericus Elect
Dux Saxonia,
mortuus 1554.

Sibylla Du-
cissa Cliniensis
Iuliani & Ber-
gens. ob. 1554.

Fridericus
Comes Pala-
tinus Rheni E-
lect. ob. 1576.

Maria Mar-
chionissa Bran-
deburgensis.

Ioannes Constas
Elect. Sax. Landg.
Tur. Mar. Misnia,
& Burg. Magdeb.

obiit 1532.

Sophia Ducissa
Megapolensis, mor-
tua 1530.

Ioann. 3. Pacificus,
Dux Clunia, defun.
1539.

Maria Ducissa Iu-
liensis & Bergensis.

Ioannes 2. Dux
Semirensis.

Beatrix Marchio-
nissa Badensis.

Casimirus Mar-
chio Brandeburgen-
s. obijt 1572.

Susanna Ducissa
Bauaria.

ET FRATRVM SAXONIAE DVCV. 203
P A T E R N I.

16. Ernestus Elector Dux Saxo. Landgravius Turingiae
& March. Misniae f. Friderici Placidi & Catharinae Du-
cissae Brunf. & Lun mortuus 1486.
17. Elizabeth f. Alberti 3. Ducis Bauariae & Anna Du-
cissa Brunf. & Lun in Grubenhagen.
18. Magnus, Dux Megapolensis f. Henrici Pinguis & Do-
rotheae filiae Friderici Electoris & March. Brand. ob. 1503.
19. Sophia f. Erici 2. Ducis Pomeraniae & Sophia f. Bu-
gislai Ducis Pomeraniae.
20. Ioannes 2. Dux Cliviae f. Ioannis 1. & Elizabethae f.
Ioannis Stamparum & Niuersij Comitissae, obiit 1521.
21. Mechtildis filia Henrici Landgrauij Hassiae & An-
nae Comitissae Cattenelbogensis.
22. VVilhelmus Dux Iuliacensis & Bergensis.
23. N. vxor VVilhelmi.

M A T E R N I.

24. Ioann. 1. Dux Simerensis f. Friderici Comitissae Palatini
& Margaretha Egmondana.
25. Anna Comitissa Nassauensis.
26. Christophorus Marchio Badensis f. Caroli 1. & Ca-
tharinae Ernesti Archiducis Austriae.
27. Otilia filia Philippi Comitissae Cattenelbogensis & N.
filiae Henrici comitis Nassauensis.
28. Fridericus 5. Marchio Brandenburgensis.
29. Sophia filia Casimiri 3. Regis Poloniae & Elizabetha
f. Alberti 2. Imperatoris.
30. Albertus 4. Sapiens Dux Bauariae f. Alberti Pij &
filiae Erici Ducis Brunf. & Lun. in Eimbeck, obiit 1508.
31. Cunegundis f. Friderici Imperatoris & Leonora f.
Eduardi regis Portugalliae.

Ioannes

IX. PROGENITORES IOANNIS
DEBVR

Ioannes 1.

Mar. Brand.

Ele. ob. 1499.

Ioachimus 1.

Marchio Bran-

deburgensis Ele-

ctor, obiit 1535.

Margaret.

Ducissa Saxo-

nia, Lädgra-

Turingia.

Ioachimus 2.

Marchio Brun-

svvicēsis Elector,

obiit 1571.

Ioann. Rex

Dan. Svve. et

Norvveg. de-

cessit 1513.

Elizabeth re-

gina Dania,

1555.

Christina

Duc. Saxon.

Lädg. Turin.

Albert. Ani-

mosus Dux

Sax. Landg.

Turingia, ob.

1500.

Ioann.

Georgi.

Electo.

Georgi. Dux

Saxonia, Land-

gravius Turin

gia &c. decessit

1539.

Zdena Regi

na Bohemia.

Casimirus

3. Rex Pol. ma

gnus Dux Li-

thu. ob. 1492.

Magdale. Du-

cissa Saxonia,

Landgravia Tu-

ringia, mortua

1534.

Barbara Regi

na Polonia, de-

functa 1534.

Elizabeth

reg. Vng. Au-

stria Archi-

ducissa.

P A T E R N I.

- 16. Albertus cognomento Achilles Germanicus, Marchi^o
Brandeb. Elector, obiit 1486.
- 17. Margaretha filia Iacobi Marchionis Badensis, mortua
1457.
- 18. V Vilhelmus Dux Saxonia, Lādgravius Turingia &
Marchio Misnia, decessit 1483.
- 19. Anna filia Alberti 2. Impe. & regis Vngaria, Archi-
ducis Austria, defunct. 1462.
- 20. Christian. Rex Dania, Suecia & Norvvegia, ob. 1481.
- 21. Dorothea filia Ioannis 1. Marchionis Brandenburgis.
- 22. Ernestus Dux Saxonia Elector, Lādgravi^o Turingia
& Marchio Misnia, obiit 1486.
- 23. Elizabeth filia Alberti 3. Ducis Bauar. defunct. 1484.

M A T E R N I.

- 24. Fridericus Placidus Dux Saxonia Elector, Landgra-
uius Turingia, mortuus 1461.
- 25. Margaretha Austriaca soror Friderici 3. Imperato-
ris, mortua 1484.
- 26. Georgius Podiebratius Rex Bohemia, mortuus 1471.
- 27. Cunegundis filia Smidoumzi Baronis Sternberg.
- 28. Jagello vel VVladislaus, Rex Polonia, obiit 1434.
- 29. Sophia Rossa Kioniensium Ducis filia.
- 30. Albertus 2. Imperator, Rex Vngaria & Archidux
Austria, mortuus 1439.
- 31. Elizabeth filia Sigismundi, mortua 1440.

sophia

Sophia
Ducissa
Lignicen-
sis.

Fridericus
2. Dux Ligni-
censis & Bri-
gensis, mort.
1547.

Sophia Mar-
chionissa Brā-
deburgensis.

Fridericus I.

Dux Lignicen-
sis & Brigenfis,
obiit 1488.

Ludomilla
Regina Bohe-
mia.

Frideric. v.

Mar. Brandeb.
in Vönlandia,
obiit 1536.

Sophia Regi-
na Polonia.

Ioannes 2. Lu-
benfis in Sclesia
Dux, mortuus

453.

Hedvvig. Du-
cissa Lignicensis
& Brigen.

Georgius po-
diebravius Rex
Bohemia, mort.

1471.

Cunegundis
Sternbergensis.

Albert^o Achil-
les Germanicus,
Marchio Brande-
burg. El. 1486.

Anna Ducissa
Saxonia, Marob.
Misia.

Casimirus 3.
Rex Polonia, mor-
tuus 1. 92.

Elizabeth Au-
striaca Regina
Vngaria.

PATERNI.

- { 16. Ludouicus Lubensis in Sclesia Dux.
 { 17. Megaris soror Nicolai Opoliensis.
 { 18. Ludouicus Dux Lignicensis & Brigenfis Dynasta
 Trimschimensis in Vngaria, mortuus 1436.
 { 19. Elizabeth filia Friderici 1. Marchion. Brandenburgē
 sis Elector, mortua 1450.
 { 20. Victorinus nobilis Dynasta in Constat.
 { 21. Anna domina à VVartenberg.
 { 22. Smidouintzi Baro Sternbergensis.
 { 23. Barbara Domina à Bardovvitz.

MATERNI.

- { 24. Fridericus Marchio Brandenburgensis Elector, mor.
 1441.
 { 25. Elizabeth filia Friderici Ducis Bauaria in Landts-
 buer.
 { 26. Fridericus Placidus Dux Saxonia Elector, obiit
 1464.
 { 27. Margaretha Austriaca soror Friderici 3. Imperato-
 ris, mortua 1484.
 { 28. Jagello vel VVladislaus, 1. Rex Polonia, obiit 1434.
 { 29. Sophia Russa Kioniensium Ducis filia.
 { 30. Albertus 2. Imperator Rex Vngaria & Archidux
 Austria, decessit 1439.
 { 31. Elizabeth filia Sigismundi Imperatoris, qui vitā fi-
 niuit 1440.

Georgi^{us}
Marchio
Brandeb.
mor. 1543

Fridericus
5. Marchio
Brandenburg.
& Onoltzba
chen, mort.
1536.

Albert^{us} Achil-
les Germanicus,
Marchio Brande-
burg. Elect. mort.

1486.

Anna Ducissa
Saxonia, March.
Missa.

Fridericus
March. Brä-
de. mo. 1441.
Elizabeth
Ducissa Ba-
varia.

Fridericus
Placidus D.
Saxonia Ele.
ob. 1461.
Margaret.
Archiducissa
Austria.

Casimirus 3.
Rex Polonia, mor.
1492.

Iagello vel
Vladisla^{us} Rex
Pol. ob. 1431.
Sophia Du-
cis. Kiouiens.

Sophia Polo-
nia Regina.

Elizabeth Au-
striaca Regina
Vngaria.

Albert 2.
Imper. et C.
Archidux Au-
stria, mort.
1439.
Elizabeth
regin. Vng. et
Bohem. mor.
1440.

PA

CHIONIS BRANDEBURGENSIS.
P A T E R N I.

269

- { 16. Fridericus 4. Burgravius Norinbergensis, obiit 1376.
17. Elizabeth filia Friderici Grauii Land. Turingia & Marchio. Misnia.

- { 18. Fridericus Dux Bauaria inferioris, Dygnastain Landsebut, natus 1393.
19. Magdalena filia Barnabouis Ducis Mediolanensis.

- { 20. Fridericus Bellicosus Dux saxonie El. l. Marchio Misnia, obiit 1428.
21. Catharina filia Henrici Ducis Brun. & Luneburg.

- { 22. Ernestus Ferreus Archidux Austria, moritur 1428.
23. Cymburga filia Zemouiti Ducis Massouie.

M A T E R N I.

- { 24. Olgerdus Dux Lithuania.
25. Maria Ducissa Thiuerensis.

- { 26. Andreas Dux Kiouiensis.
27. N. Ducissa Lithuania.

- { 28. Albertus 4. Archidux Austria, decessit 1404.
29. Ioanna filia Alberti Ducis Bauaria & c. Comitiss Holandia.

- { 30. Sigismundus Imperator Rex Vngaria & Bohemia, obiit 1437.

31. Barbara filia Hermanni Comitiss Cilie.

9

Aemi

are XII. PROGENITORES AEMILIAE

Aemilia
Ducissa
Saxonia.

Henricus Pa-
cificus Dux Sa-
xoniae, Marchio
Misnia, decessit
1541.

Catharina
Ducissa Mega-
polensis.

Albertus Ani-
mosus Dux Sa-
xoniae, Marchio
Misnia, decessit
1500.

Zdena Regina
Bohemiae, mor-
tua 1510.

Magnus Dux
Megapolensis,
obijt 1503.

Sophia Ducif-
sa Pomeraniae.

Fridericus
Placidus D.
Saxon. Elect.
morit. 1462.
Margareta
Archiducissa
Austria.

Georgius
Podiebratius
Rex Bohemiae
desun. 1471.
Cunegūd.
Baron Stern-
bergensis.

Héric. Dux
Megapolensis,
obijt 1477.
Dorothea
Marchionissa
Brandenburg.

Ericus 2. D.
Pomera. prin-
ceps Rugia,
obijt 1474.
Sophia Du-
cissa Pomera-
nia.

PA-

DVCISSAE SAXONIAE.

217

P A T E R N I.

- 16. Fridericus Bellicosus, Dux Saxonia Elector, Landgr-
Turmgia, Marchio Misnia, obiit 1428.
- 17. Catharina filia Henrici Ducis Brunsvvicen. & Lu-
neburgensis.
- 18. Ernestus Ferreus Archidux Austria, mor. 1420.
- 19. Cymbarca filia Zimouiti, alias Conradi Ducis Ma-
sonia.
- 20. Victorinus Nobilis Dominus in Constat.
- 21. Anna Domina in VVartenberg.
- 22. Smidouintzi Baro Sternbergensis.
- 23. Barbara Domina in Bardovvuz.

M A T E R N I.

- 24. Ioannes Dux Megapolensis, obiit 1423.
- 25. Catharina filia Erici 3. Ducis Saxonia Angria &
Vvestphalia.
- 26. Fridericus 1. Marchio Brandeburgensis, Elector, de-
cessit 1447.
- 27. Elizabeth filia Friderici Ducis Bauaria Dynasta in
Landshuet.
- 28. VVartislaus 9. Dux Pomerania in VVolgast, obiit
1457.
- 29. Sophia Ducissa Saxonia Angria & VVestphalia.
- 30. Bugislaus 9. Dux Pomerania, mortuus 1448.
- 31. Sophia filia Conradi Ducis Masonia.

Ioannes
Sigismū-
dus, cuius
soror An-
na Catha-
rina.

Ioachim^{us}
Fridericus
March. Brā-
deburg.

Ioannes Ge-
orgius March.
Brandenburg
sis Elector.

Sophia Du-
cissa Lignicen-
& Brigenfis.

Catharina
Marchionis-
sa Brādebur-
gensis.

Ioannes Pla-
cidus Marchio
Brandenburg
sis, in Castris
mortuus 1571.

Catharin. Du-
cissa Brunsvv.
& Luneburgē
fis.

Ioachim^{us} 2.
Marchio Brand.
Elect^{or}, mortuus
1571.

Magdalena Du-
cissa Saxo. Mar-
chionissa Misnia.

Frideri. 2. Dux
Lignicensis &
Brigen. defunct.
1547.

Sophia Marchio-
nissa Brandebur-
gen. & Onoltzb.

Ioachim^{us} 1.
Marchio Brā. E-
lect. obiit 1535.
Elizabeth Re-
gina Dania.

Hēricus iunior
Dux Brunsvvic.
& Lun. mo. 1568.
Maria Ducissa
VVirtenbergen.

PA-

P A T E R N I.

- { 16. Ioachimus 1. fil. Ioannis 3. & Margaretha Ducissa
Saxonia 1. Marchio Brandeb. obiit 1535.
- { 17. Elizabeth filia Regis Ioannis Dania & Christina Du-
cissa Saxoniae.
- { 18. Georgius Dux Saxoniae, filius Alberti & Zdenare-
gina Bohemia, obiit 1539.
- { 19. Barbara filia Casimi 3. Regis Polonia & Elizabetha
Regina Vngariae.
- { 20. Fridericus 1. Dux Lignicensis f. Ioannis 2. Luben-
sis, & Hedvigis Ducissa Lignicensis, obiit 1448.
- { 21. Ludoimiel f. Georgij Regis Bohemia & Cunegūdis
Sternbergensis.
- { 22. Fridericus 5. Marchio Brandeburgensis.
- { 23. Sophia filia Casimiri 3. Regis Polonia & Elizabetha
regina Vngariae.

M A T E R N I.

- { 24. Ioannes 3. Marchio Brandeburg. f. Alberti Achillis Ger-
manici & Margaretha Badensis, obiit 1499.
- { 25. Margaretha filia VVilhelmi Ducis Saxoniae & Anna
Austriacae Reginae Vngariae.
- { 26. Ioannes Rex Daniae f. Christiani, & Dorothea Mar-
chionis Brandeb. obiit 1513.
- { 27. Christina filia Ernesti Elect. Saxoniae & Elizabetha
Bauariae Ducissa.
- { 28. Henricus senior Dux Brunsvvicen.
- { 29. Catharina f. Erici 2. Ducis Pomeraniae & Sophia
Ducissa Pomeraniae.
- { 30. Henricus Comes VVirtembergensis, obiit 1516.
- { 31. Elizabeth Comitissa in Biatsch, obiit 1519.

XIV. PROGENITORES ALBERTI

Alber-
tus Mar-
chio Brā-
debur-
gensis, 1.
Dux Bo-
rusia.

Frideric.
Marchio
Brandebur-
gensis.

Sophia Re-
gina Polo-
nia.

Albertus E-
lector Brande-
burgensis.

Anna Ducif-
sa Saxonia.

Cazimirus
Rex Polonia.

Elizabetha
Ducissa Au-
stria.

Fridericus 1. Ele-
ctor Brandenburgensis.

Elizabetha Du-
cissa Bauaria.

Fridericus 1. E-
lector Saxonia.

Margaretha Ar-
chiducissa Austria.

Vladislaus 1.
Iagello Rex Polo-
nia.

Sophia Kiouien-
sis.

Albertus 2. Ro-
manorum Impera-
tor, Archidux Au-
stria.

Elizabetha Re-
gina Hungaria.

P. A.

PATERNI.

- { 16. Fridericus Burgravius Norenbergensis.
- { 17. Eliza betha Landgravia Thuringia.
- { 18. Fridericus Dux Bauaria.
- { 19. Magdalena Ducissa Mediolanensis.
- { 20. Fridericus Landgravius Thuringia.
- { 21. Catharina Brunsvicensis & Luneb. filia Henrici.
- { 22. Ernestus Archidux Austria.
- { 23. Zimburgis vel Cimbura Ducissa Massovia, filia Zim-
munt.

MATERNI.

- { 24. Olgerdus Dux Lithuania.
- { 25. Maria Ducissa Thruverensis.
- { 26. Andreas Dux Kiouensis.
- { 27. N. Ducissa Lithuania.
- { 28. Albertus Archidux Austria.
- { 29. Ioanna Ducissa Bauaria.
- { 30. Sigismundus Rex Hungaria Romanorū Imperator.
- { 31. Barbara Comitissa Cilia.

Henricus se-
nior Dux Brun-

Henricus junior
Dux Brunsvvic.
& Luneburg. obiit
1514.

Julius Dux
Brunsvvic.
& Luneburg
gensis.

Catharina
Ducissa Pomer.

Maria Ducissa
Vvurteburgēsis.

Henric. Dux
Vvirtēbergenf.
Comes Mom-
belgardensis,
obiit 1516.

Elizabeth Co-
mitis. Bipōtina
à Bitsh.

Hēric.
Julius,
Admini-
strator
Halber-
staden.

Ioannes Mar-
chio & Elector.
Brād. obiit 1535.

Hedvvig.
Marchionis.
Brandebur-
gensis.

Ioachim. 2. Mar-
chio & Elect. Brā-
deburg. obiit 1571.

Elizabeth Re-
gina Danie &
Norvvegia.
Sigismūsus
Rex Poloniae &
magn. dux Li-
thuania.

Hedvvigis Re-
gina Polonia.

Barbara Co-
mitissa Scepu-
siensis.

PA.

IVLI DVCIS BRVNSVICENSIS. 217
P A T E R N I.

- 16. VVilhelmus iunior, Dux Brunsvvic. & Lun. f. VVilhelmi Victoriosi & Cecilia Marchio. Brun. mor. 1495.
- 17. Elizabeth filia Botthonis Comitis Sternbergēsis & Anna Com. Schvartzenburgica.
- 18. Ericus 2. Dux Silesiici & Pomerania f. VVartislaī 9. & Sophia Ducissa Saxonia, obiit 1474.
- 19. Sophia f. Bugislaī 9. Ducis Pomerania & Sophia Ducissa Masovia.
- 20. Vlricus Comes VVirtenburgen. f. Eberhardi minoris & Henrica Mombrelg. Com. defunctus 1480.
- 21. Elizabeth filia Henrici Diuitis Ducis Bauaria.
- 22. Simon Comes Bipontinus à Bitsch f. Friderici & N. Comitissa Rheni.
- 23. Anna Landgrauia Leuchterbergensis.

M A T E R N I.

- 24. Ioannes 1. Marchio Brandeburgensis Elector f. Alberti & Margaretha Badensis, obiit 1499.
- 25. Margaretha filia VVilhelmi Ducis Saxonia Marchionisq. Misnia, & Anna Austriaca.
- 26. Ioannes Rex Dania f. Christiani 1. & Dorothea Brēdeb. March. mortuus 1513.
- 27. Christina filia Ernesti Electoris Saxonici, & Elizabetha Ducissa Bauaria.
- 28. Casimirus Rex Polonia f. VVladislaī 1. & Sophia Russa, defunctus 1492.
- 29. Elizabeth filia Alberti 2. Imperatoris & Elizabetha fil. Sigismundi Imperatoris.
- 30. Stephanus Scepusiensis Comes, VVoiuoda vel Palatinus Transyluania.
- 31. Hedvvgis Tefsinensis Comitissa.

Iulius
Ernestus
& frat.

Henricus
Dux Brun-
svvicensis &
Luneburgen-
sis.

Vrsula Du-
cissa Saxon.
& Marchio-
nissa Misn.

Ernestus
Dux Brunsvi-
censis & Lu-
neburg. obiit
1546.

Sophia Du-
cissa Megapo-
lensis.

Franciscus
Dux Saxoniae
Ang. & Vvest-
phal. ob. 1581.

Sibylla Du-
cissa Saxoniae
et Marchionis-
sa Misn.

Henricus Dux
Brunsvvicensis &
Luneburg. 1532.

Margaretha Du-
cissa Saxoniae &
Marchionissa Mis-
nia.

Henricus Dux
Megapolensis, obiit
1552.

Vrsula Marchio-
nissa Banderburg-
sis.

Magnus Dux Sa-
xon. Ang. & VVest-
phaliae, obiit 1543.

Catharina Du-
cissa Brunsvvic. &
Luneburg.

Henricus Dux
Saxoniae, Landgra-
uius Thuring. obiit
1541.

Catharina Du-
cissa Megapolensis.

16. O

17. A

18. I

19. I

20. I

21. C

22. C

23. C

24. C

25. C

26. C

27. C

28. C

29. C

30. C

31. C

32. C

33. C

34. C

35. C

36. C

37. C

38. C

39. C

40. C

41. C

42. C

43. C

44. C

45. C

46. C

47. C

48. C

49. C

50. C

51. C

52. C

s Dux
ensis &
1536tha Du-
nia &
issa Mis-s Dux
nsis, obiitMarchio
leburgē

Dux Sa-

VVeſt-

it 1543

na Du-

ſſvic. &

urg.

us Du-

Landgr-

ring. obi-

1.

rina Du-

apolenſis.

P

16. Otto Dux Brunſuicenſis & Luneburgēſis, obiit 1471.

17. Anna filia Ioannis Comitis à Naſſau & Maria Comi-
ſſa in Solms.18. Ernestus Dux Saxonia Elector, Marthio Miſnia f.
Friderici & Margaretha Archiducis. Auſtria, obiit 1486.19. Elizabeth f. Alberti 3. Ducis Banaria & Anna Du-
ciſſa Brun. ac Luneb. in Einbeck & Grubenhagen.

20. Magnus, Dux Megapolenſis, mortuus 1503.

21. Sophia filia Erici 2. Ducis Pomerania in VVolgaſt
& Sophia filia Bugislai 9. Ducis Pomerania.22. Ioannes 3. Elector & Marchio Brandeb. f. Alberti 1.
& Margaretha Marchionis Badeniſis, obiit 1499.23. Margareta filia VVilhelmi Ducis Saxonia & Anna
Regina Vngaria.

M A T E R N I.

24. Ioannes Dux Saxo. Angria & VVeſtphalia 1507.

25. Dorothea filia Friderici 2. Marchionis Brand. El. &
Catharina Ducis & Saxonia.26. Henricus ſenior Dux Brun. & Lun. f. VVilhelmi &
Elizabeth Stolbergia Com. mortuus 1514.

27. Catharina f. Erici 2. Ducis Pomerania & Sophia.

28. Albertus Dux Saxonia f. Friderici 2. Electoris & c.

29. Zdena f. Georgij Podiebratij Regis Bohemia & Cu-
negundis.30. Magnus Dux Megapolenſis f. Henrici & Dorothea
Marchionis Brandeburgenſis 1503.31. Sophia filia Erici 2. Ducis Pomerania in VVolgaſt &
Sophia f. Bugislai 9. Ducis Pomerania.

1. VVolf

1.
VVolf-
gangus
& Philip-
pus frat.

2.
Philippus
Dux Brunsvi-
censis & Lu-
neburg. in E-
imbeck, obiit
1551.

3.
Catharina
Mansfelden-
sis Comitissa,
mortua 1535.

4.
Albertus Dux
Brunsvicensis
& Luneburgen.
& Eimbeck, ob-
iit 1486.

Elizabeth Co-
mitissa VValde-
censis.

6.
Ernestus Co-
mes Mansfeldē
sis, nobilis domi-
nus in Heldrun-
gen.

7.
Barbara Comi-
tissa Querforten-
sis.

8.
Ericus Dux
Brunsvicensis
& Lun. in E-
imbeck.

9.
Elizab. Du-
ciss. Brunsvi-
censis in Ger-
tingen.

10.
Volradus
Comes VValde-
censis.

11.
N. Comitissa
VVeirthymē.

12.
Albertus Co-
mes Mansfel-
ob. 1484.

13.
Susanna à
Bickenbach.

14.
Bruno Co-
mes Querfor-
tensis.

15.
Anna Comi-
tis. à Gleich.

16. Alb.
in Eim-
saal

17. So-
Co

18. Ot-

19. M.
hardi

20. H.
tila

21. M.

22. Jo-

23. G.
tis

24. C.
M

25. I.

Sto

26.

27.

28. C.

deg

29.

30.

314

16. Albertus Dux Brunsvvicensis & Luneburg. dynasta
in Einbeck & Grubenhagen f. Ernesti & Agnetis Comitissae
ab Eberstein, mortuus 1399.
17. Sophia f. Alberti Ducis Saxonia inferioris & Sophia
Comitissa Zigenheimij.
18. Otto Armipoten. Dux Brunsvvicensis in Gottingen, f.
Ernesti & Barbara Sagensis, obiit 1394.
19. Margaretha Ducissa Bergensis & Iuliacensis f. Ger-
hardi Comitissae Bergensis & N. Ducissae Iuliacensis.
20. Henricus 4. Com. VValdeccensis f. Henrici 3. & Mech-
tildis f. Ottonis Ducis Luneburgensis.
21. Margaretha Comitissa Nassauensis.
22. Joann. Comes VVertheimensis f. Eberhardi Comit.
23. Gutta filia Friderici 2. Ducis Teccensis, & Anna Comi-
tissa ab Helfenstein.

MATERNI.

24. Guntherus 3. Comes Mansfeldicus f. Alberti 4. &
Margaretha Principissa Anhaltina, obiit 1475.
25. Anna filia Ernesti 2. Comitissae ab Honslein & Anna
Stolbergiae Com.
26. N. Comes à Bickenbach.
27. N.
28. Gebhardus Comes Querfortensis f. Brunonis & Hil-
degardis Leuchtenburgica, obiit 1400.
29. Mechtildis vxor Gerhardi.
30. N. Comes à Gleichen.
31. N. Vxor Comitissae à Gleichen.

			8.	Philippus Dux Sabaudia ex Com ite Bengiau, mort.	16. Lu M 17. An
		4.	Carol ^{us} Dux Sabaud. defun. ctus 1554.	1498. 9. Claudia de Pon tieure.	18. N 19. N 20. I E 21. I 22. I ragon
	2.	Emanuel Philibertus Dux Sabau dia, mortuus 1580.	5.	Beatrix Regi na Portugall.	23. f
1.	Carol ^{us} Emanu el Dux Sabaud.			12. Carolus, Comes Angolismensis, ob ijt 1494. 13. Ludouica Ducis sa Sabaudia.	24. I 25. I 26. 27. I
		3.	Margareta Valesia Regi na Gallie.	6. Franciscus 1. Rex Gallie, mort. 1547.	28. 29.
				14. Ludouicus 2. Rex Gall. mortuus 1551. 15. Anna Ducissa Bri tann.	30. 31. I
				7. Claudia Re gina Gall.	PA

16. Ludouicus Dux Sabaudia f. Amedei primi Ducis & Mariae. Philippi Audaci Ducis Burgun. obiit 1462.

17. Anna filia Ioan. Regis Cypri & Helena Ducis & Brunsvicensis & Luneburgensis.

18. N. Horum nomina quæ realibi

19. N. expressa.

20. Ferdinandus Princeps vel infans Portugallia f. Eduardi regis & Leonore Arragonie Reginae.

21. N. Vxor Ferdinandi.

22. Ferdinandus s. Rex Castella fil. Ioannis Regis Aragonia & Ioanna filia Friderici Admirantis Castilia. obiit 1516.

23. Elizabeth filia Ioannis 2. Regis Castilia, & Isabella f. Ioannis regis Portugallia.

M A T E R N I.

24. Ioannes Valesius Comes Angolismorum f. Ludouic. Aurelianensis, mortuus 1445.

25. Maria Rosanensis Vxor.

26. Philippus Dux Sabaudia f. Ludouici & Anna Regina Cypri, obiit 1498.

27. Margaretha filia Caroli 1. Ducis Borbonij & Margarethe Lotharingie.

28. Carolus Valesius Dux Aurelianus f. Ludouici trucidati anno 1. 07. & Valentina Com. Mediolanensis.

29. Maria filia Adolphi 1. Ducis Cliuensis & Mariae f. Ioannis Intrepidi, Ducis Burgundia.

30. Franciscus Dux Britania f. Richardi Comitis Starum & Margaretha f. Ludouici Aureliani.

31. Margaretha filia Gastonis s. Comitis Fecensis & c.

NSI II.
8.
ules Duc
ia, Man-
Regij, mor
05:
9.
ora Regi
ragonia.
0.
nder 6.
ia, mor.
11.
cia vel
Roma-
Vale-
urelia
Ducissa
sis.
9 Duc
15.
etha
Fecen
P. 4.
DVCIS FERRARIAE, MODENAE &c.
P A T E R N I.

225

- { 16. Nicolaus 3. Marchio Estensis & Karar a f. Alberti
V. & Isotte Albaretana, obiit 1441.
17. Ricciarda f. Aloizij Marchionis Saluzziarum.
18. Ferdinandus Rex Neapolis Sicilia, & Sardinia f.
Alphonfi regis Arragonia & Valentina nobilis famina, o-
biit 1474.
19. Isabella Clermontia, Ducis Venusini filia.
20. Iofredus Lenz alius nobilis eques Hispanicus.
21. N. Borgia filia Ioannis, & Fracisca sororis legitima:
Calixti 3. Pontificis.
22. N. Horum vtriusque sexus nomina ex-
pressa, alibi.
23. N.

M A T E R N I.

- { 24. Ludouicus Dux Aurelianus, trucidatus 1407.
25. Valentina filia Ioannis Galeatij Comitum Mediola-
nensis.
26. Adolphus 1. Dux Cliuensis f. Adolphi Marcani &
Margaretha Com. Iuliacensis, obiit 1443.
27. Maria filia Ioannis Intrepidi, Ducis Burgundia &
Margaretha Bauaria, Com. Hollandia.
28. Richardus Britannus, Comes Stamparum f. Ioannis
Ducis Britannia 4. & Ioanna Peregrina Nauarrea.
29. Margaretha filia Ludouici Ducis Aureliani & Va-
lentina Com. Mediolanensis.
30. Gaston v. Comes Fecensis filius Ioannis Com. Bearnij.
31. Leonora filia Ioannis Regis Arragonia, & Sicilia ac
Blanca Regina Nauarra.

P

1. Mar:

1.
Margare
tha.

Guiliel.
Gonziga
Dux Man-
tua & Mon-
tisferrati.

Leonora
Ducissa Au-
stria.

Fridericus
Gonzaga Dux
Mantuae &
Marchio Mon-
tuferrati, ob.

5.
Margareta
Paleologa
Marchionissa
Mōti ferrati.

Ferdinand
Imperator
Rex Bohemiae
& Hungariae,
1564.

7.
Anna nomi-
nata in Bap-
tismo Eliza-
betha Regina
Ing. & Bohe.

Francisc' Gon-
zaga Marchio
Mantuanus, obiit

9.
-Isabella Ducissa
Ferrarie.

Guilielmus Paleologus Montisferrati, obiit 1518.

Maria Fecensis
Comitissa.
12.

Philippus Rex
Hispaniarum,
mortuus 1506.

Ioanna Regina
Hispanie.

V Vladislaus
Rex Bohemiae &
Vngariae, obiit

Annade Ganda
la.

RHE

516.

17.

18.

2

31

22.

524.

25.

S26.

27.

5.

2

21. C

11

PA

RHETAE DUCISSAE MANTVANAЕ. 227
P A T E R N I.

16. Fridericus Gonzaga Marchio Mantuanus f. Ludo-
uici & Barbara Marchio Brand. obiit 1484.
17. Margaretha f. Alberti Pij Ducis Bauaria & Anne
Ducissae Brunsvicensis & Luneb. f. Erici Grubenhagen.
18. Hercules Dux Ferraria. obiit 1505.
19. Leonora f. Ferdinandi regis Neapolis Sicilia & Sar-
dinia, & Isabella Clermontie.
20. Bonifacius 6. Paleologus March. Monti. ser. f. Iaco-
bi Ioannis & Ioanna Com. Sabaudia f. Amedai 6.
21. Maria Saxonia Despotis filia.
22. Galto Com. Fecensis f. Ioannis & Ioanna Albretana.
23. Leonora filia Ioannis Regis Arragonia & Blanca
Regina Navarra.

M A T E R N I.

24. Maximilianus Imp. f. Friderici 3. Imp. & Leono-
ra Eduardi Regis Portugallia, obiit 1509.
25. Maria filia Caroli Pugnacis Ducis Burgundia &
Isabella Caroli Ducis Borbonij.
26. Ferdinandus Catholicus, Rex Hispaniarum.
27. Isabella filia Ioannis 2. Regis Castella & Isabella f.
Ioannis Regis Portugallia.
28. Calimirus 3. Rex Polonia f. Iagellonis vel VVla-
dislai, & Sophia Kioniensis Ducissae, obiit 1592.
29. Elizabeth filia Alberti 2. Imperatoris & Elizabetha
f. Sigismundi Imperatoris.
30. Vasco de Gandala.
31. Catharina filia Gastonis V. Fecensis & Leonora regi-
na Navarra.

XXI. PROGENITOR. IOACHIMI

Ioachi-
mus Et-
nest us.

Ioannes
Princeps
Anhaltinus,
obijt 1551.

Margare-
tha Mar-
chionissa
Brandeb.

Ernest^{us} prin-
ceps Anhalti-
nus decessit
1516.

Margareta
Ducissa Mun-
sterbergensis.

Ioachimus
1. Marchio
Brandeburge-
sis Elect. obijt
1535

Elizabeth
Regina Dan.

Georgius se-
nior princeps An-
haltinus, mortuus

1474.

Anna Comitissa
Ruppinensis &
Lindawienfis.

Henricus Dux
Munsterbergensis.

Vrsula Marchi-
onissa Brandebur-
gensis.

Ioannes 3. Mar-
chio Brandeb. El.
obijt 1449.

Margaretha
Ducissa Saxoniae
& Marchionissa
Misnia.

Ioannes 1. Rex
Daniae, Sveriae &
Norveg.
Christina Du-
cissa & Marchi-
onissa Misnia.

16.

17.

18.

19.

20.

21.

22.

23.

24.

25.

26.

27.

28.

29.

30.

31.

32.

33.

34.

35.

36.

37.

38.

39.

40.

41.

42.

43.

44.

45.

46.

47.

48.

49.

50.

P A T E R N I.

- { 16. Sigismundus Princeps Anhaltinus, obiit, 1405.
 { 17. Iutta filia Gebhardi Comit. Querfortēsis et Mechtildis.
 { 18. Albertus Comes Ruppiniensis.
 { 19. Anna filia Ioannis Ducis Saganensis & Scolastica f.
 Ioannis Ducis Saxonia.
 { 20. Georgius Pogiebratius Rex Bobemia.
 { 21. Cunegundis filia Smicidouintzi Baronis Sternber-
 gen. & Barbara à Bardovitz.
 { 22. Albertus Achilles Germanicus, Mar. Bran. El. f.
 Friderici & Elizabetha Bauara, obiit 1468.
 { 23. Margaretha filia Iacobi Badensis Marchionis &
 Margaretha Lotharingica.

M A T E R N I.

- { 24. Albertus Achilles Germ. in Brandeb. Elector f. Fri-
 derici & Elizabetha Bauara, obiit 1468.
 { 25. Margaretha filia Iacobi Marchionis Badēsis & Mar-
 garetha Lotharingica.
 { 26. VVilhelmus Dux Saxonia & Marchio Misnia f.
 Friderici 1. Elect. & Catharina Ducissa Bruns. & Luneb.
 { 27. Anna filia Alberti 2. Imp. & Elizabetha Sigismun-
 di Imper.
 { 28. Christianus 1. Rex Dania & c. f. Theodorici Comitis Al-
 tenburgensis & Hedvigis Slesvigen.
 { 29. Dorothea filia Ioannis Marchionis Brandenburg.
 & Barbara Ducissa Saxonia.
 { 30. Ernestus Dux Saxonia El. f. Friderici Placidi &
 Margaretha sororis Friderici 3. Imper.
 { 31. Elizabetha filia Alberti 3. Ducis Bauaria.

8.

Henricus Pin-
guis Dux Mega-
polensis, ob. 1477.

4.

Magn^o Dux
Megapolensis,
obijt 1530.

9.

Dorothea Mar-
chionissa Brande-
burgensis.

2.

Albertus
Dux Mega-
polensis, ob.
1547.

10.

Ericus 2. Dux
Pomeran. 1474.

5

Sophia Du-
cissa Pomer-
ania.

11.

Sophia Ducissa
Pomerania.

1.

Ioannes
Albertus
Dux Mega-
polensis, ob-
ijt 1576.

12.

Ioannes 2. Mar-
chio Brandenburg.
Elect. obijt 1499.

6.

Ioachimus
Elect^{or} &
Marchio Bran-
deburgen. obijt

13.

Margareta Du-
cissa Saxonia.

3.

Anna Mar-
chionissa
Brädeburg.

1553.

14.

Ioannes Rex Da-
nia & Norrveg.
obijt 1513.

7.

Elizabeth
Regin. Dania,
defunct. 1555.

15.

Christina Du-
cissa Saxonia.

PA.

P A T E R N I.

Pin-

Mega-

1477.

Mar

ande-

s.

Dux

474.

ucissa

- { 16. Ioannes Adolescens Dux Megapolensis f. Henrici & Ingelburgæ Reginae Daniæ, obiit 1472.
- { 17. Catharina filia Erici 3. Ducis Saxonie inferioris.
- { 18. Fridericus, Marchio Brand. El. filius Friderici 4. Burgr. Norib. obiit 1441.
- { 19. Elizabeth Ducissa Bauariæ filia Friderici Landshutensis.
- { 20. Vartislaus 9. Dux Pomeranie, obiit 1448.
- { 21. Sophia Ducissa Saxonie, Angrie & Westphaliae.
- { 22. Bugislaus 9. Dux Pomeranie, obiit 1418.
- { 23. Sophia filia Conradi Ducis Masouæ.

M A T E R N I.

Mar

burg.

1499.

Du-

s.

ex Da

vveg.

Du-

nia.

P. 4.

- { 24. Albertus Achilles Germanic? Marchio Brandenburg. Elect. 1486.
- { 25. Margaretæ filia Iacobi Marchionis Badensis M. 1457.
- { 26. Vilhelmus Dux Saxonie Landgr. Turing. & Marchio Misnia, obiit 1483.
- { 27. Anna filia Alberti 2. Imp. & Regis Bohemia Vngarieque.
- { 28. Christianus 1. Rex Daniæ, Sveciæ & Norvegiæ 1481.
- { 29. Dorothea filia Ioannis 1. Marchio. Brandenburg.
- { 30. Ernestus Dux Saxonie Elect. Landgravius Turing. & Marchio Misnia, obiit 1486.
- { 31. Elizabeth f. Alberti 2 Ducis Bauariæ, mortuus 1484.

Anna So-
phia Du-
cissa Mega-
polensis.

Albertus
Dux Borus-
sia, obiit
1568.

Doroth.
Regina Da-
nia.

Fridericus
5. Marchio
Bra. in Fræcia
obiit 1536.

Sophia Regi-
na Polon.

Fridericus
1. Rex Dan. &
Norvveg. obiit
1533.

Anna Marchi-
onissa Brande-
burgensis.

Albertus Achil-
les Germanicus
Marchio Brand.
obiit 1492.
Anna Ducissa
Saxonia.

Casimirus 3.
Rex Polon. & 6.
1492.

Elizabeth Au-
stria Archiduciss.

Christianus 1.
Rex Dan. Svvet.
& Norvveg. obiit
1482.

Dorothæa Mar-
chionissa Brande-
burgensis.

Ioannes 3. Ele-
ctor & Marchio
Brandenburgensis,
obiit 1419.

Margaretha
Ducissa Saxon.

16. Fridericus Marchio Brandenburgensis Elector, obiit
1441.

17. Elizabeth filia Friderici Ducis Bauaria in Landshut.

18. Fridericus placidus Elector Dux Saxo. mort. 1464.

19. Margaretha soror Friderici 3. Imperatoris.

20. VVladislaus vel Jagello Rex Polonia mort. 1434.

21. Sophia Ducissa Kiouiensis.

22. Albertus 2. Imperator, Archidux Austria, obiit 1439.

23. Elizabetha filia Sigismundi Imperatoris.

M A T E R N I.

24. Theodoricus Fortunatus Comes Altenburgensis, obiit 1440.

25. Hedvvigis f. Gerhardi 1. Ducis Sclcsuicensis.

26. Ioannes 1. Marchio Brandenburgensis, obiit 1464.

27. Barbara f. Rudolphi Ducis Saxonia Elect.

28. Albertus Achilles Germanicus Marchio Brandenburg. Elector, obiit 1486.

29. Margaretha filia Iacobi Marchionis Badensis.

30. VVilhelmus Dux Saxonia, Landg. Turingia & Marchio Misnia, obiit 1483.

31. Anna filia Alberti 2. Imp. Regis Bohemia & Vngaria, Archiducis Austria.

1.
Ioannes
Adolphus
& frat.

2
Adolphus
bares Nor
weg. Dux
Slesvicens.
& Holsat.

3.
Christina
Landgravia
Hassia.

4.
Fridericus
Rex Dania &
Norvegia, ob
ijt 1533.

5.
Sophia Du
cissa Pomerania.

6.
Philippus
Landgravius
Hassia, obiit
1567.

7.
Christina
Ducissa Saxonia.

8.
Christianus 1.
Rex Dan. Svecia
& Norvegia, ob
ijt 1482.

9.
Dorothea Mar
chionissa Brande.

10.
Bugislaus 10.
Dux Pomerania
viriuss ob. 1532.

11.
Anna Regina
Polonia.

12.
Vilhelmus
Landgravius Has
sia, obiit 1509.

13.
Vrsula Ducissa
Megapolensis.

14.
Georgius Dux
Saxonia & Mar
chio Misnia, obiit
1539.

15.
Barbara Regina
Polonia.

PA.

P A T E R N I.

- { 16. Theodoric. Fortunatus Com. Altenburg. obiit 1440.
 { 17. Hedvvgis filia Gerhardi 1. Ducis Slesvicensis &
 Catharinae f. Magni Torquati Ducis Brunsv. & Lun.
 { 18. Ioannes Marchio Brandenburg. f. Friderici 1. Electoris
 & Elizabetha Ducissa Bauariae, obiit 1464.
 { 19. Barbara filia Rudolphi 3. Ducis Saxoniae El. & Bar-
 bara Ducissa Lignicensis f. Ruperti
 { 20. Ericus 2. Dux Pomeraniae in VVolgast, obiit 1474.
 { 21. Sophia f. Bugislai 9. Ducis Steinensis & Sophia Du-
 cissa Masouiae.
 { 22. Casimirus 3. Rex Poloniae f. Iagellonis vel Vladis-
 lai 1. & Sophia Kiciensis Ducissa, obiit 1492.
 { 23. Elizabeth filia Alberti 2. Imperatoris Regis Vngariae
 & Bohemiae, & Elizabetha f. Sigismundi Imperatoris.

M A T E R N I.

- { 24. Ludouicus 2. Landgravius Hassiae f. Ludouici, &
 Annae f. Friderici, Electoris Saxo. obiit 1471.
 { 25. Mechtildis filia Ludouici Comitis VVirtembergensis
 & Mechtildis Palatina.
 { 26. Magnus, Dux Megapolensis f. Henrici Crassi & Do-
 rothea Marchionissa Brandenburgensis, obiit 1503.
 { 27. Sophia filia Erici 2. Ducis Pomeraniae.
 { 28. Albertus 3. Dux Saxoniae Landgr. Turing. f. Frideri-
 ci 2. Electoris & Catharinae Ducis Bru. & Lun. obiit 1500.
 { 29. Zdenas Georgij Podiebratij Regis Bohemiae & Cu-
 negundis Baronissa Sternbergensis.
 { 30. Casimirus 3. Rex Poloniae f. Iagellonis, obiit 1492.
 { 31. Elizabeth filia Alberti 2. Imp. & Regis Vng. & Bo-
 hem. & Elizabetha fil. Sigismundi Imp.

1. Ioan-

1.
Ioannes
Fridericus
Dux Sles-
vici & Po-
meran.

3.
Maria Du-
cissa Saxo-
nia Lādgra-
uia Turing.
& Marchio-
nis Misnia.

2.
Philippus
Dux Slesy.
& Pomer.
Princeps Ru-
gia Dynasta
Cassubiorū
& Vandal.
obiit 1560.

4.
Georgius 1.
Dux Stetin. &
Pomera. obiit
1531.

5.
Aemilia Pa-
latina Rheni
& Ducissa Ba-
varia.

6.
Ioannes Ele-
ctor Dux Sax.

7.
Margareta
Anhaltina
Principissa.

8.
Bugislaus 10.
Dux Stetini &
Pomerania, mor-
uus 1529.

9.
Anna Regina Po-
lonia.

10.
Philippus Inge-
nuus Elector Po-
latinus, obiit 1501.

11.
Matgareta Du-
cissa Bauar.

12.
Ernestus Elect.
Dux Saxon. de-
functus 1486.

13.
Elizabeth Du-
cissa Bauaria.

14.
Voldemar
Princeps Anha-
nus, obiit 1508.

15.
Margareta
Comitissa Schyr-
tzenburgen.

FRIDERICI DVCIS POMERANIAE.

337

P A T E R N I.

16. Ericus 2. Dux Stetini & Pomerania f. VVartislai
 9. & Sophia Ducissa Saxonia inf. obijt 1474.
 17. Sophia Ducissa Pomerania f. Bugislai 9. & Sophia
 Ducissa Masouia.
 18. Casimirus 3. Rex Polonia f. Iagellonis & Sophia
 Kiouensis Ducissa, obijt 1492.
 19. Elizabeth filia Alb. 2. Imp. & Elizabetha Sigis. Imp.
 20. Ludouicus Mansuetus Elector Palatinus f. Ludo-
 uici Barbat & Mechtildis, obijt 1449.
 21. Sophia f. Amedai Ducis Sabaudia & Catharina
 Ducissa Burgundia.
 22. Ludouic. Dines 6. Dux Bauaria f. Henrici & Anna
 Austriaca, obijt 1479.
 23. Aemilia filia Friderici Placidi Electoris Saxonia &
 Margaretha Austriaca.

M A T E R N I.

24. Fridericus placidus Elector Dux Sax. f. Friderici
 Bellicos & Catharina Ducis Brunsvicens. obijt 1464.
 25. Margaretha filia Ernesti Ferrei Archiducis Austria,
 & Zimburga Ducissa Masouia, ob. 1460.
 26. Albertus 3. Dux Brunsvicen. in Grubenhagen.
 27. Anna filia Erici Ducis & Elizabetha Duc. Br. & Lü.
 28. Georgius senior Princeps Anhaltinus fil. sigism.
 & Iutta Querfortensis Comitissa, obijt 1474.
 29. Sophia filia Sigismundi Comitis ab Honstein.
 30. Guntherus Comes Schvvartzenburgensis.
 31. Margaretha f. VVilhelmi Comitis Henneberg. &
 Catharina Hanauensis Comitissa in Leuchtenberg.
 i. Ioan.

COMITIS ALTENBURGENSIS.

PATERNI.

16. Theodoricus Comes Altenburgensis & Delmenhorsten. f. Christiani & Agnetis Holfteinia.
17. Hedvigis Ducissa Slesuicensis.
18. Nicolaus Comes Tecelburgensis f. Ottonis & N. Spiegelbergia.
19. N. Comitissa Hoiensis.
20. Sigismundus Princeps Anhaltinus f. Ioannis 1. & Elizabetha Comitissa Henneberg.
21. Iutta Comitissa Querfurtensis f. Gebhardi & Mechthildis.
22. Albertus Comes Ruppiniensis f. Guntheri & Cordula VVernigerodensis.
23. Anna Ducissa Saganensis f. Ioannis & Scolastica Ducissa Saxonia.

MATERNI.

24. Bernhardus Dux inferiori Saxonia f. Erici 3. & Catharina Brunsv.
25. Adelheidis Ducissa Pomerania f. VVartislai 9. & Sophia Saxonia.
26. Fridericus 3. Elector Brandenburg f. Friderici, & Elizabetha Bavaria Ducissa.
27. Catharina Ducissa Saxonia & Marchionissa Misnia f. Friderici 1. Electoris & Catharina Brunsvicen.
28. VVilhelmus Dux Brunsvicen. & Lun. f. VVilhelmi Victoris & Cecilia Brandenburgica.
29. Elizabeth Stolbergia Com f. Henrici & Mechthildis Mansfeldia.
30. Ericus 2. Dux Pomeraniae f. VVartislai 9. & Sophia Saxonia.
31. Sophia Ducissa Pomeraniae f. Bugislai 9. & Sophia. 1. Gunt.

1.
Gunthe-
rus & fra-
tres Com.
Schvvar-
tzenburg.

2.
Ioann. Gū-
therus Com.
Schvvar-
tzenburg.

3.
Anna Co-
mitissa Al-
tenburgens.

4.
Guntherus
Schvvarzen-
burgensis.

5.
Elizabeth
Comitissa Isen-
bergenfis.

6.
Anthonius
Comes Alten-
burgensis.

7.
Sophia Du-
cissa Saxonia.

8.
Henricus Co-
mes à Schvvar-
tzenburg.

9.
Magdalena Co-
mitissa ab Hor-
stein.

10.
Anthonius Co-
mes ab Isenburg.

11.
Aemilia Burg-
uia in Reineck.

12.
Ioannes Come-
altenburgensis.

13.
Anna Comitissa
Anhaltina.

14.
Magnus Dux
Saxon. inferioris

15.
Catharina D-
cissa Pomeran.

CO

16. C

17. C

18. L

19. C

20. C

21. L

22. C

23. C

24. C

25. C

26. C

27. L

28. L

29. L

30. L

31. C

32. C

33. C

34. C

35. C

36. C

COMITIS SCHVARTZENBURG.
PATERNI.

248

- 16. Guntherus Comes Schvartzenburgensis, filius Henrici & Elizabetha Cluensis Ducissa.
- 17. Catharina filia Brunonis Comitis Querfortensis & Anna Comitissa à Gleichen.
- 18. Ernestus Comes ab Honslein, filius Henrici & Margaretha Comitiss. VValdeccen.
- 19. Margaretha filia Henrici Baronis de Gehra & Anna Hennenbergia Comitissa.
- 20. N. Comes Isenbergitus f. N. & Catharina Nassauensis Com. in Dillenberg.
- 21. Maria filia N. Comitis Nassauensis in VVeissenbaden & Elizabetha Solmersis.
- 22. N. Comes vel Burggravius à Reineck f. N. & Catharina Hanauensis.
- 23. Anna Comitissa à VVertheim f. N. & Anna Ottingen.

MATERNI.

- 24. Gerhardus Comes Altenburgensis.
- 25. Adelheidis Comitissa Tecklenburgensis f. Nicolai & N. Hoiensis Comitissa.
- 26. Georgius senior Princeps Anhaltinus.
- 27. Anna Comitissa Ruppiniensis f. Alberti & Anna Duciss. Saganensis.
- 28. Ioannes Dux Saxon. inferioris Fec. f. Bernhardi & Adelheidis Duciss. Pomeran.
- 29. Dorothea f. Friderici 3. Electoris Brandeburgen. & Catharin. Marchioniss. Misn.
- 30. Henricus senior Dux Brunf. & Luneb. f. VVilbelmi & Elizabeth. Stolbergia.
- 31. Catharina f. Erici 3. Ducis Pomeran. & Sophia Duciss. Pomeran.

XXVIII. PROGENITORES ERNESTI

1.
Ernestus
Comes
Mansfel-
denfis &
fratres.

2.
Ioannes
Comes Mā-
sfeldensis,
Dynasta in
Heldrungē,
obiit 1566.

3.
Margare-
ta Ducissa
Brunsvicē
fis & Lune-
burgensis.

4.
Albertus co-
mes Mansfel-
denfis Dynasta
in Heldrungē,
obiit 1560.

5
Anna Hon-
stemiana Co-
mitissa.

6.
Ernestus
Dux Brunsvi-
censis & Lun.
obiit 1546.

7.
Sophia Du-
cissa Megapo-
lensis.

8.
Ernestus Co-
mes Mansfelden-
fis, obiit 1486.

9.
Margareta Co-
mitissa Mansfel-
den. Domina in
Heldrung.

10.
Ernestus 4. Co-
mes ab Honstem.

11.
Margaretha
Comitissa de Ghe

12.
Henricus Dux
Brunsvicensis &
Lun mort. 1535.

13.
Margareta Du-
cissa Saxoniae.

14.
Henricus Dux
Megapolensis, obiit
1552.

15.
Vrfula Marchi-
Brandenburgensis.

16.
Ma

18.
17.
19.

20.
21.
22.
23.

24.
25.

26.
27.

28.
29.

30.
31.
PA.

GRAU

COMITIS MANSFELDII.

243

PATERNI.

16. Guntherus 3. Comes Mansfeldensis, f. Alberti 4. & Margaretha Principissa Anhaltina, obiit 1475.
 17. Anna filia Ernesti 2. comitis ab Hohnstein & Anna Stolbergia comitissa.
 18. Gebhardus Comes Mansfeldensis, Dynasta in Hel-
 drungen f. Gebhardi & N. obiit 1492.
 19. Adelheidis f. Theoderici Fortunati comitis Olden-
 burgici & Hedvigis Ducissa Slesvicensis.
 20. Henricus 9. Comes ab Hohnstein f. Ernesti 2. & Anna
 Stolbergia, mortuus 1454.
 21. N. Comitissa VValdeccensis.
 22. N. Horum nomina quæantur alibi.
 23. N.

MATERNI.

24. Otto Dux Brunsvicensis & Lunebur. f. Friderici & Magdalene March. Brand. obiit 1471.
 25. Anna f. Ioannis comitis à Nassau, Vianden, ac Dietz & Maria comitissa Selmenfis.
 26. Ernestus Dux Saxonia Elect. f. Friderici & Margaretha Archiducissa Austria, obiit 1486.
 27. Elizabeth filia Alberti 2. Ducis Bavaria & Anna Ducissa Brunsvicensis in Einbeck & Grubenhagen.
 28. Magnus Dux Megapolerfis f. Henrici & Dorothea Marchionis Brandebur. mortuus 1503.
 29. Sophia filia Eridi 2. Ducis Pomerania in VVolgast & Sophia f. Bugislai 9. Ducis Pomerania.
 30. Ioannes 3. Elector & Merchio Brandeburgen. f. Alberti & Margaretha March. Badensis, obiit 1499.
 31. Margaretha filia VVilhelmi Ducis Saxonia Landgrauj Tur. & Anna Regina Vng. & Boh.

1.
Ernestus
Comes
Schouven-
burgensis.

2.
Otto Co-
mes Scho-
vvenburg.

3.
Elizabeth
Vrsula Du-
cissa Brun-
s. & Lun.

4.
Iodocus Co-
mes Schouven-
burgensis.

5.
Maria Nassa-
uiensis Comi-
tissa.

6.
Ernestus
Dux Brunsvi-
censis & Lun.
obijt 1546.

7.
Sophia Du-
cissa Megapo-
lensis.

8.
Ioannes Comes
Schouvenburgen-
sis.

9.
Corda Domina
in Geming.

10.
Ioannes Comes
Nassauensis.

11.
Elizabeth Lād-
grauia Turingen.

12.
Henricus Dux
Brunsv. & Lune-
burg. obijt 1532.

13.
Margareta Du-
cissa Saxoniae.

14.
Henricus Paci-
ficus Dux Mega-
polensis.

15.
Vrsula Brande-
Marchionissa.

P A T E R N I.

- { 16. Otto Comes Schouuenburgensis.
 { 17. Anna Comitissa ob Honstein.
 { 18. Henricus Dynastæ in Geming f. Ioannis & N. Domi-
 na in VVeuelinckhoue.
 { 19. N. Brunchorstiana Comitissa.
 { 20. Ioannes Comes Nassauensis f. Engelberti & Maria
 Domina de Bredau.
 { 21. Maria Comitissa Solmensis.
 { 22. Henricus Landgrauius Hassæ f. Ludouici & An-
 na Ducissa Saxon. f. Friderici 1. Electoris.
 { 23. Anna filia Philippi Comitis in Catteneibogen & Anna
 Comitissa VVirtemberg.

M A T E R N I.

- { 24. Otto Dux Brunsvv. & Lune. f. Friderici & Magda-
 March. Brandenburg. obiit 1471.
 { 25. Anna filia Ioannis Comitis Nassauensis & Maria Sol-
 mensis.
 { 26. Ernestus Elector Dux Saxonie f. Friderici Placidi
 & Margaretha Austriaca.
 { 27. Elizabeth filia Alberti 3. Ducis Bauaria & Anna Du-
 cissa Brunsvv. in Grubenhagen.
 { 28. Magnus 3. Dux Megapolensis f. Henrici & Dorothea
 Brandenburgensis.
 { 29. Sophia filia Erici 2. Ducis Pomerania & Sophia Po-
 merania.
 { 30. Ioannes 3. Marchio Brandeb. Elector f. Alberti Electo-
 ris & Margaretha Badensis.
 { 31. Margaretha f. VVilhelmi Ducis Saxonie Marchionis
 Misnia ac Landgrauij Tur. & Anna Austriaca.

8.

Ioannes Comes
Schwartzenburgensis.

4.

Iodocus Co-
mes Schou-
burgensis.

9.

Corda Domina
in Geming.

2.

Otto Com-
Schounbur-
gensis.

10.

Ioannes Comes
Nassauensis.

5.

Maria Nassa-
uiensis Comi-
tissa.

11.

Elizabeth Lād-
grauia Hassia.

7.

Adolph.
Dux Hol-
satis.

12.

Bugislaus 9.
Dux Stermi.

6.

Barnimus

13.

3. Maria Du-
cissa Pome-
rania.

10. Dux Pome-
rania.

Anna Regina Po-
lonia.

14.

Henricus Dux
Brunsvvicensis &
Luneburg.

7.

Anna Ducis-
sa Brunsvvi-
censis & Lun.

15.

Margaretha
Ducissa Saxonia.

PA.

P A T E R N I.

- { 16. Otto Comes Schounburgicus filius Adolphi 10.
 { 17. Anna Comitissa ab Henstlein.
 { 18. Henricus Dynasta in Geming, f. Ioannis & N. do-
 mina in VVeelunckow.
 { 19. N. Bronchorstiana Comitissa.
 { 20. Ioannes Comes Nassauensis f. Engelberti & Ma-
 ria Domina in Bredavv.
 { 21. Maria Comitissa Solmensis.
 { 22. Henricus Landgravius Hassia f. Ludouici & Anna
 Ducissa Saxonia f. Friderici Elect.
 { 23. Anna f. Philippi Comitis in Cattenelbogen & Anna
 Comitissa VVirtenberg.

M A T E R N I.

- { 24. Ericus 2. Dux Stetimensis in Pomerania f. VVartislai
 9. & Sophia Ducissa Saxonia.
 { 25. Sophia f. Rugislai 9. Ducis Pomerania.
 { 26. Calimirus Rex Polonia f. VVladislai vel Jagello
 nis.
 { 27. Elizabeth filia Alberti 2. Imperatoris Regis Vnga-
 ria & Bohemia.
 { 28. Otto Dux Brunsvicensis & Luneburgen f. Fride-
 rici.
 { 29. Anna Comitissa Nassouia f. Ioannis & Maria Sol-
 mensis.
 { 30. Ernestus Elector Dux Saxonia, Marchio Misnia,
 Landgravius Turingia f. Friderici.
 { 31. Elizabeth filia N. Ducis Bauaria.

1.
Elizabeth
Comitissa
Holsaria
& Slesyy.

3.
Hedvigi-
s Marchi-
anissa Bran.

2.
Iulius Dux
Brunsvicē
sis & Lune.

6.
Ioachimus
2. Marchio &
Elect. Brand.
mortuus 1571.

7.
Hedvvgis
Regina Polon.

4.
Henricus
iunior Dux
Brunsvic. &
Luneh. obiit
1568.

8.
Henric^o senior
Dux Brunsvv. &
Lun.ob. 1514.
9.
Catharina Du-
cissa pomerania.

10.
Henricus Dux
VVirtenbergen-
sis.

5.
Maria Du-
cissa VVirten-
bergenfis.

11.
Elizabeth Co-
mitissa Bipontina
à Birsch.

12.
Ioachimus 1.
March. & Elect.
Brandenburg. obiit
1535.

13.
Elizabeth Re-
gina Dania.

14.
Sigismundus
Rex Polon.

15.
Barbara Comi-
tissa Scepusiensis.

PA.

{ 16. V.
h
{ 17. E.
{ 18. E.
{ 19. S.
{ 20. V.
{ 21. E.
{ 22. S.
n
{ 23. J.
{ 24. J.
{ 25. J.
{ 26. J.
{ 27. J.
{ 28. J.
{ 29. J.
S
{ 30. S.
n
{ 31. E.

senior
vv. &
1514.a Du-
ramia.Dux
gen-Co-
minaect.
objt

Re-

us

omi-
ssis.
PA-

- { 16. V Vilhelmus iunior Dux Brunsvvic. & Luneb. f. V Vilhelmi senioris & Cecilia March. Br. mort. 1495.
 { 17. Elizabeth filia Bothonis Comit. Stolbergensis.
 { 18. Ericus 2. Dux Pomeraniae f. V Vartislai 9. & Sophia Ducissa Saxon. inferioris.
 { 19. Sophia Ducissa Pomeraniae f. Bugislai 9. & Sophia Ducissa Masovia.
 { 20. Vricus Comes VVirttembergensis.
 { 21. Elizabeth f. Henrici Diuitis Ducis Bauaria.
 { 22. Simon Comes Bipontinus à Busch f. Frederici & N. Comitissa Rheni.
 { 23. Anna Landgravia Leuchtenburgensis.

M A T E R N I.

- { 24. Ioannes 3. Marchio & Elector Brand. f. Alberti & Margaretha Badensis.
 { 25. Margaretha V Vilhelmi Ducis Saxoniae f. & Anna filia Alberti 2. Imp.
 { 26. Ioannes Rex Dan. f. Christiani 1. & Dorothea Brand.
 { 27. Christina filia Ernesti Electoris Saxoniae & Elizabethae Ducissae Bauar.
 { 28. Casimirus Rex polon. f. V Vladislai 1. & Sophia Russ.
 { 29. Elizabeth filia Alberti 2. Imperatoris & Elizabethae f. Sigismundi Imp.
 { 30. Stephanus Scepsiensis Comes VVoinoda vel Palatinus Transylvani.
 { 31. Hedvigis Tesimensis Comitissa.

		8.	Sigismundus comes à Gleichen Dynasta in Thonna.	
	4.	Philippus comes à Gleichen, Dynasta in Thonna.	9.	Elizabeth comitissa ab Isenburg.
2.	Georgius com. à Gleichen Dynasta in Thonna.	10.	Ernestus à Schunburgk.	
	5.	Margareta à Schounburgk.	11.	N. Comitissa à Reineck.
7.	Philipp. Ernestus & fratres.	12.	Ioannes Spiegelburgensis & Pyrmontensis.	
	6.	Fridericus comes Spiegelburgensis & Pyrmontanus.	13.	N. Diepholtiana Comitissa.
3.	V Valburgis Comitissa Spiegelburgensis et Pyrmontana.	14.	Ernestus s. Comes ab Honstern.	
	7.	N. comitissa ab Honstern.	15.	Anna comitissa à Bentheim.

- { 16. Sigismundus Comes à Gleichen, Dynasta in Thonna.
- { 17. Agnes f. Georgij Comitiss Quersfortensis & Agnetis Comitissa Reichlingensis.
- { 18. Ludouicus Comes Isenbergicus, Dynasta in Budinggen.
- { 19. Maria f. Henrici Comitiss Nassauensis & Barbara Lippiensis Comitissa.
- { 20. Fridericus à Schonenburck.
- { 21. Elizabeth filia Burchardi Dynasta à Guttenstein & Anna Cluensis Comitissa.
- { 22. Philippus Comes à Reineck f. Thoma & Catharina Comitissa Hanauensis.
- { 23. Margaretha filia Eberhardi Comitiss à Königstein & Agnetis Comitissa Nassauensis.

M A T E R N I.

- { 24. Ioannes Comes Spiegelbergensis, filius Friderici, qui obiit 1434.
- { 25. N. Solmensis Comitissa.
- { 26. Otto Comes Diepholtziannus f. Ioannis & Margaretha Altenburgica Comitissa.
- { 27. Hedvigis f. Giselberti Comitiss in Brunchorst & N. Egmondana.
- { 28. Ernestus 4. comes ab Honslein f. Henrici Audacis & N. Comitissa Vvaldeccensis.
- { 29. Margareta Comitissa de Gera.
- { 30. Ebervvinus Comes à Bentheim f. Bernhardi 2. & N. Teckenburgica Comitissa.
- { 31. N. Comitissa Dipholtiana.

8.

GANG

Guntherus Comes à Barbi & Mulingen, obiit

1506.

9.

Catharina Co
mitissa in Roien
stein.

10.

Henricus senior
Dux Stargardie.

11.

Margareta D:
cissa Brunsvic.

12.

Ernestus Comes
Mansfeldius, Dy-
nasta in Heldrun.

gen.

13.

Margaretha
Mansfeldensis.

14.

Carolus Comes
à Gleichen.

15.

Cecilia Comi-
tissa à Gleichen.

Pa.

§16. Bu

Gun

27. Sop

mit

§ 18. Ber

19. Agr

§ 20. V

Hol

21. Er

§ 22. Fr

3 bar

C23. M:

La.

524. G

Ma

25. An

26. Ge

gen

27. A

Head

§ 2^d. Luc

229. Ca

§ 30. Ioan

231. Ma

GANGI COMITIS A BARBI.

253

PATERNI.

- { 16. Burghardus Comes à Barbi, Dynasta in Mulingen. f. Guntheri & Dorothea à Gleichen, obiit 1420.
- { 17. Sophia fil. Sigismundi Principis Anhaltini & Iutta Comitissa Querfortensis.
- { 18. Bernhardus Comes Reinstenensis f. Bernhardi & N.
- { 19. Agnes filia N. Comitissae Schwartzenburg.
- { 20. Vricus Dux Stargard. f. Ioannis & N. Comitissa Holsat.
- { 21. Engelburga (aliàs Margaretha) Ducissa Stetinensis.
- { 22. Fridericus Dux Brunsvicens. & Luneburg. f. Bernhardi & Margaretha Saxon.
- { 23. Magdalena f. Friderici, Electoris Brandenburg. & Elizabetha Bavarica.

MATERNI.

- { 24. Guntherus Comes Mansfeldensis, filius Alberti & Margaret. Anhaltinae.
- { 25. Anna fil. Ernesti 2ⁱ Comitissae ab Honstein & Anna St. h.
- { 26. Gebhardus Comes Mansfeldensis, Dynasta in Heldrungen f. Gebhardi.
- { 27. Adelheidis f. Theodorici Comitissae Altenburg. & Hedvigis Duc. Slesvicensis.
- { 28. Ludouicus Comes in Gleichen.
- { 29. Catharina Baroniissa à VVirtenburg.
- { 30. Ioannes Comes Bichlingius.
- { 31. Margaretha Comitissa Mansfeldensis.

1 Simon

8.
Bernhardus
Bellicosus Comes
Lippiens. mortuus
1511.
4.
Simon Lippi-
ensis Comes,
mortuus 1537.
2.
Bernhar-
dus Comes
Lippiensis,
obijt 1563.
5.
Magdalena
Comitiss. Mās-
feldensis.
1.
Simon
Comes Lip-
piensis &
Rütberger-
sis.
3.
Cathari-
na VValde-
chiana Co-
mitissa.
6.
Philippus
Comes à VVal-
deck.
7.
Anna Ducif-
sa Cluensis.
9.
Anna Schona-
burgensis Comi-
tissa.
10.
Gebhardus Co-
mes Mansfelden-
sis.
11.
Margaretha Co-
mitissa à Gle-
ichen.
12.
Philippus ma-
ior Comes VVal-
dechianus.
13.
Catharina Sol-
mensis Comitissa.
14.
Ioannes Dux
Cluensis.
15.
Mechtildis
Landgravia Has-
sia.

16. Sin-
Cor
17. Ma-
in G
18. Ott
19. N. a
20. Err
tba
21. Ma
dell
22. Ph
beth
23. Ma
24. VV
Ma
25. N. C
26. Phil
27. Hay
28. Ioan
Duc
29. Eliz
30. He
Sax
31. An
VVi

P A T E R N I.

- { 16. Simon Comes Lippiensis f. Bernhardi & Elizabeth
 Comitissa à Mærß.
 { 17. Margaretha filia Erici Ducis Brunsvicensis & Lun.
 in Grubenhagen.
 { 18. Otto Comes Schounburgicus f. Adolphi eius nom. 10.
 { 19. N. alibi.
 { 20. Ernestus Comes Mansfeldensis f. Guntheri 3. & Ca-
 tharina Hennebergica.
 { 21. Margaretha f. Gebhardi Comitis Msäfeldensis & A-
 delheidis Altenburgica.
 { 22. Philippus Comes à Gleichens f. Sigismundi & Eliza-
 berha Isenburgica.
 { 23. Margaretha Baronissa à Schenberg.

M A T E R N I.

- { 24. VVolradus VValdeccianus Comes f. Henrici 4. &
 Margaretha Nassaviensis.
 { 25. N. Comitissa à VVertheim.
 { 26. Philippus Solmensis Comes, mort. 1489 f. Cunonis.
 { 27. Hadriana filia Philippi Hanaviensis.
 { 28. Ioannes Dux Cliuia f. Adolphi 2. Comitis & Maria
 Ducissa Burgundia.
 { 29. Elizabeth filia Ioannis Valesij Comitis Niuersij.
 { 30. Henricus Landgravius Hassia f. Ludouici & Anna
 Saxonia.
 { 31. Anna Comitissa Cattenelbogensis f. philippi & Anna
 VVirtenbergica.

Hære-

256 XXXV. PROGENITORES HAERED. AL-
DVCIS

BERTI FRIDERICI SECVNDI
BORVSSIAE.

257

P A T E R N I.

- { 16. Albertus Elisabetha Ducissa Bauaria filius.
- { 17. Anna Margaretha Archiduc. Austria filia.
- { 18. Casimirus Vladislai & Sophia filius reg. Polon.
- { 19. Elizabeth Alberti 2. Imp. Austr. filia.
- { 20. VVilhelmus filius VVilhelmi Brunsvic.
- { 21. Elizabeth à Stolberg Comitissa.
- { 22. Ioachimus filius Ioan. Electoris Brand.
- { 23. Elizabeth Regina Dania.

M A T E R N I.

- { 24. Ioannes filius Io. Ducis Clinia & Elisabetha Vale-
sia.
- { 25. VVichundis filia Landtgrauij Hassia.
- { 26. Guilielmus Dux Iuliacensis.
- { 27. Mater Maria.
- { 28. Philippus Maximiliani I. Imper. filius.
- { 29. Ioanna Ferdinandi & Elizabetha Hisp. regis filia.
- { 30. Vladislaus filius Casimiri Elisabetha Archiducissa si-
lij.
- { 31. Anna Ducissa Aurelianensis filia Gandalia Ducis.

R

Pau-

258
XXXVI. PROGENITORES MICHAEL ET CA.
sc filium, &c

THA
Comit

{ 16. Si
{ 17. A

{ 18. L
{ 19. M

{ 20. A
{ 21. S

{ 22. P
{ 23. E

{ 24. L
{ 25. M

{ 26. V
{ 27. T

{ 28. F
{ 29. A

{ 30. Ca
{ 31. Po

259
THARINAE, QUORVM PAVLVS SCALIGER
Comitem Hunnorum afficit.

- { 16. Sigismundus Scaliger.
17. Angilefia Ducissa Theckenfis.
18. Leonellus Marchio Estensis.
19. Margareta Ducissa Mantua.
20. Andronicus Paleologus.
21. Sophia Marchionissa Montisferrati.
22. Petrus Rex Sicilia.
23. Elizabetha Regina Castella.
24. Alphonfus Rex Arragonum.
25. Maria Regina Castella.
26. Venusinus Dux de Claromonte.
27. Tarentini Principis Ioan. Amerfilia.
28. Franciscus Gonzaga Marchio Mantua.
29. Agnes Ducissa Mediolanensis.
30. Cælenus siue Sigismundus de Malatesta Dux Arimienfis.
31. Polixena Mediolanensis Ducissa.

M Y S T I C A I O - S E P H I G E N E A L O G I A .

D E S C R I P S I M V S hucusq; Genealogias Principum duntaxat hac nostra ætate viucentium, non autem eorum, qui antiquissimis superioribus fuerunt temporibus: Hoc enim quo ad Græcos præstitit olim Marcus Varro, qui de Familijs Troianis opus conscripsit, in eoq; (vt author est Plinius) septuaginta nomina & imagines inseruit: quo ad Romanos verò Pomponius Atticus, qui familiarum originem ita subtexit, vt ex eo clarorum virorum progenies facile cognosci possit: hic namq; conseruat, notatisq; temporibus annorum septuaginta, vno libro ita colligauit; vt non solum apud alios Proceres Romanos, sed imprimis etiam apud Augustum Cæsarem, in tanta fuerit gratia, & autoritate, vt is sæpè per literas ab Attico de antiquitate aliquid ab eo requireret, idq; prius Romanorum temporibus.

Nostra verò ætate Austriacus quidam Richardus Strassius Baro in Svartzzenavv Romanorum gentium & familiarum Stemmata, literis mandata atq; publicata edidit: in quibus à prima vrbis origine, familias ex veterum scriptis collectas, vno volumine complexus est. Ego verò non antiqua, sed recentia, ad posteros transmittenda Stemmata, hinc inde sparsa, & apud alios scriptores longè lateq; diffusa, in Principum Thesaurum hunc, ita congregavi, vt vno quasi intuitu cupidis lectoribus, omnia ordine legenda atq; spectanda proposuerim. Nihilominus tamen, vt & antiquitati nihil detrahere aut derogare videar, Mysticam Iosephi illius Patriarchæ Genealogiam his Tabulis præcedentibus, eadem quâ supra Abauoru n, Proauorum, Auerum, Patrumq; distinctione breuiter subtexere volui.

T H A .

T H A R E G.

A B A V V S Iosephi fuit Thare, filius Nachor, qui natus anno 1850. Nepos Saruch, qui natus est anno 1820. Pronepos Rehu, qui natus anno 1788. Abnepos Phalech, qui natus anno 1758. Atnepos Heber, qui natus anno 1724. & Trinepos Saleh qui & Cainan an. mundi 1694. hoc est, anno 38. post diluuium filius Arphaxat natus est: Thare autem ille Iosephi Abnepos, anno mundi 1879. ætatis vero patris Nachor anno 29. natus est, vixitq; annis 70. & genuit Abraham.

1879.

A B R A H A M S.

P R O A V V S Iosephi fuit Abraham filius Thare, qui natus est anno mundi 1950. **F R A T R E S** eius Nachor, Aran, qui genuit Loth. Nachor autem duxit uxorem Melcham filiam Aran patris Melchæ & patris Ischæ. Aran vero genuit Loth, quem Abraham quoq; fratrem appellat, mortuus est ante Thare patrem, in terra natiuitatis suæ, in Vr Chaldæorum. Duxit autem Abraham uxorem Saram, quæ primum sterilis, donec ex Agar ancilla nasceretur Abrahamo Ismael, postea concepit Sara & peperit filium Isaac.

I S A A C M.

A V V S Iosephi fuit Isaac, q. natus est an. mundi 2049. ætatis vero patris 100. hic cum esset annos 40. duxit uxore Rebecca, sororem Laban, filiam Bathuel, filij Melchæ uxoris Nachor fratris Abrahæ, cum qua genuit Iacob filiū. **F R A T E R** Isaac, sed ex Agar ancilla, fuit Ismael, quem cum vidisset Sarai ludentem cum Isaac filio suo, dixit ad Abraham: Ejice ancillam hanc & filium eius: non enim erit hæres filius ancillæ, cum filio meo Isaac. Durè hoc accepit Abraham de filio suo Ismael, verum Deus illum admonuit, vt vocem Sarai audiret, inquit, quia in Isaac vocabitur tibi semen: Sed & filium ancillæ faciam in gentem magnam, quia semen tuum est.

2049.

I A C O B C.

P A T E R Iosephi fuit Iacob, qui natus est anno mundi

Anno
mundi
2109.

di 2109. & vxorem duxit Rachel, & Liam, ex illa genuit Ioseph cum esset an. 91. Frater Iacob erat Esau primogenitus, sed qui primogeniturā vedit. Vidit hic Iacob in somnis scalam stantem super terram, & cacumen illius tangere caelum: angelos quoq; Dei ascendentes & descendentes per eam: & Dominum innixum scalæ dicentem sibi: Ego sum Dominus Deus Abraham patris tui, & Deus Isaac. Terrā in qua dormis tibi dabo, & semini tuo.

I O S E P H M.

2200.

FILIVS Iacob fuit Ioseph, qui natus est anno mundi 2200. Hunc, (quem pater Israel, hoc est, Iacob, prae cunctis filiis amauerat) fratres oderant, nec poterant ei quicquam pacifice loqui, ob id etiam, quod visum somnium illis retulisset: cui non erat similis in augurandi scientia. Hunc in Aegyptum vendiderunt. Sed Rex misit & soluit eum, ad cuius imperium protinus, & carcere, cui eum fratres manciparant, eductus est: fuit enim Dominus cum Ioseph, & misertus est illius, cui gratiam dedit & sapientiam in conspectu regis, ut erudiret Principes eius sicut semetipsum, & senes eius prudentiam doceret. Verum Mystica huius Genealogiae interpretationem suae explicationem differimus. Coronidis tamen loco, id adiungere opere pretium hic existimaui, quod per G litteram Iosephi Abauo, Thare scilicet adiectam, Eques ille Auratus designetur, qui circa annum à Christo nato millesimum trecentissimum & nonagesimum septimum, per Bizantium ad oras nostras, ex Armenia minore, perueniens; apud suos antea Thare Chan, vel ut alij volunt, Tharem Beg nomine; apud Christianos autem postea ad sacrum Baptismi fontem Georgius appellatus est, ad imitationē Georgij illius sancti, cuius in Perside ciuitate Diospoli, memoria celebratur, atq; etiamnum hodie in Catholica, Sancta, Romana, & Apostolica Ecclesia veneratur & honoratur. Hic Stephanum genuit per S. litteram Abrahamo Patriarcha significatum, quem alij postea, vsque ad M. litteram mystica quadam analogia sequuntur, vsque ad quintam generationem. De quo

quo quidem Tharembego siue Georgio nomine inter Anno
 Christianos sic appellato, apud Historicos, Laonicum, mundi
 Antonium, Schiltperger Bauarum, atque etiam in ipsi-
 met Turcarum Annalibus, quas obseruant, plura
 quidem narrantur, sed quæ breuitatis ergo,
 lubens hic omitto, & ad quartam
 principum huius The-
 sauri partem pro-
 gredior.

Handwritten text in a historical script, likely Latin or German, appearing as bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in several lines and is mostly illegible due to fading and the nature of the parchment.

P
H
E

BAV
Belg

S
A
M

Ap